

Laotian: Unlocked Literal Bible for ປະຖົມະການ
Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>."

Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

ປະຖົມະການ

1 ¹ໃນປະຖົມະການ, ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.²ແຜ່ນດິນນັ້ນບໍ່ມີຮູບຮ່າງ ແລະ ຫວ່າງເປົາຢູ່.

ຄວາມມືດປົກຄຸມຢູ່ເຫນືອຜິວໜ້າຂອງບ່ອນເລິກ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເຫນືອຜິວນັ້ນ.

³ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ຈົງເກີດຄວາມສະຫວ່າງ," ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງກໍເກີດຂຶ້ນ.⁴ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນ, ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນດີ.

ພຣະອົງຊົງແຍກຄວາມສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ.⁵ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນຄວາມສະຫວ່າງ "ວັນ," ແລະ ຄວາມມືດນັ້ນພຣະອົງຊົງຮຽກວ່າ "ຄືນ."

ນີ້ແມ່ນເວລາແລງ ແລະ ເວລາເຊົ້າ, ເປັນວັນທີຫນຶ່ງ.

⁶ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ຈົງເກີດແຜ່ນຟ້າ, ໃນລະຫວ່າງນ້ຳ, ແລະ ໃຫ້ແຜ່ນດິນແຍກນ້ຳອອກຈາກກັນ."⁷ພຣະເຈົ້າຈົງສ້າງແຜ່ນຟ້າ ແລະ ໄດ້ແຍກນ້ຳອອກຈາກກັນຄື ນ້ຳທີ່ຢູ່ລຸ່ມແຜ່ນຟ້າ ແຍກນ້ຳອອກຈາກນ້ຳທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນຟ້າ. ແລ້ວກໍເປັນດັ່ງນັ້ນ.⁸ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກແຜ່ນຟ້ານັ້ນວ່າ "ທ້ອງຟ້າ." ມີເວລາຄ່ຳ, ແລະ ເວລາເຊົ້າ, ນັ້ນເປັນມື້ທີສອງ.

⁹ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ໃຕ້ຟ້າລວມຢູ່ໃນທິດຽວກັນ, ແລະ ໃຫ້ພື້ນດິນແຫ້ງປາກົດຂຶ້ນ." ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ.¹⁰ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພື້ນດິນແຫ້ງວ່າ, "ແຜ່ນດິນ," ແລະ ນ້ຳທີ່ລວມກັນນັ້ນພຣະອົງຊົງເອີ້ນວ່າ "ທະເລ." ພຣະອົງຊົງເຫັນວ່າດີ.

¹¹ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ໃຫ້ແຜ່ນດິນເກີດພືດທຸກຊະນິດ: ທັງແນວເປັນເມັດ ແລະ ແນວເປັນຫມາກຕາມຊະນິດຂອງມັນ." ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ.

¹²ແຜ່ນດິນໂລກກໍໃຫ້ເກີດ ພືດຕ່າງໆທີ່ໃຫ້ເມັດຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທັງຫລາຍທີ່ມີຜົນ, ທີ່ມີເມັດຢູ່ໃນຫມາກຕາມຊະນິດຂອງມັນ.

ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.¹³ມີເວລາຄ່ຳ ແລະ ມີເວລາເຊົ້າ, ເປັນມື້ທີສາມ.

¹⁴ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ຈົງມີດວງຈັນໃນທ້ອງຟ້າ ເພື່ອແຍກກາງເວັນອອກຈາກກາງຄືນ ແລະ ໃຫ້ພວກມັນເປັນສັນຍາລັກ, ສຳລັບລະດູຕ່າງໆ, ສຳລັບວັນຕ່າງໆ ແລະ ປັດຈຸບັນທຸກລາຍ." ໃຫ້ມັນທັງຫລາຍກາຍເປັນດວງສະຫວ່າງໃນທ້ອງຟ້າເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ແສງສະຫວ່າງເຫນືອແຜ່ນດິນ." ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ.

¹⁶ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງດວງດວງຕ່າງໆໃຫ້ສອງດວງຄື, ດວງຕາເວັນໃຫ້ຄອບຄອງກາງເວັນ, ແລະດວງຈັນໃຫ້ຄອບຄອງກາງຄືນ.

ພຣະອົງຊົງສ້າງດວງດວງຕ່າງໆດ້ວຍ,¹⁷ພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງມັນທັງຫລາຍໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າເພື່ອສ້ອງສະຫວ່າງເຫນືອແຜ່ນດິນ,¹⁸ເພື່ອທີ່ຈະຄອບຄອງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະ ເພື່ອທີ່ຈະແຍກຄວາມສະຫວ່າງອອກຈາກຄວາມມືດ. ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.¹⁹ມີເວລາຄ່ຳ ແລະ ເວລາເຊົ້າ, ເປັນວັນທີສີ່.

²⁰ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ໃນນ້ຳຈົງເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງມີຊີວິດຈຳນວນຫລາຍ, ແລະ

ໃຫ້ມີກະຕູ້ຫລາຍຢືນເຫນືອແຜ່ນດິນໂລກໃນພາກພື້ນແຫ່ງທ້ອງຟ້າ."²¹ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສັດທະເລຂະຫນາດໃຫຍ່, ຕາມຊະນິດຂອງພວກມັນເຊັ່ນດຽວກັນກັບສິ່ງມີຊີວິດທັງຫລາຍ, ສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຢູ່ໃນນ້ຳທຸກແຫ່ງ, ແລະ ນົກທີ່ບິນທັງຫລາຍຕາມຊະນິດຂອງພວກມັນ. ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າດີ.

²²ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນພວກມັນ, ທັງຫລາຍກ່າວວ່າ, "ຈົງແຜ່ພັນ, ແລະ ທະວີຄູນຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໃຫ້ມີເຕັມໃນນ້ຳໃນທະເລ.

ໃຫ້ມີກະຕູ້ຫລາຍທະວີຫລາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ."²³ມີເວລາຄ່ຳ ແລະ ມີເວລາເຊົ້າ, ເປັນມື້ທີຫ້າ.

²⁴ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ໃຫ້ແຜ່ນດິນເກີດສັດທີ່ມີຊີວິດ, ແຕ່ລະຢ່າງຕາມຊະນິດຂອງພວກມັນ, ຄືສັດລ້ຽງ, ສັດເລືອຄານ, ແລະ ສັດປ່າຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແຕ່ລະຢ່າງຕາມຊະນິດຂອງມັນ." ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ.²⁵ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງສັດປ່າຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດລ້ຽງຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເລືອຄານເທິງພື້ນດິນຕາມຊະນິດຂອງພວກມັນ. ພຣະອົງຊົງເຫັນວ່າດີ.

²⁶ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ໃຫ້ເຮົາສ້າງມະນຸດຕາມແບບຢ່າງຂອງເຮົາ, ຕາມລັກສະນະຂອງເຮົາ. ໃຫ້ພວກເຂົາຄອບຄອງຝູງປ່າຂອງທະເລ, ຝູງນົກຂອງທ້ອງຟ້າ, ຝູງສັດລ້ຽງເຫນືອແຜ່ນດິນທັງຫມົດ, ແລະ

ຄອບຄອງສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ."²⁷ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະອົງ. ຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຊົງສ້າງພວກເຂົາເປັນຊາຍ ແລະ ຍິງ.

²⁸ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຈົງແຜ່ພັນ, ແລະຂະຫຍາຍຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຕັມແຜ່ນດິນ, ຈົງຄອບຄອງຝູງປ່າໃນທະເລ, ຄອບຄອງຝູງນົກໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກຢ່າງທີ່ເຄື່ອນໄຫວເທິງແຜ່ນດິນ."²⁹ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ່,

ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພືດທຸກຊະນິດທີ່ມີເມັດຢູ່ເທິງພື້ນຂອງແຜ່ນດິນທັງຫມົດ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ໃຫ້ຫມາກຊຶ່ງມີເມັດຢູ່ຂ້າງໃນໃຫ້ເປັນອາຫານຂອງພວກເຮົາ.

³⁰ພວກສັດທຸກຕົວຂອງແຜ່ນດິນ, ນົກທຸກຕົວຂອງທ້ອງຟ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ ທຸກສິ່ງຊົງສ້າງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈເຮົາໃຫ້ພືດສີຂຽວທຸກຢ່າງເປັນອາຫານ." ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ.³¹ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ. ເບິ່ງແມ່, ມັນດີຫລາຍ. ມີເວລາຄ່ຳ ແລະ ເວລາເຊົ້າເປັນມື້ທີຫົກ.

2 ¹ເມື່ອຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ ກັບສັບພະທຸກສິ່ງທັງຫມົດທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນກໍສຳເລັດເສັດສິ້ນ.²ມື້ທີ່ເຈັດສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງກໍສຳເລັດ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ຢຸດພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດນີ້ຈາກກິດຈະການທັງຫມົດຂອງພຣະອົງ.³ພຣະເຈົ້າອວຍພອນມື້ທີ່ເຈັດ ແລະ ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນວັນສັກສິດບໍ່ຮິສຸດ, ເພາະໃນມື້ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຢຸດພັກຈາກການນຶ່ງອະນິດສ້າງ ແລະ ຢຸດກິດຈະການທັງສິ້ນ.

⁴ເຫລົ່ານີ້ຄືເຫດການກ່ຽວກັບຟ້າ ແລະແຜ່ນດິນ, ເມື່ອຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ໃນວັນທີ່ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງແຜ່ນດິນ ແລະ ຟ້າ.

⁵ຍັງບໍ່ມີຝຸ່ມໄມ້ຂອງທ້ອງທົ່ງເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນເລີຍ, ແລະ ບໍ່ມີຕົ້ນໄມ້ຂອງທົ່ງນາເກີດຂຶ້ນ, ເພາະວ່າພຣະຢາເວ

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພື້ນຖືກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ບໍ່ມີຄົນໂຖ່ພວນດິນ.⁶ມີແຕ່ຫມອກຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ

ໃຫ້ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນແກ່ຫນ້າດິນທັງຫມົດ.

⁷ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດຈາກຂີດິນ, ແລະ ເປົາລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົາທາງຮູດັງຂອງເຂົາ, ແລະ ມະນຸດຈົງກາຍເປັນຜູ້ມີຊີວິດ.

⁸ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສວນຂຶ້ນສວນຫນຶ່ງທາງທິດຕາເວັນອອກ, ໃນເອເດນ, ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ມະນຸດທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

⁹ຈາກພື້ນດິນພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນເກີດຈາກພື້ນດິນເຕີຍໂຕສວຍງາມຫນ້າເບິ່ງ ແລະ ດີທີ່ຈະເປັນອາຫານ.

ນີ້ລວມເຖິງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີແລະ ຊົ່ວຊົງຢູ່ກາງສວນນັ້ນ.¹⁰ມີແມ່ນ້ຳສາຍຫນຶ່ງໄຫລມາຈາກເອເດນ. ໄປຫົດສວນນັ້ນ, ຈາກທີ່ນັ້ນກໍແຍກອອກກາຍເປັນແມ່ນ້ຳສີສາຍ.

¹¹ແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ຫນຶ່ງຊື່ປີໂຊນ. ມັນເປັນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫລຜ່ານແຜ່ນດິນທັງຫມົດຂອງຮາວິລາ, ທີ່ນັ້ນມີທອງຄຳ.¹²ທອງຄຳຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນທອງຄຳທີ່ດີ.

ມີຢ່າງໄມ້ຕະຄົ້າ(ຢ່າງໄມ້ຫມອກທີ່ມີຮາຄາ) ແລະ ໂມຮາດ້ວຍ.

¹³ແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ສອງຊື່ກີໂຮນ. ແມ່ນ້ຳສາຍນີ້ໄຫລຜ່ານແຜ່ນດິນທັງຫມົດຂອງກູເຊ.¹⁴ແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ສາມຊື່ວ່າຕິກຣິດ, ຊຶ່ງໄຫລໄປທາງຕາເວັນອອກຂອງອັດຊີເລຍ, ແມ່ນ້ຳສາຍທີ່ສີ່ຄືເອີຟຣັດ.

¹⁵ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ມະນຸດຢູ່ໃນສ່ວນແຫ່ງເອເດນເພື່ອຮັກສາ ແລະ ເບິ່ງແຍງສ່ວນ.¹⁶ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າສັງລາວວ່າ, "ເຈົ້າສາມາດກິນຫມາກໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນນີ້."¹⁷ຍົກເວັ້ນຫມາກຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີ ແລະ ຊົ່ວເຈົ້າຢາໄດ້ກິນ, ເພາະວ່າໃນວັນທີ່ເຈົ້າຂຶ້ນກິນເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍແນ່ນອນ."

¹⁸ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, "ບໍ່ເປັນການດີທີ່ຜູ້ຊາຍຈະຢູ່ຄົນດຽວ. ເຮົາຈະສ້າງຜູ້ຊ່ວຍເຫລືອທີ່ເຫມາະສົມສໍາລັບເຂົາ."¹⁹ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາຂີດິນຈາກພື້ນດິນຊົງສ້າງສັດທຸກຕົວຂອງທ້ອງຟ້າ ແລະ ນົກທຸກຕົວຂອງທ້ອງຟ້າ.

ຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍໄດ້ນໍາພວກມັນມາໃຫ້ມະນຸດເພື່ອເບິ່ງວ່າເຂົາຈະເອີ້ນພວກມັນວ່າຢ່າງໃດ.

ບໍ່ວ່າຜູ້ຊາຍນັ້ນຈະເອີ້ນສິ່ງມີຊີວິດແຕ່ລະຊະນິດນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ, ນັ້ນກໍຄືຊື່ຂອງພວກສັດເຫລົ່ານັ້ນ.²⁰ຜູ້ຊາຍໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ບັນດາສັດລ້ຽງ, ແລະ ນົກທັງຫລາຍຂອງທ້ອງຟ້າ ແລະ ພວກສັດປ່າຂອງທ້ອງຟ້າ. ແຕ່ສໍາລັບຕົວຜູ້ຊາຍເອງນັ້ນບໍ່ພົບວ່າມີຜູ້ຊ່ວຍເຫລືອທີ່ເຫມາະສົມສໍາລັບເຂົາ.

²¹ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍນອນຫລັບສະຫນິດ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຊາຍນັ້ນຈຶ່ງນອນຫລັບ.

ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາກະດູກຂ້າງອັນຫນຶ່ງຂອງເຂົາອອກມາ ແລະ ຊົງເຮັດໃຫ້ເນື້ອຫນຶ່ງຊົງຕິດຈອດກັນດັ່ງເດີມ.

²²ດ້ວຍດູກຂ້າງທີ່ຫັກອອກມາຈາກຜູ້ຊາຍນັ້ນພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຍິງ ແລະ ຊົງນໍາມາມອບໃຫ້ລາວ.²³ຜູ້ຊາຍນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ນີ້ແຫລະ ນີ້ຄືກະດູກຂອງກະດູກຂອງເຮົາ, ແລະ ເນື້ອຫນຶ່ງຈາກເນື້ອຫນຶ່ງຂອງເຮົາ ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າ. 'ຜູ້ຍິງ,' ເພາະວ່າເຂົາຖືກນໍາອອກມາຈາກຜູ້ຊາຍ."

²⁴ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຈາກພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາ, ເຂົາຈະຮ່ວມເປັນຫນຶ່ງດຽວກັນກັບເມຍຂອງເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນເນື້ອດຽວກັນ.²⁵ຜູ້ຊາຍ ແລະ ເມຍຂອງເຂົາພວກເຂົາທັງສອງເປື້ອນກາຍຢູ່ແຕ່ບໍ່ອາຍກັນ.

3 ¹ສ່ວນນັ້ນເປັນສັດທີ່ສະຫລາດກ່ວາສັດອື່ນໆທີ່ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງ. ມັນຖາມຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ, "ພຣະເຈົ້າເວົ້າແທ້ໆບໍ່ວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າກິນຫມາກໄມ້ໃດໆໃນສ່ວນນີ້?"²ຜູ້ຍິງນັ້ນຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາສາມາດກິນຫມາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ຫມາກທັງຫລາຍໃນສ່ວນນີ້,

³ແຕ່ຍົກເວັ້ນຫມາກຂອງຕົ້ນໄມ້ຊຶ່ງຢູ່ກາງສ່ວນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າກ່າວໄວ້ວ່າ, 'ເຈົ້າຈຶ່ງຢາໄດ້ກິນ ຫລືແຕ່ຕະຫຼອດນັ້ນ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະຕາຍ.'"

⁴ເຈົ້າກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍດອກ.⁵ເພາະພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນວັນທີ່ເຈົ້າກິນຫມາກໄມ້ນັ້ນດວງຕາຂອງເຈົ້າຈະຖືກເປີດອອກ ແລະເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າ, ຄືຮູ້ເຖິງຄວາມດີ ແລະຄວາມຊົ່ວ."⁶ເມື່ອຜູ້ຍິງນັ້ນໄດ້ເຫັນວ່າຕົ້ນໄມ້ນັ້ນດີທີ່ຈະເປັນອາຫານ, ແລະມັນກໍຫນ້າເບິ່ງ, ແລະຕົ້ນໄມ້ນັ້ນກໍເປັນສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສະຫລາດຂຶ້ນ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ເກັບຫມາກຈໍານວນຫນຶ່ງຂອງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນແລະກິນ.

ຈາກນັ້ນນາງຈຶ່ງໃຫ້ຫມາກໄມ້ບາງສ່ວນແກ່ຜົວຂອງນາງຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວແລະເຂົາກໍກິນຫມາກໄມ້ນັ້ນດ້ວຍ.

⁷ດວງຕາຂອງພວກເຂົາທັງສອງຖືກເປີດອອກ, ແລະພວກເຂົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ເປື້ອນກາຍຢູ່. ພວກເຂົາໄດ້ຫຍິບໃບຫມາກເດືອນເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລະເຮັດເປັນສິ່ງທີ່ໃຊ້ປົກຄຸມສໍາລັບພວກເຂົາ.⁸ໃນຕອນຄໍາພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງພຣະຢາເວ

ພຣະເຈົ້າກໍາລັງຢ່າງຢູ່ໃນສ່ວນດັ່ງນັ້ນຜູ້ຊາຍແລະເມຍຂອງເຂົາໄດ້ໄປລີ້ຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະພິກພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຕົ້ນໄມ້ທັງຫລາຍໃນສ່ວນ.

⁹ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຫາຜູ້ຊາຍນັ້ນແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າຢູ່ໃສ?"¹⁰ຜູ້ຊາຍຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງພຣະອົງໃນສ່ວນ; ແລະ ຂ້ານ້ອຍຢ້ານ ເພາະຂ້ານ້ອຍປະເປື້ອນຢູ່. ດັ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ລີ້ຢູ່."¹¹ພຣະອົງເຈົ້າເວົ້າວ່າ, "ໃຜບອກເຈົ້າວ່າເຈົ້າເປື້ອນກາຍຢູ່?

ເຈົ້າໄດ້ກິນຫມາກໄມ້ທີ່ເຮົາ ໄດ້ຫ້າມເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ກິນແລ້ວບໍ່?"

¹²ຜູ້ຊາຍຕອບວ່າ, "ຜູ້ຍິງຜູ້ ທີ່ພຣະອົງໃຫ້ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ຫມາກໄມ້ຈາກຕົ້ນນັ້ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແລະ ຂ້ານ້ອຍ ກໍໄດ້ກິນມັນ."¹³ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າ ເວົ້າກັບຜູ້ຍິງນັ້ນ ວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປນີ້?" ຜູ້ຍິງນັ້ນຕອບວ່າ, "ງ່າໄດ້ລ້ລວງຂ້ານ້ອຍຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ກິນ."

¹⁴ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າ, "ກ່າວ ແກ່ງນັ້ນວ່າ, "ເພາະວ່າມື້ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້, ມື້ຈຶ່ງຖືກ ສາບແຊ່ງ, ຫ່າມກາງສັດໃຊ້ງານທັງຫມົດ ແລະສັດປ່າທັງຫລາຍມື້ຈະເລືອດ້ວຍທ້ອງຂອງມື້, ແລະ ຜົງຂີ້ຝຸ່ນດິນຈະເປັນສິ່ງທີ່ມື້ຕ້ອງກິນໄປ ຕະຫລອດຊີວິດຂອງມື້.

¹⁵ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມກຽດຊັງກັນ, ລະຫວ່າງມື້ກັບຜູ້ຍິງ ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງມື້ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງຍິງ. ເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ຫົວຂອງມື້ແຕກຫມຸ່ນ, ແລະ ມື້ກໍຈະກັດສິ້ນຫນອງເຂົາໃຫ້ບວບຊ້າ."

¹⁶ພຣະອົງກ່າວກັບຍິງນັ້ນວ່າ, "ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມເຈັບປວດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຈະມີລູກ;

ມັນເປັນຄວາມເຈັບປວດທີ່ເຈົ້າຈະອອກລູກທັງຫລາຍ. ຄວາມປາຖະຫນາຂອງເຈົ້າຈະເຮັດເພື່ອຜົວຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຜົວຂອງເຈົ້ານັ້ນຈະເປັນນາຍເຫມືອເຈົ້າ."

¹⁷ພຣະອົງກ່າວກັບອາດາມວ່າ, "ເພາະວ່າເຈົ້າຝັງສຽງເມຍຂອງເຈົ້າ; ແລະ ກິນຫມາກໄມ້ນັ້ນ, ແລະ ຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງເຈົ້າວ່າ,

'ເຈົ້າຢາກິນຫມາກຈາກຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ,' ແຜ່ນດິນຈະຖືກສາບແຊ່ງເພາະເຈົ້າ;

ເຈົ້າຈະຫລາງຊີບດ້ວຍການເຮັດວຽກທຸກລໍາບາກແສນເຂັ້ມຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຈົ້າ.¹⁸ແຜ່ນດິນຈະເກີດຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຫນາມ ແລະພືດທີ່ມີຫນາມໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ກິນພືດໃນປ່າເປັນອາຫານ.¹⁹ເຈົ້າຈະໄດ້ກິນອາຫານໂດຍຢາດເໜືອ, ຂອງໃບຫນ້າຂອງເຈົ້າຈົນກວ່າເຈົ້າຄິນໄປສູ່ດິນທີ່ເຈົ້າຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ;

ເພາະເຈົ້າເປັນຜົງຂີດິນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຄິນໄປເປັນ ຜົງຂີດິນອີກ."

²⁰ອາດາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ ເມຍຂອງຕົນວ່າເອວາ ເພາະນາງເປັນແມ່ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງຫລາຍ.²¹ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເສື້ອຜ້າດ້ວຍ ຫນັງສັດສໍາລັບອາດາມ ແລະ ເມຍຂອງເຂົາ ແລະ ສວມໃຫ້ພວກເຂົາ.

²²ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, "ບັດນີ້ມະນຸດໄດ້ກາຍເປັນຄົນຫນຶ່ງເຫມືອນພວກເຮົາ, ໃນຄວາມຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະ ຮູ້ຈັກຄວາມຊົ່ວ.

ດັ່ງນັ້ນຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຍິນ, ໄປປິດເອົາຫມາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ, ແລະ ກິນ ແລະ

ມີຊີວິດຕະຫລອດໄປ."²³ສະນັ້ນ ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສັ່ງເຂົາອອກໄປຈາກສ່ວນເອເດນ,

ເພື່ອອຸດົມປູກຝັງເທິງພື້ນດິນໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ.²⁴ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ຜູ້ຊາຍອອກຈາກສ່ວນ, ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງທັງພວກເຄຣຸບ ໄວ້ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງສ່ວນແຫ່ງເອເດນ, ແລະ ດາບທີ່ລຸກເປັນແສງໄຟແກວ່ງໄປມາ, ຮອບທຸກທິດທາງເພື່ອເຝົ້າທາງເຂົາໄປເຖິງຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

4 ¹ອາດາມໄດ້ສົມສູ້ກັບເມຍຂອງເຂົາ. ນາງກໍໄດ້ຖືພາ ແລະ ໃຫ້ກໍາເນີດກາອິນ. ນາງກ່າວວ່າ,

"ນາງເກີດລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງໂດຍການຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະຢາເວ"² ແລ້ວຈາກນັ້ນນາງກໍໄດ້ລູກຊາຍອີກຊື່ວ່າອາເບັນ ນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ.

ສ່ວນອາເບັນກາຍເປັນຄົນລ້ຽງແກະ, ແຕ່ກາອິນນັ້ນເປັນຄົນປູກພືດຜັກ.

³ຢູ່ມາວັນຫນຶ່ງ ກາອິນໄດ້ນໍາຜົນແຫ່ງພື້ນດິນມາຖວາຍພຣະຢາເວ.⁴ສ່ວນອາເບັນນັ້ນ ລາວໄດ້ນໍາເອົາລູກແກະຫົວປີຈາກຝູງແກະ

ແລະໄຂມັນບາງສ່ວນມາຖວາຍ. ພຣະຢາເວໄດ້ຍອມຮັບອາເບັນ ແລະ ຂອງຖວາຍຂອງເຂົາ,⁵ແຕ່ກາອິນ ແລະ ຂອງຖວາຍຂອງເຂົານັ້ນພຣະອົງບໍ່ຍອມຮັບ.

ດັ່ງນັ້ນກາອິນຈຶ່ງຄຽດຫລາຍ, ແລະ ເຂົາເຮັດຫນ້າບູດບຶງ.

⁶ພຣະຢາເວກວ່າກັບກາອິນວ່າ, "ເຈົ້າເປັນຫຍັງຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນ ແລະ ຫນ້າຕາບູດບຶງ?⁷ຖ້າເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບບໍ່? ແຕ່ຫາກເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ຄວາມບາບກໍາລັງລໍຢູ່ທີ່ປະຕູ ແລະ ປາຖະໜາທີ່ຈະຄວບຄຸມເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເອົາຊະນະມັນ."

⁸ກາອິນໄດ້ເວົ້າກັບອາເບັນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນທຶງນາ, ກາອິນໄດ້ລູກຂຶ້ນທໍາຮ້າຍອາເບັນ. ນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ຂ້າລາວເສຍ.

⁹ແລ້ວພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຖາມກາອິນວ່າ, "ອາເບັນນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?" ລາວຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້."

ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ດູແລນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່?"

¹⁰ແລ້ວພຣະຢາເວກໍຖາມວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ຫຍັງໂຫດຮ້າຍເຊັ່ນນີ້? ເລືອດ ຂອງນ້ອງຊາຍ ເຈົ້າຈາກພື້ນດິນຟ້ອງເຖິງເຮົາ."¹¹ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ຖືກສາບແຊ່ງຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງອ້າປາກຮັບເລືອດນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຈາກມືຂອງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ.¹²ເມື່ອເຈົ້າໂຖບພື້ນດິນປູກຝັງຈະບໍ່ເກີດຜົນຫຍັງ, ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ຫລົບຫນົມແລະພະເນຈອນໄປເທິງແຜ່ນດິນ."

¹³ກາອິນຫຼຸນກັບພຣະຢາເວວ່າ, "ໂຫດຂອງຂ້ານ້ອຍກໍ່ໃຫຍ່ຫລວງຫນັກເກີນກວ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໄດ້."¹⁴ຄວາມຈິງແລ້ວ, ວັນນີ້ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຫລົບຊ້ອນຈາກພຣະພັກພຣະອົງ. ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຜູ້ທີ່ຫລົບຫນົມ ແລະ ພະເນຈອນໄປໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ພົບຂ້ານ້ອຍກໍ່ຈະຂ້າ ຂ້ານ້ອຍເສຍ."¹⁵ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າກາອິນ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບໂຫດເຈັດເທົ່າ, ເພື່ອເປັນການແກ້ແຄ້ນ." ຈາກນັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງຫມາຍໄວ້ໃນຕົວກາອິນ, ເຫດນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດພົບລາວຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ທໍາຮ້າຍລາວ.

¹⁶ດັ່ງນັ້ນກາອິນຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຜົນ ພຣະພັກພຣະຢາເວ ແລະອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນນິດ, ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເອເດນ.

¹⁷ກາອິນໄດ້ຫລົບບອນກັບເມຍຂອງລາວ ແລະ ນາງກໍ່ຖືພານາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຊື່ວ່າເອນິກ. ລາວໄດ້ສ້າງເມືອງຫນຶ່ງຂຶ້ນ ແລະ ຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນຕາມຊື່ລູກຊາຍຂອງຕົນ ຄືເອນິກ.

¹⁸ເອນິກມີລູກຊາຍຊື່ອີຣາດ. ອີຣາດຜູ້ທີ່ເປັນພໍ່ຂອງເມຣູຢາເອນ, ເມຣູຢາເອນເປັນພໍ່ຂອງເມທູຊາເອນ. ເມທູຊາເອນເປັນພໍ່ຂອງລາເມັກ.

¹⁹ລາເມັກມີເມຍສອງຄົນ: ຄົນຫນຶ່ງຊື່ອາດາ ອີກຄົນຫນຶ່ງຊື່ຊິນລາ.

²⁰ອາດາໃຫ້ກໍາເນີດລູກຊາຍຊື່ຢາບານ. ເຂົາເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ ອາໄສຢູ່ໃນຜ່າຕັ້ນຜູ້ຊົງເປັນຄົນລ້ຽງສັດ.²¹ນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາຊື່ຢາບານ. ເຂົາເປັນບັນພະບຸຣຸດ ຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຄື: ນັກຕິດພິນເຂົ້າຄູ່ ແລະເປົາປີ.²²ສໍາລັບຊິນລາ, ນາງກໍ່ເກີດ ຕູບາກາອິນ. ຜູ້ເປັນຊ່າງຕິດເຄື່ອງມືເປັນທອງສໍາຮິດ ແລະເຫລັກ. ນ້ອງສາວຂອງຕູບາກາອິນຊື່ວ່ານາອາມາ.

²³ລາເມັກໄດ້ເວົ້າກັບເມຍ ທັງສອງຂອງເຂົາວ່າ,"ອາດາ ແລະຊິນລາຈຶ່ງຟັງສຽງຂອງເຮົາເຈົ້າຜູ້ເປັນເມຍຂອງລາເມັກ, ຈຶ່ງຟັງໃນສິ່ງທີ່ເຮົາເລົ່າເພາະເຮົາໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ເຮົາບາດເຈັບຊາຍຫນ່ວຍຄົນຫນຶ່ງຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຊ້າບວມ.

²⁴ຖ້າຜູ້ໃດທີ່ເຮັດກັບກາອິນຈະຖືກແກ້ແຄ້ນເຈັດເທົ່າ, ດັ່ງນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດເຮັດກັບລາເມັກກໍ່ ຈະຖືກແກ້ແຄ້ນຕອບແທນເຖິງເຈັດສິບເຈັດ ເທົ່າ."

²⁵ອາດາມໄດ້ຫລົບບອນກັບເມຍຂອງເຂົາແລະນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍອີກຜູ້ຫນຶ່ງ. ນາງເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ເຊດ, ແລະເວົ້າວ່າ"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ລູກຊາຍອີກຜູ້ຫນຶ່ງ, ໃຫ້ແກ້ຂ້ານ້ອຍແທນອາເບັນຜູ້ທີ່ກາອິນໄດ້ຂ້າ."²⁶ເຊດມີລູກຊາຍ ແລະເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ວ່າເອໂນດ. ດັ່ງແຕ່ນັ້ນມາຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຮ້ອງຫຼຸນອອກພຣະນາມຂອງພຣະຢາເວ.

5 ¹ນິຕິບັນທຶກຂອງເຊື້ອສາຍຂອງອາດາມ. ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ. ²ພຣະອົງຊົງສ້າງພວກເຂົາເປັນຊາຍ ແລະຍິງ, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຖືກສ້າງພຣະອົງຊົງ ອວຍພອນພວກເຂົາແລະໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຂົາວ່າມະນຸດ.

³ເມື່ອອາດາມອາຍຸໄດ້ 130 ປີ, ລາວມີລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງໃນລັກຊະນະຕາມຮູບແບບຂອງລາວ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ເຂົາວ່າເຊດ.

⁴ຫລັງຈາກອາດາມໄດ້ກາຍເປັນພໍ່ຂອງເຊດແລ້ວ, ເຂົາຍັງມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກ 800 ປີ. ເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍຍິງອີກຫລາຍຄົນ.⁵ອາດາມມີ ອາຍຸໄດ້ 930 ປີ, ແລ້ວຈາກນັ້ນເຂົາກໍ່ໄດ້ຕາຍໄປ.

⁶ເມື່ອເຊດມີອາຍຸໄດ້ 105 ປີ, ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ເອໂນດ.⁷ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເອໂນດເກີດມາແລ້ວເຂົາໄດ້ມີອາຍຸຍືນຍາວມາ ອີກ 807 ປີ ແລະ ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງ ຫລາຍຄົນ.⁸ເຊດມີອາຍຸໄດ້ 912 ປີ, ແລະຈາກນັ້ນລາວກໍ່ໄດ້ຕາຍໄປ.

⁹ເມື່ອເອໂນດອາຍຸໄດ້ 90 ປີ, ລາວໄດ້ລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງຊື່ເກນານ.¹⁰ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ເກນານແລ້ວ, ເອໂນດໄດ້ມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກ 815 ປີ. ເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຫລາຍຄົນ.¹¹ເອໂນດມີອາຍຸໄດ້ 905 ປີ. ແລະ ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ຕາຍໄປ.

¹²ເມື່ອເກນານມີອາຍຸ ໄດ້ 70 ປີ. ລາວໄດ້ລູກຊາຍຊື່ມະຫາລາເລນ.¹³ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ມະຫາລາເລນແລ້ວເກນານໄດ້ມີອາຍຸຍືນຍາວ ມາອີກ 840 ປີ. ເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະຍິງອີກຫລາຍຄົນ.¹⁴ເກນານມີອາຍຸໄດ້ 910ປີ, ແລະຈາກນັ້ນລາວກໍ່ຕາຍໄປ.

¹⁵ເມື່ອມະຫາລາເລນອາຍຸ ໄດ້ 65 ປີ, ລາວໄດ້ລູກຊາຍຊື່ ຢາເຣັດ.¹⁶ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ຢາເຣັດແລ້ວ, ມະຫາລາເລນໄດ້ມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກ 830 ປີ. ເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ.¹⁷ມະຫາລາເລນມີອາຍຸໄດ້ 895 ປີ, ແລະຈາກນັ້ນລາວກໍ່ຕາຍໄປ.

¹⁸ເມື່ອຢາເຣັດມີອາຍຸໄດ້ 162 ປີ, ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ເອນິກ.¹⁹ຫລັງຈາກລາວກາຍເປັນພໍ່ຂອງເອນິກແລ້ວ, ຢາເຣັດໄດ້ມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກ 800 ປີ. ເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ.²⁰ຢາເຣັດມີອາຍຸໄດ້ 962 ປີ, ແລະ ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ໄດ້ຕາຍໄປ.

²¹ເອນິກ ອາຍຸໄດ້ 65 ປີ. ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ເມທູເສລາ.²²ເອນິກດໍາເນີນຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າ 300 ປີ

ຫລັງຈາກລາວໄດ້ເມທູເສລາແລ້ວລາວຍັງມີລູກຊາຍ ແລະຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ.²³ເອນິກມີອາຍຸໄດ້365 ປີ.

²⁴ເອນິກໄດ້ດໍາເນີນຊີວິດຕິດສະຫນິດກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ໄດ້ຈາກໄປ, ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບເອົາລາວໄປ.

²⁵ເມື່ອເມທູເສລາອາຍຸໄດ້ 187 ປີ, ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ວ່າ ລາເມັກ.²⁶ຫລັງຈາກລາວໄດ້ລູກຊາຍລາເມັກແລ້ວ, ເມທູເສລາມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກ 782 ປີ. ເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະຍິງອີກຫລາຍຄົນ.²⁷ເມທູເສລາມີອາຍຸໄດ້ 969 ປີ. ຫລັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ໄດ້ຕາຍໄປ.

²⁸ເມື່ອລາເມັກມີອາຍຸໄດ້ 182 ປີ, ລາວໄດ້ມີລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງ ແລະ ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງເຂົາວ່າ ໂນອາ, ເພາະວ່າເດັກນ້ອຍຄົນນີ້

"ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພັກຈາກງານຂອງເຮົາ ແລະຈາກການທໍາງານທີ່ລໍາບາກຂອງມືຂອງເຮົາ, ຊຶ່ງເຮົາຕ້ອງເຮັດ, ເພາະແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສາບແຊ່ງຫລັງຈາກລາວໄດ້ໃຫ້ໂນອາເກີດມາແລ້ວ."

³⁰ລາເມັກມີອາຍຸຍືນຍາວມາອີກ 595 ປີເຂົາໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ.³¹ເມື່ອລາເມັກມີອາຍຸໄດ້ 777 ປີ. ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ໄດ້ຕາຍໄປ.

³²ຫລັງຈາກໂນອາມີອາຍຸໄດ້ 500 ປີລາວມີລູກຊາຍສາມຄົນຄື: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ.

¹ສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອ ມະນຸດໄດ້ເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນ ແລະ ໃຫ້ເກີດລູກສາວທັງຫລາຍແກ່ພວກເຂົາ.²ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າລູກສາວທັງຫລາຍຂອງມະນຸດສວຍງາມຈັບໃຈ. ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກ ແລະ ຮັບເອົາຍິງເຫລົ່ານັ້ນເປັນເມຍ.³ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, "ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຢູ່ກັບມະນຸດຕະຫລອດໄປ, ເພາະພວກເຂົາເປັນເນື້ອໜັງພວກເຂົາຈະມີອາຍຸພຽງ 120 ປີ."⁴ເກີດມີຄົນຮູບຮ່າງໃຫຍ່ທີ່ເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກໃນເວລານັ້ນ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນດ້ວຍ. ນີ້ເກີດເມື່ອລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງງານກັບບັນດາລູກສາວຂອງມະນຸດ, ແລະ ພວກເຂົາມີລູກ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ແຂງແຮງ, ເປັນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງດີໃນສະໄຫມບູຮານ.⁵ພຣະຢາເວຊົງເຫັນວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຂອງມະນຸດມີຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມຄິດໃນຈິດໃຈທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາກໍ່ບັງຄັບໄປໃນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ທຸກເວລາ.⁶ພຣະຢາເວຊົງເສຍໃຈຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງກິນແຫນງໃຈຫລາຍ.⁷ດັ່ງນັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະກວາດລ້າງມະນຸດຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງເສຍ ຈາກພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ; ທັງມະນຸດກັບສັດໃຫຍ່, ແລະ ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເລື້ອຍຄານ ແລະ ນົກທັງຫລາຍຂອງທ້ອງຟ້າ, ເພາະເຮົາເສຍໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງພວກເຂົາທັງຫລາຍ."⁸ແຕ່ໂນອາເປັນທີ່ພໍໃຈໃນສາຍຕາຂອງພຣະຢາເວ.⁹ປະຫວັດເຫລົ່ານີ້ເປັນເຫດການກ່ຽວຂ້ອງກັບໂນອາ. ໂນອາເປັນຄົນຊອບທັມ, ແລະ ບໍ່ມີຕຳຫນິທຳມາກາງຄົນທັງຫລາຍໃນເວລາຂອງລາວນັ້ນ. ໂນອາໄດ້ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມສາມັກຄີທັມ ຕິດສະຫນິດກັບພຣະເຈົ້າ.¹⁰ໂນອາມີລູກຊາຍສາມຄົນຄື: ເຊມ, ຮາມ, ແລະ ຢາເຟດ.¹¹ແຜ່ນດິນຖືກເຮັດໃຫ້ເຊື່ອມຊາມລົງໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂຫດຮ້າຍຮຸນແຮງລາມໄປທົ່ວ.¹²ພຣະເຈົ້າຊົງເບິ່ງພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ເຫັນວ່າຊົ່ວຮ້າຍລົງ, ເພາະວ່າຍ້ອນມະນຸດທັງປວງເຮັດແຕ່ຄວາມຊົ່ວຊ້າລົງເທິງທາງຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍເທິງແຜ່ນດິນ.¹³ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກກັບໂນອາວ່າ, "ເຮົາເຫັນວ່າເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ຈະນຳຈຸດຈົບມາຍັງມະນຸດຊາດທັງຫມົດ, ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໂຫດຮ້າຍຮຸນແຮງ, ຊົ່ວຊ້າຜ່ານພວກເຂົາ. ແຕ່ຈົ່ງແລ້ວເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາພ້ອມກັບພື້ນແຜ່ນດິນ.¹⁴ຈົ່ງສ້າງເຮືອເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງຈາກໄມ້ສິນ. ຈົ່ງສ້າງຫ້ອງຕ່າງໆພາຍໃນເຮືອ, ແລະ ເອົາຂີ້ຊີ້ອິດຢາທາງໃນກັບທາງນອກໃຫ້ດີ.¹⁵ຕໍ່ໄປນີ້ຄືວິທີທີ່ເຈົ້າຈະສ້າງເຮືອ: ຄວາມຍາວຂອງເຮືອໃຫ້ໄດ້ 133 ມັດ, ຄວາມກວ້າງຂອງເຮືອ 22 ມັດ, ແລະ ທາງສູງ 13 ມັດ.¹⁶ຈົ່ງເຮັດຫລັງຄາສຳລັບເຮືອ, ຈົ່ງເຮັດປ່ອງຢ້ຽມຈາກຫລັງຄາສູງເຄິ່ງແມັດ ແລະ ຈົ່ງເຮັດປະຕູເທິງດ້ານນັ້ນຂອງເຮືອ. ແລະ ເຮັດຝ້າເປັນສາມຊັ້ນຄືຊັ້ນທີໜຶ່ງ, ຊັ້ນທີສອງ, ແລະ ຊັ້ນທີສາມ."¹⁷ຈົ່ງຟັງ, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ມີນ້ຳຖ້ວມເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ເພື່ອທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຈາກພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າ. ທຸກສິ່ງທີ່ຊີ້ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະດັບສູນໄປ.¹⁸ແຕ່ເຮົາຈະຖັງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບເຈົ້າ. ເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າມາໃນເຮືອນັ້ນ, ເຈົ້າ ແລະ ບັນດາລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເມຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ບັນດາພວກລູກໃຜທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ.¹⁹ເຈົ້າຈົ່ງນຳເອົາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເນື້ອໜັງທັງຫມົດ, ທຸກຊະນິດຢ່າງລະສອງໂຕທັງໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ເຂົ້າມາໃນເຮືອ, ເພື່ອໃຫ້ພວກມັນມີຊີວິດຢູ່ກັບເຈົ້າ.²⁰ນົກທັງຫລາຍຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ສັດໂຕໃຫຍ່ຕາມຊະນິດຂອງພວກມັນ, ສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານແຫ່ງແຜ່ນດິນຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ສັດທຸກຊະນິດຈະມາຫາເຈົ້າເປັນຄູ່ໆ, ເພື່ອພວກມັນຈະມີຊີວິດຢູ່.²¹ຈົ່ງຈັດຕັ້ງມາເອົາອາຫານທຸກຊະນິດເພື່ອທີ່ຈະກິນ ແລະ ເກັບເອົາໄວ້, ສຳລັບຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນມັນຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າ ແລະ ສັດເຫລົ່ານັ້ນ."²²ດັ່ງນັ້ນໂນອາ ຈົ່ງໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້. ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງລາວທຸກຢ່າງ, ແລະ ລາວກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມ.

7 ¹ພຣະຢາເວໄດ້ບອກໂນອາວ່າ, "ມາ, ເຈົ້າ ແລະ ທຸກຄົນໃນຄົວເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອ,

ເພາະວ່າໃນຄົນຮຸ່ນນີ້ເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຄົນຊອບທັມຕໍ່ທັງນຳເຮົາ.²ເຈົ້າຈົ່ງນຳສັດທີ່ບໍ່ເປັນມົນທົນທຸກຊະນິດໂຕຜູ້ເຈັດໂຕ ແລະ ໂຕແມ່ເຈັດໂຕ. ແຕ່ສັດທີ່ເປັນມົນທົນທຸກຊະນິດ, ຢ່າງລະສອງໂຕຄືໂຕຜູ້ຫນຶ່ງໂຕ ແລະ ຄູ່ຂອງມັນ.³ນົກທັງຫລາຍຂອງທ້ອງຟ້າ, ໃຫ້ນຳມາໂຕຜູ້ເຈັດໂຕ ແລະ ໂຕແມ່ເຈັດໂຕ, ເພື່ອຮັກສາພັນໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນທັງຫມົດ.

⁴ເພາະວ່າໃນອີກເຈັດວັນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນເປັນເວລາສິບສິບວັນສິບຄົນ.

ເຮົາຈະທຳລາຍສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງຈາກພື້ນແຜ່ນດິນ."⁵ຝາຍໂນອາກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວຊົງໄດ້ສັ່ງເຂົາໄວ້.

⁶ໂນອາມີອາຍຸໄດ້ 600 ປີ ເມື່ອນຳຖ້ວມແຜ່ນດິນ. ໂນອາ, ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາ, ແລະ ເມຍຂອງເຂົາ, ແລະ ພ້ອມລູກໃຜທັງຫລາຍກໍ່ພາກັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອດ້ວຍກັນເພາະນ້ຳຖ້ວມນັ້ນ.

⁸ສັດທັງຫລາຍທັງທີ່ເປັນມົນທົນ ແລະ ບໍ່ເປັນມົນທົນ, ນົກທັງຫລາຍ, ແລະ ສັດທຸກຊະນິດທີ່ເລື້ອຍຄານເທິງພື້ນດິນ.⁹ເປັນຄູ່ໆໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່, ໄດ້ມາຫາໂນອາ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂນອາ.¹⁰ກໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນຫລັງຈາກເຈັດວັນຜ່ານໄປ, ນ້ຳກໍ່ໄດ້ຖ້ວມພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ.

¹¹ໂນອາອາຍຸໄດ້ 600 ປີ, ໃນເດືອນທີ່ສອງ, ໃນວັນທີ່ສິບເຈັດຂອງເດືອນ, ໃນວັນນັ້ນເອງ, ນ້ຳພູທັງຫລາຍຂອງບ່ອນເລິກຫລາຍໄດ້ຝຸ່ງຂຶ້ນມາຢ່າງແຮງ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມທັງຫລາຍຂອງທ້ອງຟ້າກໍ່ໄດ້ຖືກເປີດອອກ.¹²ຝົນໄດ້ເລີ່ມຕົກ ແລະ ຕົກລົງເທິງພື້ນແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສິບສິບວັນສິບຄົນ.

¹³ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ໂນອາ ແລະ ລູກຊາຍທັງສາມຄົນຂອງເຂົາ: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ, ແລະ ເມຍຂອງໂນອາ, ແລະ ເມຍທັງສາມຄົນຂອງລູກຊາຍຂອງເຂົາກັບພວກເຂົາທັງຫມົດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນັ້ນ.¹⁴ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປພ້ອມກັບສັດປ່າຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ສັດບ້ານສັດໃຫຍ່ຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ບັນດາສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານເທິງພື້ນດິນຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ນົກພ້ອມສັດທີ່ມີປີກຕາມຊະນິດຂອງມັນ.

¹⁵ສັດທັງຫລາຍທີ່ມີລົມປານແຫ່ງຊີວິດໄດ້ມາຫາໂນອາ ແລະ ເຂົາໄປຢູ່ໃນເຮືອເປັນຄູ່ໆ.¹⁶ສັດທຸກຊະນິດທັງຫມົດທີ່ເຂົາໄປເປັນໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່; ພວກມັນເຂົ້າມາຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາແລ້ວ. ຈາກພຣະຢາເວກໍ່ໄດ້ອັດປະຕູເຮືອຫລັງຈາກທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປ.

¹⁷ຈາກນັ້ນນ້ຳໄດ້ຖ້ວມແຜ່ນດິນເປັນເວລາສິບສິບວັນສິບຄົນ, ແລະ ນ້ຳໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ຍົກເຮືອຂອງໂນອາຝູຢູ່ເຫນືອແຜ່ນດິນ.

¹⁸ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມເຫນືອແຜ່ນດິນທັງຫມົດ, ແລະ ເຮືອຂອງໂນອາໄດ້ລອຍຢູ່ເທິງຫນ້ານ້ຳ.

¹⁹ນ້ຳໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ດັ່ງນັ້ນພູເຂົາສູງທັງຫມົດຊຶ່ງຢູ່ໃຕ້ທ້ອງຟ້າກໍ່ຈຶ່ງຖືກນ້ຳຖ້ວມຫມົດ.²⁰ນ້ຳໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນສູງອີກເຈັດແມັດຖ້ວມເຫນືອຍອດພູເຂົາທັງຫລາຍ.

²¹ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວເທິງພື້ນແຜ່ນດິນຕາຍທັງຫມົດຄື: ນົກທຸກຊະນິດ, ສັດທຸກຊະນິດທີ່ໃຊ້ງານ, ສັດປ່າທັງຫລາຍ, ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຈຳນວນຫລາຍທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ ມະນຸດທັງຫມົດ.

²²ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເທິງແຜ່ນດິນທີ່ຫາຍໃຈເອົາລົມປານແຫ່ງຊີວິດຜ່ານດັ່ງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕາຍໄປ.

²³ດັງນັ້ນທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເທິງພື້ນຜິວຂອງແຜ່ນດິນຖືກກວາດລ້າງອອກໄປ, ນັບຕັ້ງແຕ່ມະນຸດໄປຈົນເຖິງສັດທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ, ສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານ, ແລະ ນົກທັງຫລາຍຂອງທ້ອງຟ້າ. ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຖືກທຳລາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນ. ເຫລືອພຽງແຕ່ຄອບຄົວຂອງໂນອາ ແລະ ສັດທີ່ຢູ່ກັບເຂົາໃນເຮືອເທົ່ານັ້ນ. ²⁴ນ້ຳບໍ່ໄດ້ລົດລົງຈາກແຜ່ນດິນເປັນເວລາ 150 ວັນ.

8 ¹ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລືມໂນອາ, ພ້ອມທັງສັດປ່າທັງໝົດ, ແລະ ສັດລ້ຽງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ກັບເຂົາໃນເຮືອນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີລົມພັດມາເຫນືອແຜ່ນດິນ, ແລະ ນ້ຳກໍ່ເລີ່ມປົກລົງ. ²ນ້ຳພູນ້ຳໃຕ້ພື້ນດິນເລີກ ແລະ ປ່ອງນ້ຳທັງຫລາຍຂອງທ້ອງຟ້າກໍ່ຖືກອັດຫມົດ, ແລະ ຝົນກໍ່ເຊົາຕົກ. ³ແລະ ນ້ຳກໍ່ຄ່ອຍໆປົກລົງຈາກພື້ນດິນ, ແລະ ຫລັງຈາກຫນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບວັນຜ່ານໄປນັ້ນໄດ້ລົດລົງ.

⁴ເຮືອຂອງໂນອາໄດ້ຕິດຄ້າງຄາຢູ່ທີ່ເທິງຍອດເຂົາອາຮາຣັດ. ໃນເດືອນທີ່ເຈັດໃນວັນທີສິບເຈັດຂອງເດືອນນັ້ນ. ⁵ນ້ຳໄດ້ປົກລົງເລື້ອຍໆຈົນຮອດເດືອນທີສິບ. ໃນວັນທີ່ຫນຶ່ງຂອງເດືອນນັ້ນແລ້ວຈອມພູເຂົາຕ່າງໆກໍ່ໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ.

⁶ເລື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກທີ່ສິບວັນທີ່ໂນອາໄດ້ໄຂ່ປ່ອງຢ້ຽມຂອງເຮືອຊຶ່ງເຂົາໄດ້ເຮັດໄວ້. ⁷ເຂົາໄດ້ປ່ອຍກາໂຕຫນຶ່ງອອກໄປ ແລະ ມັນໄດ້ບິນກັບໄປກັບມາຈົນນ້ຳໄດ້ແຫ້ງລົງຈາກແຜ່ນດິນ.

⁸ຈາກນັ້ນເຂົາໄດ້ສົ່ງນົກເຂົາໂຕຫນຶ່ງອອກໄປເພື່ອຈະເບິ່ງວ່ານ້ຳໄດ້ປົກລົງຈາກພື້ນຂອງແຜ່ນດິນຫລືຍັງ, ⁹ແຕ່ນົກເຂົາບໍ່ມີປ່ອນຈັບ, ແລະ ມັນໄດ້ກັບມາຫາເຂົາທີ່ເຮືອເພາະນ້ຳຍັງຖ້ວມພື້ນແຜ່ນດິນທັງຫມົດຢູ່. ລາວໄດ້ຍືນມືຂອງລາວອອກໄປຈັບເອົານົກໂຕນັ້ນມາໄວ້ໃນເຮືອນ້ຳຫມູ່.

¹⁰ເຈັດວັນຕໍ່ມາ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ປ່ອຍນົກເຂົາອອກໄປຈາກເຮືອອີກຄັ້ງຫນຶ່ງ. ¹¹ນົກເຂົາໄດ້ບິນກັບມາຫລາວໃນຕອນແລງ. ເບິ່ງແມ່! ໃນປາກຂອງມັນມີໂບຫມາກກອກຂຽວສົດດ້ວຍ. ດັງນັ້ນໂນອາຈຶ່ງຮູ້ໄດ້ວ່ານ້ຳໄດ້ປົກລົງຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວ. ¹²ລາວໄດ້ຖ້າອີກເຈັດວັນຕໍ່ມາ, ແລະ ໄດ້ປ່ອຍນົກເຂົານັ້ນອອກໄປອີກ, ແລະ ມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຫລາວອີກ.

¹³ຕໍ່ມາໃນປີທີ 601 ປີ, ໃນເດືອນທີ່ຫນຶ່ງ ໃນວັນທີ່ຫນຶ່ງ, ຂອງປີນັ້ນທີ່ນ້ຳໄດ້ປົກແຫ້ງໄປຈາກພື້ນດິນ.

ໂນອາໄດ້ເປີດຫລັງຄາເຮືອອອກເບິ່ງອອກໄປຂ້າງນອກຈຶ່ງເຫັນວ່າຫນ້າດິນແຫ້ງແລ້ວ. ¹⁴ໃນເດືອນທີ່ສອງ,

ໃນວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນນັ້ນພື້ນແຜ່ນດິນກໍ່ໄດ້ແຫ້ງຫມົດ.

¹⁵ພຣະເຈົ້າກໍ່ກ່າວແກ່ໂນອາວ່າ, ¹⁶"ຈຶ່ງອອກໄປຈາກເຮືອ, ເຈົ້າ, ແລະ ເມຍຂອງເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍພວກລູກຊາຍ, ກັບພວກລູກໄຜ່ຂອງເຈົ້າ.

¹⁷ຈຶ່ງນຳທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຂອງເນື້ອຫນັງທັງຫມົດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າອອກໄປກັບເຈົ້າຄື- ນົກທັງຫລາຍ, ສັດຕ່າງໆ, ແລະ ສັດເລື້ອຍຄານທຸກຊະນິດ, ທີ່ເລື້ອຍຄານເທິງແຜ່ນດິນ - ດັງນັ້ນພວກມັນທັງຫລາຍຈະເຕີບໂຕເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢ່າງຫລວງຫລາຍທີ່ວິພິດພັນແຜ່ນດິນ, ແຜ່ພັນ, ແລະ ເພີ່ມຈຳນວນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ."

¹⁸ດັງນັ້ນໂນອາໄດ້ອອກໄປບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວ, ເມຍຂອງລາວ, ແລະ ພວກລູກໄຜ່ຂອງລາວອອກໄປພ້ອມກັບລາວ. ¹⁹ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ທຸກສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານ, ແລະ ນົກທຸກຊະນິດ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວເທິງແຜ່ນດິນຕາມພັນຂອງພວກມັນໄດ້ອອກຈາກເຮືອ.

²⁰ໂນອາກໍ່ໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາແກ່ພຣະຢາເວ. ລາວໄດ້ເອົາສັດ ແລະ ນົກບາງໂຕທີ່ບໍ່ເປັນມົນທົນ, ແລະ ເຜົາບູຊາເທິງແຜ່ນບູຊານັ້ນ.

²¹ພຣະຢາເວຊຶ່ງໄດ້ຮັບກິນທີ່ພໍໃຈ, ແລະ ພຣະຢາເວກໍ່ຊົງກ່າວວ່າ,

"ເຮົາຈະບໍ່ສາຍແຊງແຜ່ນດິນອີກຈົນເທື່ອເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດມີຈິດໃຈໃຝ່ຫາໄປໃນທາງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ມາຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ. ຫລື ຈະບໍ່ທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເຫມືອນດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຄີຍເຮັດອີກຈົນເທື່ອ. ²²ຕາບໃດທີ່ພື້ນແຜ່ນດິນຍັງຄົງດຳລົງຢູ່ລະດູຫວ່ານກັບລະດູເກັບກ່ຽວ, ຈະມີໝາກມີຮ້ອນຮ່ວມກັນຢູ່ສະເຫມີລະດູຮ້ອນ, ແລະ ລະດູຫນາວ, ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນຈະຍັງຄົງມີເລື້ອຍໄປຕາມນັ້ນ."

9 ¹ພຣະເຈົ້າໄດ້ອ່ວຍພອນແກ່ໂນອາ ແລະ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຈຶ່ງມີລູກຫລານໃຫ້ມາກຫລາຍ, ທະວີຂຶ້ນທົ່ວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ²ຄວາມຢ້ານກົວເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມເກາງກົວແກ່ເຈົ້າ ຈະມີເຫນືອສັດທຸກຕົວທີ່ມີຊີວິດເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ, ເຫນືອນົກທຸກໂຕຂອງທ້ອງຟ້າ, ເຫນືອທຸກສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານເທິງພື້ນດິນ, ແລະ ເຫນືອປາທຸກຊະນິດແຫ່ງທ້ອງທະເລ.

ພວກມັນທັງຫມົດໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໃນມືເຈົ້າ.

³ສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າ. ບັດນີ້ເຮົາໃຫ້ທຸກສິ່ງແກ່ພວກເຈົ້າ, ເຫມືອນທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພືດສີຂຽວແກ່ເຈົ້າ.

⁴ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງກິນຊີ້ນທີ່ມີເລືອດ - ເພາະເລືອດແມ່ນຫລັກສຳຄັນແຫ່ງຊີວິດ.

⁵ແຕ່ສຳລັບເລືອດຂອງເຈົ້າ, ຊີວິດທີ່ຢູ່ໃນເລືອດຂອງເຈົ້າເຮົາຈະເອີ້ນຄຳຕອບແທນຈາກມືຂອງສັດທຸກໂຕ.

ເຮົາຈະເອີ້ນຄຳຕອບແທນຈາກມືຂອງມະນຸດໃດໆນັ້ນ, ຄືຈາກມືຂອງໃຜກໍ່ຕາມຜູ້ຊົງຂ້າຟິມ້ອງຂອງເຂົາເຮົາຈະເອີ້ນຄືນເພາະຊີວິດຂອງຄົນໆນັ້ນ.

⁶ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດເລືອດໂຫລ, ເລືອດຂອງເຂົາກໍ່ຈະໂຫລດ້ວຍມະນຸດດ້ວຍ,

ເພາະວ່າມັນຢູ່ໃນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດ. ⁷ສຳລັບພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງແຜ່ພັນ ແລະ ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ, ແຜ່ອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ ແລະ ທະວີຫລາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ."

⁸ຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂນອາ ແລະ ກັບລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວວ່າ, ⁹"ຈຶ່ງຟັງສຳລັບເຮົາ!

ເຮົາຈະຍືນຍັນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຈົ້າ ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທັງລັງຈາກເຈົ້າ. ¹⁰ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ກັບນົກທັງຫລາຍສັດລ້ຽງ, ແລະ ສັບພະທຸກສິ່ງແຫ່ງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຈາກທັງຫມົດທີ່ອອກມາຈາກເຮືອເຖິງສັບພະສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເທິງແຜ່ນດິນ.

¹¹ເຮົາຍືນຍັນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ມີກັບເຈົ້າ, ຄືເນື້ອຫນັງທັງຫມົດຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມອີກ.

ຈະບໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກອີກ. ¹²ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, "ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຫມາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄດ້ເຮັດຂຶ້ນລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ ແລະ ທຸກໆສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ສຳລັບຄົນທຸກຊົດອາຍຸ. ¹³ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຮູ້ກິນນ້ຳໄວ້ໃນເມກ, ແລະນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງຫມາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ.

¹⁴ຈະເປັນຢ່າງນັ້ນເມື່ອເຮົາໃຫ້ມີເມກເຫນືອແຜ່ນດິນ ແລະ ເຫັນຮູ້ກິນນ້ຳໃນເມກນັ້ນ, ¹⁵ເຮົາກໍ່ຈະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ,

ທີ່ໄດ້ເຮັດລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດແຫ່ງເນື້ອຫນັງ. ນ້ຳຈະບໍ່ຖ້ວມທຳລາຍເນື້ອຫນັງທັງຫມົດອີກຕໍ່ໄປ.

¹⁶ຮູ້ກິນນ້ຳຈະປາກົດຂຶ້ນໃນເມກ ແລະ ເຮົາຈະເຫັນ, ເພື່ອທີ່ຈະລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍານີ້ຮັບຄອນລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ມີ

ຊີວິດຂອງເນື້ອຫນັງທັງຫມົດຊຶ່ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ¹⁷ຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວກັບໂນອາວ່າ,

"ອັນນີ້ຄືເຄື່ອງຫມາຍຂອງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາໄດ້ຍືນຍັນໄວ້ແລ້ວລະຫວ່າງເຮົາກັບສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງຫມົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ."

¹⁸ລູກຊາຍຂອງໂນອາທີ່ອອກມາຈາກເຮືອຄື: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ. ຮາມເປັນພໍ່ຂອງການາອານ. ¹⁹ທັງສາມຄົນນີ້ເປັນລູກຂອງໂນອາ, ແລະ ດ້ວຍພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພື້ນແຜ່ນດິນທັງຫມົດເຕັມໄປດ້ວຍປະຊາຊາດ.

²⁰ ໂນອາໄດ້ເລີ່ມເປັນຊາວສວນ, ແລະ ລາວເປັນຄົນທຳອິດທີ່ປູກຕົ້ນອະນຸ່ງ.²¹ ລາວໄດ້ດື່ມນ້ຳອະນຸ່ງຫລາຍ ແລະ ເມົາ.

ລາວໄດ້ນອນເບື້ອງກາຍຢູ່ໃນຜ້າເຕັນຂອງລາວ.

²² ຈາກນັ້ນຮາມ, ພໍ່ຂອງການາອານ, ໄດ້ມາເຫັນການເບື້ອງກາຍຂອງພໍ່ລາວຈຶ່ງຟ້າວໄປບອກພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກ.²³ ດັ່ງນັ້ນເຊມ ແລະ ຢາເຝດຈຶ່ງໄດ້ເອົາເສື້ອຄູມຍາວ ແລະ ພາດໃສ່ບ່າຂອງພວກເຂົາທັງສອງ.

ພວກເຂົາຢ່າງຖອຍຫລັງເຂົາໄປແລ້ວປົກປິດການເບື້ອງກາຍຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ປິ່ນຫນ້າໄປທາງອື່ນ,

ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຫັນການເບື້ອງກາຍຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.

²⁴ ເມື່ອໂນອາໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການເມົາຂອງລາວ, ລາວກໍ່ຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ລູກຊາຍຫລ້າໄດ້ເຮັດກັບຕົນ²⁵ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ການາອານຈຶ່ງຖືກສາບແຊ່ງ.

ໃຫ້ມັນເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຄົນຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງພວກອ້າຍຂອງມັນ."

²⁶ ເຂົາຍັງເວົ້າດ້ວຍອີກວ່າ, "ຂໍໃຫ້ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງເຊມ, ໄດ້ຮັບການສັນຮະເສີນ, ແລະ ໃຫ້ການາອານເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາ.

²⁷ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີມອານາເຂດຂອງຢາເຝດ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາສ້າງບ້ານໃນເຕັນທັງຫລາຍຂອງເຊມ. ໃຫ້ການາອານຈະເປັນທາດຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາ."

²⁸ ຫລັງຈາກນັ້ນຖ້ວມ, ໂນອາກໍ່ມີອາຍຸຕໍ່ມາອີກສາມຮ້ອຍຫ້າສິບປີ.²⁹ ລວມໂນອາມີອາຍຸເພີນໄດ້ເກົ່າຮ້ອຍຫ້າສິບປີ, ແລະ ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ຕາຍໄປ.

10 ¹ ເຫລົ່ານີ້ຄືເຊື້ອສາຍຂອງພວກລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງໂນອາ, ຄື: ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຝດ. ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊາຍທັງຫລາຍ ຫລັງຈາກນັ້ນໄດ້ຖ້ວມ.

² ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຢາເຝດຄື: ໂກເມ, ມາກິກ, ມາດາຍ, ຢາວານ, ຕູບານ, ເມເຊັກ ແລະ ຕີຣາດ.³ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງໂກເມຄື: ອັດຊະເກນາດ, ຣີຟາດ, ແລະ ໂຕກາມາ.⁴ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຢາວານຄືເອລິຊາ, ສະເປນ, ໄຊປຣັດ, ແລະ ໂຣເດັດ.⁵ ຈາກຄົນເຫລົ່ານີ້ ປະຊາຊົນຕາມຊາຍຝັ່ງໄດ້ແຍກ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມພາສາຂອງຕົນ, ຕາມຕະກູນໂດຍປະຊາຊາດທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.

⁶ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຮາມຄື: ກູເຊ, ມິຊຣຽມ, ປັດ, ແລະ ການາອາ.⁷ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງກູເຊຄື: ເຊບາ, ຮາວິລາ, ສັບຕາ, ຣາອາມາ, ແລະ ສັບເຕກາ. ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຮາອາມາຄື: ເຊບາ ແລະ ເດດານ.

⁸ ກູເຊເປັນພໍ່ຂອງນິມໂຣດ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ມີອຳນາດຄົນທຳອິດຂອງແຜ່ນດິນ.⁹ ເຂົາເປັນນາຍພານທີ່ຊົງພະລັງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຢາເວ.

ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ເປັນມາຂອງຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ, "ເຫມືອນນິມໂຣດ, ນາຍພານທີ່ຊົງພະລັງ

ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຢາເວ."¹⁰ ສູນກາງຂອງອຳນາດແຫ່ງທຳອິດຂອງເຂົາຄືເມືອງບາບີໂລນ, ເມືອງເອເຣັກ, ເມືອງອັກກາດ, ແລະ

ເມືອງຄານເນໃນແຜ່ນດິນຊີນາ.

¹¹ ນອກຈາກດິນແດນນີ້ເພີ່ມໄດ້ໄປຍັງອັດຊີເຣຍ ແລະ ສ້າງເມືອງຕ່າງໆຂຶ້ນ: ເມືອງນິເນເວ, ເມືອງເຣໂຮໂບດອິເຣ, ເມືອງກາລາ.¹² ແລະເມືອງເຣເສັນ, ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງນິເນເວ ແລະ ເມືອງກາລາ. ມັນເປັນເມືອງໃຫຍ່.¹³ ເອຍິບໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຄົນລິເດຍ, ຄົນອານາມ, ຄົນເລຮາບ, ຄົນນັບຕູ,¹⁴ ຄົນປາທະຮູ, ຄົນກັດສະລູ (ຕົ້ນຕະກູນຄົນຟິລິດສະຕິນ), ແລະ ຄົນກະເຣເຕ.

¹⁵ ການາອານເປັນພໍ່ຂອງຊີໂດນ, ຊຶ່ງເປັນລູກກີກຂອງເຂົາ, ແລະ ເຫັດ,¹⁶ ແລະ ຄົນເຢບູດ, ຄົນອາໂມ, ຄົນກີກາຊີ,¹⁷ ຄົນອີວີ, ຄົນອາກກີ, ຄົນສີນີ,

¹⁸ ຄົນອາກວາດີ, ຄົນເຊມາອີ ແລະ ຄົນຮາມັດ. ພາຍຫລັງຕະກູນຂອງຄົນການາອານກໍ່ແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ.

¹⁹ ເຂດແດນຂອງຄົນການາອານເລີ່ມຈາກເມືອງຊີໂດນ, ໄປເຖິງເມືອງເກຣອກ, ໄປຈົນເຖິງເມືອງກາຊາ, ແລະ ໄປຈົນເຖິງເມືອງໂຊໂດມ, ເມືອງໂກໂມຣາ, ເມືອງອັດມາ, ແລະ ເມືອງເຊບິວອິມ, ໄປເຖິງເມືອງລາຊາ.²⁰ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຮາມ, ໂດຍຕະກູນຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍພາສາຂອງພວກເຂົາ, ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃນປະຊາຊາດທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.

²¹ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຊມ, ຜູ້ທີ່ເປັນອ້າຍກີກຂອງຢາເຝດ. ເຊມຍັງເປັນບັນພະບູຣຸດຂອງຄົນທັງຫມົດຂອງເອເບ.²² ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຊມລວມມີ ເອລາມ, ອັດຊູຣະ, ອາກັບກຊາດ, ລູດ, ແລະອາຣາມ.²³ ເຊື້ອສາຍຂອງອາຣາມແມ່ນຊາວອູເຊ, ຮຸນ, ເກເທ ແລະເມເຊັກ.

²⁴ ອາກັບກຊາດນັ້ນເປັນພໍ່ຂອງເຊລາ, ແລະ ເຊລາເປັນພໍ່ຂອງເອເບ.²⁵ ເອເບມີລູກຊາຍສອງຄົນ. ຄົນຫນຶ່ງຊື່ໂຢເລັກ,

ເພາະໃນສະໄຫມຂອງເພີນໄດ້ມີການແບ່ງແຍກແຜ່ນດິນກັນ. ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ໂຢກທານ.

²⁶ ໂຢກທານເປັນພໍ່ຂອງອານໂມດາດ, ເຊເລັບ, ຮາຊາມາເວດ, ເຢຣາ,²⁷ ຮາໂດຣາມ, ອູຊານ, ດີກະລາ,²⁸ ໂອບານ, ອາບິມາເອນ, ເຊບາ,²⁹ ໂອຟີ, ຮາວິລາ

ແລະ ໂຢບັບ. ພວກເຂົາທັງຫມົດແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງໂຢກທານ.

³⁰ ດິນແດນຂອງພວກເຂົາເລີ່ມຈາກເມືອງເມຊາ, ໄປທາງເມືອງເສຟາ, ພູເຂົາທາງທິດຕາເວັນອອກ.³¹ ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຊມ,

ຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ພາສາຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ, ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາທັງຫລາຍ, ຕາມປະຊາຊາດທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.

³² ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຕະກູນຂອງລູກຊາຍທັງຫລາຍໂນອາ, ຕາມພິງພັນຂອງພວກເຂົາໂດຍປະຊາຊາດທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.

ຈາກພວກເຫລົ່ານີ້ປະຊາຊາດທັງຫລາຍໄດ້ແບ່ງແຍກ ແລະ ໄປຫົວແຜ່ນດິນຫລັງນັ້ນຖ້ວມ.

11 ¹ ເມື່ອນັ້ນຄົນຫົວທັງແຜ່ນດິນໂລກໃຊ້ພາສາ ແລະ ຄຳສັບດຽວກັນ ແລະ ໃຊ້ຖ້ອຍຄຳແບບດຽວກັນ.

² ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ, ພວກເຂົາໄດ້ພົບທຶງຮາບພຽງໃນແຜ່ນດິນຊີນາຍທິບາບີໂລນ ແລະ

ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

³ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ, "ມາເຖີດ, ໃຫ້ເຮົາປັ້ນດິນຈີ ແລະ ເຜົາມັນໃຫ້ສຸກ." ພວກເຂົາໃຊ້ດິນຈີແທນກ້ອນຫີນ ແລະ ນ້ຳມັນດິນແທນປູນ.

⁴ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, "ຈົງມາເຖີດ, ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເມືອງ ແລະ ຫໍຄອຍທີ່ມີຍອດສູງເຖິງທ້ອງຟ້າ, ດ້ວຍພວກເຮົາເອງຖ້າເຮົາບໍ່ສ້າງ,

ເຮົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວເທິງແຜ່ນດິນ."

⁵ ດັ່ງນັ້ນພຣະຢາເວຈຶ່ງໄດ້ສະເດັດລົງມາເພື່ອເບິ່ງຕົວເມືອງກັບຫໍຄອຍນັ້ນຊຶ່ງພັນຂອງອາດາມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.⁶ ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເບິ່ງເຖີດ,

ພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນຫນຶ່ງດຽວ, ມີພາສາດຽວ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ສ້າງເລີ່ມຕົ້ນເຮັດສິ່ງນີ້! ໃນບໍ່ຊ້າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງໃຈຈະເຮັດ

ຈະບໍ່ມີອັນໃດທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບພວກເຂົາ.⁷ ມາເຖີດ, ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງພວກເຂົາຮຸ້ນວາຍຫັນ,

ເພື່ອທີ່ວ່າພວກເຂົາຈະເວົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ."

⁸ ດັ່ງນັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈາກທີ່ນັ້ນໄປຢູ່ຫົວພັນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຢຸດການກໍ່ສ້າງເມືອງນັ້ນ.⁹ ດັ່ງນັ້ນ,

ຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າບາເບນ, ເພາະທີ່ນັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງບັນດາປະຊາຊາດຮຸ້ນວາຍກັນ ແລະ

ຈາກທີ່ນັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພັດພາກຈາກກັນໄປທົ່ວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

¹⁰ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືເຊື້ອສາຍຂອງເຊມ. ເຊມມີອາຍຸໄດ້ຫນຶ່ງຮ້ອຍປີ, ແລະຫລັງນັ້ນຖ້ວມສອງປີເພິ່ນມີລູກຊາຍຊື່ວ່າອາກປັກຊາດ.
¹¹ເຊມໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກຫ້າຮ້ອຍປີຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ອາກປັກຊາດ. ເຂົາຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ.
¹²ເມື່ອອາກປັກຊາດມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບຫ້າປີ, ເພິ່ນມີລູກຊາຍຊື່ວ່າເຊລາ. ¹³ອາກປັກຊາດໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກ 403 ປີຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ເຊລາແລ້ວ.
ເຂົາຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນດ້ວຍ.
¹⁴ເມື່ອເຊລາອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີເພິ່ນມີລູກຊາຍຊື່ເອເບ. ¹⁵ເຊລາໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກສິ້ນສຸດສາມປີຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ເອເບ. ແລ້ວເຂົາຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ
ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນດ້ວຍ.
¹⁶ເມື່ອເອເບມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບສີ່ປີ, ເພິ່ນໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ເປເລັກ. ¹⁷ເອເບໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກ 430 ປີຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ເປເລັກ. ເຂົາຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ
ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນດ້ວຍ.
¹⁸ເມື່ອເປເລັກອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ, ເພິ່ນໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ເຮອູ. ¹⁹ເປເລັກໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກສອງຮ້ອຍເກົ້າປີ ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ເຮອູ. ເຂົາຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ
ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນດ້ວຍ.
²⁰ເມື່ອເຮອູມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບສອງປີ, ເພິ່ນໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ເສຣຸກ. ²¹ເສຣຸກໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກສອງຮ້ອຍເຈັດປີ ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໄດ້ ເສຣຸກ.
ແລ້ວເຂົາຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນດ້ວຍ.
²²ເມື່ອເສຣຸກອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ, ເພິ່ນໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ ນາໂຮ. ²³ເສຣຸກໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກ ສອງຮ້ອຍປີ ຫລັງຈາກທີ່ເພິ່ນໄດ້ລູກຊາຍນາໂຮ.
ເພິ່ນຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ.
²⁴ເມື່ອນາໂຮອາຍຸໄດ້ຊາວເກົ້າປີ, ເພິ່ນໄດ້ມີລູກຊາຍຊື່ ເຕຣາ. ²⁵ນາໂຮໄດ້ມີອາຍຸຍືນຕໍ່ໄປອີກຮ້ອຍສິບເກົ້າປີຫລັງຈາກທີ່ເພິ່ນໄດ້ລູກຊາຍເຕຣາ.
ເພິ່ນຍັງໄດ້ມີລູກຊາຍ ແລະ ຍິງຕື່ມອີກຫລາຍຄົນ. ²⁶ຫລັງຈາກທີ່ ເຕຣາອາຍຸໄດ້ ເຈັດສິບປີ, ເພິ່ນໄດ້ມີລູກຊາຍ ຊື່: ອັບຣາມ, ນາໂຮ, ແລະຮາຣານ.
²⁷ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຕຣາ. ເຕຣາເປັນພໍ່ຂອງອັບຣາມ, ນາໂຮ, ແລະ ຮາຣານ. ຮາຣານເປັນພໍ່ຂອງໂລດ.
²⁸ຮາຣານໄດ້ຕາຍໄປຂະນະທີ່ເຕຣາພໍ່ຂອງຕົນຍັງມີຊີວິດຢູ່, ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເກີດຄືເມືອງອູເຣຂອງຊາວເຄເຕັຍ.
²⁹ອັບຣາມ ແລະນາໂຮໄດ້ແຕ່ງງານ. ເມຍຂອງອັບຣາມຄືນາງຊາຣາຍ ແລະເມຍຂອງນາໂຮຄືນາງມິລະກາ, ລູກສາວຂອງຮາຣານຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງມິນຄາ
ແລະອິດສະຄາ. ³⁰ເມື່ອງຈາກຊາຣາຍ ເປັນຫມັນ; ນາງຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມີລູກໄດ້.
³¹ເຕຣາໄດ້ພາອັບຣາມລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ໂລດລູກຊາຍຂອງຮາຣານ, ລູກຊາຍຂອງເຂົາ
ແລະຊາລາຍລູກໃສ່ເມຍຂອງອັບຣາມລູກຊາຍຂອງເຂົາຈາກເມືອງ ອູເຣຂອງຊາວເຄເຕັຍໄປດ້ວຍກັນເພື່ອໄປຍັງແຜ່ນດິນການາອານ.
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງເມືອງຮາຣານ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ³²ເຕຣາມີອາຍຸໄດ້ສອງຮ້ອຍຫ້າປີແລະຈາກນັ້ນໄດ້ຕາຍໄປທີ່ເມືອງຮາຣານ.

12 ¹ເວລານັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ບອກອັບຣາມວ່າ, "ຈົ່ງອອກໄປຈາກປະເທດຂອງເຈົ້າ, ຈາກຍາດຕິພົນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄົວເຮືອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ,
ໄປຍັງດິນແດນທີ່ເຮົາຈະຊື້ແຈ້ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ²ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນພອນ.
³ເຮົາຈະອວຍພອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທົ່ວພອນເຈົ້າ, ແຕ່ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ບໍ່ໃຫ້ກຽດເຈົ້າ ເຮົາຈະສາບແຊ່ງເຂົາ.
ຜ່ານທາງເຈົ້າຄອບຄົວທັງຫມົດຂອງແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຮັບພອນ."
⁴ດັ່ງນັ້ນອັບຣາມຈຶ່ງໄດ້ໄປ, ຕາມທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງບອກໃຫ້ເຂົາໄປ, ແລະ ໂລດໄດ້ໄປກັບເຂົາດ້ວຍ.
ອັບຣາມມີອາຍຸໄດ້ເຈັດສິບຫ້າປີເມື່ອເຂົາອອກຈາກເມືອງຮາຣານ. ອັບຣາມໄດ້ພານາງຊາຣາຍເມຍຂອງຕົນ, ໂລດ, ລູກຊາຍຂອງນັ້ງຊາຍຂອງເຂົາ,
ພໍ່ມຸ້ງສິນທັງຫມົດຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະສົມໄວ້, ແລະ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມາໃນເມືອງຮາຣານ.
ພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປສູ່ດິນແດນການາອານ, ແລະ ໄດ້ມາເຖິງແຜ່ນດິນການາອານ.
⁶ອັບຣາມໄດ້ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເຂົ້າໄປໄກເຖິງເມືອງຊີເຄມ, ເຖິງຕີນໂອກແຫ່ງໂມເຣ. ທີ່ເວລານັ້ນຄົນການາອານໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນນັ້ນ.
⁷ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ອັບຣາມ, ແລະ ບອກເພິ່ນວ່າ, "ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ."
ບ່ອນນີ້ທີ່ອັບຣາມໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາແກ່ພຣະຢາເວ, ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາ.
⁸ຈາກທີ່ນັ້ນເພິ່ນກໍ່ໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປທາງໃຕ້ສູ່ເນີນພູທາງທິດຕາເວັນອອກ, ຂອງເມືອງເບັດເອນທີ່ຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຂອງເພິ່ນໂດຍເມືອງ ເບັດເອນ,
ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ເມືອງອາອີທາງທິດຕາເວັນອອກ. ທີ່ນັ້ນເພິ່ນໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາແກ່ພຣະຢາເວ ແລະ ອອກນາມຊື່ຂອງພຣະຢາເວ.
⁹ຈາກນັ້ນອັບຣາມຍັງຄົງໄດ້ເດີນທາງ, ມຸ່ງຫມ້າໄປຍັງເນເກບ.
¹⁰ໄດ້ເກີດມີການອຶດຢາກໃນແຜ່ນດິນການາອານ, ດັ່ງນັ້ນອັບຣາມລົງໄປຍັງປະເທດອີຢິບ,
ເພື່ອທີ່ຈະອາໄສຢູ່ເພາະການຂາດແຄນອາຫານໄດ້ຮຸນແຮງຫລາຍຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ¹¹ເມື່ອເພິ່ນຈະເຂົ້າໄປໃນປະເທດອີຢິບ,
ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຊາຣາຍເມຍຂອງຕົນວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຍິງທີ່ສວຍງາມ. ¹²ເມື່ອຄົນອີຢິບເຫັນເຈົ້າພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າເຈົ້າເປັນເມຍຂອງເຂົາ,
ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ຈະຂ້າເຮົາເສຍແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່. ¹³ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບອກວ່າ, ເຈົ້າເປັນນັ້ງສາວຂອງເຮົາດັ່ງນັ້ນຈະເປັນການດີສຳລັບເຮົາເພາະເຈົ້າ, ແລະ
ດັ່ງນັ້ນຊີວິດຂອງເຮົາຈະຖືກສະຫງວນໄວ້ເພາະເຈົ້າ."
¹⁴ແລະກໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນເມື່ອອັບຣາມໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ, ຊາວອີຢິບເຫັນວ່າຊາຣາຍງາມຫລາຍ. ¹⁵ເຈົ້າຊາຍຂອງຟາໂຣໄດ້ເຫັນນາງ ເວົ້າຍົກຍ້ອງນາງຕໍ່ຟາໂຣ,
ນາງໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງຮາຊວັງຂອງຟາໂຣ. ¹⁶ຟາໂຣໄດ້ຊົງເບິ່ງແຍງອັບຣາມເປັນຢ່າງດີເພາະເຫັນແກ່ນາງ, ແລະ ໄດ້ມອບຝູງແກະ, ຝູງງົວ, ແບ້, ລວາໂຕຜູ້,
ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ຊາຍ, ຄົນຮັບໃຊ້ຍິງ, ລວາໂຕແມ່, ແລະ ອຸດທັງຫລາຍໃຫ້ກັບເຂົາດ້ວຍ.
¹⁷ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເກີດໄພພິບັດຮ້າຍແຮງກັບຟາໂຣ ແລະຮາຊວັງຂອງພະອົງ, ເພາະຊາຣາຍເມຍຂອງອັບຣາມ. ¹⁸ຟາໂຣໄດ້ຊົງເອີ້ນອັບຣາມມາ,
ແລະ ຖາມວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດແກ່ເຮົາແບບນີ້? ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ບອກເຮົາວ່ານາງເປັນເມຍຂອງເຈົ້າ? ¹⁹ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບອກວ່າ,
ນາງຄືນັ້ງສາວຂອງເຈົ້າ? ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງນຳນາງມາໄວ້ເປັນເມຍຂອງເຮົາ. ບັດນີ້ນາງຄືເມຍຂອງເຈົ້າ, ຈຶ່ງເອົານາງຄືນໄປ, ແລະ
ໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ. ²⁰ຈາກນັ້ນຟາໂຣໄດ້ຊົງອອກຄຳສັ່ງແກ່ຄົນຂອງພະອົງກຽວກັບເພິ່ນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງເພິ່ນໄປພ້ອມກັບເມຍຂອງລາວ ແລະ
ທຸກສິ່ງຂອງທີ່ລາວມີຢູ່.

13 ¹ດັ່ງນັ້ນອັບຣາມໄດ້ອອກຈາກອີຢິບ ແລະ ເຂົ້າໄປຍັງເນເກບ, ເພິ່ນ, ແລະ ເມຍຂອງເພິ່ນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີ. ແລະ ໂລດກໍ່ໄດ້ໄປກັບພວກເພິ່ນດ້ວຍ.
²ຂະນະນີ້ອັບຣາມເປັນຄົນຮັ່ງມີຫລາຍ, ທັງໃນດ້ານຂອງ, ຝູງສັດລ້ຽງພ້ອມທັງເງິນ, ແລະ ຄຳ.
³ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປຈາກເນເກບເຖິງເບັດເອນ, ແລະ ໄປເຖິງບ່ອນທີ່ຕີນເຄີຍຕັ້ງຄ້າຍພັກຄັ້ງກ່ອນ, ຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງເບັດເອນ ກັບເມືອງອາອີ.
⁴ເພິ່ນໄປຍັງບ່ອນທີ່ຕັ້ງແຜ່ນບູຊາທີ່ເພິ່ນໄດ້ສ້າງໄວ້ແກ່ກ່ອນນັ້ນ. ທີ່ນີ້ອັບຣາມໄດ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມພຣະຢາເວ.

⁵ສ່ວນໂລດ, ທີ່ເດີນທາງມາກັບອັບຮາມ, ກໍມີຝູງສັດ, ຜູ້ຄົນ, ແລະ ເຕັ້ນຈຳນວນຫລວງຫລາຍດ້ວຍ.

⁶ແຜ່ນດິນນັ້ນບໍ່ກວ້າງຂວາງຫລາຍພໍສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະອາໄສຢູ່ໃກ້ກັນ, ເພາະວ່າຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫລວງຫລາຍ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຢູ່ນຳກັນໄດ້.⁷ ແລະ ເກີດການຜິດຖຽງກັນລະຫວ່າງຄົນລ່ວງສັດຂອງອັບຮາມ ແລະ ຄົນລ່ວງສັດຂອງໂລດ. ໃນເວລານັ້ນຄົນການາອານ ແລະ ຄົນເປຣີຊີໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນນັ້ນ.

⁸ດັ່ງນັ້ນອັບຮາມຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບໂລດວ່າ, "ຢ່າໃຫ້ມີການຜິດຖຽງກັນລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ, ແລະ ລະຫວ່າງຄົນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄົນຂອງເຮົາເລີຍ; ເພາະພວກເຮົາເປັນຍາຕກັນ."⁹ ແຜ່ນດິນທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່? ໄປເຖິດເຈົ້າຈຶ່ງແຍກໄປຈາກເຮົາ. ຖ້າເຈົ້າໄປທາງຊ້າຍ, ເຮົາກໍຈະໄປທາງຂວາ, ຫລືຖ້າເຈົ້າໄປທາງຂວາເຮົາກໍຈະໄປທາງຊ້າຍ."

¹⁰ໂລດກໍໄດ້ຫລຽວໄປຮອບໆ, ແລະ ໄດ້ເຫັນວ່າທຶງຮາບພຽງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທັງໝົດເປັນທີ່ມີນ້ຳບໍ່ຮີບຮຸກແຫ່ງໄປຈົນເຖິງເມືອງເຊອາ, ເຫມືອນດັ່ງສ່ວນຂອງພຣະຢາເວ, ເຫມືອນດິນແດນອີຢິບ. ນີ້ເປັນສະພາບກ່ອນທີ່ພຣະຢາເວຈະທຳລາຍເມືອງໂຊໂດມກັບເມືອງໂກໂມຣາ.

¹¹ດັ່ງນັ້ນໂລດຈຶ່ງເລືອກເອົາທຶງຮາບພຽງທັງໝົດຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນສຳລັບຕົວເຂົາເອງ, ແລະ ໄດ້ເດີນທາງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ ຍາດພີນ້ອງທັງສອງກໍໄດ້ແຍກທາງກັນໄປ.

¹²ອັບຮາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນການາອານ, ສ່ວນໂລດໄດ້ອາໄສຢູ່ທຳມະກາງເມືອງທັງຫລາຍຂອງທຶງຮາບພຽງນັ້ນ.

ເຂົາຕັ້ງເຕັ້ນຂອງເຂົາຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເມືອງໂຊໂດມ.¹³ ສ່ວນປະຊາຊົນໃນເມືອງໂຊໂດມນັ້ນເປັນຄົນບາບຊິວຮ້າຍຕໍ່ສັດພຣະຢາເວ.

¹⁴ພຣະຢາເວໄດ້ບອກກັບອັບຮາມວ່າ ຫລັງຈາກທີ່ໂລດໄດ້ແຍກຕົວອອກໄປຈາກເຂົາແລ້ວ, "ຈົ່ງແນມເບິ່ງຈາກບ່ອນທີ່ເຈົ້າກຳລັງຢືນຢູ່ນີ້ໄປທາງທິດເຫນືອ, ທິດໃຕ້, ທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ."¹⁵ ແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າແນມເຫັນນີ້, ເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ແກ່ເຊືອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.

¹⁶ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ປັນດາເຊືອສາຍຂອງເຈົ້າມີຫລວງຫລາຍ, ເຫມືອນດັ່ງຜົງຂີ້ຝຸ່ນດິນດັ່ງນັ້ນຖ້າໃຜສາມາດນັບຜົງຂີ້ຝຸ່ນດິນໄດ້,

ກໍຈະນັບເຊືອສາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ່າງນັ້ນ.¹⁷ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ເດີນໄປໃຫ້ທົ່ວແຜ່ນດິນນີ້ທັງດ້ານຍາວ ແລະ

ທັງດ້ານກວ້າງເພາະວ່າເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເຈົ້າ."¹⁸ ດັ່ງນັ້ນອັບຮາມຈຶ່ງໄດ້ຍົກຍ້າຍເຕັ້ນຂອງເພີນ, ແລະ ມາອາໄສຢູ່ໃກ້ຕີນໂອກແຫ່ງມ່າເຣ, ທີ່ຊຶ່ງຢູ່ໃນເຮັບໂຣນ, ແລະ ທີ່ນັ້ນເພີນໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາແກ່ພຣະຢາເວ.

14 ¹ໃນສະໄຫມຂອງອຳຣາຟຟນ, ກະສັດຂອງເມືອງຊິນາ, ເຈົ້າອາຣິໂອກເມືອງເອນລາຊາ, ເຈົ້າເຄໂດລາໂອເມກະສັດເມືອງເອລາມ, ແລະ ຕີດານກະສັດເມືອງກິວອິມ,² ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດເສີກຕໍ່ສູ້ກັບເບຣາ, ກະສັດເມືອງໂຊໂດມ, ບິຊາ ແຫ່ງກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ, ຊິນບກະສັດເມືອງອັດມາ, ເຊເມເບກະສັດເມືອງເຊບິວອິມ, ແລະ ກະສັດເມືອງເບລາ (ຖືກເອີ້ນວ່າໂຊອາດ້ວຍ).

³ພາຍກະສັດທັງຫ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮ່ວມມືກັນຫຼືພາຍເຂົາສິດຕິມ (ຖືກເອີ້ນວ່າທະເລເກຣັກດ້ວຍ).⁴ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ເຄໂດລາໂອເມມາສິບສອງປີ, ແຕ່ໃນປີທີສິບສາມ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນກໍານານກະບົດຂຶ້ນ.⁵ ຈາກນັ້ນໃນປີທີສິບສີ່, ເຄໂດລາໂອເມ ແລະ ກະສັດທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍເຂົາໄດ້ມາ ແລະ ໂຈມຕີຄົນເຮຟາອິມທີ່ເມືອງ ອັດຊະຕາໂຣດ ການາອິມ, ຄົນຊູຊິມ ທີ່ເມືອງຮາມ, ຄົນເອມິມ ທີ່ເມືອງກິຣິອາດທາອິມ,⁶ ແລະ ຄົນໂຮຣິທິດິນແດນພູເຂົາເສອີ, ຂອງພວກເຂົາໄກໄປ, ເຖິງເມືອງເອນປາອານ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ທະເລຊາຍ.

⁷ຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍໄດ້ກັບມາຍັງເມືອງມິດສະປັດ. (ຖືກເອີ້ນອີກວ່າກາເດັດດ້ວຍ.), ແລະ ຮິບຊະນະທຸກເມືອງຂອງຊາວອາມາເຫລັກ, ແລະ ຄົນອາໂມທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງຮາຊາໂຊນຕາມາ.⁸ ຈາກນັ້ນກະສັດເມືອງໂຊໂດມ, ກະສັດເມືອງໂກໂມຣາ, ກະສັດເມືອງອັດມາ, ກະສັດເມືອງເຊບິວອິມ, ແລະ ກະສັດເມືອງເບລາ (ທີ່ເອີ້ນວ່າໂຊອາດ້ວຍ) ໄດ້ອອກໄປ⁹ ແລະ ຕຽມຕົວເຮັດສົງຄາມສູ້ຮົບກັບເຄໂດລາໂອເມ, ກະສັດເມືອງເອລາມ, ຕີດານກະສັດເມືອງກິວອິມ, ອຳຣາຟຟນກະສັດເມືອງຊິນາ, ອາຣິໂອກ, ກະສັດເມືອງເອນລາຊາ; ລວມເປັນກະສັດສີພະອົງຕໍ່ສູ້ກະສັດຫ້າພະອົງ.

¹⁰ຂະນະນັ້ນທີ່ຮ່ວມເຂົາສິດຕິມເຕັມໄປດ້ວຍບໍ່ນ້ຳມັນດິບ, ແລະ ເມືອກະສັດເມືອງໂຊໂດມ ແລະ ເມືອງໂກໂມຣາຫລົບຫນີນັ້ນ, ພວກເຂົາໄດ້ຕົກລົງໃນບໍ່ນັ້ນ. ສ່ວນກະສັດຄົນອື່ນໄດ້ຫລົບລີໄປຍັງພູເຂົາ.¹¹ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາເສີກໄດ້ຢຶດເອົາສະບຽງອາຫານ ແລະ ສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງເມືອງໂຊໂດມ, ແລະ ໂກໂມຣາແລ້ວຈາກໄປ.¹² ເມື່ອພວກເຂົາຈາກໄປ, ພວກເຂົາໄດ້ຈັບຕົວໂລດ, ຫລານຊາຍຂອງອັບຮາມທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ໂຊໂດມ, ແລະ ຊັບສິນເງິນຄ່າທັງໝົດຂອງເຂົາໄປດ້ວຍ.

¹³ມີຊາຍຄົນຫນຶ່ງຫນ້າມາໄດ້ ແລະ ໄດ້ມາບອກອັບຮາມຄົນເຮັບເຮີ. ເຂົາອາໄສຢູ່ໃກ້ຕີນໂອກທີ່ເປັນຂອງມ່າເຣ, ຄົນອາໂມໄຮຜູ້ຊຶ່ງເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເອັດຊະໂຄນ ແລະ ອາເນ, ຄົນພວກນີ້ທັງໝົດເປັນມິດກັບອັບຮາມ.

¹⁴ໃນຂະນະນັ້ນເມື່ອອັບຮາມໄດ້ຍິນວ່າພວກກະສັດຕຣູໄດ້ຈັບຕົວຫລານຊາຍຂອງຕົນໄປ, ເພີນໄດ້ຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກຂອງເພີນຈຳນວນ 318 ຄົນຜູ້ຊຶ່ງເກີດໃນຄ້າຍພັກຂອງເພີນ, ແລະ ເພີນໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຈົນເຖິງເມືອງດານ.

¹⁵ແບ່ງຄົນຂອງເພີນອອກຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແລະ ໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປໄກເຖິງເມືອງໂຮບາ, ຊຶ່ງຢູ່ຫ່າງເຫນືອຂອງເມືອງດາມັສກັດ.¹⁶ ຈາກນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ນຳສິ່ງທີ່ຖືກຍຶດຄືນມາໄດ້ທັງໝົດ, ແລະ ເພີນຍັງນຳເອົາໂລດຫລານຊາຍຂອງຕົນ ແລະ ຊັບສິນບັດຂອງລາວຜ່ອມທັງປັນດາແມ່ຍິງ ແລະ ຄົນອື່ນໆກັບມາດ້ວຍ.

¹⁷ຫລັງຈາກອັບຮາມໄດ້ກັບມາຈາກການເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຄໂດລາໂອເມ ແລະ ກະສັດທັງຫລາຍທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍເຂົາຝ່າຍແພ້ແລ້ວ, ກະສັດເມືອງໂຊໂດມໄດ້ອອກມາຕ້ອນຮັບເພີນຢູ່ທີ່ຮ່ອມພູຊາເວ (ມີຊື່ອີກວ່າຮ່ອມພູຂອງກະສັດດ້ວຍ).¹⁸ ເມນຄິເຊເດັກ, ກະສັດແຫ່ງນະຄອນຊາເລັມ, ໄດ້ນຳເອົາເຂົາຈີກັບ, ເຫລົ່າອະນຸກອນມາໃຫ້. ເພີນເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດ.

¹⁹ເພີນໄດ້ຮວຍພອນອັບຮາມວ່າ, "ພຣະພອນຈົ່ງມີແດ່ອັບຮາມໂດຍພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ຜູ້ຊຶ່ງສ້າງທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ,²⁰ ສັນຮະເສີນພຣະເຈົ້າສູງສຸດ, ຜູ້ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ສັດຕູຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ." ຈາກນັ້ນອັບຮາມກໍໄດ້ຖວາຍຫນຶ່ງສ່ວນສິບຂອງທຸກສິ່ງໃຫ້ແກ່ເພີນ.

²¹ກະສັດເມືອງໂຊໂດມໄດ້ກ່າວກັບອັບຮາມວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ແລະ

ເອົາສິ່ງຂອງໄປສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ."²² ແຕ່ອັບຮາມໄດ້ຕອບກັບກະສັດເມືອງໂຊໂດມວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍົກມືຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ, ຜູ້ຊຶ່ງສ້າງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ,²³ ວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເອົາເສັ້ນດ້າຍຈັກຫນຶ່ງເສັ້ນ, ຫລືສິ່ງໃດໆທີ່ເປັນຂອງທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະບໍ່ສາມາດກ່າວໄດ້ວ່າ, ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັບຮາມຮັ່ງມີ."²⁴ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຮັບສິ່ງໃດເລີຍ, ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ປັນດາຄົນຫນຸ່ມທັງຫລາຍໄດ້ກິນ ແລະ ສ່ວນແບ່ງຂອງພວກຜູ້ຊາຍທີ່ໄປກັບຂ້ານ້ອຍ. ຂໍໃຫ້ອາເນ, ເອັດຊະໂຄນ, ແລະ ມ່າເຣໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງພວກເຂົາເຖິດ."

15 ¹ຫລັງຈາກສົງເຫລົ່ານີ້ແລ້ວຄຳສັ່ງຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງອັບຮາມ, ໃນນິມິດກ່າວວ່າ, "ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ອັບຮາມ! ເຮົາເປັນໂລ້ກຳບັງຂອງເຈົ້າ ແລະ ບ່າເຫນັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ."² ອັບຮາມໄດ້ຕອບວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຢາເວ, ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ສິ່ງໃດແກ່ຂ້ານ້ອຍ,

ໃນເມື່ອຂ້າງນ້ອຍຍັງບໍ່ມີລູກຊາຍ, ແລະ ຜູ້ສືບທອດມໍຣະດົກຂອງບ້ານຂ້າງນ້ອຍກໍຄືເອລິເອເຊ ຊາວດາມັສກັດບໍ່?"³ອັບຣາມໄດ້ທູນອີກວ່າ, "ຕັ້ງແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຂ້າງນ້ອຍມີລູກ, ເບິ່ງແມ່, ບໍ່ບ້ານຂອງຂ້າງນ້ອຍກໍຄືຜູ້ສືບທອດມໍຣະດົກຂອງຂ້າງນ້ອຍ."

⁴ຈາກນັ້ນ, ເບິ່ງແມ່, ຄຳສັ່ງຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງເຂົາກ່າວວ່າ, "ຄົນຜູ້ນີ້ຈະບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະມາຈາກຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກຂອງເຈົ້າ."⁵ຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງພາ ເພີນອອກໄປຂ້າງນອກ, ແລະ ບອກວ່າ, "ຈົ່ງເບິ່ງເທິງທ້ອງຟ້າ, ແລະ ນັບດວງດາວທັງຫລາຍຖ້າເຈົ້າສາມາດນັບພວກມັນໄດ້." ຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ບອກແກ່ເຂົາອີກວ່າ, "ດັ່ງນັ້ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ."

⁶ເຂົາເຊືອພຣະຢາເວ, ແລະ ພຣະອົງຊົງຖືວ່ານິຄົດຄວາມຊອບທັມຂອງເຂົາ.⁷ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ເພີນວ່າ, "ເຮົາຄືພຣະຢາເວ, ຜູ້ທີ່ນຳພາເຈົ້າອອກມາຈາກເມືອງອູເຣຂອງຄົນເຄນເດຍ, ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ດິນແດນນີ້ເປັນກຳມະສິດຂອງເຈົ້າ."⁸ເພີນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ອີ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຢາເວ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ແຜ່ນດິນນີ້ເປັນກຳມະສິດ?"

⁹ຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສັ່ງເພີນວ່າ, "ຈົ່ງເອົາງົວແມ່ອາຍຸສາມປີຫນຶ່ງໂຕ, ແບ້ແມ່ອາຍຸສາມປີຫນຶ່ງໂຕ, ແກະເຖິກອາຍຸສາມປີຫນຶ່ງໂຕ, ນົກເຂົາຫນຶ່ງໂຕ, ກັບນົກກາງແກຫຼຸ່ມຫນຶ່ງໂຕມາໃຫ້ເຮົາ."¹⁰ເພີນໄດ້ນຳສົ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດມາໃຫ້ພຣະອົງ, ແລະ ຕັດອອກເປັນສອງທອນ, ແລະ ວາງແຕ່ລະທອນໄວ້ກົງກັນຂວາມກັນ, ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັດແບ່ງພວກມັນ.¹¹ເມື່ອພວກນົກທີ່ລ່າເຫລືອບິນລົງມາເທິງເຫລົ່າຊາກສັດທັງຫລາຍ, ອັບຣາມກໍໄດ້ໄລ່ພວກມັນໄປ.

¹²ຈາກນັ້ນເມື່ອດວງຕາເວັນໄດ້ລັບຂອບຟ້າແລ້ວ, ອັບຣາມຮູ້ສຶກງ່ວງນອນ ແລະ, ເບິ່ງເຖິດ, ຄວາມມືດທີ່ເລິກລ້າແລະ ຫນ້າຢ້ານກົວອັນໃຫຍ່ກໍໄດ້ມາຄອບງຳເພີນໄວ້.¹³ພຣະຢາເວຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາມວ່າ, "ຈົ່ງຮູ້ແນ່ເຖິດວ່າເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນດິນແດນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ເປັນທາດ ແລະ ຖືກກິດຂີ້ເຫຼັກເປັນເວລາສິ້ນສຸດຢືນ."

¹⁴ເຮົາຈະພິພາກສາຊົນຊາດນັ້ນທີ່ ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະອອກມາພ້ອມກັບຊັບສົມບັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

¹⁵ແຕ່ເຈົ້າຈະໄປຫາບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າຢ່າງສະຫງົບ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຝັງເມື່ອອາຍຸຫລາຍແລ້ວ.¹⁶ໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນທີ່ສືບພວກເຂົາຈະມາທີ່ນີ້ອີກຄັ້ງ, ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຊາວອາໂມເຣຍຍັງບໍ່ເຖິງຂີດສຸດ."

¹⁷ເມື່ອດວງຕາເວັນຕິດດິນ ແລະ ມືດແລ້ວ, ເບິ່ງເຖິດມີຫມື່ອວັນໄຟ, ແລະ ມີໂຄມໄຟໄດ້ຜ່ານໄປລະຫວ່າງຊາກສັດເຫລົ່ານັ້ນ.

¹⁸ໃນວັນນັ້ນພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຖືພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາມ, ກ່າວວ່າ, "ໂດຍໃນນີ້ເຮົາມອບດິນແດນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ, ຈາກແມ່ນ້ຳແຫງອີຢິບ ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ຄືແມ່ນ້ຳເອີຟຣັດ"¹⁹ດິນແດນຂອງຄົນເກນິດ, ຄົນເກນິດຊີ, ຄົນກັດໂມ, ²⁰ຄົນອິດຕິ, ຄົນເປຣິຊີ, ຄົນເຣຟາອິມ, ²¹ຄົນອາໂມ, ຄົນການາອານ, ຄົນກີກາຊີ, ແລະ ຄົນເຢບູດ."

16

¹ເຖິງວັນນີ້ນາງຊາຣາຍເມຍອັບຣາມ, ຍັງບໍ່ໄດ້ມີລູກໃຫ້ແກ່ອັບຣາມ, ແຕ່ນາງມີຄົນໃຊ້ຊາວອີຢິບ, ຄົນຫນຶ່ງຊື່ຮາກາ.²ດັ່ງນັ້ນຊາຣາຍຈຶ່ງເວົ້າກັບອັບຣາມວ່າ, "ເບິ່ງເຖິດ, ພຣະຢາເວບໍ່ຍອມໃຫ້ຂ້ອຍມີລູກ. ໄປເຖິດໄປຫລັບນອນກັບສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ. ບາງທີນາງຈະເກີດລູກໃຫ້ຂ້ອຍກໍໄດ້."

ອັບຣາມກໍໄດ້ຟັງສຽງຂອງຊາຣາຍ.³ນັ້ນເປັນເວລາສືບປີຫລັງຈາກທີ່ອັບຣາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານ, ຫຼືຊາຣາຍເມຍຂອງອັບຣາມໄດ້ຍົກຮາກາສາວໃຊ້ຊາວອີຢິບຂອງນາງໃຫ້ເປັນເມຍຂອງອັບຣາມ.⁴ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຫລັບນອນກັບຮາກາ, ແລະ ນາງໄດ້ຖັງທ້ອງ. ເມື່ອນາງຮູ້ວ່າຕົນຖັງທ້ອງ, ນາງຈຶ່ງໄດ້ຫມືນປະຫມາດນາຍຂອງນາງ.

⁵ຊາຣາຍຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບອັບຣາມວ່າ, "ຄວາມທຸກນີ້ຕິດແກ່ຂ້ອຍເພາະທ່ານ. ຂ້ອຍໄດ້ຍົກສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນເມຍຂອງທ່ານ, ແລະ ເມື່ອນາງຮູ້ວ່ານາງຖັງທ້ອງ, ຂ້ອຍກໍຖືກຫມືນປະຫມາດໃນສາຍຕາຂອງນາງ.

ຂໍໃຫ້ພຣະຢາເວຕັດສິນຄວາມລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບທ່ານ."⁶ແຕ່ອັບຣາມໄດ້ເວົ້າກັບຊາຣາຍວ່າ, "ນິເດ, ຍິງສາວໃຊ້ຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນອຳນາດຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດຕໍ່ນາງຕາມທີ່ເຈົ້າເຫັນວ່າດີທີ່ສຸດ." ດັ່ງນັ້ນຊາຣາຍຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງນາງຢ່າງຫນັກ, ແລະ ນາງກໍໄດ້ຫມືນໄປຈາກນາງ.

⁷ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ພົບນາງຮາກາໃກ້ບໍ່ນ້ຳຜູ້ໃນຖິ່ນທູຣະກັນດານ, ບໍ່ນ້ຳຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງທາງໄປເມືອງຊູເຣ.⁸ທ່ານຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຮາກາ, ສາວໃຊ້ຂອງຊາຣາຍເຈົ້າມາແຕ່ໃສ? ແລະ ເຈົ້າກຳລັງຈະໄປໃສ? ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຫມົດຈາກນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ນາງຊາຣາຍ."

⁹ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, "ຈົ່ງກັບໄປຫານາຍຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຖ່ອມຕິວຢູ່ໃກ້ອຳນາດຂອງນາງ."¹⁰ຈາກນັ້ນທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, "ເຮົາຈະເພີມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງທະວີຄຸນດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະມີຈຳນວນມາກມາຍ, ເກີນກວ່າຈະນັບໄດ້."

¹¹ເບິ່ງແມ່ ເຈົ້າຖັງທ້ອງ, ແລະ ກຳລັງຈະໄດ້ລູກຊາຍ, ແລະ ເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາວ່າອິຊະມາເອນ. ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຮັບຟັງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຈົ້າທຸກປະການ.¹²ເຂົາຈະເປັນດັງລູກຂອງຜູ້ຊາຍ, ເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ. ແລະ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຈະເປັນສັດຕູຄູ່ສູ້ກັບເຂົາ, ແລະ ເຂົາຈະອາໄສແຍກອອກຈາກພັນທຸກຢ່າງຂອງເຂົາ."

¹³ຈາກນັ້ນນາງໄດ້ເອີ້ນນາມນີ້ພຣະຢາເວຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, "ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງເຫັນຂ້ານ້ອຍ," ເພາະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ແມ່ນວ່າຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນຂ້ານ້ອຍຍັງເຫັນໄດ້ແທ້ໆບໍ່?"¹⁴ດັ່ງນັ້ນນ້ຳສ້າງນັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ເບເອວຣາໂຮຣອຍ ນ້ຳສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເຫັນຂ້ອຍ; ເບິ່ງແມ່, ມັນຖັງຢູ່ລະຫວ່າງກາເດັດ ແລະ ເບເຣັດ.

¹⁵ນາງຮາກາໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ອັບຣາມ, ແລະ ອັບຣາມໄດ້ຖັງຊື່ລູກຊາຍທີ່ເກີດຈາກນາງຮາກາວ່າອິຊະມາເອນ.¹⁶ອັບຣາມມີອາຍຸແປດສິບຫົກປີ. ເມື່ອຮາກາໄດ້ເກີດອິຊະມາເອນແກ່ອັບຣາມ.

17 ¹ເມື່ອອັບຣາມອາຍຸໄດ້ເກົ່າສິບເກົ້າປີ, ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ອັບຣາມ ແລະ ກ່າວກັບເພີນວ່າ, "ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮິດອຳນາດ. ຈົ່ງດຳເນີນຕໍ່ຫນ້າເຮົາ ແລະ ປະພຶດຕໍ່ສິ່ງທີ່ຊອບທັມ.²ຈາກນັ້ນເຮົາຈະຢືນຢັນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ, ແລະ ຈະເພີມທະວີໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ."

³ອັບຣາມກືມໄດ້ຂາບລົງທີ່ພື້ນດິນ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກກັບເຂົາວ່າ,⁴"ສຳລັບເຮົານີ້, ຄືພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະເປັນບິດາຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ. ອັບຣາມ ບໍ່ແມ່ນຊື່ຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອັບຣາຮາມ -

ເພາະວ່າເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນບິດາຂອງຫລາຍໆຊົນຊາດ.⁶ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ທະວີເພີມຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ຊົນຊາດທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າເກີດຂຶ້ນ, ແລະກະສັດຫລາຍພະອົງຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ.

⁷ ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາລະຫວ່າງເຮົາ ກັບເຈົ້າ ແລະເຊືອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ, ທີ່ເກີດມາພາຍຫລັງເຈົ້າ

ຕະຫລອດທຸກຊົ່ວໂມງຄົນຂອງພວກເຂົາ, ເປັນພັນທະສັນຍານິຣັນດອນ. ທີ່ຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ

ຂອງເຊືອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າທີ່ເກີດມາພາຍຫລັງເຈົ້າ.⁸ ເຮົາຈະມອບດິນແດນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ

ເຊືອສາຍທັງຫລາຍທີ່ເກີດມາພາຍຫລັງເຈົ້າ, ຄືດິນແດນການາອານ, ທັງໝົດເປັນກຳມະສິດນິຣັນດອນ, ແລະ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ."

⁹ ຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, "ສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຈົ້າ, ແລະ ເຊືອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ

ທີ່ເກີດມາພາຍຫລັງເຈົ້າ ຕະຫລອດທຸກຊົ່ວໂມງຄົນຂອງພວກເຂົາ.¹⁰ ນິຕິພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາທີ່ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ, ແລະ

ເຊືອສາຍທັງຫລາຍ ຂອງເຈົ້າທີ່ເກີດມາພາຍຫລັງເຈົ້າຄື: ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທຳມາກາງເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດພິທີຕັດ. ¹¹ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດພິທີຕັດຫນຶ່ງຫຸ້ມປາຍອົງຄະຊາດ, ແລະ ນີ້ຈະເປັນຫມາຍສຳຄັນຂອງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ.

¹² ຊາຍທຸກຄົນໃນທຳມາກາງພວກເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ແປດວັນຕ້ອງເຮັດພິທີຕັດຕະຫລອດທຸກຊົ່ວໂມງຄົນຂອງເຈົ້າ. ນີ້ລວມເຖິງຜູ້ຊາຍທີ່ເກີດໃນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກຊື້ມາຈາກຊາວຕ່າງຊາດດ້ວຍເງິນ. ຜູ້ຊື້ບໍ່ແມ່ນເຊືອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ. ¹³ ຜູ້ຊາຍຊື້ເກີດໃນຄົວເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກຊື້ມາດ້ວຍເງິນຂອງເຈົ້າຕ້ອງເຮັດພິທີຕັດ. ດັ່ງນັ້ນພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນເນື້ອຫນຶ່ງຂອງເຈົ້າເປັນພັນທະສັນຍານິຣັນດອນ.

¹⁴ ຜູ້ຊາຍຄົນໃດທີ່ບໍ່ອອກເຮັດພິທີຕັດຫນຶ່ງຫຸ້ມປາຍອົງຄະຊາດຈະຖືກຕັດອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ ເພາະເຂົາໄດ້ລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ."

¹⁵ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, "ສຳລັບນາງາຊາຮາຍເມຍຂອງເຈົ້າ, ຢ່າເອີ້ນນາງາຊາຮາຍອີກຕໍ່ໄປ. ແຕ່ຊື່ຂອງນາງາຈະເປັນຊາຮາ.

¹⁶ ເຮົາຈະອວຍພອນນາງ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ມີລູກຊາຍຄົນຫນຶ່ງຈາກນາງແກ່ເຈົ້າ. ເຮົາຈະອວຍພອນນາງ ແລະ ນາງຈະເປັນແມ່ຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ. ກະສັດທັງຫລາຍຂອງປວງຊົນຈະມາຈາກນາງ."

¹⁷ ຈາກນັ້ນອັບຣາຮາມກຶມຂາບລົງຫນ້າຈໍາດິນ, ແລະ ຍິມ, ແລະເວົ້າໃນໃຈຂອງເຂົາວ່າ, "ຜູ້ຊາຍທີ່ອາຍຸຫນຶ່ງຮ້ອຍປີແລ້ວຈະມີລູກໄດ້ຈັງໃດ? ຊາຮາ, ກໍ່ມີອາຍຸເກົ່າສິບປີຈະມີລູກໄດ້ຢູ່ ບໍ່?" ¹⁸ ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, "ໂອຂໍໃຫ້ອີຊະມາເອນມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ພຣະພໍ່ຂອງພຣະອົງ!"

¹⁹ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຊາຮາເມຍຂອງເຈົ້າຈະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຕ້ອງຕັ້ງຊື່ເຂົາວ່າອີຊາກ.

ເຮົາຈະຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຂົາເປັນພັນທະສັນຍານິຣັນດອນກັບເຊືອສາຍຂອງເຂົາທີ່ເກີດພາຍຫລັງເຂົາ. ²⁰ ສຳລັບອີຊະມາເອນ, ເຮົາໄດ້ຟັງເຈົ້າ.

ເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະອວຍພອນເຂົາ, ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີລູກເພີ່ມຫລາຍຄົນ, ແລະ ຈະທະວີຄູນຢ່າງຫລວງຫລາຍແກ່ເຂົາ.

ເຂົາຈະເປັນພໍ່ຂອງເຈົ້າຊາຍສິບສອງເຜົ່າ, ແລະ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ²¹ ແຕ່ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ ເຮົາຈະຕັ້ງໄວ້ກັບອີຊາກ, ຜູ້ຊື້ຊາຮາຈະເກີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເວລານີ້ໃນປີຫນ້າ."

²² ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມແລ້ວໆ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປຈາກເພີນໄປ. ²³ ຈາກນັ້ນອັບຣາຮາມກໍ່ເຮັດພິທີຕັດໃຫ້ແກ່ອີຊະມາເອນລູກຊາຍຂອງເພີນ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດທີ່ເກີດໃນຄົວເຮືອນຂອງເພີນ, ແລະ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທັງໝົດທີ່ຖືກຊື້ມາດ້ວຍເງິນຂອງເພີນ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທຳມາກາງຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍຂອງຄົວເຮືອນຂອງອັບຣາຮາມມາ, ແລະ ເຂົາພິທີຕັດຫນຶ່ງຫຸ້ມປາຍອົງຄະຊາດໃນວັນດຽວກັນ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າແກ່ເພີນ.

²⁴ ອັບຣາຮາມອາຍຸໄດ້ເກົ່າສິບເກົ້າປີເມື່ອເພີນເຮັດພິທີຕັດຫນຶ່ງຫຸ້ມປາຍອົງຄະຊາດ.

²⁵ ອີຊະມາເອນລູກຂອງເພີນອາຍຸໄດ້ສິບສາມປີເມື່ອເຂົາເຂົ້າພິທີຕັດຫນຶ່ງຫຸ້ມປາຍອົງຄະຊາດ. ²⁶ ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນທັງອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊະມາເອນລູກຊາຍຂອງເພີນໄດ້ເຂົ້າພິທີຕັດ. ²⁷ ຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງຄົວເຮືອນຂອງເພີນ, ໄດ້ເຂົ້າພິທີຕັດກັບເພີນລວມທັງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຊື້ມາຈາກຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍເງິນ.

18 ¹ ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ອັບຣາຮາມທີ່ຫມູ່ຕົ້ນໂອກຂອງມໍາເຣ, ໃນເວລາອາກາດຮ້ອນຂອງວັນໃນຂະນະທີ່ເພີນນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັ້ນ.

² ເພີນເງິຍຫນ້າຂຶ້ນ, ເບິ່ງດູ, ເພີນເຫັນຜູ້ຊາຍສາມຄົນກຳລັງຍືນຢູ່ກົງກັນຂວາມກັບເພີນ. ເມື່ອເພີນໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ, ເພີນໄດ້ແລ່ນຈາກປະຕູເຕັ້ນໄປຕ້ອນຮັບພວກເຂົາ ແລະ ກຶມກາບລົງດິນ.

³ ເພີນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ນາຍທ່ານ, ຖ້າຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍຕາຂອງທ່ານ, ຂໍຢ່າໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະ ປະຖົມຜູ້ຮັບໃຊ້ພວກທ່ານ. ⁴ ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ໄດ້ນຳເອົານ້ຳມາລ້າງຕີນຂອງທ່ານ, ໃຫ້ທ່ານໄດ້ພັກຜ່ອນຢູ່ໃຕ້ຕື້ນໄມ້. ⁵ ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍນຳເອົາອາຫານບາງຢ່າງເລັກນ້ອຍມາໃຫ້ທ່ານກິນ, ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິດຊົນຂຶ້ນຫລັງຈາກນັ້ນທ່ານຄ່ອຍເດີນທາງຕໍ່ໄປ. ເພາະທ່ານໄດ້ແວ່ມາຢ້ຽມຢາມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ." ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າເວົ້າເຖິງ."

⁶ ແລ້ວອັບຣາຮາມຈຶ່ງຟ້າວເຂົ້າໄປຫາຊາຮາ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ໄວໆ, ຮີບໄປເອົາແປ້ງຢ່າງດີສາມຖົງນວດ, ແລະ ເຮັດເຂົ້າຈີ." ⁷ ຈາກນັ້ນອັບຣາຮາມຟ້າວແລ່ນໄປຫາຝູງສັດ, ແລະ ນຳເອົາລູກງົວທີ່ຍັງອ່ອນທີ່ຜູ້ຍພິດ, ມາໃຫ້ຄົນຮັບໃຊ້, ແລະ ເຂົາໄດ້ຮີບທຶຈະຈັດແຈ້ງເຮັດເປັນອາຫານ. ⁸ ເຂົາໄດ້ເອົາເນີຍ, ແລະ ນ້ຳນົມ ແລະ ຊີງງົວທີ່ໄດ້ຈັດທຳໄວ້ແລ້ວ ແລະວາງອາຫານນັ້ນໄວ້ຕໍ່ຫນ້າພວກເຂົາ. ແລະ ເຂົາໄດ້ຍືນຢູ່ຂ້າງພວກເພີນໃຕ້ຕື້ນໄມ້ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກິນອາຫານ.

⁹ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເພີນວ່າ, "ຊາຮາ ເມຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?" ເພີນຕອບວ່າ, "ນາງຢູ່ໃນຜ້າເຕັ້ນ." ¹⁰ ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ແນ່ນອນແທ້ ເຮົາຈະກັບມາຫາເຈົ້າໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ແລະ ເບິ່ງເຖິງ, ຊາຮາເມຍຂອງເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍ." ຊາຮາຍືນຟັງຢູ່ໄກປະຕູເຂົ້າເຕັ້ນຂ້າງຫລັງເພີນ.

¹¹ ຂະນະນັ້ນອັບຣາຮາມ ແລະຊາຮາຕ່າງກໍ່ມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ, ແລະຊາຮາກໍ່ມີອາຍຸຫລາຍເກີນກວ່າທີ່ຈະມີລູກໄດ້.

¹² ດັ່ງນັ້ນຊາຮາຈຶ່ງຫົວຂວັນໃຫ້ກັບຕົນເອງ ແລະເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ, "ຫລັງຈາກທີ່ຂ້ອຍຫມົດແຮງແລ້ວ ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍກໍ່ແກ່ແລ້ວ, ຂ້ອຍຍັງຈະມີຄວາມຍືນດີໃນເລື່ອງນີ້ອີກບໍ່?"

¹³ ພຣະຢາເວກໍ່ຖາມອັບຣາຮາມວ່າ, "ເປັນຫຍັງຊາຮາຈຶ່ງຫົວຂວັນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະມີລູກຄົນຫນຶ່ງແທ້ໆບໍ່, ໃນເມື່ອຂ້ອຍແກ່ແລ້ວ?"

¹⁴ ມີຫຍັງແດ່ຍາກເກີນໄປສຳລັບພຣະຢາເວບໍ່? ໃນເວລາທີ່ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃນລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ເຮົາຈະກັບມາຫາເຈົ້າ.

ປະມານເວລານີ້ໃນປີຫນ້າຊາຮາຈະມີລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງ. ¹⁵ ຊາຮາໄດ້ປະຕິເສດ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫົວຂວັນ." ເພາະນາງຢ້ານກົວ. ພຣະອົງຕອບວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າໄດ້ຫົວຂວັນ."

¹⁶ ຈາກນັ້ນພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ລູກຂຶ້ນເພື່ອທີ່ຈະຈາກໄປ ແລະ ຫລຽວລົງໄປທີ່ເມືອງໂຊໂດມ. ອັບຣາຮາມໄປກັບພວກເຂົາ. ¹⁷ ແຕ່ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວວ່າ,

"ຄວນບໍ່ທີ່ເຮົາຈະປັດບັງອັບຣາຮາມໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດນີ້. ¹⁸ ເພາະວ່າອັບຣາຮາມຈຶ່ງແລ້ວຈະເປັນຊົນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ ແລະ ມີອຳນາດຫລາຍ ແລະ ຊົນຊາດທັງປວງຂອງແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຮັບພອນເພາະເຂົາ. ¹⁹ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາລາວດັ່ງນັ້ນລາວຈະສັງສອນລູກໆທັງຫລາຍຂອງລາວ ແລະ

ຄົວເຮືອນຂອງລາວທີ່ຈະມາພາຍຫລັງລາວໃຫ້ຖືຮັກສາທາງຂອງພຣະຢາເວ, ເພື່ອກະທຳຄວາມຊອບທັມ ແລະຍຸຕິທັມ, ດັ່ງນັ້ນພຣະຢາເວຈະໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ອັບຮາຮາມ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວແລ້ວນັ້ນ."

²⁰ ຈາກນັ້ນພຣະຢາເວກັບບອກວ່າເພາະວ່າ, "ມີສຽງຮຽກຮ້ອງກ່າວໂທດເມືອງໄຊໂດມ ແລະເມືອງໂກໂມຣາຢ່າງຫນັກຫນ່ວງ, ແລະເພາະວ່າຄວາມບາບຂອງຊາວເມືອງນັ້ນຮ້າຍແຮງ,²¹ ບັດນີເຮົາຈະລົງໄປທີ່ນັ້ນ ແລະເບິ່ງຕາມສຽງຮຽກຮ້ອງກ່າວໂທດເມືອງນັ້ນທີ່ມາເຖິງເຮົາ, ເບິ່ງວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດບາບຢ່າງນັ້ນ. ເປັນຄວາມຈິງ, ຫລືບໍ່ເຮົາກໍຈະຮູ້."

²² ດັ່ງນັ້ນພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ໄປຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະມຸ່ງຫນ້າໄປສູ່ເມືອງໄຊໂດມ, ແຕ່ພຣະຢາເວຍັງຢູ່ກັບອັບຮາຮາມ.²³ ຈາກນັ້ນອັບຮາຮາມໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະທູນຖາມວ່າ, "ພຣະອົງຈະຊົງທຳລາຍລ້າງຄົນຊອບທັມຜ່ອມກັບຄົນອະທັມບໍ່?"

²⁴ ບາງທີອາດຈະມີຄົນຊອບທັມຫ້າສິບຄົນຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ. ພຣະອົງຈະຊົງທຳລາຍເມືອງນັ້ນ

ແລະຈະບໍ່ລະເວັ້ນເມືອງນັ້ນເພາະຄົນຊອບທັມຫ້າສິບຄົນທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່?²⁵ ຂໍໃຫ້ມັນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະອົງ, ຫຼືຈະຊົງກະທຳສິ່ງນັ້ນ, ຄືການຂ້າຄົນຊອບທັມຜ່ອມກັບຄົນອະທັມດັ່ງນັ້ນຄວນບໍ່ ທີ່ຄົນຊອບທັມມະຖືກລົງໂທດແບບດຽວກັນກັບຄົນອະທັມ. ຂໍໃຫ້ມັນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະອົງເຖິດ! ຜູ້ພິພາກສາຂອງແຜ່ນດິນທັງຫມົດຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ຢຸຕິທັມບໍ່?²⁶ ພຣະຢາເວໄດ້ຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາພິບຄົນຊອບທັມຫ້າສິບຄົນທີ່ເມືອງ ໄຊໂດມເຮົາຈະລະເວັ້ນເມືອງນັ້ນທັງເມືອງ, ເພາະເຫັນແກ່ພວກເຂົາ."

²⁷ ຂ້ານ້ອຍຂໍພຣະກາຣຸນາທີ່ຈະທູນຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍແມ່ນວ່າຂ້ານ້ອຍຈະເປັນພຽງຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ຂີ້ເຖົາວ່າ!

²⁸ ຖ້າຫາກມີຄົນຊອບທັມຫນ້ອຍກວ່າຫ້າສິບຄົນໄປຫ້າຄົນ ພຣະອົງຈະຊົງທຳລາຍເມືອງທັງເມືອງເພາະຂາດໄປຫ້າຄົນນັ້ນບໍ່?"

ພຣະອົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ, ຖ້າພິບຄົນຊອບທັມສິບຫ້າຄົນທີ່ນັ້ນ."

²⁹ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງອີກວ່າ, ແລະໄດ້ທູນວ່າ, "ແລະຖ້າພິບພຽງສິບສິບຄົນເທົ່ານັ້ນເດ." ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕອບວ່າ, "ເຮົາກໍຈະບໍ່ທຳລາຍ ເມືອງນັ້ນເພາະເຫັນແກ່ສິບຄົນນັ້ນ."³⁰ ເພິ່ນໄດ້ທູນວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍພຣະກາຣຸນາຢ່າຊົງໂກດຮ້າຍເລີຍ,

ຂ້ານ້ອຍຂໍຖາມອີກວ່າບາງເທື່ອອາດຈະພິບສາມສິບຄົນທີ່ນັ້ນ." ພຣະອົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ

ຖ້າເຮົາພິບສາມສິບຄົນທີ່ນັ້ນ."³¹ ເຂົາໄດ້ທູນຖາມວ່າ, "ເບິ່ງເຖິດຂ້ານ້ອຍຂໍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຂໍພຣະອົງໃຜດຢົກໂທດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທີ່ຈະທູນຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ. "ຖ້າວ່າມີພຽງຊາວຄົນທີ່ນັ້ນ"

ພຣະອົງຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ເພາະເຫັນແກ່ຊາວຄົນນັ້ນ."

³² ເພິ່ນໄດ້ທູນວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍ ພຣະກາຣຸນາຢ່າຝ່າວໂກດຮ້າຍເລີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຖາມພຣະອົງອີກຄັ້ງນີ້ເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ບາງທີອາດຈະພິບສິບຄົນທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຕອບວ່າ, " ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ

ເພາະເຫັນແກ່ສິບຄົນນັ້ນ."³³ ພຣະຢາເວໄດ້ສະເດັດໄປທັນທີທີ່ເມື່ອພຣະອົງສິ້ນສຸດການສົນທະນາກັບອັບຮາຮາມ, ແລະ ອັບຮາຮາມກໍໄດ້ກັບຄືນໄປສູ່ ທີພັກ.

19 ທູດສະຫວັນສອງຕົນໄດ້ມາເຖິງເມືອງ ໄຊໂດມໃນຕອນຄ່ຳ, ຂະນະທີ່ໂລດກຳລັງນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູເມືອງໄຊໂດມ. ໂລດໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ, ຈຶ່ງໄດ້ລຸກຂຶ້ນອອກໄປຕ້ອນຮັບພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ໂ້ມຕົວລົງຫນ້າຖິ້ມດິນ.¹ ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ກະຣຸນາເຫາະເຈົ້າມາຍຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຂໍເຊີນທ່ານແວ່ເຂົ້າໄປໃນບ້ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານພັກຄ້າງຄົນ, ແລະ ລ້າງຕີນຂອງທ່ານ. ຈາກນັ້ນທ່ານສາມາດຕື່ນຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າ ແລະ ເດີນທາງໄປຕໍ່." ແຕ່ພວກເພິ່ນຕອບວ່າ, "ບໍ່ດອກເຮົາຈະພັກຄ້າງຄົນທີ່ສີແດງຂອງເມືອງ."² ແຕ່ເຂົາພະຍາຍາມສືບຕໍ່ຂໍຮ້ອງຫລາຍຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເພິ່ນຈຶ່ງໄປກັບເຂົາ, ແລະ ເຂົາໄປໃນທີ່ບ້ານຂອງໂລດ. ເຂົາໄດ້ຈັດແຈ້ງເຂົ້າປາອາຫານ ແລະ ປຶງເຂົ້າຈີບມີເຊືອແປ້ງ, ແລະພວກເພິ່ນກໍພາກັນຮັບກິນ.

³ ແຕ່ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະນອນລົງ, ພວກຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງນັ້ນ, ພວກຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງໄຊໂດມ, ໄດ້ມາຮ້ອມບ້ານນັ້ນໄວ້, ທັງຄົນຫນຸ່ມ

ແລະຄົນແກ່ຜູ້ຊາຍທັງຫມົດ, ຈາກທຸກຊອກທຸກບ່ອນຂອງເມືອງນັ້ນ.⁴ ພວກເຂົາຮ້ອງຫາໂລດ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,

"ຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຈົ້າຄົນນີ້ຢູ່ໃສ? ຈຶ່ງນຳພວກເຂົາອອກມາໃຫ້ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຫລັບນອນກັບພວກເຂົາ."

⁵ ໂລດຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປນອກປະຕູໄປຫາພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ປິດປະຕູຫລັງຈາກທີ່ເຂົາອອກໄປແລ້ວ.⁶ ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຮົາຂໍຮ້ອງພວກທ່ານ,

ພິນ້ອງຂອງເຮົາຢ່າເຮັດເລື່ອງຊົ່ວຊ້າຢ່າງນັ້ນເລີຍ.⁷ ເບິ່ງເຖິດ, ເຮົາມີລູກສາວສອງຄົນຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍຫລັບນອນກັບຜູ້ຊາຍຄົນໃດມາກ່ອນ. ເຮົາຂໍຮ້ອງທ່ານ,

ເຮົາຈະນຳພວກເຂົາອອກມາໃຫ້ພວກທ່ານຈະເຮັດສິ່ງໃດກັບພວກເຂົາກໍແລ້ວແຕ່ພວກທ່ານ. ພຽງແຕ່ຢ່າເຮັດສິ່ງໃດກັບຜູ້ຊາຍເຫລົ່ານີ້,

ເພາະວ່າພວກເພິ່ນເປັນແຂກໄດ້ມາຢູ່ໃຕ້ຮົມເງົາຫລັງຄາບ້ານຂອງເຮົາ."

⁸ ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ຈົ່ງຖອຍໄປ!" ພວກເຂົາເວົ້າອີກດ້ວຍວ່າ, "ຄົນນີ້ມາທີ່ນີ້ເພື່ອຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນີ້ເຫມືອນຄົນຕ່າງຊາດຄົນຫນຶ່ງ,

ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ພິພາກສາເຮົາ! ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະຈັດການຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍກັບໂຕເຈົ້າຫນັກກວ່າເຮັດກັບພວກເຂົາ."

ພວກເຂົາໄດ້ຊຸກຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ຢ່າງແຮງຄືສູ້ກັບໂລດ, ແລະ ເຂົາມາໃກ້ເພື່ອທີ່ຈະທູບປະຕູບ້ານລົງ.

¹⁰ ແຕ່ພວກຜູ້ຊາຍນັ້ນໄດ້ຍືນເມືອກໄປຕິ່ງເອົາໂລດເຂົ້າມາໃນບ້ານ ແລະ ອັດປະຕູໄວ້.

¹¹ ຈາກນັ້ນພວກແຂກຂອງໂລດໄດ້ຈູ່ໄວ້ຢ່າງທີ່ບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນໄດ້ຕໍ່ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ນອກປະຕູບ້ານທັງຄົນຫນຸ່ມ,

ແລະຄົນແກ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງອ່ອນແຮງລົງ. ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ພະຍາຍາມເຂົ້າມາທີ່ປະຕູບ້ານ.

¹² ແລ້ວພວກຜູ້ຊາຍນັ້ນໄດ້ບອກກັບໂລດວ່າ, "ເຈົ້າມີໃຜທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ອີກບໍ່? ລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວທັງຫລາຍ, ລູກເຂີຍທັງຫລາຍ ແລະ

ໃຜກໍຕາມທີ່ເຈົ້າມີໃນເມືອງນີ້, ຈົ່ງພາພວກເຂົາອອກຈາກເມືອງນີ້.¹³ ເພາະວ່າເຮົາຈະທຳລາຍສະຖານທີ່ນີ້,

ເພາະວ່າການຮຽກຮ້ອງກ່າວຫາເລື່ອງນີ້ດັ່ງໄປເຖິງພຣະພິກຂຸພຣະຢາເວ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຊ້ພວກເຮົາມາທຳລາຍເມືອງນີ້."

¹⁴ ໂລດໄດ້ອອກໄປເວົ້າກັບຄູ່ຫມັນຂອງລູກສາວເຂົາ, ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ສັນຍາວ່າຈະແຕ່ງງານກັບລູກສາວທັງຫລາຍຂອງຕົນວ່າ,

"ຈົ່ງຫນີອອກຈາກເມືອງນີ້ໄວໆ, ເພາະພຣະຢາເວກຳລັງຈະຊົງທຳລາຍເມືອງນີ້." ແຕ່ພວກເຂົາລຸກເຂີຍຂອງເຂົາ ເຂົາຄິດວ່າເວົ້າຫລິ້ນ.

¹⁵ ເມື່ອໃກ້ຈະຮຸ່ງເຮົາເຫລົ່າທູດສະຫວັນ, ໄດ້ເລັ່ງໂລດກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງໄປເຖິດ, ນຳເອົາເມຍຂອງເຈົ້າກັບລູກສາວສອງຄົນທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້,

ເພື່ອທີ່ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໄປກັບການລົງໂທດເມືອງນີ້."

¹⁶ ແຕ່ຍັງສົງໄສພວກຜູ້ຊາຍນັ້ນຈຶ່ງດຶງມືລາວ, ແລະ ມືລູກສາວທັງສອງຂອງເຂົາເພາະວ່າພຣະຢາເວຊົງພຣະກາຣຸນາຕໍ່ລາວ.

ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາພວກເພິ່ນອອກໄປນອກເມືອງ.¹⁷ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າທັງຫລາຍອອກມາ, ຜູ້ຊາຍຄົນຫນຶ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ,

"ຈົ່ງຝ່າວຫນີໄປເພື່ອເອົາຊີວິດລອດ! ຢ່າຫລຽວຄືນຫລັງ, ຫລືຍຸດພັກທີ່ໃດໃນທີ່ຮາບນັ້ນ.

ຈົ່ງຫນີໄປເທິງພູເຂົາທັງຫລາຍເພື່ອທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກກວດລ້າງ."

¹⁸ໂລດໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຢາເລີຍກາຣຸນາເຫະ! ¹⁹ເຈົ້າຢາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ໄດ້ເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍຕາຂອງທ່ານແລ້ວ, ແລະ ທ່ານໄດ້ສ້າງແດງຄວາມເມດຕາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນການຊ່ວຍຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດຫນີໄປຍັງພູເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ທັນເພາະພິພິດຈະເຖິງຂ້ານ້ອຍເສຍກ່ອນ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ. ²⁰ເບິ່ງເຖິດ, ເມືອງນັ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນຢູ່ໃກ້ພິດຈະຫນີໄປທີ່ນັ້ນ, ແລະ ເປັນເມືອງນ້ອຍໆ. ກາຣຸນາ, ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຫນີໄປທີ່ນັ້ນສາ. (ບໍ່ແມ່ນເມືອງນ້ອຍໆບໍ່?), ແລະ ຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍຈະປອດພິດ."

²¹ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, "ຕິກລົງ, ເຮົາຍອມຮັບຄຳຮ້ອງຂໍນິດ້ວຍ, ທີ່ເຮົາຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນ. ²²ຮີບໄວໆເຖິດ! ຈົ່ງຫນີໄປທີ່ນັ້ນ, ເພາະເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຮັດອັນໃດໄດ້ ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະໄປເຖິງທີ່ນັ້ນ." ສະນັ້ນເມືອງນີ້ຈຶ່ງຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າໄຊອາ.

²³ເມື່ອໂລດໄປເຖິງເມືອງໄຊອາ ຕາເວັນກໍກຳລັງຂຶ້ນ. ²⁴ຈາກນັ້ນ ພຣະຢາເວຊິງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ໄຟ ແລະ ມາດມາຈາກທ້ອງຟ້າລົງມາເຫນືອເມືອງໄຊໂດມ ແລະ ໂກໂມຣາ. ²⁵ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ທີ່ຮາບທັງໝົດ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນທັງຫມົດ ແລະ ພືດພັນຕ່າງໆທີ່ເຕີບໂຕຈາກພື້ນດິນ.

²⁶ແຕ່ເມຍຂອງໂລດ, ທີ່ຢູ່ຂ້າງຫລັງໄດ້ຫລຽວຄືນຫລັງ, ແລະ ນາງໄດ້ກາຍເປັນເສົາເກືອ. ²⁷ອັບຣາຮາມໄດ້ລູກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໆ ແລະ ໄດ້ໄປບ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພິດພຣະຢາເວ. ²⁸ເພິ່ນໄດ້ຫລຽວລົງໄປເບິ່ງເມືອງໄຊໂດມ ແລະ ເມືອງໂກໂມຣາ ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ຮາບນັ້ນທັງຫມົດ. ເພິ່ນໄດ້ຫລຽວເບິ່ງເຫັນຄວັນພູຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ເຫມືອນຄວັນຂອງເຕົາເຜົາ.

²⁹ດັ່ງນັ້ນເມື່ອພຣະເຈົ້າຊິງໄດ້ທຳລາຍເມືອງທັງຫລາຍຂອງທີ່ຮາບ, ພຣະເຈົ້າຊິງໄດ້ລະນຶກເຖິງອັບຣາຮາມ.

ພຣະອົງຊິງໄດ້ສົ່ງໂລດອອກໄປພົ້ນຈາກການທຳລາຍລ້າງເມື່ອພຣະອົງຊິງໄດ້ທຳລາຍເມືອງທັງຫລາຍທີ່ໂລດອາໄສຢູ່.

³⁰ໂລດຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກເມືອງໄຊອາ ໄປອາໄສຢູ່ເທິງພູເຂົາກັບລູກສາວທັງສອງ, ເພາະເຂົາຢ້ານກົວທີ່ຈະອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງໄຊອາ. ເຫດນີ້ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳ, ເຂົາ ແລະ ລູກສາວທັງສອງຄົນ.

³¹ລູກສາວຜູ້ເຮືອຍໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງສາວວ່າ, "ພໍ່ຂອງພວກເຮົາອາຍຸຫລາຍແລ້ວ, ແລະ

ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດທີ່ຈະມາຫລັບນອນກັບເຮົາຕາມທຳນຽມປະເພນີຂອງໂລກ. ³²ມາເຫະ, ໃຫ້ເຮົາຊັກຊວນພໍ່ຕົມເຫລົ່າອະນຸ່ງຈົນເມົາ, ແລະ ເຮົາຈະໄດ້ນອນນຳເພິ່ນ, ເພື່ອທີ່ຈະຂະຫຍາຍເຊື້ອສາຍຂອງພໍ່ເຮົາ. ³³ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາຕົມເຫລົ່າອະນຸ່ງໃນຄືນນັ້ນ. ຈາກນັ້ນ ລູກສາວກັກໄດ້ເຂົ້າໄປນອນນຳພໍ່ຂອງຕົນ, ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່ານາງໄດ້ເຂົ້າມານອນເມື່ອໃດ, ຫລື ນາງໄດ້ລຸກອອກໄປເມື່ອໃດ.

³⁴ມີຕໍ່ມາຜູ້ເຮືອຍໄດ້ເວົ້າກັບນ້ອງສາວວ່າ, "ຈົ່ງຟັງ, ມີຄືນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ນອນນຳພໍ່ແລ້ວ. ໃຫ້ເຮົາຊັກຊວນເພິ່ນຕົມເຫລົ່າອະນຸ່ງອີກຄືນນີ້, ແລະ ເຈົ້າຄວນເຂົ້າໄປ ແລະ ນອນນຳເພິ່ນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະຂະຫຍາຍເຊື້ອສາຍຂອງພໍ່. ³⁵ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາຕົມເຫລົ່າອະນຸ່ງໃນຄືນນັ້ນດ້ວຍ, ແລະ ລູກສາວຄົນນ້ອງ ກໍໄດ້ເຂົ້າໄປນອນນຳພໍ່ຂອງຕົນ.

ເພິ່ນບໍ່ຮູ້ວ່ານາງໄດ້ເຂົ້າມານອນເມື່ອໃດ, ຫລື ນາງໄດ້ລຸກໄປເມື່ອໃດ.

³⁶ນີ້ແຫລະ ລູກສາວທັງສອງຂອງໂລດ ຈຶ່ງພາກັນຕັ້ງທ້ອງໂດຍພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ³⁷ຜູ້ເປັນເຮືອຍໄດ້ລຸກຊາຍຄົນຫນຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ ເຂົາວ່າໂມອາບ. ລາວໄດ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງຊາວໂມອາບຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ³⁸ສຳລັບລູກສາວຄົນນ້ອງນາງກໍໄດ້ລຸກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງຊື່ເຂົາວ່າ ເບນນຳມີ. ລາວໄດ້ເປັນ ບັນພະບຸຣຸດ ຂອງຊາວອຳໂມນມາຈົນເຖິງ ທຸກວັນນີ້.

20

¹ອັບຣາຮາມໄດ້ເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນເນເກບ, ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງກາເດັດ ກັບເມືອງຊູເຣ.

ເຂົາໄດ້ເປັນຄົນຕ່າງຊາດອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງເກຣກາ. ²ອັບຣາຮາມໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຊາຣາເມຍຂອງຕົນວ່າ, "ນາງເປັນນ້ອງສາວ." ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າອາບິເມເຫລັກກະສັດເມືອງ ເກຣກາ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍຂອງພະອົງມາ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳຊາຣາໄປ.

³ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊິງໄດ້ສະເດັດມາຫາອາບິເມເຫລັກໃນຄວາມຝັນໃນຄືນນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງເຖິດ, ເຈົ້າເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ຕາຍແລ້ວເພາະຜູ້ຍິງ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເອົາມານັ້ນນາງມີຜິດແລ້ວ."

⁴ຂະນະນັ້ນອາບິເມເຫລັກຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃກ້ນາງ ແລະ ພະອົງຈຶ່ງທູນວ່າ, "ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະຊົງປະຫານປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດບໍ່?

⁵ເຂົາເອງບໍ່ແມ່ນບໍ່ຫົບອກກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, 'ນາງເປັນນ້ອງສາວຂອງລາວ. ແລະ ຕົວນາງເອງກໍໄດ້ເວົ້າວ່າເຂົາຄືອ້າຍຂອງລາວ.'

ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ມື້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດຫຍັງເລີຍ."

⁶ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕອບແກ່ເພິ່ນທາງຄວາມຝັນວ່າ, "ຖືກຕ້ອງ, ເຮົາຮູ້ດີວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍ ຄວາມຊື່ສັດຈາກໃຈຂອງເຈົ້າ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ປ້ອງກັນເຈົ້າຈາກການເຮັດບາບຕໍ່ຕ້ານເຮົາດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າແຕ່ຕະຖ້ອງນາງ. ⁷ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຄືນເມຍຂອງລາວໄປ, ເພາະວ່າເຂົາເປັນຜູ້ທຳນວາຍ, ແລະ ລາວຈະອະທິຖານສຳລັບເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຄືນນາງໄປ, ຈຶ່ງຮູ້ເຖິດວ່າເຈົ້າ ແລະ ປະຊາຊົນທັງຫມົດ ທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ."

⁸ອາບິເມເຫລັກຕື່ນນອນແຕ່ເຊົ້າໆ ແລະ ຊົງໄດ້ເອີ້ນຂ້າຣາຊການທັງຫມົດ. ຂອງຕົນເຂົາມາຫາ ແລະ ຊົງໄດ້ບອກເຖິງສິ່ງເລົ່ານີ້ທັງຫມົດແກ່ພວກເຂົາຝັ່ງ, ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍກໍຢ້ານກົວ. ⁹ຈາກນັ້ນເຈົ້າອາບິເມເຫລັກຊົງໄດ້ເອີ້ນອັບຣາຮາມເຂົ້າມາເຝົ້າ ແລະ ຖາມກັບເຂົາວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເຊັ່ນນີ້ກັບເຮົາ? ເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າຢ່າງໃດ ເຈົ້າໄດ້ນຳຄວາມບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ມາເທິງເຮົາ ແລະ ອານາຈັກຂອງເຮົາ? ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ເຮົາໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ."

¹⁰ອາບິເມເຫລັກໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, "ແມ່ນຫຍັງ ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້?" ¹¹ອັບຣາຮາມຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄິດວ່າແມ່ນອນ, ໃນສະຖານທີ່ນີ້ຈະບໍ່ມີໃຜຢ້າເກງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຂົາອາດສັງຫານຂ້ານ້ອຍເພາະເມຍຂອງຂ້ານ້ອຍ. ¹²ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວນາງເປັນນ້ອງສາວຂອງຂ້ານ້ອຍ, ນາງເປັນລູກສາວຂອງພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນລູກສາວຂອງແມ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ນາງກໍໄດ້ກາຍມາເປັນເມຍຂອງຂ້ານ້ອຍ."

¹³ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍອອກຫນີອອກຈາກບ້ານຂອງພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເດີນທາງຈາກທີ່ຫນຶ່ງໄປຍັງອີກທີ່ຫນຶ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເຈົ້າຕ້ອງສະແດງເຖິງຄວາມສັດຊື່ນເຊັ່ນເມຍຂອງຂ້ອຍ, ຄືໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປໃຫ້ເວົ້າເຖິງຂ້ອຍວ່າ, "ຂ້ອຍເປັນອ້າຍຂອງເຈົ້າ." ¹⁴ຝູງງົວ, ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ຊາຍຢັງຈຳນວນຫນຶ່ງ, ແລະ ມອບພວກເຂົາໃຫ້ອັບຣາຮາມ. ຈາກນັ້ນພະອົງຊົງໄດ້ຄືນຊາຣາ, ເມຍຂອງອັບຣາຮາມໃຫ້ກັບເຂົາ.

¹⁵ເຈົ້າອາບິເມເຫລັກໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງເຖິດ, ດິນແດນຂອງເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າແລ້ວ.

ຈຶ່ງເລືອກເອົາຢູ່ບ່ອນໃດກໍໄດ້ຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ. ¹⁶ສ່ວນຊາຣາພະອົງກ່າວວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ເຮົາເອົາເງິນຫນຶ່ງພັນຫລວງໃຫ້ອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ເປັນຂໍ້ສູດເຈົ້າທ່ານກາງສາຍຕາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ຫນ້າຄົນທັງປວງ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ."

¹⁷ຈາກນັ້ນ ອັບຣາຮາມໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ອາບິເມເຫລັກ, ເມຍຂອງເຂົາ, ແລະ ຂ້າທາດຜູ້ຍິງຂອງເຂົາດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງສາມາດມີລູກໄດ້.
¹⁸ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຍິງທັງຫມົດໃນຄົວເຮືອນຂອງອາບິເມເຫລັກເປັນຫມັນຢ່າງສົມບູນ, ເພາະເລື່ອງຂອງຊາຣາ, ເມຍຂອງອັບຣາຮາມ.

21

¹ພຣະຢາເວຊົງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຊາຣາດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າພຣະອົງຈະຊົງກະທຳ, ແລະ ພຣະຢາເວຊົງໄດ້ເຮັດແກ່ຊາຣາເຫມືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ສັນຍາໄວ້.²ຊາຣາໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ແລະ ເກີດລູກຊາຍຄົນຫນຶ່ງໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ເມື່ອເພິນເຖົ້າແກ່ແລ້ວ, ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເພິນແລ້ວນັ້ນ.³ອັບຣາຮາມໄດ້ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ລູກຄົນດຽວທີ່ໄດ້ເກີດມາໃຫ້ເຂົາຜູ້ທີ່ຊາຣາໄດ້ໃຫ້ເຂົາເກີດມາແກ່ເພິນຄື: ອີຊາກ.
⁴ອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດພິທີຕັດລູກຊາຍຂອງເພິນຄືອີຊາກເມື່ອເຂົາອາຍຸໄດ້ແປດວັນ, ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີພຣະບັນຊາ.
⁵ອັບຣາຮາມມີອາຍຸໄດ້ຫນຶ່ງຮ້ອຍປີເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຂົາຄືອີຊາກໄດ້ເກີດມາໃຫ້ເຂົາ.⁶ຊາຣາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍປີຕິຍິນດີມີສຽງຫົວ; ນັ້ນຄືທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ກໍຈະຫົວເລາະນຳຂ້ອຍ."⁷ນາງຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າອີກດ້ວຍວ່າ, "ໃຜຄວນຈະເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ ຊາຣາມີລູກເພື່ອນາງໄດ້ດູແລ, ແລະ ຂ້ອຍຍັງໃຫ້ລູກຊາຍຄົນຫນຶ່ງແກ່ລາວເມື່ອເຖົ້າແກ່ແລ້ວ!"
⁸ເດັກຄົນນັ້ນໄດ້ຈະເລີນເຕີບໂຕ, ແລະ ໄດ້ເຊົານົມ, ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ຈັດງານກິນລ້ຽງຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນທີ່ອີຊາກຢ່ານົມ.⁹ເມື່ອຊາຣາໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງຮາກາຊາວອີຢິບ, ຜູ້ຊຶ້ງນາງໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ, ກຳລັງເຢາະເຢີຍ.
¹⁰ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ, "ຈົງສົງຄົນຮັບໃຊ້ຍິງຜູ້ນີ້ ແລະ ລູກຊາຍຂອງນາງຫນີໄປສາ. ເພາະລູກຊາຍຂອງນາງທາດຄົນນີ້ຈະບໍ່ເປັນຜູ້ສືບທອດມຣະດິກກັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ກັບອີຊາກ."¹¹ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ອັບຣາຮາມເປັນທຸກໃຈຫລາຍ ເພາະລູກຊາຍຂອງເພິນຄືກັນ.
¹²ແຕ່ພຣະເຈົ້າກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, "ຢ່າອຸກໃຈເພາະເດັກຄົນນັ້ນເລີຍ, ແລະ ເພາະຄົນຮັບໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ.
ຈົງຟັງຄຳຂອງນາງໃນທຸກສິ່ງທີ່ນາງເວົ້າແກ່ເຈົ້າໃນເລື່ອງນີ້, ເພາະໂດຍທາງອີຊາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະມີຊື່ສຽງ.¹³ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຍິງຮັບໃຊ້ຄົນນັ້ນເປັນປະເທດຫນຶ່ງດ້ວຍ, ເພາະວ່າລາວກໍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ."
¹⁴ອັບຣາຮາມໄດ້ລູກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໆ, ເອົາເຂົ້າຈີ ແລະ ນ້ຳຫນຶ່ງຖົງຫນຶ່ງ, ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ຮາກາ. ວາງເທິງໄລ່ຂອງນາງ. ເພິນໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍໄຈ່ຍໃສ່ຫລັງໃຫ້ນາງ ແລະ ສົງນາງໄປ. ນາງໄດ້ຈາກໄປ ແລະເດີນໄປຢ່າງບໍ່ມີຈຸດມຸ່ງຫມາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເບເອນເຊບາ.¹⁵ເມື່ອນ້ຳໃນຖົງຫນຶ່ງຫມົດ, ນາງຈຶ່ງປະເດັກໄວ້ຢູ່ໃຕ້ຝຸ່ມໄມ້ແຫ່ງຫນຶ່ງ.¹⁶ຈາກນັ້ນນາງໄດ້ໄປ, ແລະ ນັ່ງລົງບໍ່ໄກໄປຈາກເຂົາ, ໄລຍະໄກປະມານລູກທະນູຕິກ. ເພາະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍຫລົງເບິ່ງຄວາມຕາຍຂອງເດັກນັ້ນ." ເມື່ອນາງໄດ້ນັ່ງຫນ້າກັນກັບຂວ້າມກັບເຂົາ, ນາງໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຮ້ອງໃຫ້ຂຶ້ນ.
¹⁷ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຍິນສຽງຂອງເດັກນັ້ນ, ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ, ຮາກາຈາກທ້ອງຟ້າ, ແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ, "ເຈົ້າມີຄວາມເດືອດຮ້ອນຫຍັງ? ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງເດັກນັ້ນເຂົາຢູ່ໃສ."¹⁸ຈົງລຸກຂຶ້ນ, ຍົກເດັກນັ້ນຂຶ້ນ, ແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈເຂົາ, ເພາະວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນຊົນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຊົນຊາດຫນຶ່ງ."
¹⁹ຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ເປີດຕາຂອງນາງ, ແລະນາງໄດ້ເຫັນນ້ຳສ້າງ. ນາງຈຶ່ງໄປຕັກເອົານ້ຳຈົນຕື່ມຖົງຫນຶ່ງ, ແລະເອົາມາໃຫ້ລູກຊາຍຕື່ມ.²⁰ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທັບຢູ່ນຳເດັກນັ້ນຈົນເຂົາຈະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ແລະກາຍເປັນມີທະນູ.
²¹ເຂົາອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານປາຣານ, ແລະແມ່ຂອງເຂົາໄດ້ຫາເມຍຈາກປະເທດອີຢິບມາໃຫ້ເຂົາ.
²²ແລະໃນເວລານັ້ນ ຫຼືອາບິເມເຫລັກ ແລະພີໂກນແມ່ທັບຂອງເພິນໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມ ແລະເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ. ໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ.
²³ສະນັ້ນ ບັດນີ້ຈົງປະຕິຍານຕໍ່ເຮົາໃນທີ່ນີ້ໂດຍພຣະເຈົ້າທີ່ ເຈົ້າຈະບໍ່ປະພຶດຢ່າງຜິດໆກັບເຮົາ, ຫລືກັບລູກຫລານຂອງເຮົາ, ຫລືກັບເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຮົາ. ເຮົາສັດຊື່ຕໍ່ເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ຈົງສະແດງແກ່ເຮົາ ແລະແກ່ດິນແດນຊົງເຈົ້າກຳລັງອາໄສຢູ່ນີ້.
ເຫມືອນພັນທະສັນຍາທີ່ສັດຊື່ເຮົາໄດ້ສະແດງຕໍ່ເຈົ້າ."²⁴ອັບຣາຮາມຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຂໍປະຕິຍານ."
²⁵ອັບຣາຮາມຍັງໄດ້ເວົ້າກັບອາບິເມເຫລັກເຖິງເລື່ອງນ້ຳສ້າງ ທີ່ຂ້າຮາຊາການຂອງອາບິເມເຫລັກໄດ້ຍຶດໄປຈາກເພິນນັ້ນ.²⁶ອາບິເມເຫລັກໄດ້ຕອບວ່າ, "ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ວ່າໃຜໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້. ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກເຮົາມາກ່ອນຫນ້ານີ້, ເຮົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ມາກ່ອນຈົນເຖິງວັນນີ້."²⁷ດັ່ງນັ້ນອັບຣາຮາມກໍໄດ້ເອົາແກະ, ແລະງົວບາງໂຕມອບໃຫ້ອາບິເມເຫລັກ, ແລະຊາຍທັງສອງໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັນ.
²⁸ຈາກນັ້ນອັບຣາຮາມໄດ້ແຍກເອົາລູກແກະໂຕແມ່ເຈັດໂຕ ອອກມາຈາກຝູງແກະຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້.²⁹ອາບິເມເຫລັກໄດ້ຖາມແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, "ລູກແກະໂຕແມ່ເຈັດໂຕເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຈັດແຍກຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ມີຄວາມຫມາຍແນວໃດ?"³⁰ເຂົາໄດ້ທູນຕອບວ່າ, "ລູກແກະໂຕແມ່ເຈັດໂຕເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງຂ້ານ້ອຍ, ນີ້ແຫລະຈະເປັນພະຍານສຳລັບຂ້ານ້ອຍ, ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຊຸດນ້ຳສ້າງນີ້."
³¹ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ເບຍເອເຊບາ, ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງສອງຝ່າຍໄດ້ປະຕິຍານກັນທີ່ນັ້ນ.³²ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັນທີ່ເບຍເອເຊບາ, ແລະຈາກນັ້ນອາບິເມເຫລັກ, ແລະພີໂກນແມ່ທັບຂອງເພິນ, ໄດ້ກັບໄປຍັງດິນແດນຊາວຟິລິດສະຕິນ.
³³ອັບຣາຮາມໄດ້ປູກຕົ້ນສົນຫມອກ ໄວ້ທີ່ເບຍເອເຊບາ. ຫຼືນັ້ນເຂົາໄດ້ນະມັດສະການພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້ານິຣັນດອນ.³⁴ອັບຣາຮາມຍັງຄົງໄດ້ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນຂອງຟິລິດສະຕິນເປັນເວລາຫລາຍວັນ.

22 ¹ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ທົດລອງອັບຣາຮາມ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ເພິນວ່າ, "ອັບຣາຮາມເອີຍ!" ແລະອັບຣາຮາມກໍຕອບວ່າ, "ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ຫຼິ້ນ."
²ຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າບອກວ່າ, "ຈົງນຳລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຄືລູກຊາຍພຽງຄົນດຽວຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຈົ້າຮັກຄືອີຊາກ, ແລະ ໄປທີ່ແຄວ້ນໂມຣີຢາ. ຖວາຍເຂົາທີ່ນັ້ນເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງຜູ້ເຂົາລູກຫນຶ່ງທີ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງເຮົາຈະບອກແກ່ເຈົ້າ." ອັບຣາຮາມຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າມືດ, ຜູກອານລໍຂອງເຂົາ, ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ສອງຄົນໄປກັບເພິນດ້ວຍ, ພ້ອມກັບອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິນ. ເພິນໄດ້ຕັດໄມ້ຟື້ນສຳລັບການເຜົາເຄື່ອງບູຊາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງຂອງເພິນໄປຍັງບ່ອນທີ່ ຫຼືພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ບອກແກ່ເພິນນັ້ນ.
⁴ໃນວັນທີສາມ ອັບຣາຮາມໄດ້ຫລຽວຂຶ້ນໄປ ແລະໄດ້ເຫັນບ່ອນນັ້ນຢູ່ແຕ່ໄກ.⁵ອັບຣາຮາມໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເພິນວ່າ, "ຈົງຢູ່ຫນີກັບລໍນັ້ນ, ແລະ ເຮົາກັບລູກຈະໄປຫຼິ້ນ. ເຮົາຈະຂຶ້ນໄປນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ແລະ ຈະກັບມາຫາພວກເຈົ້າ."⁶ຈາກນັ້ນອັບຣາຮາມໄດ້ເອົາຟື້ນສຳລັບເຜົາເຄື່ອງບູຊາໃຫ້ອີຊາກແບກຂຶ້ນໄປ. ເພິນຖືໄຟ ແລະ ມີດໃນມືຂອງເພິນເອງ; ແລະ ພວກເພິນທັງສອງໄດ້ໄປດ້ວຍກັນ.

⁷ອີຊາກໄດ້ເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ, "ພໍ່ເອີຍ" ພໍ່ຈິງຕອບວ່າ, "ເຮົາຢູ່ນີ້ ລູກເອີຍ" ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ທີ່ນີ້ມີໄຟ ແລະ ໄມ້ຟືນ, ແຕ່ລູກແກະທີຈະເຜົາບູຊານັ້ນຢູ່ໃສ?"⁸ອັບຣາຮາມຕອບວ່າ, "ລູກເອີຍ ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງເອງຈະຈັດຕັ້ງລູກແກະສຳລັບການເຜົາບູຊາເອງ." ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາທັງສອງ, ຈຶ່ງອອກໄປດ້ວຍກັນ.

⁹ເມື່ອພວກເພິ່ນມາຮອດບ່ອນທີ່ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ເພິ່ນນັ້ນ, ອັບຣາຮາມໄດ້ສ້າງແຫຼ່ນບູຊາຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ ແລະວາງຟືນເທິງແຫຼ່ນນັ້ນ. ຈາກນັ້ນເພິ່ນໄດ້ມັດອີຊາກ, ລູກຊາຍຂອງຕົນ ແລະວາງເຂົາເທິງແຫຼ່ນບູຊາເທິງກອງຟືນ.¹⁰ອັບຣາຮາມໄດ້ຍື່ນມືຂອງເຂົາອອກ ຈັບເອົາມືດເພື່ອຈະຂ້າລູກຊາຍຂອງເຂົາ.

¹¹ທັນໃດນັ້ນ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເອີ້ນເຂົາມາຈາກຫ້ອງຟ້າເວົ້າວ່າ, "ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມເອີຍ!" ແລະເພິ່ນຈຶ່ງຫຼຸ່ນຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ກຳລັງຟັງຢູ່."¹²ທູດສະຫວັນກ່າວວ່າ, "ຢ່າແຕ່ຕະຖອງເດັກນັ້ນຫລືເຮັດສິ່ງໃດທີ່ຈະທຳຮ້າຍເຂົາ, ບັດນີ້ ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ເຈົ້າເຊືອຝັງແລະຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍເຫັນວ່າເຈົ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຫວັງແຫນ້ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ລູກຊາຍພຽງຄົນດຽວຂອງເຈົ້າ, ຈາກເຮົາ."

¹³ອັບຣາຮາມແນມໄປຮອບໆ ແລະ ເບິ່ງເຖິງ, ຂ້າງຫລັງເພິ່ນມີແກະໂຕຜູ້ໂຕຫນຶ່ງ ເຂົາຂອງມັນຄາຢູ່ໃນຜຸມໄມ້. ອັບຣາຮາມໄດ້ຢ່າງໄປ ແລະ ຮຸ້ມແກະໂຕຜູ້ນັ້ນ ແລະ ຖວາຍມັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແຫນ້ນລູກຊາຍຂອງຕົນ.¹⁴ດັ່ງນັ້ນອັບຣາຮາມຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນບ່ອນນັ້ນວ່າ, "ພຣະຢາເວຊຶ່ງຈັດຕັ້ງມື້" ແລະ ເຮັດໃຫ້ກ່າວກັນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, "ທີ່ເທິງພູເຂົາຂອງພຣະຢາເວຈະມີການຖືກຈັດຕັ້ງມື້ໄວ້."

¹⁵ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເອີ້ນອັບຣາຮາມ ຄັ້ງທີສອງຈາກຫ້ອງຟ້າ.¹⁶ແລະກ່າວວ່າ, "ນີ້ຄືຄຳສັ່ງຂອງພຣະຢາເວ ໂດຍພຣະອົງເອງ ເຮົາໄດ້ສາບານວ່າ, ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງນີ້, ແລະບໍ່ໄດ້ຫວັງແຫນ້ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ລູກຊາຍພຽງຄົນດຽວຂອງເຈົ້າໄວ້,¹⁷ແນ່ນອນເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ ແລະເຮົາຈະເພີ່ມເຊືອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍເຫມືອນດັ່ງດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະເຫມືອນເມັດດິນຊາຍທີ່ແຄມທະເລ, ແລະບັນດາເຊືອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າຈະຢຶດຄອງປະຕູເມືອງຂອງສັດຕູທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.

¹⁸ຜ່ານບັນດາຜູ້ສືບເຊືອສາຍຂອງເຈົ້າບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ, ເພາະເຈົ້າໄດ້ເຊືອຝັງສ່ຽງຂອງເຮົາ."¹⁹ດັ່ງນັ້ນອັບຣາຮາມໄດ້ກັບມາຫາຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຕົນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງກັບໄປດ້ວຍກັນເຖິງເມືອງເບຍເອເຊບາ, ແລະ ເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງເບຍເອເຊບາ.

²⁰ຫລັງຈາກທີ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຜ່ານໄປອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບການບອກເລົ່າວ່າ, "ມີລະກາໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກທັງຫລາຍ, ແກ່ນາໂຮນ້ອງຊາຍຂອງຕົນດ້ວຍ."²¹ພວກເຂົາຄືອຸເຊລຸກຊາຍກົກຂອງເຂົາ, ບູເຊນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ, ເກມູເອນພໍ່ຂອງອາຮາມ,²²ເກເສັດ, ຮາໂຊ, ປິນດາດ, ຢິດລັບ, ແລະ ເບທູເອນ.

²³ເບທູເອນເປັນພໍ່ຂອງນາງເອເລກາ. ທັງແປດຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືລູກທີ່ມີລະກາທີ່ໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ນາໂຮ, ນ້ອງຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ.²⁴ເມຍນ້ອຍຂອງເຂົາທີ່ເຊືອອຸມາກໍໄດ້ເກີດ: ເຕບາ, ກາຮາມ, ຕາຣັດ, ແລະມາອາກາ.

23 ¹ນາງຊາຣາມີອາຍຸໄດ້ຫນຶ່ງຮ້ອຍຊາວເຈັດປີ. ນີ້ຄືປີທັງຫລາຍແຫ່ງຊີວິດຂອງຊາຣາ. ²ຊາຣາ ໄດ້ຕາຍໄປທີ່ເມືອງເຮັບໂຮນ, ໃນແຜ່ນດິນການາອານ, ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ໂສກເສົ້າເສຍໃຈໄວ້ທຸກໃຫ້ກັບນາງຊາຣາ.

³ຈາກນັ້ນອັບຣາຮາມໄດ້ລູກຂຶ້ນ ແລະໄດ້ໄປຈາກເມຍທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຂອງເຂົາ, ແລະໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຊາວອິດຕິວ, ⁴"ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍຄົນຫນຶ່ງຢູ່ທຳມະກາງພວກທ່ານ. ກະລຸນາໃຫ້ທ່ານເປັນບ່ອນຝັງສືບທຳມະກາງພວກທ່ານ, ເພື່ອທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຝັງຊາກຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ."

⁵ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຊາວອິດຕິໄດ້ຕອບອັບຣາຮາມ, ກ່າວວ່າ, ⁶"ຈົ່ງຟັງເຮົາເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາ. ທ່ານຄືເຈົ້າຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າທຳມະກາງພວກເຮົາ. ຈົ່ງຝັງສືບເມຍຂອງທ່ານໃນຊຸມຝັງສືບທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາເຖິງ. ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຈະປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ອຸບຸນຂອງເຂົາໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ເພື່ອທີ່ທ່ານຈະຝັງສືບຄົນຕາຍຂອງທ່ານ."

⁷ອັບຣາຮາມໄດ້ລູກຂຶ້ນ ແລະກົມລົງຄຳນັບຊາວແຜ່ນດິນນັ້ນ, ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຄົນອິດຕິ.⁸ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ກ່າວວ່າ, "ຖ້າພວກທ່ານຕົກລົງທີ່ຈະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ຝັງສືບເມຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຢ່າງນັ້ນຈົ່ງຟັງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂໍສ່ອງເອຟະໂຣນ ລູກຊາຍຂອງໂຊຣາ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍ. ⁹ຂໍໃຫ້ເຂົາຂາຍຖ້າແຫ່ງມັກເປລາທີ່ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງຊຶ່ງຢູ່ຫ່າງໄກຂອງເຂົາ, ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຂໍໃຫ້ເຂົາຂາຍທີ່ນັ້ນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ເຕັມຕາມລາຄາ, ໂດຍເປີດເຜີຍໃຫ້ໃຊ້ເປັນບ່ອນຝັງສືບ."

¹⁰ໃນຂະນະນັ້ນເອຟະໂຣນກໍລັງນັ່ງຢູ່ທຳມະກາງພວກລູກຊາຍຂອງຊາວອິດຕິ, ແລະເອຟະໂຣນຄົນອິດຕິໄດ້ຕອບອັບຣາຮາມໃຫ້ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຄົນອິດຕິໄດ້ຍິນ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທັງຫມົດທີ່ໄດ້ມາທີ່ປະຕູເມືອງຂອງເຂົາ, ກ່າວວ່າ, ¹¹"ຢ່າເລີຍ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງຟັງຂ້ານ້ອຍກ່ອນ. ຂ້ານ້ອຍຂໍໃຫ້ທ່ານ, ແລະຖ້າທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ທ່ານຊ້ອງຫນ້າລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ທ່ານໃຊ້ເປັນທີ່ຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານ."

¹²ອັບຣາຮາມຈຶ່ງໄດ້ກົມລົງຄຳນັບຕໍ່ຫນ້າຊາວເມືອງນັ້ນ.¹³ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເອຟະໂຣນໃຫ້ຊາວເມືອງນັ້ນໄດ້ຍິນກ່າວວ່າ, "ແຕ່ຖ້າທ່ານເຕັມໃຈ ກະລຸນາຟັງຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍຈະຈ່າຍເງິນສຳລັບທ່ານນັ້ນ. ຈົ່ງຮັບເງິນຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະຝັງຊາກຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໃນທີ່ນັ້ນ."

¹⁴ເອຟະໂຣນໄດ້ຕອບອັບຣາຮາມວ່າ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ,¹⁵ກະລຸນາ, ຝັງຂ້ານ້ອຍ. ແນ່ນອນຜົນຫນຶ່ງມີຄ່າເປັນເງິນຫນັກພຽງ ສີ່ຮ້ອຍຫລວງເທົ່ານັ້ນ, ມັນຈະມີຫຍັງລະຫວ່າງທ່ານກັບຂ້ານ້ອຍ? ຈົ່ງຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານເຖິງ."¹⁶ອັບຣາຮາມໄດ້ຟັງເອຟະໂຣນ

ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຊຶ່ງເງິນໃຫ້ແກ່ເອຟະໂຣນຕາມຈຳນວນທີ່ເຂົາໄດ້ບອກໃຫ້ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຊາວອິດຕິໄດ້ຍິນເງິນ

ຫນັກສີ່ຮ້ອຍຫລວງເທົ່າຕາມມາດຕະຖານການຊຶ່ງຂອງພໍ່ຄ້າທັງຫລາຍ.

¹⁷ດັ່ງນັ້ນທຶນາຂອງເອຟະໂຣນ, ທີ່ຢູ່ໃນມັກເປລາ, ຊຶ່ງຢູ່ຖັດຈາກມຳເຣນັນຄືທີ່ນາຖ້າ, ທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຕົນໄມ້ທັງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນທຶນານັ້ນ, ແລະຮອບໆເຂດແດນ.

¹⁸ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ອັບຣາຮາມດ້ວຍການຊື້ຕໍ່ຫນ້າບັນດາລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຄົນອິດຕິ, ຕໍ່ຫນ້າຄົນເຫລົ່ານັ້ນທັງຫມົດທີ່ໄດ້ມາທີ່ປະຕູເມືອງຂອງເຂົາ.

¹⁹ຫລັງຈາກນີ້ອັບຣາຮາມກໍຝັງສືບຊາຣາເມຍຂອງຕົນໃນຖ້ຳຂອງທຶນາຂອງມັກເປລາ, ຊຶ່ງຢູ່ຖັດຈາກມຳເຣນັນ, ຄືເຮັບໂຮນ, ໃນດິນແດນການາອານ.

²⁰ດັ່ງນັ້ນທຶນາ ແລະ ຖ້ຳທີ່ນັ້ນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ ອັບຣາຮາມເປັນທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ເປັນບ່ອນຝັງສືບຈາກລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຄົນອິດຕິ.

24 ¹ຂະນະນັ້ນອັບຣາຮາມກໍເຖົ້າແກ່ ແລະມີອາຍຸສູງຫລາຍແລ້ວ ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງອວຍພອນອັບຣາຮາມໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.²ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນຄົນທີ່ມີອາຍຸຫລາຍທີ່ສຸດໃນຄົວເຮືອນຂອງເພິ່ນ ແລະເປັນຜູ້ຊຶ່ງດຸດແທກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເພິ່ນມີກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໃສ່ວາງຂາອ່ອນຂອງຂ້ອຍ.³ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າສາບານ, ໃນນາມຂອງພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງທ້ອງຟ້າ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຫາເມຍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ຈາກລູກສາວທັງຫລາຍຂອງຄົນການາອານ, ຜູ້ທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່ທຳມະກາງພວກເຂົາ.⁴ແຕ່ເຈົ້າຈຶ່ງກັບໄປຍັງດິນແດນຂອງຂ້ອຍ, ແລະພວກຍາດພີນ້ອງຂອງເຮົາແລະຫາເມຍໃຫ້ອີຊາກລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ."

⁵ຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນໄດ້ຖາມອັບຣາຮາມວ່າ, "ຖ້າຍິ່ງນັ້ນບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ ກັບມາດິນແດນນີ້ເດ? ຂ້ານ້ອຍຈະພາລູກຊາຍຂອງທ່ານກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານຈາກມານັ້ນບໍ່?"⁶ອັບຣາຮາມໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, "ລະວັງ ຢາພາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບໄປທີ່ນັ້ນເດັດຂາດ!⁷ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຝ່າສະຫວັນ, ຜູ້ໄດ້ຊົງນຳຂ້ອຍອອກມາຈາກບ້ານຂອງພໍ່ ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກຍາດຕິພັນຂອງຂ້ອຍ ຜູ້ໄດ້ຊົງສັນຍາກັບເຮົາດ້ວຍຄຳສາບານທີ່ຫນັກຫນ່ວງແນ່ນອນ, ກ່າວວ່າ ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສືບເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ," ພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງນຳຫນ້າໄປ, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ເມຍສຳລັບໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ.

⁸ແຕ່ຖ້າຍິ່ງນັ້ນບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຕິດຕາມເຈົ້າມານັ້ນ, ກໍຫມາຍຄວາມວ່າ ເຈົ້າເປັນອິສະຫລະຈາກຄຳສາບານທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບເຮົາ. ພຽງແຕ່ເຈົ້າຢາພາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບໄປທີ່ນັ້ນ."⁹ຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນກໍໄດ້ເອົາມືຂອງເຂົາວາງທີ່ໃຕ້ຂາອ່ອນຂອງອັບຣາຮາມເຈົ້ານາຍຂອງຕົນ, ແລະສາບານຕໍ່ທ່ານກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

¹⁰ຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນ ໄດ້ນຳເອົາອຸດສິບໂຕຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ ແລະອອກເດີນທາງ. ເຂົາໄດ້ນຳຂອງຂວັນຊະນິດຕ່າງໆຈາກເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາໄປກັບເຂົາດ້ວຍ. ເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະໄປຍັງດິນແດນເມໂຊໂປຕາເມຍ, ໄປເມືອງຂອງນາໂຮ.¹¹ເຂົາໄດ້ໃຫ້ພວກອຸດຊາຍຂອງເຂົາລົງ ຫົບລິເວນນ້ຳສ້າງນອກເມືອງນັ້ນ ມັນເປັນເວລາຄ່ຳ. ເປັນເວລາທີ່ພວກຜູ້ຍິງຈະອອກມາຕັກນ້ຳ.

¹²ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ໃນວັນນີ້ພຣະອົງປຣະທານ ສິ່ງທີ່ມີຄວາມສຳເລັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ແລະສຳແດງຜົນທະສັນຍາທີ່ສັດຊື່ແກ່ອັບຣາຮາມເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ."¹³ເບິ່ງເຖິງ, ຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຢືນຢູ່ທີ່ນ້ຳພູ, ແລະພວກລູກສາວຂອງຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍຂອງເມືອງນີ້ກຳລັງອອກມາຕັກນ້ຳ.¹⁴ຂໍໃຫ້ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເຖິງ. ເມື່ອຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບຍິງສາວຄົນຫນຶ່ງຄົນໃດວ່າ, ຂໍລິດໂຫນ້າຂອງເຈົ້າລົງໃຫ້ເຮົາດື່ມນ້ຳແດ່, ແລະນາງຈະເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈິງດື່ມເຖິງ, ແລະຂ້ອຍຈະເອົານ້ຳໃຫ້ຝູງອຸດຂອງທ່ານກິນນຳດ້ວຍ, ຂໍໃຫ້ນາງເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ສຳລັບອີຊາກ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ຄືດ້ວຍການນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງຜົນທະສັນຍາ ທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ."

¹⁵ເວລາຜ່ານໄປແມ່ນວ່າເຂົາຍັງເວົ້າບໍ່ຈົບ ເບິ່ງເຖິງ, ນາງເຣເບກາໄດ້ອອກມາຜ່ອມດ້ວຍໂຫນ້າແບກເທິງບ່າຂອງນາງ, ເຣເບກາເປັນລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ລູກຂອງມີລະກາ, ເມຍຂອງນາໂຮ, ຜູ້ທີ່ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ.¹⁶ຍິງສາວນັ້ນສວຍງາມຫລາຍ ແລະເປັນຍິງບໍ່ຮິສຸດ.

ຍິງບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໄດ້ຫລິບນອນກັບນາງ. ນາງໄດ້ລົງມາທີ່ນ້ຳພູຕັກນ້ຳໃສ່ຈົນເຕັມໂຫຂອງນາງ, ແລະກັບຄືນເມືອ.

¹⁷ຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປຫານາງ ແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຂໍນ້ຳຈາກໂຫຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຮົາດື່ມແດ່."¹⁸ນາງໄດ້ຕອບວ່າ, "ຈິງດື່ມເຖິງ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ" ແລະນາງກໍໄດ້ປົ່ງໂຫນ້າລົງຈາກບ່າ, ແລະໃຫ້ລາວດື່ມ.

¹⁹ເມື່ອນາງໄດ້ໃຫ້ລາວດື່ມອີ່ມແລ້ວ, ນາງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະຕັກນ້ຳໃຫ້ໂຕອຸດຂອງທ່ານ, ຈົນກວ່າພວກມັນຈະກິນອີ່ມຫມົດທຸກໂຕ."²⁰ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງຝ່າວຖອກນ້ຳໃນໂຫນ້າຂອງນາງລົງໃນຮາງນ້ຳ ແລະຝ່າວແລ່ນໄປຕັກມາຖອກໃສ່ອີກ, ແລະຕັກນ້ຳສຳລັບອຸດທັງຫມົດຂອງເຂົາ.

²¹ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຢືນເບິ່ງນາງຢ່າງງຽບໆຜົວຊົມຢາກຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ການເດີນທາງຂອງເຂົາປະສົບຄວາມສຳເລັດຫລືບໍ່.²²ເມື່ອພວກອຸດໄດ້ກິນນ້ຳອີ່ມແລ້ວ, ຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນໄດ້ນຳເອົາແຫວນຄຳສຳລັບໃສ່ດັງຂອງນາງ, ແລະເອົາປອກແຂນຄຳຄູ່ຫນຶ່ງສຳລັບໃສ່ແຂນຂອງນາງອອກມາ.²³ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ? ຂໍກະລຸນາ, ບອກຂ້ອຍແດ່ວ່າທີ່ບ້ານພໍ່ຂອງເຈົ້າມີບ່ອນພັກ ທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາໄດ້ພັກຄ້າງຄືນແດ່ບໍ່?"

²⁴ນາງໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, "ຂ້ອຍເປັນລູກສາວຂອງເບທູເອນ. ລູກຊາຍຂອງມີລະກາ, ຜູ້ທີ່ນາງໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ນາໂຮ."²⁵ນາງໄດ້ບອກເຂົາອີກດ້ວຍວ່າ, "ເຮົາມີທັງເພື່ອງເຂົາ, ແລະອາຫານຫລວງຫລາຍສຳລັບສັດ, ແລະຫ້ອງສຳລັບໃຫ້ທ່ານພັກຄ້າງຄືນດ້ວຍ."

²⁶ຜູ້ຊາຍນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ໂຄ້ງຄຳນັບ ແລະນະມັດສະການພຣະຢາເວ.²⁷ລາວເວົ້າວ່າ, "ສັນຣະເສີນແດ່ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ບໍ່ຊົງປະຖົມຜົນທະສັນຍາທີ່ສັດຊື່ ແລະຫນ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ. ສຳລັບຂ້ານ້ອຍ, ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງນຳຂ້ານ້ອຍມາເຖິງບ້ານຍາດຕິພັນຂອງທັງຫລາຍຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ."

²⁸ຍິງສາວນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປຫາ ແລະບອກໃຫ້ຄົວເຮືອນຂອງແມ່ນາງກ່ຽວກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດ.²⁹ຂະນະນັ້ນເຣເບກາມີອ້າຍຄົນຫນຶ່ງ, ແລະເຂົາຊື່ລາບານ. ລາບານໄດ້ແລ່ນໄປຫາຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ ຜູ້ຢູ່ທີ່ຖະຫນົນທາງໄປນ້ຳພູ.³⁰ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນແຫວນໃສ່ດັງ ແລະກຳໄລເທິງແຂນນ້ອງສາວຂອງເຂົາ, ແລະເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນເລື່ອງຂອງເຣເບການ້ອງສາວຂອງເຂົາ, "ນິຄົສິງທີ່ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ແລະ, ເບິ່ງເຖິງ, ເຂົາກຳລັງຢືນຢູ່ຂ້າງຝູງອຸດທີ່ນ້ຳພູ."

³¹ລາບານຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມາເຖິງ, ທ່ານຄືພຣະພອນຂອງພຣະຢາເວ. ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ? ເຮົາໄດ້ຈັດຕຽມບ້ານ, ແລະທີ່ພັກສຳລັບໂຕອຸດຂອງທ່ານດ້ວຍ."³²ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄປທີ່ບ້ານ ແລະນຳຂອງລົງຈາກຫລັງອຸດທັງຫລາຍ, ພວກອຸດໄດ້ເພື່ອງກັບຫຍ້າໃຫ້ກິນ, ແລະນ້ຳໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບລ້າງຕີນຂອງເຂົາແລະຕີນຂອງພວກຜູ້ຊາຍທີ່ມານຳລາວ.

³³ພວກເຂົາໄດ້ຈັດອາຫານມາຮ້ອນຮັບລາວ, ເພື່ອໃຫ້ລາວກິນ ແຕ່ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເວົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງເວົ້າ," ດັ່ງນັ້ນລາບານຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຊັ່ນເວົ້າມາເຫາະ."³⁴ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ."³⁵ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງວອຍພອນອັບຣາຮາມເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ແລະທ່ານເປັນຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ພຣະອົງໄດ້ປຣະທານຜູ້ຄົນ ແລະຝູງສັດລ້ຽງ, ເງິນ ແລະຄຳ ຄົນຮັບໃຊ້ທັງຊາຍ ແລະຍິງ ແລະອຸດແລະລໍຢ່າງຫລວງຫລາຍແກ່ທ່ານ.

³⁶ຊາຣາເມຍຂອງນາຍຂອງຂ້ອຍ, ມີລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງ ແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ ເມື່ອນາງມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ, ແລະທ່ານໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງໃຫ້ລາວ.³⁷ນາຍຂອງຂ້ອຍ, ໃຫ້ຂ້ອຍສາບານວ່າ, "ເຈົ້າຕ້ອງບໍ່ຫາເມຍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈາກບັນດາລູກສາວທັງຫລາຍຂອງຊາວກາຣາອານ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ."³⁸ແຕ່ເຈົ້າ, ຕ້ອງບໍ່ຫາຄອບຄົວຂອງພໍ່ເຮົາ, ແລະຍາດຕິພັນຂອງເຮົາ, ແລະຫາເມຍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຮົາ."

³⁹ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍວ່າ, "ບາງທີຍິ່ງນັ້ນຈະບໍ່ຕິດຕາມຂ້ອຍມາ."⁴⁰ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, "ພຣະຢາເວ, ອີງທີ່ຂ້ອຍເຊື່ອຝັງຕະຫລອດມານັ້ນ, ຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປກັບເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າປະສົບຄວາມສຳເລັດ. ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຫາເມຍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈາກທ່ານກາງຍາດຂອງເຮົາ ແລະຈາກເຊື້ອສາຍຄອບຄົວຂອງພໍ່ເຮົາ."⁴¹ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນອິສະຫລະຈາກຄຳສາບານຂອງເຮົາຖ້າເຈົ້າມາເຖິງຍາດຂອງເຮົາ ແລະພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ນາງແກ່ເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະເປັນອິສະຫລະຈາກຄຳສາບານຂອງເຮົາ."

⁴²ດັ່ງນັ້ນວັນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ມາເຖິງນ້ຳພູ, ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ກາລຸນາເຖິງ, ຖ້າພຣະອົງຊົງປາຖະຫນາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການເດີນທາງຂອງຂ້ານ້ອຍປະສົບຄວາມສຳເລັດ."⁴³ຂ້ານ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ກຳລັງຢືນຢູ່ທີ່ແຄມນ້ຳພູ. ຂໍໃຫ້ມີຍິງສາວທີ່ອອກມາຕັກນ້ຳ ຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍດື່ມນ້ຳຈາກໂຫຂອງນາງ."⁴⁴ຜູ້ຍິງນັ້ນທີ່ຈະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, "ຈິງດື່ມເຖິງ, ແລະຂ້ອຍຈະເອົານ້ຳໃຫ້ອຸດທັງຫລາຍຂອງທ່ານກິນດ້ວຍ ຂໍໃຫ້ນາງເປັນຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ພຣະອົງ ພຣະຢາເວ, ໄດ້ຊົງເລືອກໃຫ້ເປັນເມຍລູກຊາຍຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ."

⁴⁵ເບິ່ງເຖິງ ເຣເບກາໄດ້ອອກມາຜ່ອມກັບໂຫໃສ່ນ້ຳຂອງນາງ ແລະນາງໄດ້ລົງມາທີ່ນ້ຳພູ. ແລະຕັກນ້ຳຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, "ກະລຸນາໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກ່ຂ້ອຍແດ່ທ່ອນ."⁴⁶ນາງຈຶ່ງເອົາໂຫນ້າຂອງນາງລົງຈາກບ່າຂອງນາງທັນທີ, ແລະເວົ້າວ່າ, "ຈິງດື່ມເຖິງ, ແລະຂ້ອຍຈະເອົານ້ຳໃຫ້ຝູງອຸດຂອງທ່ານດ້ວຍ." ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງດື່ມນ້ຳ, ແລະນາງໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ຝູງອຸດກິນດ້ວຍ.

⁴⁷ ຂ້ອຍໄດ້ຖາມນາງ ແລະເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ?" ນາງໄດ້ຕອບວ່າ, "ລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງນາໂຮ, ຜູ້ຊຶ່ງມີລະກາເປັນຜູ້ເກີດໃຫ້ແກ່ເຂົາ." ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ໃສ່ແຫວນທີ່ດັງຂອງນາງ ແລະເອົາສາຍແຂນໃສ່ໃຫ້ນາງ.⁴⁸ ຈາກນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໄນ້ມຕົວລົງ ແລະນະມັດສະການພຣະຢາເວ, ແລະສັນຣະເສີນພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງອົບຮາຮາມ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ, ຜູ້ໄດ້ຊົງນຳຂ້ອຍມາຖືກທາງໃຫ້ໄດ້ມາພົບ ລູກສາວຍາຕຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ ສຳລັບລູກຊາຍຂອງນາຍຂ້ອຍ.

⁴⁹ ມາບັດນີ, ຖ້າທ່ານໄດ້ຈັດຕັ້ງມາຈະປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຂອງຄອບຄົວ ແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ຊົງຄຸນຄ່າ ກາລຸນາບອກຂ້ອຍ ດ້ວຍເຖິດ. ແຕ່ຖ້າ, ບໍ່ກໍໃຫ້ບອກມາ ເພື່ອທີ່ຂ້ອຍ, ຈະຄວນຫັນໄປທາງຂວາ, ຫລືໄປທາງຊ້າຍ."

⁵⁰ ຈາກນັ້ນລາບານ ແລະເບທູເອນໄດ້ຕອບແລະເວົ້າວ່າ, "ສິ່ງນີ້ໄດ້ມາຈາກພຣະຢາເວ, ເຮົາບໍ່ສາມາດກ່າວແກ່ທ່ານ, ບໍ່ວ່າດີຫລືບໍ່ດີ."⁵¹ ເບິ່ງເຖິດ, ເຮເບກາຢູ່ ຕໍ່ຫນ້າທ່ານແລ້ວ. ຈຶ່ງຮັບນາງ ແລະໄປເຖິດ, ແລະນາງຄວນຈະເປັນເມຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ, ຕາມຫົວພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້."

⁵² ເມື່ອຄົນຮັບໃຊ້ຂອງອົບຮາຮາມໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຂົາ, ລາວໄດ້ໄນ້ມຕົວລົງເຖິງພື້ນຕໍ່ພຣະຢາເວ.⁵³ ແລ້ວຄົນຮັບໃຊ້ ກໍເອົາໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງເງິນ ແລະ ຄ່າ, ແລະ ເສື້ອຜ້າ, ແລະ ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ນາງເຮເບກາ. ລາວຍັງໄດ້ເອົາຂອງຂວັນລາຄາແພງໃຫ້ອ້າຍ ແລະ ແມ່ຂອງນາງອີກດ້ວຍ.

⁵⁴ ຈາກນັ້ນເພິນ ແລະພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ກັບເຂົາໄດ້ກິນ ແລະດື່ມ. ພວກເຂົາພັກຄ້າງຄືນທີ່ນັ້ນ, ແລະເມື່ອພວກເພິນຕື່ນຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າ, ເພິນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຈຶ່ງ ສົ່ງຂ້ອຍກັບເມືອຫາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍເຖິດ."⁵⁵ ອ້າຍຂອງນາງ ແລະແມ່ຂອງນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຈຶ່ງໃຫ້ນາງຢູ່ກັບພວກເຮົາອີກຈັກ ສອງສາມວັນຢ່າງຫນ້ອຍສິບວັນ, ຫລັງຈາກນັ້ນກໍຄ່ອຍໃຫ້ນາງໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່."

⁵⁶ ແຕ່ເພິນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຢ່າຫນ່ວງຫນ່ຽວຂ້ອຍໄວ້ເລີຍ, ເພາະວ່າພຣະຢາເວຊົງເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຂ້ອຍສຳເລັດ. ຂໍສົ່ງຂ້ອຍໄປຕາມທາງຂອງຂ້ອຍເພື່ອທີ່ຂ້ອຍຈະກັບເມືອຫານາຍຂອງຂ້ອຍ."⁵⁷ ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະເອີ້ນຍິງສາວນັ້ນມາ ແລະຖາມເບິ່ງນາງ"⁵⁸ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນນາງເຮເບກາມາ ແລະຖາມນາງວ່າ, "ເຈົ້າຈະໄປກັບເພິນບໍ່?" ນາງຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໄປ."

⁵⁹ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງນ້ອງສາວຂອງພວກເຂົາຄື ນາງເຮເບກາ ໄປພ້ອມດ້ວຍຍິງຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາງ, ໃນການເດີນທາງຂອງນາງກັບຄືນຮັບໃຊ້ຂອງ ອົບຮາຮາມ ແລະຜູ້ຊາຍຂອງລາວ.⁶⁰ ພວກເຂົາໄດ້ອວຍພອນນາງເຮເບກາ, ແລະເວົ້າແກ່ນາງວ່າ, "ນ້ອງສາວຂອງເຮົາຂໍໃຫ້ເຈົ້າເປັນແມ່ຂອງຄົນ ຫລາຍແສນ, ແລະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ ຍືດຄອງປະຕູເມືອງຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກຽດຊັງພວກເຂົາ."

⁶¹ ແລ້ວເຮເບກາໄດ້ລຸກເຂົ້າ, ນາງແລະພວກຍິງຄົນໃຊ້ຂອງນາງໄດ້ຂຶ້ນອູດ, ແລະເຕີດຕາມຊາຍນັ້ນໄປ ຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ນຳເຮເບກາ, ແລະໄປຕາມທາງຂອງເຂົາ.⁶² ຂະນະນັ້ນອີຊາກກຳລັງອາໄສຢູ່ໃນເນເບກ, ແລະເຂົາຫາກໍກັບມາຈາກເບເອລິາໂຮຣອຍ ເພາະໃນຕອນຄ່ຳ.

⁶³ ອີຊາກໄດ້ອອກໄປທີ່ທຶງນາເພື່ອຕືກຕອງເລື່ອງຕ່າງໆ. ເມື່ອເຂົາໄດ້ເງິນຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະເຫັນ, ເບິ່ງເຖິດມີອູດຫລາຍໂຕກຳລັງມາ.⁶⁴ ເຮເບກາໄດ້ ຕັດຫລ່ຽວເບິ່ງ, ແລະເມື່ອນາງໄດ້ເຫັນອີຊາກ ນາງກໍໄດ້ໂດດລົງຈາກຫລັງອູດ.⁶⁵ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນວ່າ, "ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ກຳລັງຍ່າງໃນທຶງນາ, ມາ ຫາພວກເຮົານັ້ນແມ່ນໃຜ?".

⁶⁶ ຄົນຮັບໃຊ້ໄດ້ຕອບວ່າ, "ນັ້ນຄົນນາຍຂອງຂ້ອຍເອງ" ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງຍິງຜ້າຄຸມຫນ້າ ແລະປິດຫນ້ານາງເອງ ຄົນຮັບໃຊ້ນັ້ນໄດ້ເລົ່າທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ອີຊາກຟັງ.⁶⁷ ຈາກນັ້ນອີຊາກໄດ້ພານາງໄປທີ່ເຕັ້ນ ຂອງຊາຣາແມ່ຂອງຕົນ ເຂົາໄດ້ຮັບນາງເຮເບກາໄວ້, ແລະນາງໄດ້ເປັນເມຍຂອງເຂົາ, ແລະເຂົາໄດ້ຮັກ ນາງ. ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກໄດ້ຮັບການປອບໃຈຫລັງຈາກທີ່ແມ່ຂອງລາວໄດ້ເສຍຊີວິດ.

25 ອົບຮາຮາມໄດ້ມີເມຍອີກຄົນຫນຶ່ງ, ນາງຊື່ວ່າ ເກຕູຣາ.² ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຫລາຍຄົນໃຫ້ເພິນດັ່ງນີ້: ຊິມຣານ, ໂຢກຊານ, ເມດານ, ມິດີອານ, ອິຊະບາກ, ແລະຊູອາ. ໂຢກຊານເປັນພໍ່ຂອງເຊບາ ແລະເດດານ, ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເດດານຄື: ຄົນອັດຊູຣິມ, ຄົນເລຕູຊິມ, ແລະຄົນເລອຸມມິມ.

⁴ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງມິດີອານຄື: ເອຟາ, ເອເຟ, ຮານິກ, ອາບິດາ, ແລະເອນດາອາ. ທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ຄືເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງນາງເກຕູຣາ.

⁵ ອົບຮາຮາມໄດ້ຍົກສິ່ງທີ່ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງທັງຫມົດໃຫ້ກັບອີຊາກ.⁶ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ເພິນຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄປ, ເພິນໄດ້ໃຫ້ສິ່ງຂອງຫລາຍຢ່າງໃຫ້ ແກ່ລູກຊາຍທັງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ຈາກເມຍນ້ອຍຂອງເພິນ ແລະໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປຍັງດິນແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ, ໄປຈາກອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິນ.

⁷ ເຫລົ່ານີ້ເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຊີວິດຂອງອົບຮາຮາມ ເຂົາມີອາຍຸທັງຫມົດ, 175 ປີ.⁸ ອົບຮາຮາມກໍໄດ້ສິ້ນລົມຫາຍໃຈ ແລະຕາຍໃນຂະນະທີ່ ເຂົາແກ່ຫລາຍແລ້ວ, ເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸຫລາຍ, ແລະເພິນໄດ້ຖືກຮວບຮວມໄວ້ກັບຄົນທັງຫລາຍຂອງຕົນ.

⁹ ອີຊາກ ແລະອິດຊະມາເອນ, ລູກຊາຍຂອງເພິນໄດ້ຝັງສິບເພິນໄວ້ ທີ່ຖ້າແຫ່ງມັກເປລາ, ໃນຫີນາຂອງເອຟະໂຣນ ລູກຊາຍຂອງໂຊຣາຄົນອິດຕີ, ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ເມືອງມ່າເຣ.¹⁰ ຫີນານີ້ອົບຮາຮາມໄດ້ຊື້ຈາກລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຊາວອິດຕີ. ອົບຮາຮາມໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ທີ່ນັ້ນກັບຊາຣາເມຍຂອງເພິນ.

¹¹ ພາຍຫລັງຈາກອົບຮາຮາມໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອວຍພອນອີຊາກລູກຊາຍຂອງເພິນ, ແລະອີຊາກໄດ້ອາໄສຢູ່ໃກ້ກັບເບເອລິາໂຮຣອຍ, ນ້ຳສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ເຫັນຂ້ອຍ.

¹² ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ລູກຊາຍຂອງອົບຮາຮາມ, ຜູ້ຫຼີນາງຮາກາຊາວອິຢິບ, ຍິງຮັບໃຊ້ຂອງນາງຊາຣາ ເກີດໃຫ້ອົບຮາຮາມ ນັ້ນ.

¹³ ເຫລົ່ານີ້ຄືລາຍຊື່ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ຕາມລະດັບການເກີດ ຂອງພວກເຂົາຄື: ເນບາໂຢດ, ລູກຫົວປີຂອງອິດຊະມາເອນ, ເກດາ, ອັດເບເອນ, ມິບສາມ,¹⁴ ມິຊະມາ, ດູມາ, ມາສາ,¹⁵ ຮາດັດ, ເຕມາ, ເຢຕູເຣ, ນາຟິດ, ແລະເກເດມາ.¹⁶ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງອິດຊະມາເອນ, ແລະເຫລົ່ານີ້ເປັນລາຍຊື່ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍໄດ້ຖືຕາມຫມູ່ບ້ານທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະໂດຍໄດ້ຖືຕາມການຕັ້ງຄ້າຍທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ. ເຈົ້າຊາຍສິບສອງພະອົງຕາມເຜົ່າທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.

¹⁷ ເຫລົ່ານີ້ຄືທັງຫລາຍຂອງຊີວິດອິດຊະມາເອນຄື, 137 ປີ. ເຂົາໄດ້ຊົນລົມຫາຍໃຈ, ແລະເສຍຊີວິດ ແລະຖືກລວບລວມໄວ້ກັບພວກຄົນທັງຫລາຍຂອງເຂົາ.¹⁸ ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ແຕ່ເມືອງຮາວິລາຈິນເຖິງຊູເຣ, ທີ່ຢູ່ໃກ້ປະເທດອິຢິບໄປທາງປະເທດ ອັດຊີເຣຍ. ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ຢ່າງບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ກັນ ແລະກັນ.

¹⁹ ນີ້ແມ່ນເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບອີຊາກ, ລູກຊາຍຂອງອົບຮາຮາມ: ອົບຮາຮາມເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດອີຊາກ.²⁰ ອີຊາກອາຍຸໄດ້ ສິສິບ ປີ ເມື່ອເຂົາໄດ້ ເຮເບກາເປັນເມຍຂອງເຂົາ, ລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ຄົນອາຣຳ, ຊາວເມືອງປັດດານອາຣຳ ແລະເປັນນ້ອງສາວຂອງລາບານ ຄົນອາຣຳ.

²¹ ແລະ ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາ, ແລະນາງເຮເບກາເມຍຂອງເຂົາຈຶ່ງຕັ້ງທ້ອງ.²² ລູກຝາແຝດທັງສອງໄດ້ບຽດກັນຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ, ແລະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນກັບຂ້າຍ້ອຍ?" ນາງໄດ້ໄປແລະຫຼຸນຖາມພຣະຢາເວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

²³ ພຣະເຈົ້າຢາເວໄດ້ຕອບກັບນາງວ່າ, "ມີຄົນສອງຊົນຊາດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ ທັງສອງຊົນຊາດຈະແຍກຈາກກັນໃນເຈົ້າ. ຊົນຊາດຫນຶ່ງຈະແຂງແຮງ ກວ່າອີກຊົນຊາດຫນຶ່ງ, ແລະ ຄົນທີ່ມີອາຍຸຫລາຍກວ່າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ຄົນທີ່ມີອາຍຸນ້ອຍກວ່າ."

²⁴ ເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາສຳລັບ, ນາງໄດ້ທີ່ຈະເກີດລູກ, ເບິ່ງເຖິດມີເຕັກຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ.²⁵ ຜູ້ທີ່ອອກມາກ່ອນຕົວແດງແລະມີຂົນປົກຄຸມເຕັມຕົວ. ພວກເພິນຈຶ່ງໃສ່ຊີໃຫ້ເຂົາວ່າ ເອຊາວ.²⁶ ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ສອງໄດ້ອອກມາມີຈີບສີນຫນອງຂອງເອຊາວໄວ້. ເຂົາຈຶ່ງຖືກຕັ້ງຊື່ວ່າ ຢາໂຄບ. ອີຊາກມີອາຍຸໄດ້ ຫົກສິບປີ. ເມື່ອເມຍຂອງເຂົາໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເຂົາ.

²⁷ ພວກເດັກນັ້ນໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນມາ, ແລະເອຊາວກາຍເປັນນາຍພານທີ່ຊຳນານ, ຜູ້ຊາຍແຫ່ງທ້ອງຟຶງ; ສ່ວນຢາໂຄບເປັນ ຜູ້ຊາຍທຶງຮູບໃຊ້ເວລາຂອງເຂົາຢູ່ໃນເດີນ. ²⁸ ອີຊາກຮັກເອຊາວເພາະເພິ່ນໄດ້ກິນຊີ້ນສັດທີ່ລາວຫາມາໄດ້, ແຕ່ເຮບກາຍນັ້ນຮັກຢາໂຄບ. ²⁹ ມື້ໜຶ່ງ ຢາໂຄບໄດ້ຕື່ມອາຫານເອຊາວໄດ້ກັບມາຈາກທຶງນາ, ແລະເຂົາເມື່ອຍອ່ອນຈາກຄວາມຫິວ. ³⁰ ເອຊາວໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, "ໃຫ້ຂ້ອຍຂໍກິນແກງ ຫມາກຖົ່ວແດງຂອງເຈົ້າຈັກຄ່າແດ່, ກາລຸນາເຫາະເພາະຂ້ອຍຫມິດແຮງແລ້ວ!" ນີຄີເຫດຜົນທີ່ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ເອໂດມ. ³¹ ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ຈິງຂາຍສິດລູກຫົວປີຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍກ່ອນ." ³² ເອຊາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງເຫາະ, ຂ້ອຍຫິວໃກ້ຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ສິດຮ້າຍກິກຈະມີ ປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ." ³³ ຢາໂຄບຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ກ່ອນອີ່ນຈິງສາບານໃຫ້ຂ້ອຍ" ດັ່ງນັ້ນເອຊາວຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຄຳສັດຈະສາບານ ແລະດ້ວຍວິທີນີ້ເຂົາໄດ້ຂາຍ ສິດລູກຫົວປີຂອງເຂົາໃຫ້ຢາໂຄບ. ³⁴ ຢາໂຄບກໍເອົາເຂົາຈີ ແລະແກງຫມາກຖົ່ວແດງຕື່ມໃຫ້ແກ່ເອຊາວ, ລາວໄດ້ກິນ ແລະຕື່ມຈາກນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍ ຈາກໄປຕາມທາງຂອງເຂົາ. ໃນການນີ້ເອຊາວໄດ້ຫມິດປະຫມາດສິດລູກຫົວປີຂອງເຂົາ.

26 ¹ ບັດນີ້ໄດ້ເກີດມີການອິດຢາກອາຫານໃນແຜ່ນດິນ, ນອກເຫນືອໄປຈາກທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນຄັ້ງໃນສະໄຫມຂອງອັບຣາຮາມ. ອີຊາກຈຶ່ງໄປຫາເຈົ້າ ອາບີເມເຫລັກ, ຜູ້ທີ່ເປັນກະສັດຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນທີ່ເມືອງເກຣກ. ² ພຣະຢາເວໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາແລະບອກເພິ່ນວ່າ, "ຢາລົງໄປຍັງອີຢິບ; ຈິງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາບອກໃຫ້ເຈົ້າອາໄສຢູ່. ³ ຈິງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງນີ້ແຫລະ, ແລະເຮົາຈະຢູ່ນຳເຈົ້າ ແລະອວຍພອນເຈົ້າ, ສຳລັບເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ, ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້, ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ ຄຳສັນຍາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບອັບຣາຮາມ ພໍຂອງເຈົ້ານັ້ນສຳເລັດ. ⁴ ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ເຫມືອນດວງດາວທັງຫລາຍໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະເຮົາຈະໃຫ້ດິນແດນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຊື້ອສາຍ ທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ. ປະຊາຊາດທັງຫມົດຂອງແຜ່ນດິນນີ້ ຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຜ່ານທາງເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ. ⁵ ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງນີ້ເພາະອັບຣາຮາມ ໄດ້ເຊື້ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ, ແລະຮັກສາຄຳສັ່ງສອນຂອງເຮົາ. ກົດບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ແລະທັມບັນຍັດທັງຫລາຍຂອງເຮົາ." ⁶ ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນທີ່ເມືອງເກຣກ. ⁷ ເມື່ອຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຖາມເພິ່ນກ່ຽວກັບເມຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນຕອບວ່າ, "ນາງເປັນ ນ້ອງສາວ." ເພິ່ນຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, "ນາງເປັນເມຍຂອງຕົນ," ເພາະເພິ່ນໄດ້ຄິດວ່າ, "ຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍຂອງສະຖານທີ່ນີ້ຈະຂ້າເພິ່ນ ເພື່ອເອົານາງເຮບກາ ໄປ, ເພາະນາງສວຍງາມຫລາຍ." ⁸ ຫລັງຈາກທີ່ອີຊາກອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລານານ, ກະສັດຂອງຊາວຟິລິດສະຕິນໄດ້ຫລຽວລົງມາຈາກບ່ອງຢູ່ລຽມນີ້, ແລະ ພະອົງໄດ້ຊົງເຫັນອີຊາກກຳລັງກອນນາງເຮບກາ, ເມຍຂອງຕົນຢູ່. ⁹ ເຈົ້າອາບີເມເຫລັກໄດ້ຊົງເອີ້ນໃຫ້ອີຊາກມາເຂົ້າເຝົ້າພະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງດູ, ນາງຕ້ອງເປັນເມຍຂອງເຈົ້າແທ້. ແຕ່ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ນາງເປັນ ນ້ອງສາວຂອງເຈົ້າ?" ອີຊາກໄດ້ຕອບພະອົງວ່າ, "ເພາະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຄິດວ່າບາງຄົນອາດຈະຂ້າ ຂ້ານ້ອຍເພື່ອເອົານາງໄປ." ¹⁰ ອາບີເມເຫລັກໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບເຮົາດັ່ງນີ້? ຜູ້ຊາຍຄົນໃດໜຶ່ງຄົນອາດໄດ້ຫລັບນອນກັບເມຍຂອງເຈົ້າໄດ້ງ່າຍໆ, ແລະ ເຈົ້າຈະນຳຄວາມຜິດມາຜິດສູ່ເຮົາ." ¹¹ ດັ່ງນັ້ນ ອາບີເມເຫລັກຈຶ່ງໄດ້ຊົງເຕືອນປະຊາຊົນທັງຫມົດ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ຜູ້ໃດແຕ່ຕ້ອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ຫລືເມຍຂອງລາວ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຮັບໂທດເຖິງຕາຍ." ¹² ອີຊາກໄດ້ປູກພືດເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ເກັບກຽວຜົນໃນປີດຽວກັນນັ້ນ, ຫນຶ່ງຮ້ອຍເພາະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງອວຍພອນເພິ່ນ. ¹³ ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ, ແລະ ເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຫລາຍຂຶ້ນ ຈົນກະທັ້ງເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຍິງໃຫຍ່. ¹⁴ ເພິ່ນໄດ້ມີຝູງແກະ, ແລະ ຝູງສັດຫລວງຫລາຍ, ແລະ ມີຄົນຮັບໃຊ້ຫລາຍຄົນ. ຄົນຟິລິດສະຕິນຈຶ່ງອິດສາເພິ່ນ. ¹⁵ ບັດນີ້ ບໍ່ນ້ຳທັງຫມົດ ທີ່ຄົນຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງພໍ່ເພິ່ນໄດ້ຊຸດໄວ້ໃນສະໄຫມຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເພິ່ນ, ພວກຄົນຟິລິດສະຕິນໄດ້ຖິ້ມບໍ່ນ້ຳເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຕົນ. ¹⁶ ເຈົ້າອາບີເມເຫລັກໄດ້ບອກກັບອີຊາກວ່າ, " ຈິງໄປຈາກເຮົາເຖິດ, ເພາະເຈົ້າມີກຳລັງຫລາຍກວ່າພວກ ເຮົາ." ¹⁷ ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງໄດ້ໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນຮ່ອມພູຂອງເມືອງເກຣກ, ແລະໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ¹⁸ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ອີຊາກໄດ້ຊຸດບໍ່ນ້ຳເກົາຫີນພວກເຂົາໄດ້ຊຸດແລ້ວ, ໃນສະໄຫມຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເພິ່ນ. ແຕ່ຄົນຟິລິດສະຕິນໄດ້ຖິ້ມບໍ່ນ້ຳເຫລົ່ານັ້ນ ຫລັງການຕາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ອີຊາກເອີ້ນຊື່ບໍ່ນ້ຳທັງຫລາຍນີ້ດ້ວຍຊື່ດຽວກັນຕາມທີ່ພໍ່ຂອງຕົນໄດ້ເອີ້ນມາແລ້ວ. ¹⁹ ເມື່ອຄົນຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງອີຊາກໄດ້ຊຸດບໍ່ນ້ຳທີ່ຮ່ອມພູ, ພວກເຂົາໄດ້ຝັບບໍ່ນ້ຳທີ່ມີນ້ຳໄຫລ. ²⁰ ຄົນລ້ຽງສັດທັງຫລາຍຂອງຊາວເກຣກ ໄດ້ຖືກຖຽງກັນ ກັບຄືນລ້ຽງສັດຂອງອີຊາກ, ແລະເວົ້າວ່າ, "ບໍ່ນ້ຳນີ້ເປັນຂອງພວກເຮົາ." ດັ່ງນັ້ນ ອີຊາກຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນຊື່ບໍ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ, "ທະເລລະກັບເຂົາ." ²¹ ຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຊຸດບໍ່ນ້ຳອີກບໍ່ຫນຶ່ງ, ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກຖຽງກັນດ້ວຍບໍ່ນ້ຳນີ້ອີກ, ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃສ່ຊື່ບໍ່ນ້ຳນີ້ວ່າ, "ສັດຕູຮູ." ²² ເພິ່ນໄດ້ຈາກທີ່ ນັ້ນໄປ ແລະໄດ້ຊຸດບໍ່ນ້ຳບໍ່ຫນຶ່ງອີກ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີການຖືກຖຽງກັນເລື້ອຍບໍ່ນ້ຳບໍ່ນີ້. ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ໃສ່ຊື່ບໍ່ນ້ຳນີ້ວ່າ, "ອິສະຫລະພາບ." ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ບັດນີ້ ພຣະຢາເວໄດ້ໃຫ້ອິສະຫລະພາບແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນນີ້." ²³ ແລ້ວອີຊາກໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ໄປຍັງເມືອງເບເອນເຊບ. ²⁴ ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເພິ່ນ ໃນຄົນດຽວກັນນັ້ນ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ເພາະເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະ ຈະອວຍພອນເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າທະວີຫລາຍຂຶ້ນ, ເພາະເຫັນແກ່ອັບຣາຮາມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ." ²⁵ ອີຊາກໄດ້ສ້າງແຫ່ນພູຊາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມພຣະຢາເວ. ທີ່ນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນເພິ່ນ, ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນໄດ້ຊຸດບໍ່ນ້ຳຕື່ມອີກ. ²⁶ ຈາກເກຣກດັ່ງນັ້ນອາບີເມເຫລັກພ້ອມກັບອາຮູຊາດ, ສະຫາຍຂອງເຂົາ, ແລະ ຟິໂກນ, ແມ່ທັບຂອງພະອົງໄດ້ໄປຫາເຂົາ. ²⁷ ອີຊາກ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພວກທ່ານມາຫາຂ້ານ້ອຍເຮັດຫຍັງໃນເມື່ອພວກທ່ານກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກດິນແດນຂອງທ່ານ?" ²⁸ ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວວ່າພຣະຢາເວ ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈແລ້ວວ່າ ຄວນຈະໃຫ້ມີການ ໃຫ້ສັດຈະສາບານລະຫວ່າງພວກເຮົາຄືລະຫວ່າງເຮົາກັບທ່ານ. ໃຫ້ເຮົາເຮັດພັນທະສັນຍາກັບທ່ານ, ²⁹ ທີ່ທ່ານຈະບໍ່ທຳຮ້າຍພວກເຮົາ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຮົາ ຈະບໍ່ທຳຮ້າຍທ່ານ, ແລະເຫມືອນທີ່ເຮົາໄດ້ດູແລທ່ານເປັນຢ່າງດີ. ແລະສິ່ງທ່ານຈາກມາຢ່າງສັນຕິ, ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ພຣະຢາເວອວຍພອນຈິງໆ." ³⁰ ດັ່ງນັ້ນອີຊາກຈຶ່ງໄດ້ລ້ຽງອາຫານພວກເພິ່ນ, ແລະພວກເພິ່ນພາກັນກິນແລະຕື່ມ. ³¹ ພວກເຂົາໄດ້ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າມືດ ແລະເຮັດຄຳສາບານຕໍ່ກັນ ແລະກັນ. ຈາກນັ້ນອີຊາກໄດ້ສົ່ງພວກເພິ່ນໄປ, ແລະພວກເພິ່ນໄດ້ຈາກໄປຢ່າງສັນຕິ. ³² ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງອີຊາກໄດ້ມາ ແລະບອກເພິ່ນກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊຸດ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ຝັບນ້ຳແລ້ວ." ³³ ເພິ່ນໄດ້ໃສ່ຊື່ບໍ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ, "ສາບານ" ເມື່ອນັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າເບເອນເຊບ, ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ³⁴ ເມື່ອເອຊາວອາຍຸໄດ້ ສິສິປິ, ເຂົາໄດ້ມີເມຍຄື, ນາງຢູ່ດິດ ລູກສາວຂອງເບເອນເຊບຄືຄົນອິດຕິ, ແລະນາງບາເສມາດ ລູກສາວຂອງເອໂລນຄົນອິດຕິ. ³⁵ ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄວາມໂສກເສົ້າມາສູ່ອີຊາກ ແລະນາງເຮບກາ.

¹ເມື່ອອີຊາກໄດ້ແກ່ຕົວລົງ ແລະສາຍຕາກໍມີດມົວລົງ, ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນສິ່ງໃດໄດ້, ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນເອຊາວລູກຊາຍກົກມາ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ." ເຂົາໄດ້ຕອບກັບວ່າ, "ລູກຢູ່ຫີນ."² ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງດູ, ພໍ່ເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ. ພໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕາຍເມື່ອໃດ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເອົາອາວຸດຂອງເຈົ້າ, ກະບອກໃສ່ລູກຫະນູກັບຫະນູຂອງເຈົ້າ, ແລະອອກໄປໃນທ້ອງຟ້າແລະລ່າສັດມາໃຫ້ພໍ. ຈຶ່ງເຮັດອາຫານແຊບໆສຳລັບພໍ່, ອາຫານທີ່ພໍ່ມັກ, ແລະນຳມາໃຫ້ພໍ່ ດັ່ງນັ້ນພໍ່ຈະກິນອາຫານນັ້ນພໍ່ຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າກ່ອນກ່ອນທີ່ພໍ່ຈະຕາຍ."

³ຂະນະນັ້ນເຮເບກາໄດ້ຍິນເລື່ອງລາວ ທີ່ອີຊາກໄດ້ເວົ້າກັບເອຊາວລູກຊາຍຂອງເຂົາ. ເອຊາວໄດ້ອອກໄປຍັງທ້ອງຟ້າເພື່ອລ່າສັດ ແລະ ນຳກັບມາ. ເຮເບກາໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບລູກຊາຍຂອງນາງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ນີ້ແຫລະ, ແມ່ໄດ້ຍິນພໍ່ຂອງເຈົ້າເວົ້າກັບເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, 'ຈຶ່ງນຳເນື້ອສັດ ແລະ ເຮັດອາຫານທີ່ແຊບໆໃຫ້ພໍ່, ເພື່ອທີ່ພໍ່ຈະກິນແລ້ວພໍ່ຈະອວຍພອນເຈົ້າຊ່ອງຫນ້າພຣະຢາເວກ່ອນທີ່ພໍ່ຈະຕາຍ.'

⁴ດັ່ງນັ້ນລູກຊາຍຂອງແມ່ເອີຍ, ຈຶ່ງເຊື່ອຟັງຄຳຂອງແມ່, ທີ່ແມ່ສັ່ງເຈົ້າ. ຈຶ່ງໄປຫາຝັງສັດ, ແລະນຳແບ້ຫນຸ່ມທີ່ດີສອງໂຕມາໃຫ້ແມ່; ແລະ ແມ່ຈະເຮັດອາຫານຢ່າງແຊບໆຈາກພວກແກະນັ້ນສຳລັບພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ຢ່າງທີ່ເຂົາມັກ.⁵ ເຈົ້າຈະນຳເອົາອາຫານນັ້ນໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາກິນ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າກ່ອນຄວາມຕາຍຂອງເຂົາຈະມາເຖິງ."

⁶ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບເຮເບກາແມ່ຂອງເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງເທາະ, ເອຊາວອ້າຍຂອງລູກເປັນຄົນມີຂົນດີກ, ແຕ່ລູກເປັນຄົນທີ່ຜິວກ້ຽງດີ."⁷ ບາງທີພໍ່ອາດລູບເບິ່ງລູກ, ແລະລູກຈະກາຍເປັນຄົນຫລອກລວງເພິ່ນ. ລູກຈະນຳຄຳສາບແຊ່ງມາສູ່ຕົວລູກບໍ່ແມ່ນຄຳອວຍພອນ."

⁸ແມ່ຂອງເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຄຳສາບແຊ່ງໃດໆນັ້ນໃຫ້ຕົກຖືກແມ່ເທາະ, ພຽງແຕ່ເຊື່ອຟັງຄຳຂອງແມ່, ແລະໄປ, ຈຶ່ງນຳເອົາແບ້ມາໃຫ້ແມ່."⁹ ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ໄປ ແລະເອົາແບ້ຫນຸ່ມມາໃຫ້ແມ່ຂອງເຂົາ, ແລະແມ່ຂອງເຂົາໄດ້ເຮັດອາຫານອັນແຊບໆ, ຢ່າງທີ່ພໍ່ຂອງເຂົາມັກ.

¹⁰ເຮເບກາໄດ້ນຳເອົາເສື້ອຜ້າທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງເອຊາວ, ລູກຊາຍກົກຂອງນາງ, ຊຶ່ງຢູ່ກັບນາງໃນເຮືອນ, ແລະ ສວມໃຫ້ຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຄົນທີ່ສອງຂອງນາງໃສ່.¹¹ ນາງໄດ້ເອົາຫນັງຂອງແກະມາປົກເທິງມືຂອງເຂົາ ແລະ ເທິງສ່ວນທີ່ກ້ຽງດີຊ່ວງຄ່ຂອງເຂົາ.¹² ນາງເອົາອາຫານອັນຫອມຫວນ ແລະ ເຂົ້າຈີທີ່ນາງໄດ້ຕຽມໃສ່ມືລູກຊາຍຂອງນາງຄືຢາໂຄບຖືໄປ.

¹³ຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພໍ່ຂອງເຂົາ ແລະເວົ້າວ່າ, "ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ." ເພິ່ນຕອບວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ພໍ່ຢູ່ນີ້, ເຈົ້າເປັນລູກຄົນໃດຂອງພໍ່?"¹⁴ ຢາໂຄບໄດ້ຕອບພໍ່ຂອງເຂົາວ່າ, "ລູກເອງ ເອຊາວລູກຊາຍຄົນກົກຂອງທ່ານ; ລູກໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ບອກນັ້ນແລ້ວ. ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານໄດ້ລູກຂຶ້ນ ແລະກິນເນື້ອທີ່ລູກຫາມາ, ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນລູກ."

¹⁵ອີຊາກຖາມລູກຊາຍຂອງເພິ່ນວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ, ທີ່ເຈົ້າສາມາດລ່າມັນໄດ້ໄວຢ່າງນີ້?" ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, "ເພາະວ່າພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ນຳມັນມາໃຫ້ລູກ."¹⁶ ອີຊາກໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຈຶ່ງມາໃກ້ໆພໍ່ເຖິງ, ເພື່ອທີ່ພໍ່ຈະຮູ້ວ່າ ເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງພໍ່ຄືເອຊາວແທ້ຫລືບໍ່."

¹⁷ຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ອີຊາກພໍ່ຂອງເຂົາ, ແລະອີຊາກໄດ້ລູບຄຳລາວ ແລະເວົ້າວ່າ, "ສຽງນັ້ນຄືສຽງຂອງຢາໂຄບ ແຕ່ມີເປັນມືຂອງເອຊາວ."¹⁸ ອີຊາກຈຶ່ງເຂົ້າບໍ່ໄດ້, ເພາະມືຂອງເຂົາມີຂົນຄືກັບມືຂອງເອຊາວອ້າຍຂອງເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນອີຊາກຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນເຂົາ.

¹⁹ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າຄືເອຊາວລູກຊາຍຂອງເຮົາແທ້ບໍ່?" ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, "ແມ່ນແທ້."²⁰ ອີຊາກຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ຈຶ່ງເອົາອາຫານມາໃຫ້ພໍ່, ແລະພໍ່ຈະກິນເນື້ອທີ່ເຈົ້າຫາມາ, ແລ້ວພໍ່ຈະອວຍພອນເຈົ້າ." ຢາໂຄບຈຶ່ງເອົາອາຫານມາໃຫ້ເພິ່ນ. ອີຊາກໄດ້ກິນ, ແລະຢາໂຄບໄດ້ເອົາເຫລືອອະນຸ່ມມາໃຫ້ເພິ່ນ, ແລະເພິ່ນກໍໄດ້ດື່ມ.

²¹ຈາກນັ້ນອີຊາກພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ ບັດນີ້ຈຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ໆພໍ່, ແລະຈູບພໍ່."²² ຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້, ແລະຈູບເພິ່ນ ແລະເພິ່ນກໍໄດ້ກິນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາ, ແລະອວຍພອນເຂົາ, "ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າ, ວ່າກິນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍນີ້ ຄືກິນຫີມຈາກຫີນ ທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ສົ່ງພອນລົງມາໃຫ້."

²³ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປຣະທານສ່ວນທີ່ມີນ້ຳຄ້າງແຫ່ງທ້ອງຟ້າແລະສ່ວນທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງແຜ່ນດິນແລະຕົ້ນເຂົ້າ ທັງເຫລືອອະນຸ່ມໃຫມ່ຫລວງຫລາຍ.

²⁴ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງຫລາຍຮັບໃຊ້ເຈົ້າ ແລະປະຊາຊາດທັງຫລາຍໂຄ່ງຄຳນັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ເປັນເຈົ້ານາຍເຫນືອພື້ນຖານທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງແມ່ເຈົ້າ. ໂຄ່ງຄຳນັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂໍໃຫ້ທຸກ ຄົນທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ; ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ອວຍພອນເຈົ້າໄດ້ຮັບການອວຍພຣະພອນ."

²⁵ທັນທີທີ່ອີຊາກອວຍພອນຢາໂຄບແລ້ວ, ແລະຢາໂຄບເກືອບຈະກັບອອກໄປຈາກອີຊາກພໍ່ຂອງເຂົາເກືອບບໍ່ທັນ, ເອຊາວອ້າຍຂອງເຂົາກໍກັບມາແຕ່ລ່າສັດ.

²⁶ລາວກໍໄດ້ເຮັດອາຫານອັນແຊບໆ ແລະນຳມາໃຫ້ພໍ່ລາວ. ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, "ພໍ່ເອີຍ, ຂໍໃຫ້ທ່ານລູກຂຶ້ນ ແລະກິນສິ່ງທີ່ລູກຊາຍຂອງທ່ານໄດ້ລ່າມາ, ເພື່ອທີ່ທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນລູກ."

²⁷ອີຊາກພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?" ລາວຕອບວ່າ, "ລູກຄືລູກຊາຍຂອງທ່ານເອຊາວ, ລູກຊາຍກົກຂອງທ່ານ."²⁸ ອີຊາກຈຶ່ງຕົກໃຈທັງສິ້ນຫມົດຕົວ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມັນເປັນໃຜທີ່ໄດ້ໄປລ່າສັດ ແລະຈັດແຈ້ງອາຫານເອົາມາໃຫ້ພໍ່ກິນ? ພໍ່ໄດ້ກິນ ແລະນຳມາໃຫ້ພໍ່? ພໍ່ໄດ້ກິນມັນຫມົດກ່ອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາ, ແລະພໍ່ໄດ້ອວຍພອນເຂົາໄປແລ້ວ, ເຂົາໄດ້ຮັບການອວຍພອນ."

²⁹ເມື່ອເອຊາວໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍຂອງພໍ່ລາວ, ລາວຈຶ່ງຮ້ອງໃຫ້ດ້ວຍສຽງອັນດັງ ແລະ ຂົມຂຶ້ນ, ແລະ ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, "ຂໍອວຍພອນລູກ, ຈຶ່ງອວຍພອນລູກເຫມືອນກັນແດ່ທ້ອນ."³⁰ ອີຊາກໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ມາຫີນຢ່າງມີເລັກລ່ຽມ ແລະ ເອົາຄຳອວຍພອນຂອງເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ໄປແລ້ວ."

³¹ເອຊາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ທີ່ເຮັດບໍ່ຖືກຕ້ອງນີ້ຄືຢາໂຄບບໍ່ແມ່ນບໍ່?" ເພາະເຂົາໄດ້ຫລອກລວງລູກຢ່າງມີສອງເທື່ອແລ້ວ. ເຂົາໄດ້ເອົາສິດທີ່ລູກກົກຂອງລູກໄປ, ແລະບັດນີ້ເຂົາໄດ້ເອົາຄຳອວຍພອນຂອງລູກໄປອີກ." ຈາກນັ້ນເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ທ່ານບໍ່ມີຄຳອວຍພອນຈົກຢ່າງເຫລືອໄວ້ໃຫ້ລູກອີກແດ່ບໍ່?"³² ອີຊາກໄດ້ຕອບລາວ ແລະເວົ້າກັບເອຊາວວ່າ, "ເບິ່ງເຖິງ, ພໍ່ໄດ້ອວຍພອນເຂົາເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະພໍ່ໄດ້ໃຫ້ພື້ນຖານທັງຫມົດຂອງເຂົາເປັນຄົນຮັບໃຊ້ເຂົາ. ພໍ່ໄດ້ອວຍພອນລາວໃຫ້ມີເຂົ້າ, ແລະມີເຫລືອອະນຸ່ມໃຫມ່ແກ່ເຂົາ. ລູກຊາຍຂອງພໍ່ເອີຍ ພໍ່ຈະສາມາດເຮັດສິ່ງໃດຫລາຍກວ່ານີ້ສຳລັບເຈົ້າໄດ້ບໍ່?"

³³ເອຊາວໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງເພິ່ນວ່າ, "ພໍ່ເອີຍ ທ່ານບໍ່ມີຄຳອວຍພອນເຫລືອສຳລັບລູກ, ອີກຈົກຄຳອວຍພອນບໍ່? ພໍ່ຂອງລູກຂໍອວຍພອນລູກ, ອວຍພອນລູກແດ່ທ້ອນ." ເອຊາວໄດ້ຮ້ອງໄປສຽງດັງ.

³⁴ອີຊາກພໍ່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຕອບ ແລະ ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ, "ເບິ່ງເຖິງ, ສະຖານທີ່ຖືກເຈົ້າຢູ່ອາໄສຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຮັ່ງມີຂອງແຜ່ນດິນ; ເຈົ້າຈະຂາດຄວາມຊຸ່ມເຢັນທີ່ສະຫວັນໄຜດໃຫ້."³⁵ ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ດ້ວຍດາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າກະບົດ, ເຈົ້າຈະປົດແອກຂອງເຂົາອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າໄດ້."

³⁶ເອຊາວໄດ້ກ່ຽວຊ້ຽງຢາໂຄບ ເພາະຄຳອວຍພອນທີ່ພໍ່ຂອງເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາ. ເອຊາວໄດ້ເວົ້າໃນໃຈຂອງເພິ່ນວ່າ, "ວັນເວລາແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າສຳລັບພໍ່ຂອງເຮົາ ກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້; ຫລັງຈາກນັ້ນ ເຮົາກໍຈະຂ້າມນ້ອງຊາຍຂອງເຮົາຄືຢາໂຄບ."³⁷ ຖ້ອຍຄຳຂອງເອຊາວລູກຊາຍກົກຂອງນາງໄດ້ຖືກນຳມາບອກໃຫ້ເຮເບກາຮູ້. ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປ ແລະເອີ້ນຢາໂຄບລູກຊາຍຜູ້ເປັນນ້ອງມາ ແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງເຖິງ, ອ້າຍຂອງເຈົ້າເອຊາວກຳລັງປອບໃຈຕົວເອງກ່ຽວກັບເຈົ້າໂດຍການວາງແຜນທີ່ຈະຂ້າເຈົ້າ."

⁴³ບັດນີ້, ລູກຊາຍຂອງແມ່ເອີຍ, ຈຶ່ງເຊື່ອຟັງແມ່ ແລະ ຫນົງໄປຫາລາບານ, ຮ້າຍຂອງແມ່ທີ່ເມືອງຮາຣານ.⁴⁴ຈຶ່ງຢູ່ກັບເຂົາຊົ່ວໄລຍະຫນຶ່ງ, ຈົນກວ່າຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງຮ້າຍເຈົ້າຈະລົດລົງ,⁴⁵ຈົນກວ່າຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງຮ້າຍເຈົ້າຈະໄປຈາກເຈົ້າ, ແລະເຂົາລົມໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳແກ່ເຂົາ. ຈາກນັ້ນແມ່ຈະໃຊ້ຄົນໄປແລະຮັບເຈົ້າກັບຄືນມາຈາກທີ່ນັ້ນ. ເປັນຫຍັງແມ່ຕ້ອງສູນເສຍພວກເຈົ້າທັງສອງຄົນໃນມືດຽວກັນ?"
⁴⁶ນາງເຣເບກາໄດ້ເວົ້າກັບອີຊາກວ່າ, "ຂ້ອຍເບື້ອງຂີດເພາະລູກສາວທັງຫລາຍຂອງຊາວຮິດຕີ. ຖ້າຢາໂຄບຮັບເອົາລູກສາວຂອງຊາວຮິດຕີຄົນໃດຄົນຫນຶ່ງ, ມາເປັນເມຍເຫມືອນຜູ້ຍິງເຫລົ່ານີ້, ລູກສາວຂອງແຜ່ນດິນນີ້ບາງຄົນ, ຊີວິດຂອງຂ້ອຍຈະມີປະໂຫຍດຫຍັງ."

28 ¹ອີຊາກໄດ້ເອີ້ນຢາໂຄບ, ເຂົາມາເພື່ອອວຍພອນ, ແລະສັ່ງເຂົາວ່າ, "ລູກຢາເອົາຍິງສາວຊາວການາອານມາເປັນເມຍ.²ແຕ່ຈຶ່ງລູກຂຶ້ນ, ໄປປັດດານອາຣຳ, ໄປຍັງບ້ານຂອງເບທູເອນພໍ່ຂອງແມ່ເຈົ້າ, ແລະຮັບເອົາເມຍຄົນຫນຶ່ງຈາກທີ່ນັ້ນ, ຈາກລູກສາວຄົນໃດຄົນຫນຶ່ງຂອງລາບານ ຮ້າຍຂອງແມ່ເຈົ້າ.

³ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮິດອຳນາດຊົງອວຍພອນເຈົ້າ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີລູກຢາງຫລວງຫລາຍ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນບັນພະບູຣຸດຂອງຫລາຍຊົນຊາດ.⁴ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະຣະທານຄຳອວຍພອນຂອງອັບຣາຮາມແກ່ເຈົ້າ, ແລະແກ່ບັນດາເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ, ຫລັງຈາກເຈົ້າ ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນກຳມະສິດດິນແດນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່. ຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມເປັນມຸ່ນຮະດັກ."

⁵ດັ່ງນັ້ນອີຊາກໄດ້ສົ່ງຢາໂຄບໄປ. ຢາໂຄບໄດ້ໄປຍັງປັດດານອາຣຳ, ໄປຫາລາບານລູກຊາຍຂອງເບທູເອນຊາວອາຣຳ, ເປັນຮ້າຍຂອງນາງເຣເບກາ, ແມ່ຂອງຢາໂຄບ ແລະເອຊາວ.

⁶ບັດນີ້ເອຊາວໄດ້ເຫັນອີຊາກອວຍພອນຢາໂຄບ ແລະສັ່ງເຂົາໄປຍັງປັດດານອາຣຳ, ເພື່ອຫາເມຍຈາກທີ່ນັ້ນ. ລາວໄດ້ເຫັນອີຊາກອວຍພອນເຂົາ ແລະສັ່ງເຂົາເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເອົາຍິງສາວຊາວການາອານມາເປັນເມຍດ້ວຍ."⁷ເອຊາວຍັງໄດ້ເຫັນວ່າຢາໂຄບເຊື່ອຟັງແມ່ ແລະແມ່ຂອງເຂົາດ້ວຍ, ແລະໄດ້ເດີນທາງໄປທີ່ປັດດານອາຣຳ.

⁸ເອຊາວໄດ້ເຫັນວ່າອີຊາກພໍ່ຂອງຕົນບໍ່ມັກຍິງສາວການາອານ.⁹ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄປຫາອິດຊະມາເອນ, ແລະຮັບເອົານາງມາຮາລາດນ້ອງສາວຂອງເນບາໂຢດ, ລູກສາວຂອງອິດຊະມາເອນ, ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ມາເປັນເມຍຂອງເຂົາອີກຄົນຫນຶ່ງ, ນອກເຫນືອຈາກເມຍທັງຫລາຍທີ່ເຂົາມີຢູ່ແລ້ວ.

¹⁰ຢາໂຄບໄດ້ອອກຈາກເມືອງເບເອນເຊບາ ແລະມຸ່ງຫນ້າໄປສູ່ເມືອງຮາຣານ.¹¹ເຂົາໄດ້ມາເຖິງທີ່ແຫ່ງຫນຶ່ງ ແລະພັກທີ່ນັ້ນທັງຄືນ, ເພາະວ່າຕາເວັນຕົກດິນແລ້ວ. ເຂົາໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນກ້ອນຫນຶ່ງຈາກທີ່ນັ້ນມາເຮັດເປັນຫມອນຮອງຫົວ, ແລະນອນລົງໃນທີ່ນັ້ນເພື່ອທີ່ຈະຫລັບ.

¹²ເຂົາໄດ້ຝັນເຫັນຂັນໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ.ປາຍຂອງຂັນໄດ້ນັ້ນຂຶ້ນໄປເຖິງຫ້ອງຟ້າ ແລະ ຫມູ່ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຢ່າງຂຶ້ນຍ່າງລົງຕາມຂັນໄດ້ນັ້ນ.¹³ເບິ່ງເຖິງ, ພຣະຢາເວໄດ້ ຊົງຢືນຢູ່ຂ້າງເທິງນັ້ນ ແລະກ່າວວ່າ, "ເຮົາແມ່ນພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມບັນພະບູຣຸດຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ. ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງນອນຢູ່ນີ້ເຮົາຈະມອບໃຫ້ເຈົ້າ ແລະບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.

¹⁴ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າຈະມີຫລວງຫລາຍດັ່ງຂີ້ຝຸ່ນດິນ, ແລະເຈົ້າຈະແຜ່ກວ້າງໂກອອກໄປຍັງທິດຕາເວັນຕົກ, ທິດຕາເວັນອອກ, ທິດເຫນືອ, ແລະທິດໃຕ້, ໂດຍຜ່ານທາງເຈົ້າ ແລະ ບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທຸກຄອບຄົວຂອງແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຮັບພອນ.¹⁵ເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະປົກປັກຮັກສາເຈົ້າ ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະໄປທີ່ໃດ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບມາຢູ່ໃນດິນແດນນີ້; ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ. ເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບເຈົ້າ."

¹⁶ຢາໂຄບໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຈາກການຫລັບຂອງເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ພຣະຢາເວສະຖິດຢູ່ທີ່ນີ້ແທ້ໆ, ແລະເຮົາບໍ່ຮູ້ເລື່ອງມາກ່ອນ."¹⁷ເຂົາຢ້ານກົວແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ບ່ອນນີ້ຫນ້າຢ້ານ! ທີ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຢ່າງອື່ນແນ່ນອນ ນອກຈາກເປັນພຣະວິທານຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະຄົງເປັນປະຕູແຫ່ງຫ້ອງຟ້າ."

¹⁸ຢາໂຄບລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າໆ ແລະນຳເອົາກ້ອນຫີນທີ່ເຂົາຫມູນຫົວນັ້ນມາເຂົ້າໄດ້ຕັ້ງມັນຂຶ້ນເປັນເຫມືອນເສົາ. ແລ້ວເຫນົ້າມັນລົງເທິງຍອດກ້ອນຫີນນັ້ນ.

¹⁹ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເບັດເອນ. ແຕ່ກ່ອນເມືອງນີ້ຊື່ວ່າ, ລູເຊ.

²⁰ຢາໂຄບກໍໄດ້ສາບານວ່າ, "ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະປົກປັກຮັກສາຂ້ານ້ອຍໃນທາງນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະເດີນ, ແລະຈະໃຫ້ອາຫານແກ່ຂ້ານ້ອຍກິນ, ແລະເສື້ອຜ້າສຳລັບສວມໃສ່,²¹ແລະຊົງນຳຂ້ານ້ອຍກັບມາເຖິງບ້ານພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍຢ່າງປອດໄພ, ຈາກນັ້ນພຣະຢາເວຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ."²²ແລະກ່ອນຫີນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນເປັນເຫມືອນເສົານີ້. ຈະເປັນກ່ອນຫີນທີ່ສັກສິດຈາກທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະຣະທານໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖວາຍຫນຶ່ງສ່ວນສືບໃຫ້ພຣະອົງ."

29 ¹ຈາກນັ້ນຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປ ແລະມາເຖິງດິນແດນຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງຕາເວັນອອກ.²ເມື່ອເຂົາໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ, ເຂົາໄດ້ເຫັນບໍ່ນ້ຳບໍ່ຫນຶ່ງທີ່ຫີນາ, ແລະ, ເບິ່ງເຖິງ, ມີແກະສາມຝູງກຳລັງນອນຢູ່ໃກ້ໆບໍ່ນ້ຳນັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳນັ້ນລ້ຽງຝູງ, ແລະມີຫີນກ້ອນໃຫຍ່ອັດປາກບໍ່ນ້ຳນັ້ນ.

³ເມື່ອຝູງແກະທັງຫມົດໄດ້ມາໂຮມກັນທີ່ນັ້ນ, ຄົນລ້ຽງແກະຈຶ່ງພາກັນກິ່ງກ້ອນຫີນອອກ ຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ ແລະຕັກນ້ຳໃຫ້ແກະກິນ. ແລ້ວຈາກນັ້ນກໍກິ່ງກ້ອນຫີນນັ້ນອັດປາກບໍ່ນ້ຳໄວ້ອີກຄັ້ງ ໃຫ້ກັບໄປໃນທີ່ເກົ່າ.

⁴ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ພວກທ່ານມາຈາກໃສ?" ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາມາຈາກເມືອງຮາຣານ."⁵ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກລາບານ ລູກຊາຍນາໂຮບ?" ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາຮູ້ຈັກເພິ່ນ."⁶ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ເພິ່ນສະບາຍດີບໍ?" ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, "ເພິ່ນສະບາຍດີ, ແລະຫັນເດ, ຮາເຊັນລູກສາວຂອງເພິ່ນກຳລັງມາກັບຝູງແກະນັ້ນ."

⁷ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ມັນເປັນເວລາທ່ຽວວັນຢູ່. ແລະບໍ່ແມ່ນຍາມນຳຝູງສັດມາລວມກັນ. ພວກທ່ານຄວນຕັກນ້ຳໃຫ້ແກະ ແລະຈາກນັ້ນກໍນຳໄປໃຫ້ພວກມັນໄດ້ກິນຫຍັງ?"⁸ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກມັນ ໄດ້ຈົນກວ່າຝູງສັດທັງຫມົດຈະມາລວມຕົວກັນ.

ຈາກນັ້ນພວກຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍຈະກິ່ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ, ແລະເຮົາຈະຕັກນ້ຳໃຫ້ແກະນັ້ນ."

⁹ໃນເວລາທີ່ຢາໂຄບຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ນາງຮາເຊັນໄດ້ມາຜ່ອມກັບຝູງແກະຂອງພໍ່ນາງ, ເພາະນາງໄດ້ກຳລັງລ້ຽງພວກມັນ.¹⁰ເມື່ອຢາໂຄບໄດ້ເຫັນຮາເຊັນ, ລູກສາວຂອງລາບານ, ຮ້າຍຂອງແມ່ລາວ, ແລະແກະຂອງລາບານ, ຂອງຮ້າຍຂອງແມ່ເຂົາ, ຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າມາ, ກິ່ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ, ແລະຕັກນ້ຳໃຫ້ຝູງສັດຂອງລາບານ, ຮ້າຍຂອງແມ່ລາວ.

¹¹ຢາໂຄບໄດ້ຈູບຮາເຊັນຜ່ອມທັງຮ້ອງໃຫ້ສຽງດັງ.¹²ຢາໂຄບໄດ້ບອກຮາເຊັນວ່າ, "ເຂົາເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງນາງ, ແລະເຂົາເປັນລູກຊາຍຂອງນາງເຣເບກາ." ຈາກນັ້ນນາງໄດ້ແລ່ນໄປ ແລະໄດ້ບອກກັບພໍ່ຂອງຕົນ.

¹³ເມື່ອລາບານໄດ້ຍິນເລື່ອງກ່ຽວກັບ ຢາໂຄບ ລູກຊາຍຂອງນ້ອງສາວເພິ່ນມາ, ເພິ່ນໄດ້ແລ່ນໄປພົບເຂົາ,ສວມກອດເຂົາ, ຈູບເຂົາ, ແລະໄດ້ພາເຂົາໄປຍັງເຮືອນຂອງເພິ່ນ. ຢາໂຄບໄດ້ບອກລາບານເຖິງເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດ.¹⁴ລາບານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າຄືກະດູກຂອງເຮົາ ແລະເນື້ອຂອງເຮົາ." ຈາກນັ້ນຢາໂຄບໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາປະມານຫນຶ່ງເດືອນ.

¹⁵ ຈາກນັ້ນລາບານໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂລບວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຄວນຮັບໃຊ້ເຮົາລ້າໆ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຈົ່ງບອກເຮົາ, ເຈົ້າຕ້ອງການອັນໃດເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າ?"¹⁶ ຂະນະນັ້ນລາບານມີລູກສາວສອງຄົນ. ຜູ້ກົກຊື່ວ່າ ເລອາ, ແລະຜູ້ນ້ອງນັ້ນຊື່ວ່າ ຣາເຊັນ.¹⁷ ນາງເລອາເປັນຄົນມີແວວຕາສັນ, ແຕ່ນາງຣາເຊັນເປັນຄົນທີ່ມີຮູບຮ່າງແລະຫນ້າຕາສວຍງາມ.¹⁸ ຢາໂລບກໍໄດ້ຮັກນາງຣາເຊັນ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະເຮັດດຽວໃຫ້ທ່ານເຈັດປີເພື່ອລາເຊັນ, ລູກສາວຄົນນ້ອຍຂອງທ່ານ."

¹⁹ ລາບານໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມັນດີກວ່າທີ່ເຮົາຍົກນາງໃຫ້ກັບເຈົ້າ, ແທນທີ່ເຮົາຈະຍົກໃຫ້ກັບອີກຄົນໜຶ່ງ. ຈົ່ງຢູ່ກັບເຮົາເຖິດ."²⁰ ສະນັ້ນ ຢາໂລບຈຶ່ງໄດ້ທຳງານຮັບໃຊ້ເຈັດປີເພື່ອນາງຣາເຊັນ; ແລະເບິ່ງມັນເຫມືອນເປັນພຽງບໍ່ທ່ຽວໃດມື້, ສຳລັບເຂົາເພາະຄວາມຮັກທີ່ເຂົາມີຕໍ່ນາງ.

²¹ ຈາກນັ້ນຢາໂລບໄດ້ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ເມຍແກ່ຂ້ອຍເຖິດ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ທຳງານຄົບຕາມເວລາແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຄວນແຕ່ງງານກັບນາງ."²² ດັ່ງນັ້ນ ລາບານໄດ້ຮວບຮວມຜູ້ຊາຍທັງຫມົດຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນ ແລະຈັດງານລ່ວງຂຶ້ນ.

²³ ໃນຕອນແລງນັ້ນ, ລາບານໄດ້ນຳເອົາ, ນາງເລອາລູກສາວຂອງເຂົາມາ ແລະ ນຳນາງໄປໃຫ້ຢາໂລບ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງ.²⁴ ລາບານໄດ້ໃຫ້ຍິງຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາຄືຊິລະປາແກ່ເລອາ, ລູກສາວຂອງເຂົາໃຫ້ເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາງ.²⁵ ໃນຕອນເຊົ້າ, ເບິ່ງເຖິດ, ກາຍເປັນເລອາ! ຢາໂລບໄດ້ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, "ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດກັບຂ້ອຍແບບນີ້? ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານເພື່ອເຮົາເຊັນບໍ່ແມ່ນບໍ່? ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ?"

²⁶ ລາບານໄດ້ຕອບວ່າ, "ມັນບໍ່ແມ່ນທ່ານຽມຂອງເຮົາ ທີ່ຈະໃຫ້ລູກສາວຄົນນ້ອຍເອົາຜົວກ່ອນລູກສາວຜູ້ເຮືອຍ."²⁷ ໃຫ້ຄົບເຈັດວັນຂອງການແຕ່ງງານຂອງລູກສາວຄົນນີ້ກ່ອນ, ແລະເຮົາຈະຍົກອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເຈົ້າດ້ວຍ ແລະຕອບແທນໃນການຮັບໃຊ້ເຮົາອີກເຈັດປີ."

²⁸ ຢາໂລບໄດ້ທຳຢ່າງນັ້ນ, ແລະຈົນຄົບເຈັດວັນຂອງເລອາ. ຈາກນັ້ນລາບານໄດ້ມອບນາງຣາເຊັນໃຫ້ເຂົາ ລູກສາວຂອງເຂົາໃຫ້ເປັນເມຍຂອງເຂົາດ້ວຍ.

²⁹ ລາບານໄດ້ໃຫ້ນາງບິນຮາແກ່ຣາເຊັນ, ລູກສາວຂອງເຂົາ ໃຫ້ເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາງ.³⁰ ດັ່ງນັ້ນຢາໂລບໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງຣາເຊັນດ້ວຍ ແຕ່ເຂົາໄດ້ຮັກຣາເຊັນຫລາຍກວ່າຮັກເລອາ. ແລະຢາໂລບໄດ້ຮັບໃຊ້ລາບານເປັນເວລາອີກເຈັດປີ.

³¹ ນາງເລອາບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮັກດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດຕົນຂອງນາງ, ແຕ່ນາງຣາເຊັນນັ້ນບໍ່ມີລູກ.³² ນາງເລອາໄດ້ຕັ້ງທ້ອງຖິ້ວ ແລະ ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ. ແລະ ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າຣູເບັນ. ເພາະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຫລຽວເຫັນຄວາມລຳບາກຂອງຂ້ອຍ; ບັດນີ້ ຜົວຂອງຂ້ອຍຈະຮັກຂ້ອຍ."

³³ ຈາກນັ້ນນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ. ນາງເວົ້າວ່າ, "ເພາະວ່າພຣະຢາເວຮູ້ວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮັກ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງໄດ້ປຣະທານລູກຊາຍຄົນນີ້ແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍ," ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ຊິເມໂອນ.³⁴ ຈາກນັ້ນນາງກໍໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກຄັ້ງ. ແລະອອກລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ. ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ບັດນີ້ ເວລານີ້ຜົວຂອງຂ້ອຍຈະຕິດພັນຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍເຖິງສາມຄົນແກ່ລາວ." ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ເລວີ.

³⁵ ນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກຄັ້ງ ແລະໄດ້ລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ. ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຄັ້ງນີ້ຂ້ອຍຈະສັນຮະເສີນພຣະຢາເວ." ສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ຢູດາ; ຈາກນັ້ນນາງໄດ້ຢຸດການມີລູກ.

30 ¹ ເມື່ອນາງຣາເຊັນໄດ້ເຫັນວ່ານາງບໍ່ມີລູກແກ່ຢາໂລບ, ຣາເຊັນກໍໄດ້ອິດສາເຮືອຍຂອງນາງ. ນາງໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂລບວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ລູກແກ່ຂ້ອຍ, ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍເສຍ."² ຢາໂລບໄດ້ຮ້າຍນາງຣາເຊັນຫລາຍ. ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຮົາເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງ, ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າບໍ່ມີລູກບໍ່?"

³ ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງດູ, ນີຄິບິນຮາ ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ. ຈົ່ງຫລັບນອນກັບນາງ, ເພື່ອທີ່ນາງຈະໄດ້ເກີດລູກເທິງຕັກຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຈະມີລູກໂດຍນາງ."⁴ ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງໃຫ້ນາງບິນຮາ ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາງເປັນເມຍອີກຄົນໜຶ່ງຂອງຢາໂລບ, ແລະ ເຂົາໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງ.

⁵ ນາງບິນຮາໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຢາໂລບ.⁶ ຣາເຊັນຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັດສິນດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂ້ອຍ. ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍ ແລະປຣະທານລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງແກ່ຂ້ອຍ." ດ້ວຍເຫດນັ້ນນາງຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ດານ.

⁷ ນາງບິນຮາ, ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຣາເຊັນ, ໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກຄັ້ງ ແລະ ເກີດລູກຊາຍຜູ້ທີ່ສອງໃຫ້ແກ່ຢາໂລບ.⁸ ນາງຣາເຊັນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ດ້ວຍການຕໍ່ສູ້ຢ່າງແຂ່ງຂັນຂ້ອຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບເຮືອຍຂອງຂ້ອຍແລະຊະນະແລ້ວ." ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າເນັບທາລີ.

⁹ ເມື່ອນາງເລອາ ໄດ້ເຫັນວ່ານາງໄດ້ຢຸດການມີລູກແລ້ວ, ນາງໄດ້ນຳເອົາຊິລະປາ, ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາງມາ, ແລະ ໃຫ້ນາງເປັນເມຍອີກຄົນໜຶ່ງຂອງຢາໂລບ.¹⁰ ນາງຊິລະປາ, ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາງເລອາ, ກໍເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຢາໂລບ.¹¹ ເລອາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ນີຄິໂຊກດີ!" ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ກາດ.

¹² ຈາກນັ້ນນາງຊິລະປາ, ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເລອາ, ກໍໄດ້ລູກຊາຍຄົນທີສອງແກ່ຢາໂລບ.¹³ ນາງເລອາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ! ເພາະລູກຍິງທັງຫລາຍຈະເອີ້ນຂ້ອຍວ່າ, ຜູ້ມີຄວາມຍິນດີ." ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາວ່າອາເຊ.

¹⁴ ໃນລະດູເກັບກ່ຽວຂຶ້ນສາລີ ຣູເບັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທ້ອງທົງນາ. ແລະພົບຕົ້ນຫມາກເຂືອຂະນົດໜຶ່ງ. ເຂົາໄດ້ເອົາຫມາກມາໃຫ້ເລອາແມ່ຂອງເຂົາ. ນາງຣາເຊັນເວົ້າກັບເລອາວ່າ, "ຂ້ອຍຂໍຫມາກເຂືອຂອງລູກຊາຍເຈົ້າຈັກຫນ່ວຍແດ່."¹⁵ ນາງເລອາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມັນເປັນເລື່ອງເລັກນ້ອຍສຳລັບເຈົ້າບໍ່, ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍາດເອົາຜົວຂອງຂ້ອຍໄປ? ແລະ ດຽວນີ້ເຈົ້າຍັງຈະມາຍາດເອົາຫມາກເຂືອຂອງລູກຊາຍເຮົາໄປອີກດ້ວຍບໍ່?" ຣາເຊັນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເພື່ອແລກປ່ຽນກັບຫມາກເຂືອຂອງລູກຊາຍເຈົ້າຄືນນີ້, ເຂົາຈະຫລັບນອນກັບເຈົ້າ."

¹⁶ ໃນຕອນແລງຢາໂລບໄດ້ມາຈາກທົງນາ. ເລອາໄດ້ອອກໄປພົບເພິ່ນ ແລະເວົ້າວ່າ, "ທ່ານຕ້ອງຫລັບນອນກັບຂ້ອຍຄືນນີ້, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ວ່າຈ້າງທ່ານດ້ວຍຫມາກເຂືອລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ." ດັ່ງນັ້ນ ຢາໂລບຈຶ່ງໄດ້ຫລັບນອນກັບເລອາຄືນນັ້ນ.¹⁷ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຟັງເລອາ, ແລະນາງໄດ້ຕັ້ງທ້ອງ, ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນທີຫ້າແກ່ຢາໂລບ.¹⁸ ເລອາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ປຣະທານຄ່າຈ້າງແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຍິງຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍແກ່ຜົວຂ້ອຍ." ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ອິດຊາຄາ.

¹⁹ ນາງເລອາໄດ້ຕັ້ງທ້ອງອີກຄັ້ງ ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີຫົກແກ່ຢາໂລບ.²⁰ ນາງເລອາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ປຣະທານຂອງຂວັນຢ່າງດີແກ່ຂ້ອຍ. ບັດນີ້ຜົວຂອງຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຂ້ອຍ ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍຫົກຄົນແກ່ລາວ." ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ເຊບູໂລນ.²¹ ຫລັງຈາກນັ້ນນາງໄດ້ເກີດລູກສາວຄົນໜຶ່ງ ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ນາງວ່າ ດີນາ.

²² ພຣະເຈົ້າຄິດເຖິງນາງຣາເຊັນ ແລະຟັງນາງ. ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ນາງຖືພາ.²³ ນາງໄດ້ຖືພາ ແລະ ເກີດລູກຊາຍຜູ້ໜຶ່ງ. ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳເອົາຄວາມອົບອາຍຂອງຂ້ອຍອອກໄປ."²⁴ ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າໂຢເຊບ, ແລະ ກ່າວວ່າ, "ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງເພີ່ມລູກ ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ."

²⁵ ຫລັງຈາກຣາເຊັນໄດ້ເກີດໂຢເຊບ, ຢາໂລບໄດ້ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, "ຂໍສົ່ງຂ້ອຍໄປ, ເພື່ອທີ່ຂ້ອຍຈະໄປຍັງທີ່ບ້ານຂອງຂ້ອຍ ແລະ ດິນແດນຂອງຂ້ອຍ."²⁶ ຂໍມອບເມຍທັງຫລາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ລູກທັງຫລາຍຂອງຂ້ອຍຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ມາ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານ, ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍໄປ, ເພາະທ່ານຮູ້ເຖິງການຮັບໃຊ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານ."

²⁷ ແຕ່ລາບານຕອບວ່າ, "ດຽວນີ້ຖ້າເຮົາເປັນທີ່ຊົນຊອບໃນສາຍຕາເຈົ້າ, ຂໍລໍໄວ້ກ່ອນເພາະວ່າເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ໂດຍການໃຊ້ການທຳນວາຍວ່າ ພຣະຢາເວໄດ້ອວຍພອນເຮົາເພາະເຈົ້າ."²⁸ ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, "ຈົ່ງບອກຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າມາ, ເຮົາເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າຈ້າງນັ້ນ."

²⁹ ຢາໂຄບຕອບລາບານວ່າ, "ທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານຢ່າງໃດ, ແລະຝູງສັດລ້ຽງຂອງທ່ານຄືຢ່າງໃດເມື່ອຢູ່ກັບຂ້ອຍ.³⁰ ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະມາທ່ານມີຝູງສັດລ້ຽງແຕ່ຫນ້ອຍດຽວ. ຂະນະນີ້ມັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຫລວງຫລາຍ. ພຣະຢາເວໄດ້ອວຍພອນທ່ານໃນທຸກຢ່າງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ. ແລ້ວເມື່ອໃດຂ້ອຍຈຶ່ງຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງມາສຳລັບຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ."

³¹ ດັ່ງນັ້ນລາບານເວົ້າວ່າ, "ຈະໃຫ້ເຮົາຈ່າຍອັນໃດແກ່ເຮົາ?" ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ທ່ານບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ອັນໃດແກ່ຂ້ອຍ. ຖ້າທ່ານຈະເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະລ້ຽງ ແລະ ດູແລຮັກສາຝູງສັດຂອງທ່ານອີກຄັ້ງ.³² ໃນມື້ນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍຢ່າງຜ່ານຝູງສັດທັງຫມົດ, ຂອງທ່ານຂໍ້ແຍກແກະທຸກຕົວທີ່ມີຈຸດ, ແລະດ່າງ ແລະ ສີດຳທຸກໆໂຕອອກຈາກຝູງ, ແລະ ແບ້ທຸກຕົວທີ່ມີຈຸດ ແລະດ່າງທຸກຕົວອອກຈາກຝູງ. ເຫລົ່ານີ້ຈະເປັນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ອຍ."

³³ ຄວາມສັດຊື່ຂອງຂ້ອຍຈະຍືນຍັນຂ້ອຍ, ໃນພາຍຫລັງເມື່ອທ່ານຈະມາກວດສອບຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ອຍ. ທຸກຕົວທີ່ບໍ່ດ່າງ ແລະບໍ່ມີຈຸດທ່າມກາງແບ້ທັງຫລາຍ, ແລະສີດຳ ທ່າມກາງແກະທັງຫລາຍຖ້າເຫັນຈັກຕົວໃນຝູງສັດຂອງຂ້ອຍ, ຈະຖືວ່ານັ້ນເປັນການລັກມາ."³⁴ ລາບານໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຕົກລົງ. ໃຫ້ເປັນໄປຕາມທີ່ເຮົາເວົ້ານັ້ນ."

³⁵ ມື້ນັ້ນ ລາບານໄດ້ແຍກແບ້ໂຕຜູ້ທັງຫລາຍຊຶ່ງມີລາຍຍາວແລະຈຸດ, ແລະແບ້ໂຕແມ່ທັງຫມົດທີ່ດ່າງແລະມີຈຸດ, ທຸກໂຕທີ່ມີສີຂາວ, ແລະແກະທຸກໂຕທີ່ມີສີດຳ, ແລະໃຫ້ພວກມັນຢູ່ໃນມືຂອງພວກລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາ.³⁶ ລາບານໄດ້ແຍກຝູງສັດຂອງເຂົາ ກັບຂອງຢາໂຄບ. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງກັນໄລຍະຫ່າງເດີນເຖິງສາມວັນ. ດັ່ງນັ້ນຢາໂຄບຍັງຄົງໄດ້ລ້ຽງສັດທີ່ເຫລືອຂອງລາບານ.

³⁷ ຢາໂຄບໄດ້ເອົາງ່າໄມ້ຈາກຕົ້ນຈັນປ່າ ຕົ້ນຫມາກບົກ, ແລະຕົ້ນຫຼກວາງ ແລະປອກເປືອກໃຫ້ເປັນລາຍເຮັດໃຫ້ເຫັນເນື້ອໄມ້ສີຂາວດ້ານໃນ.

³⁸ ຈາກນັ້ນເຂົາໄດ້ວາງງ່າໄມ້ທີ່ເຂົາໄດ້ປອກເປືອກຕໍ່ຝູງສັດຂ້າງຫນ້າອ່າງນ້ຳທີ່ສັດໄດ້ເຂົ້າກິນ. ພວກມັນໄດ້ຕັ້ງທ້ອງເມື່ອພວກມັນເຂົ້າມາກິນນ້ຳ.

³⁹ ຝູງສັດໄດ້ແພ່ຜັນຂ້າງຫນ້າກິ່ງໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນ; ແລະຝູງສັດເກີດລູກອອນມີລາຍເປັນ, ດ່າງ ແລະມີຈຸດ.⁴⁰ ຢາໂຄບໄດ້ແຍກລູກແກະເຫລົ່ານີ້ອອກ, ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສ່ວນທີ່ເຫລືອຫນ້າໄປທາງຝູງສັດທີ່ມີສີລາຍ ແລະແກະດ່າງທັງຫມົດໃນຝູງຂອງລາບານ. ຈາກນັ້ນເຂົາໄດ້ແຍກຝູງສັດຂອງເຂົາສຳລັບເຂົາເອງຕ່າງຫາກ ແລະບໍ່ໄດ້ນຳໄປລວມກັບຝູງສັດຂອງລາບານ.

⁴¹ ເມື່ອແກະທີ່ແຂງແຮງໃນຝູງກຳລັງປະສົມຜັນ, ຢາໂຄບກໍຈະວາງງ່າໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນ ໃນຮາງນ້ຳຕໍ່ຫນ້າຝູງແກະ, ດັ່ງນັ້ນພວກມັນຈະຕັ້ງທ້ອງທ່າມກາງງ່າໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນ.⁴² ແຕ່ຫາກສັດທີ່ອ່ອນແອໃນຝູງເຂົ້າມາເຂົາຈະບໍ່ວາງງ່າໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນຕໍ່ຫນ້າພວກມັນ. ດັ່ງນັ້ນສັດໂຕທີ່ອ່ອນແອຂອງລາບານ, ແລະໂຕທີ່ແຂງແຮງກໍຕົກເປັນຂອງຢາໂຄບ.

⁴³ ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີເຂົາໄດ້ສັດຝູງໃຫຍ່, ຍິ່ງຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍ, ແລະຊາຍຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍ ແລະ, ອູດທັງຫລາຍ, ແລະລໍທັງຫລາຍ.

31 ¹ ຂະນະນັ້ນຢາໂຄບໄດ້ຍື່ນຖ້ອຍຄ່າຂອງພວກລູກຊາຍຂອງລາບານ, ພວກເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, "ຢາໂຄບໄດ້ເອົາທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພໍ່ພວກເຮົາໄປ, ແລະຈາກຊັບສິນຂອງພໍ່ເຮົານັ້ນເອງ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມຮັ່ງມີທັງຫມົດນີ້."² ຢາໂຄບໄດ້ເຫັນທ່າທີ່ຂອງລາບານ.

ເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າຄວາມຄິດຂອງລາບານທີ່ມີຕົນນັ້ນໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ. ³ ແລ້ວພຣະຢາເວກໍໄດ້ບອກລາວວ່າ, "ຈົ່ງກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ ແລະຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ, ແລະເຮົາຈະຢູ່ກັບເຮົາ."

⁴ ຢາໂຄບໄດ້ໃຫ້ຄືນໄປ ແລະ ເອີ້ນຫນາງຮາເຊັນ ແລະ ນາງເລອາໃຫ້ໄປຍັງທ້ອງທົ່ງໄປທີ່ຝູງສັດ.⁵ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າພໍ່ຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ, ແຕ່ພຣະເຮົາຂອງພໍ່ຂ້ອຍສະຖິດຢູ່ນຳຂ້ອຍ. ພວກເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວວ່າ ມັນເປັນພອນກຳລັງທັງຫມົດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.

⁶ ພໍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ຫລອກລວງຂ້ອຍ ແລະປັບປ່ຽນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ອຍເຖິງສິບເທື່ອ, ແຕ່ພຣະເຮົາບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ເພີ່ມທ່າຮ້າຍຂ້ອຍ.⁷ ຖ້າເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ສັດຕິວທີ່ດ່າງຈະເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຮົາ, ຈາກນັ້ນຝູງສັດທັງຫມົດກໍຈະໃຫ້ລູກເປັນດ່າງ. ຖ້າເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າໃຫ້ໂຕທີ່ລາຍເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຮົາ, ຈາກນັ້ນຝູງສັດທັງຫມົດກໍຈະໃຫ້ລູກເປັນລາຍ."⁸ ດ້ວຍວິທີການນີ້ພຣະເຮົາໄດ້ນຳເອົາຝູງສັດລ້ຽງຂອງພໍ່ພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ມອບພວກມັນໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ.

⁹ ໃນລະດູປະສົມຜັນສັດ, ໃນຄວາມຝັນນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພວກແບ້ໂຕຜູ້ກຳລັງປະສົມຜັນກັບຝູງສັດນັ້ນ. ພວກແບ້ໂຕຜູ້ເປັນແບ້ລາຍ, ແບ້ດ່າງ, ແລະແບ້ມີຈຸດ.¹⁰ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍທາງຄວາມຝັນວ່າ, "ຢາໂຄບເອີຍ" ຂ້ອຍຕອບວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຢູ່ຫນີ້."

¹² ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງເຖິງຫນ້າ ແລະ ເບິ່ງພວກແບ້ໂຕຜູ້ທີ່ກຳລັງປະສົມຜັນໃນຝູງສັດນັ້ນ. ພວກມັນເປັນແບ້ລາຍ, ແບ້ດ່າງ, ແລະ ແບ້ມີຈຸດ. ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ເຫັນທຸກໆສິ່ງທີ່ລາບານກຳລັງເຮັດກັບເຮົາ.¹³ ເຮົາແມ່ນພຣະເຮົາແຕ່ງເປັນເດອນ, ຫຼືຊົງເຮົາໄດ້ເຈີມເສົ້າຫີນຕົ້ນຫນຶ່ງ, ຫຼືເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານແກ່ເຮົາ. ບັດນີ້ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້ ແລະ ກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນເກີດຂອງເຮົາ."

¹⁴ ຮາເຊັນ ແລະເລອາໄດ້ຕອບ ແລະເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ, "ຍັງຈະມີສ່ວນໃດ ຫລືມຣະດິກເຫລືອສຳລັບພວກເຮົາໃນບ້ານຂອງພໍ່ອີກບໍ່?"¹⁵ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດກັບເຮົາຄືຄົນຕ່າງຊາດບໍ່? ເພາະເພິ່ນໄດ້ຂາຍເຮົາ ແລະໄດ້ໃຊ້ເງິນຂອງເຮົາໄປຫມົດແລ້ວດ້ວຍ.¹⁶ ເພາະຄວາມຮັ່ງມີທັງຫມົດພຣະເຮົາໄດ້ເອົາໄປຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະດຽວນີ້ມັນເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະລູກໆ ທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ. ບັດນີ້, ທ່ານຈຶ່ງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຮົາໄດ້ບອກທ່ານເຖິດ."

¹⁷ ຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະເອົາລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາ ແລະເມຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາຂຶ້ນຂີ້ຫລັງອູດ.

¹⁸ ເຂົາໄດ້ໄລ່ອ້ອນຝູງສັດທັງຫມົດຂອງເຂົາໄປຂ້າງຫນ້າເຂົາ, ພ້ອມກັບຊັບສິນທັງຫມົດຂອງເຂົາ, ລວມທັງຝູງສັດທີ່ເຂົາຫາມາໄດ້ໃນປັດດານອາຣຳ. ຈາກນັ້ນເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງເພື່ອໄປຫາອີຊາກພໍ່ຂອງເຂົາໃນແຜ່ນກາງອາຣານ.

¹⁹ ເມື່ອລາບານອອກໄປຕັດຂົນແກະຂອງເຂົາ, ນາງຮາເຊັນໄດ້ລັກເອົາພວກພະຄົວເຮືອນຂອງພໍ່ນາງໄປດ້ວຍ.²⁰ ຢາໂຄບໄດ້ຫລອກລາບານຊາວອາຣຳ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກເພິ່ນວ່າເຂົາກຳລັງຈະຈາກໄປ.²¹ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຫນີໄປພ້ອມກັບສິ່ງທັງຫມົດທີ່ເຂົາມີ, ແລະຂວ້າມແມ່ນ້ຳໄປຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະມຸ່ງຫນ້າໄປຍັງດິນແດນເນີນຟູກີເລອາດ.

²² ໃນວັນທີສາມ ລາບານໄດ້ຮັບການບອກເລົ່າວ່າຢາໂຄບໄດ້ຫນີໄປແລ້ວ.²³ ດັ່ງນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ນຳເອົາຍາຕທັງຫລາຍຂອງເພິ່ນແລະເດີນທາງໄລ່ຕາມເຂົາເປັນເວລາເຈັດວັນ. ເພິ່ນໄດ້ຕາມມາຫນ້າຢາໂຄບໃນດິນແດນເນີນຟູກີເລອາດ.

²⁴ ຂະນະນັ້ນ ພຣະເຮົາໄດ້ສະເດັດມາຫາລາບານຊາວອາຣຳໃນຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນ ແລະກ່າວແກ່ເພິ່ນວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງ ຫຼືເຮົາຈະເວົ້າກັບຢາໂຄບບໍ່ວ່າດີຫລືຮ້າຍ."²⁵ ລາບານໄດ້ໄລ່ມາຫນ້າຢາໂຄບ. ຂະນະທີ່ຢາໂຄບຕັ້ງເຕັ້ນຂອງເຂົາໃນດິນແດນເທິງເນີນຟູເຊັນກັນ. ລາບານກໍໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນກັບພວກຍາຕຂອງເພິ່ນໃນດິນແດນເນີນຟູກີເລອາດ.

²⁶ ລາບານໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຫລອກລວງເຮົາ, ແລະພາພວກລູກສາວຂອງເຮົາຫນີມາເຫມືອນດັ່ງຍິງຊະເລີຍເສີກ?"²⁷ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຫນີມາແບບລັບໆ ແລະຫລອກລວງເຮົາ ແລະບໍ່ບອກເຮົາ? ເຮົາຢາກຈະສົ່ງເຮົາ ດ້ວຍການລ້ຽງສະຫລອງ ແລະຮ້ອງເພງ, ດ້ວຍລຳມະນາດ ແລະຝົນເຂົ້າຄູ່.²⁸ ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາຈຸບລາຫລານທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະລູກສາວທັງຫລາຍຂອງເຮົາ. ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ໂງ່າໆເຊັ່ນນີ້.

²⁹ ມັນເປັນອຳນາດຂອງເຮົາທີ່ຈະທຳຮ້າຍເຮົາ, ແຕ່ພຣະເຮົາຂອງພໍ່ເຮົາໄດ້ກ່າວກັບເຮົາເມື່ອຄືນນີ້ ແລະກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງ ຫຼືເຮົາຈະເວົ້າກັບຢາໂຄບບໍ່ວ່າຈະດີຫລືຮ້າຍ."³⁰ ດຽວນີ້ເຮົາໄດ້ຫນີອອກມາ ເພາະວ່າເຮົາຢາຖະຫນາທີ່ຈະກັບໄປຍັງບ້ານຂອງພໍ່ເຮົານານແລ້ວ. ແຕ່ເປັນຫຍັງ ເຮົາຈຶ່ງລັກເອົາພວກພະຂອງເຮົາມາດ້ວຍ."

³¹ ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ເພາະວ່າຂ້ອຍຢ້ານ ແລະຄິດວ່າທ່ານຈະໃຊ້ກຳລັງບັບບັງຄັບເອົາລູກສາວທັງຫລາຍຂອງທ່ານ ໄປຈາກຂ້ອຍດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງອອກມາຢ່າງລັບໆ." ³² ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ລັກພວກພະຂອງທ່ານມາ. ຈະບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ອີກຕໍ່ໄປ ຕໍ່ຫນ້າຍາດພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາຈຶ່ງພິຈາລະນາວ່າອັນໃດທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະເປັນຂອງທ່ານ ແລະນຳໄປເຖິງ." ເພາະວ່າ ຢາໂຄບບໍ່ຮູ້ວ່າ ຣາເຊັນໄດ້ລັກພວກມັນມາ. ³³ ລາບານໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນຂອງຢາໂຄບ. ເຂົາໄປໃນເຕັ້ນຂອງເລອາ, ແລະເຂົາໄປໃນເຕັ້ນຂອງຢັງຮັບໃຊ້ທັງສອງ, ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ພົບພວກມັນ. ເພິ່ນໄດ້ອອກມາຈາກເຕັ້ນຂອງເລອາ ແລະເຂົາໄປໃນເຕັ້ນຂອງຣາເຊັນ. ³⁴ ຂະນະນັ້ນຣາເຊັນໄດ້ນຳພວກພະຂອງຄົວເຮືອນມາ, ເກັບໄວ້ໃນຖົງອານໃສ່ຫລັງອູດ, ແລະນັ່ງຫັບພວກມັນໄວ້. ລາບານໄດ້ຫາຫົວເຕັ້ນທັງຫມົດແຕ່ບໍ່ໄດ້ພົບພວກມັນ. ³⁵ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງນາງວ່າ, "ຢ່າຮ້າຍລູກເລີຍ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ, ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດລູກຢືນຕໍ່ຫນ້າທ່ານໄດ້, ເພາະຂ້ອຍກຳລັງຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາຂອງຂ້ອຍ." ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຫາແຕ່ບໍ່ໄດ້ພົບພວກພະຄົວເຮືອນຂອງເຂົາ. ³⁶ ຢາໂຄບໄດ້ຮ້າຍ ແລະໄດ້ຖຽງກັບລາບານ. ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດ? ຄວາມບາບຂອງຂ້ອຍຄືຫຍັງ, ທີ່ທ່ານຕ້ອງຮັບດ່ວນຕິດຕາມຂ້ອຍມາ?" ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຄິນຫາສິ່ງຂອງທັງຫມົດຂອງຂ້ອຍແລ້ວ. ທ່ານພົບອັນໃດຂອງພວກເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນທັງຫມົດ? ນຳພວກມັນມາຕັ້ງໄວ້ທີ່ນີ້ຕໍ່ຫນ້າຍາດຂອງຂ້ອຍ, ເພື່ອທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຕິດສິນຄວາມລະຫວ່າງເຮົາທັງສອງຝ່າຍ. ³⁸ ຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ກັບທ່ານ. ແກະໂຕແມ່ທັງຫລາຍຂອງທ່ານ ແລະ ແບ້ໂຕແມ່ທັງຫລາຍບໍ່ເຄີຍເສຍ, ຫລືຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍກິນລູກແກະເຖິງໃດໆຈາກຝູງສັດທັງຫລາຍຂອງທ່ານ. ³⁹ ໂຕທີ່ຖືກສັດປ່າກັດຕາຍ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ນຳກັບມາໃຫ້ທ່ານ. ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ແທນໃຫ້, ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍຊິດໃຊ້ແທນສັດທຸກຕົວທີ່ເສຍຫາຍ. ບໍ່ວ່າຈະຖືກລັກໃນຕອນກາງເວັນ, ແລະ ຕອນກາງຄືນ. ⁴⁰ ຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ໃນເວລາກາງເວັນທີ່ຮ້ອນແຜດເຜົາຂ້ອຍ, ແລະຫມະໃນຕອນກາງຄືນ; ແລະຂ້ອຍໄດ້ອອກໄປໂຄຍບໍ່ໄດ້ນອນຕາຫລັບ. ⁴¹ ຊາວປັມນິທີ່ຂ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຄົວເຮືອນຂອງທ່ານ. ຂ້ອຍໄດ້ທ່າງານໃຫ້ທ່ານສິບສິບເພື່ອລູກສາວທັງສອງຄົນຂອງທ່ານ, ແລະອີກຫົກປີເພື່ອຝູງສັດລ້ຽງຂອງທ່ານ. ທ່ານໄດ້ປັບປຸງຄຳຮ້າງຂອງຂ້ອຍເຖິງສິບເທື່ອ. ⁴² ຖ້າພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະພຣະອົງດຽວທີ່ອີຊາກເກງກົວ, ບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳຂ້ອຍ, ແນ່ນອນປານນີ້ທ່ານຄົງຈະສົ່ງຂ້ອຍໄປມືເປົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຫັນການກົດຂີ່ຂົມເຫຼັງຂອງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍເຮັດວຽກງານຫນັກຢ່າງໃດ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງວ່າກ່າວທ່ານເມື່ອຄືນນີ້." ⁴³ ລາບານໄດ້ຕອບ ແລະເວົ້າກັບຢາໂຄບວ່າ, "ພວກລູກສາວກໍ່ເປັນລູກສາວທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ພວກຫລານໆກໍ່ເປັນຫລານທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ແລະຝູງສັດທັງຫລາຍກໍ່ຄືຝູງສັດຂອງເຮົາ. ທັງຫມົດທີ່ເຈົ້າເຫັນລ້ວນເປັນຂອງເຮົາ, ແຕ່ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດໃນວັນນີ້ເພື່ອພວກລູກສາວຂອງເຮົາ, ຫລືເພື່ອລູກທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເກີດມາ?" ດັ່ງນັ້ນ, ມາເຖິງໃຫ້ເຮົາມາເຮັດພັນທະສັນຍາກັນລະຫວ່າງ, ເຈົ້າກັບເຮົາ, ແລະໃຫ້ພັນທະສັນຍານັ້ນເປັນພະຍານລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຮົາ." ⁴⁵ ດັ່ງນັ້ນຢາໂຄບໄດ້ນຳກ້ອນຫີນມາ ແລະຕັ້ງເປັນກອງ. ⁴⁶ ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບພວກຍາດຂອງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເກັບກ້ອນຫີນມາລວມກັນ." ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເກັບກ້ອນຫີນ. ມາເຮັດເປັນກອງຈາກນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ກິນລ້ຽງໃກ້ກອງຫີນນັ້ນ. ⁴⁷ ລາບານໄດ້ເອີ້ນມັນວ່າ ເຢກາສາຮາດູຫາ, ແຕ່ຢາໂຄບເອີ້ນມັນວ່າ ຄາລີເອັດ. ⁴⁸ ລາບານໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ວັນນີ້ກອງຫີນນີ້ຈະເປັນສິ່ງເຄື່ອນໃຈລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າ." ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ຄາລີເອັດ. ⁴⁹ ມັນຍັງຖືກເອີ້ນວ່າ ມີຊະປາດ້ວຍ, ເພາະວ່າລາບານໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂໍໃຫ້ພຣະຢາເວຊົງເຝົ້າຄອຍເບິ່ງລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຮົາ, ເມື່ອເຮົາພົ້ນຈາກສາຍຕາຊົງກັນ ແລະກັນ". ⁵⁰ ຖ້າເຈົ້າປະຕິບັດບໍ່ຕິດລູກສາວທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ຫລືຖ້າເຈົ້າໄປມີເມຍໃຫມ່ຫຼືນອກເຫນືອໄປຈາກລູກສາວທັງຫລາຍຂອງເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຝ່າຍໃດຝ່າຍຫນຶ່ງ, ຈະບໍ່ເຫັນພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພະຍານລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຮົາ." ⁵¹ ລາບານໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບ, "ຈົ່ງເບິ່ງກອງຫີນນີ້, ແລະເບິ່ງໄປທີ່ເສົາຫີນຊົງເຮົາໄດ້ຕັ້ງໄວ້, ລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເຮົາ. ⁵² ກອງຫີນນີ້ເປັນພະຍານ, ແລະເສົາຫີນນີ້ກໍ່ເປັນພະຍານ, ທີ່ເຮົາຈະ ບໍ່ຜ່ານເຂົ້າໄປເກີນກວ່າເສົານີ້ໄປຫາເຈົ້າ, ແລະທີ່ເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ຜ່ານເຂົ້າໄປເກີນກວ່າກອງຫີນນີ້ໄປຫາເຮົາເພື່ອທີ່ຈະທຳຮ້າຍກັນ. ⁵³ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະພະຂອງນາໂຮ, ແລະພວກພະທັງຫລາຍຂອງພໍ່ພວກເຂົາ, ຈະເປັນຜູ້ຕິດສິນຄວາມລະຫວ່າງເຮົາ." ⁵⁴ ຢາໂຄບໄດ້ສາບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ທີ່ອີຊາກພໍ່ຂອງທ່ານຢ່າເກງ. ⁵⁵ ຢາໂຄບໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເນີນຜູ້ ແລະໄດ້ເຊັນພວກຍາດຂອງຕົນມາກິນອາຫານ. ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກິນ ແລະໃຊ້ເວລາທັງຄືນເທິງຜູ້ເຂົ້ານັ້ນ. ⁵⁶ ລາບານໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໆ, ຈຸບພວກຫລານຊາຍຂອງເພິ່ນ ແລະພວກລູກສາວຂອງເພິ່ນ ແລະອວຍພອນພວກເຂົາ ຈາກນັ້ນລາບານກໍ່ໄດ້ຈາກໄປ ແລະກັບໄປຍັງຢ້ານເມືອງຂອງຕົນ.

32 ¹ ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາພົບເຂົາ. ² ເມື່ອຢາໂຄບໄດ້ເຫັນພວກເພິ່ນ ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ນິຄີທີ່ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ." ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາໄດ້ເອີ້ນຊື່ທີ່ນັ້ນວ່າ ມະຫານາອິມ.

³ ຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງພວກຄົນນຳຂ່າວໄປລ່ວງຫນ້າເຂົາໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງຕົນ ໃນແຜ່ນດິນເສອີ ໃນດິນແດນຂອງເອໂດມ. ⁴ ເຂົາໄດ້ສົ່ງຄົນນຳຂ່າວ, ກ່າວວ່າ, "ນິຄີສົງທິພວກເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເອຊາວເຈົ້ານາຍຂອງເຮົານິຄີ: ສົງທິຢາໂຄບ ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເວົ້າຄືຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ກັບລາບານ, ແລະໄດ້ເລືອນເວລາກັບມາຂອງຂ້ອຍຈົນເຖິງເວລານີ້. ⁵ ຂ້ອຍມີຝູງງົວ, ຝູງລໍ, ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງ, ພ້ອມຄົນຮັບໃຊ້ຜູ້ຊາຍ, ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ຜູ້ຍິງ. ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງສານນີ້ມາເຖິງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ, ເພື່ອທີ່ຂ້ອຍຈະໄດ້ມີຄວາມຊອບໃນສາຍຕາຂອງທ່ານ."

⁶ ພວກຄົນນຳຂ່າວໄດ້ກັບມາຫາຢາໂຄບແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງທ່ານແລ້ວ. ເພິ່ນກຳລັງມາເພື່ອຈະພົບທ່ານ, ແລະມີຜູ້ຊາຍສີ່ສອຍຄົນມາກັບເພິ່ນ." ⁷ ຢາໂຄບກໍ່ໄດ້ມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະອຸກໃຈ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແບ່ງພວກຄົນທີ່ມາກັບເຂົາເປັນສອງພວກ, ແລະແຍກຝູງສັດລ້ຽງຝູງແກະ, ຝູງແບ້, ຝູງງົວ, ແລະ ຝູງອູດອອກເປັນສອງພວກດ້ວຍ. ⁸ ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເອຊາວມາພົບພວກກຸ່ມທີ່ຫນຶ່ງ ແລະໂຈມຕີ, ຈາກນັ້ນພວກກຸ່ມທີ່ສອງທີ່ເຫລືອຈະໄດ້ຫນີຫັນ."

⁹ ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ໂອ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພັນພຣະບູຣຸດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະຢາເວຊົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, "ຈົ່ງກັບໄປຍັງພູມລຳເນົາຂອງເຈົ້າ, ແລະຍາດພີ່ນ້ອງ ຂອງເຈົ້າ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ." ¹⁰ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄຳພໍກັບການກະທຳທັງສິນຂອງພຣະອົງຕາມພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມສັດຊື່ ແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ຊົງຄຸນຄ່າທັງຫມົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳເພື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ເພາະດ້ວຍພຽງໄມ້ເຫຼົ້າຂອງພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂວ້າມຸມມຸມນ້ຳຈໍແດນນີ້, ແລະດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນສອງເຜົາ.

¹¹ ຂໍຊົງໂຜດຊ່ວຍກູ້ຂ້ານ້ອຍ ຈາກເງື່ອນມືຂອງອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍ. ຈາກນີ້ຂອງເອຊາວ, ເພາະຂ້ານ້ອຍຢ້ານວ່າ, ເຂົາຈະມາ ແລະໂຈມຕີຂ້ານ້ອຍ ແລະແມ່ທັງຫລາຍ ແລະເດັກນ້ອຍ. ¹² ແຕ່ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງແນ່ນອນ. ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າເປັນເຫມືອນ ດັ່ງເມັດຊາຍແຫ່ງທ້ອງໜະເລ, ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດນັບຈຳນວນພວກເຂົາໄດ້."

¹³ ຢາໂຄບໄດ້ພັກທີ່ນັ້ນຄືນນັ້ນ. ເຂົາໄດ້ເອົາບາງສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່ກັບເຂົາຈັດເປັນຂອງກຳນັນສຳລັບເອຊາວ, ອ້າຍຂອງເຂົາ: ¹⁴ ແບ້ໂຕແມ່ 200 ໂຕ, ແລະ ແບ້ໂຕຜູ້ 20 ໂຕ, ແກະໂຕແມ່ 200 ໂຕ, ແລະ ແກະໂຕຜູ້ 20 ໂຕ, ¹⁵ ອູດທີ່ກຳລັງໃຫ້ນົມຢູ່ 30 ໂຕ, ແລະ ລູກອູດໂຕຜູ້ທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ງົວໂຕແມ່ 40 ໂຕ,

ແລະງົວໂຕຜູ້ 10 ໂຕ, ລໍໂຕແມ່ 20 ໂຕ, ແລະ ລໍໂຕຜູ້ 10 ໂຕ.¹⁶ ເຂົາໄດ້ມອບສັດເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນມືພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາ, ແຕ່ລະຝູງແຍກກັນ. ເຂົາໄດ້ເວົ້າພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປຂ້າງຫນ້າຂອງເຮົາ ແລະ ປ່ອຍໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງແຕ່ລະຝູງ."

¹⁷ເຂົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຄົນຮັບໃຊ້ຜູ້ທີ່ໜຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ເວລາເອຊາວຮ້າຍຂອງເຮົາ ມີພວກເຈົ້າ, ແລະຖາມວ່າ, "ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຂອງໃຜ? ພວກເຈົ້າກຳລັງຈະໄປໃສ? ໃຜເປັນເຈົ້າຂອງຝູງສັດທີ່ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂອງພວກເຈົ້າ?"¹⁸ ຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕອບວ່າ, "ພວກມັນເປັນຂອງຢາໂຄບ. ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ພວກມັນເປັນຂອງຕ້ອນທີ່ໄດ້ສັ່ງໄປໃຫ້ເອຊາວ. ເຈົ້ານາຍຂອງເພິ່ນ, ເບິ່ງເຖິງ ເຂົາກຳລັງຕາມພວກເຮົາມາ."

¹⁹ຢາໂຄບໄດ້ສັ່ງຄົນໃຊ້ກຸ່ມທີ່ສອງ, ແລະກຸ່ມທີ່ສາມ, ແລະຜູ້ຊາຍທັງຫມົດທີ່ຕິດຕາມຝູງສັດທັງຫລາຍ. ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເມື່ອພວກເຈົ້າມີພວກເຮົາ ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງເວົ້າກັບເຂົາຢ່າງດຽວກັນ. ພວກເຈົ້າຕ້ອງເວົ້າດ້ວຍວ່າ, "ຢາໂຄບຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານກຳລັງຕາມພວກເຮົາມາ." ເພາະເຂົາໄດ້ຄິດວ່າ, "ຂ້ອຍຈະປອບໃຈເພິ່ນດ້ວຍພວກຂອງຕ້ອນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງສັ່ງໄປລ່ວງຫນ້າ. ຈາກນັ້ນພາຍຫລັງ, ເມື່ອຂ້ອຍຈະພົບລາວ ບາງທີລາວອາດຈະຍອມຮັບຂ້ອຍ."²¹ ດັ່ງນັ້ນຂອງຕ້ອນທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ຖືກສັ່ງໄປກ່ອນຫນ້າເຂົາ. ຕົວເຂົາເອງຢູ່ຄ້າງຄົນຢູ່ທີ່ຄ້າຍຝັກ.

²²ຢາໂຄບໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະນຳເອົາເມຍທັງສອງຂອງເຂົາ, ຄົນຮັບໃຊ້ທັງສອງຂອງເຂົາ, ແລະລູກຊາຍສິບເອັດຄົນຂອງເຂົາເຂົາໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາຂວ້າມືທີ່ຕື່ນຂອງແມ່ນ້ຳຢັບໂບກ.²³ ດ້ວຍວິທີນີ້ ເຂົາໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາຂວ້າມືແມ່ນ້ຳໄປກັບຊັບສິນຂອງເຂົາທັງຫມົດ.

²⁴ຢາໂຄບຖືກປະໂຫຍດຢູ່ຄົນດຽວ, ແລ້ວມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມາກຸມປ້າສູ້ກັບເຂົາຈົນເຖິງຮຸ່ງເຮົາ.²⁵ ເມື່ອຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເຫັນວ່າ, ຕື່ນບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຢາໂຄບໄດ້. ເຂົາໄດ້ທູບແອວຂອງຢາໂຄບຈົນພົກໂບກເມື່ອເຂົາໄດ້ປ້າສູ້ກັບຊາຍຄົນນັ້ນ.²⁶ ຊາຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ປ່ອຍເຮົາໄປເທພາະ, ເພາະກຳລັງຈະເຊົາແລ້ວ." ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍທ່ານໄປ, "ນອກຈາກທ່ານຈະອວຍພອນຂ້ອຍກ່ອນ."

²⁷ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?" ຢາໂຄບໄດ້ຕອບວ່າ, "ຢາໂຄບ."²⁸ ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂຄບອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າອິສະຣາເອນ. ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະພວກຜູ້ຊາຍ ແລະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ."

²⁹ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ກະລຸນາປອກຊື່ຂອງທ່ານໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ແດ່." ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຊື່ຂອງເຮົາ?" ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນເຂົາທີ່ນັ້ນ.³⁰ ຢາໂຄບໄດ້ເອີ້ນຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເປນີເອນ, ເພາະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຫນ້າຕໍ່ຫນ້າ, ແລະຊີວິດຂອງຂ້ອຍຍັງຢູ່ຕໍ່ໄປ."

³¹ເມື່ອຢາໂຄບອອກໄປຈາກເປນີເອນ ຕາເວັນກໍກຳລັງຂຶ້ນ. ເພິ່ນຢ່າງຂາເຢກໄປ ເພາະເຈັບແອວ.³² ນິຄົສາເຫດທີ່ຊາວອິສະຣາເອນ ທຸກມື້ນີ້ກິນຊີ້ນເອີ້ນທີ່ຕໍ່ກັບແອວ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ຂີ້ຕ່ແອວ, ເພາະວ່າຊາຍຄົນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເອີ້ນເຫລົ່ານັ້ນບາດເຈັບ ຂະນະທີ່ແອວຂອງຢາໂຄບບາດເຈັບ.

33 ¹ຢາໂຄບໄດ້ຫລຽວຂຶ້ນໄປຄູ່ ແລະເບິ່ງເຖິງເອຊາວກຳລັງເຂົ້າມາ, ພ້ອມກັບຜູ້ຊາຍສີ່ອຍຄົນ. ຢາໂຄບໄດ້ແບ່ງເດັກທັງຫລາຍທ່າມກາງເລອາ, ຮາເຊັນ, ແລະຍິງຮັບໃຊ້ທັງສອງ.² ຈາກນັ້ນເຂົາໄດ້ໃຫ້ພວກຍິງຮັບໃຊ້ ແລະລູກທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາຢູ່ຂ້າງຫນ້າ, ຕາມດ້ວຍເລອາ ແລະລູກທັງຫລາຍຂອງນາງ, ແລະຕາມດ້ວຍຮາເຊັນກັບໂຢເຊັບຢູ່ທາງຫລັງ.³ ຕົວເຂົາເອງຢູ່ຂ້າງຫນ້າພວກເຂົາ. ເຂົາໄດ້ໂຄ້ງຄຳນັບລົງເຖິງພື້ນເຈັດເທື່ອຈົນເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ຮ້າຍຂອງເຂົາ.

⁴ເອຊາວໄດ້ແລ່ນໄປພົບເຂົາ, ໄດ້ສວມກອດເຂົາກອດຄໍເຂົາ, ແລະຈູບເຂົາ. ຈາກນັ້ນພວກເຂົາພາກັນຮ້ອງໄຫ້.⁵ ເມື່ອເອຊາວມືນຕາຂຶ້ນເບິ່ງ, ເຂົາໄດ້ເຫັນພວກຜູ້ຍິງ ແລະເດັກທັງຫລາຍ. ລາວຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ຄົນເຫລົ່ານີ້ຫຼືມານຳເຈົ້າມີເປັນໃຜ?" ຢາໂຄບໄດ້ຕອບວ່າ, "ບັນດາລູກທັງຫລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະເມດຕາປຣະທານໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ."

⁶ຈາກນັ້ນພວກຍິງຮັບໃຊ້ໄດ້ເຂົ້າມາຂ້າງຫນ້າ ພ້ອມກັບລູກທັງຫລາຍຂອງພວກນາງ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂຄ້ງຄຳນັບ.⁷ ຕໍ່ມາເລອາພ້ອມທັງຫລາຍລູກທັງຫລາຍຂອງນາງ ໄດ້ເຂົ້າມາຂ້າງຫນ້າ ແລະໂຄ້ງຄຳນັບດ້ວຍ. ສຸດທ້າຍແມ່ນຮາເຊັນ ພ້ອມດ້ວຍໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າມາຂ້າງຫນ້າແລະໂຄ້ງຄຳນັບ.⁸ ເອຊາວໄດ້ຖາມວ່າ, "ເຈົ້າຫມາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດກັບບັນດາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນ?" ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ."

⁹ເອຊາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຮົາມີພຽງພໍຢູ່ແລ້ວ, ນ້ອງເຮົາເອີຍ. ຈົ່ງກັບໄວ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີໄວ້ເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງເທພາະ."¹⁰ ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຢາເລີຍ, ກະລຸນາເທພາະ, ຫາກຂ້ອຍເປັນທີ່ຊອບໃນສາຍຕາຂອງທ່ານ, ກໍ່ຂໍໃຫ້ຮັບຂອງຕ້ອນຂອງຂ້ອຍຈາກມືຂອງຂ້ອຍ, ເພາະທີ່ຈິງແລ້ວເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຫນ້າທ່ານກໍ່ເຫມືອນກຳລັງເຫັນຫນ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະທ່ານໄດ້ຍອມຮັບຂ້ອຍ."¹¹ ກະລຸນາຮັບຂອງຕ້ອນຂອງຂ້ອຍທີ່ນຳມາໃຫ້ທ່ານ, ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳກັບຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາ, ແລະເພາະວ່າຂ້ອຍມີພຽງພໍແລ້ວ." ຢາໂຄບໄດ້ຂະຍັນຂະຍໍເຂົາ, ແລະເອຊາວກໍ່ໄດ້ຮັບຂອງຕ້ອນໄວ້.

¹²ຈາກນັ້ນເອຊາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ໃຫ້ເຮົາເດີນທາງກັນເທພາະ. ເຮົາຈະໄປຂ້າງຫນ້າເຈົ້າ."¹³ ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າພວກເດັກໆຍັງອ່ອນຢູ່, ແລະ ພວກແກະ ແລະ ຝູງສັດລ້ຽງກຳລັງລ້ຽງລູກອ່ອນຂອງພວກມັນ. ຖ້າພວກມັນຖືກໄລ່ຢ່າງຮີບເຮັງແມ່ນແຕ່ມືດດຽວ, ສັດເຫລົ່ານີ້ກໍ່ຈະຕາຍຫມົດ."¹⁴ ຂໍໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍລ່ວງຫນ້າໄປກ່ອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ. ຂ້ອຍຈະຄ່ອຍໆເດີນທາງໄປຊ້າໆ, ຕາມກຳລັງຂອງຝູງສັດລ້ຽງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫນ້າຂ້ອຍ, ແລະ ຕາມກຳລັງຂອງພວກເດັກໆ, ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄປພົບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍທີ່ເອໂດມ."

¹⁵ເອຊາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເຮົາຈະໃຫ້ຄົນຂອງເຮົາທີ່ຢູ່ກັບເຮົາບາງສ່ວນຢູ່ກັບເຈົ້າ." ແຕ່ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ເປັນຫຍັງຕ້ອງເຮັດຢ່າງນັ້ນ? ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ມີເມດຕາຕໍ່ຂ້ອຍພຽງພໍແລ້ວ."¹⁶ ດັ່ງນັ້ນເອຊາວຈຶ່ງໄດ້ອອກເດີນທາງກັບເອໂດມໃນວັນນັ້ນ.¹⁷ ສ່ວນຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງໄປເຖິງຊຸກໂກດ, ໄດ້ສ້າງບ້ານສຳລັບຕົວເຂົາເອງ, ແລະ ໄດ້ສ້າງຄອກທັງຫລາຍສຳລັບຝູງສັດລ້ຽງຂອງເຂົາ. ສະຖານທີ່ນັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ຊຸກໂກດ.

¹⁸ເມື່ອຢາໂຄບໄດ້ມາ ຈາກປັດດານອາຣຳ, ເຂົາໄດ້ມາເຖິງເມືອງຊີເຄມ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານຢ່າງປອດໄພ. ເຂົາໄດ້ຖັງຄ້າຍພັກຢູ່ໃກ້ເມືອງນັ້ນ.

¹⁹ຈາກນັ້ນເຂົາຊື້ດິນຜືນຫນຶ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຕັ້ງເຕັ້ນຂອງເຂົາຈາກ ລູກຊາຍທັງຫລາຍ ຂອງຮາໂມ, ພໍຂອງຊີເຄມດ້ວຍເງິນຫນຶ່ງຮ້ອຍຫລວງ.²⁰ ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ສ້າງແຜ່ນບູຊາແລະເອີ້ນມັນວ່າ, ເອວເອໂລເຮ, ພຣະເຈົ້າຂອງຊາດອິສະຣາເອນ.

34 ¹ນາງດີນາ, ລູກສາວຂອງເລອາຜູ້ຫນຶ່ງ ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ຢາໂຄບ, ໄດ້ອອກໄປພົບຍິງສາວຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.² ຊີເຄມລູກຊາຍຂອງຮາໂມຊາວອີວີ, ເຈົ້າຊາຍຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນໄດ້ເຫັນນາງ, ແລະເຂົາໄດ້ຕຶງນາງ, ແລະໄດ້ບັງຄັບຂຶ້ນໃຈນາງ, ແລະໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງ.³ ເຂົາໄດ້ຫລົງໄຫລນາງດີນາ, ລູກສາວຂອງຢາໂຄບ. ເຂົາໄດ້ຮັກຍິງສາວ ແລະໄດ້ເວົ້າຢ່າງອ່ອນໄຫວກັບນາງ.

⁴ຊີເຄມໄດ້ເວົ້າກັບຮາໂມ, ພໍຂອງເຂົາກ່າວວ່າ, "ໄປຂໍຍິງສາວນີ້ໃຫ້ເປັນເມຍຂອງລູກເຖິດ."⁵ ຂະນະນັ້ນຢາໂຄບໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳເສື່ອມເສຍກັບດີນາ ລູກສາວຂອງເຂົາ. ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາ ໄດ້ກຳລັງຢູ່ກັບຝູງສັດລ້ຽງຂອງເຂົາທີ່ຫນ້າ, ດັ່ງນັ້ນຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ສະຫງົບສະຕິອາລົມຈົນພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກັບເຂົາມາ.

⁶ຮາໂມພໍຂອງຊີເຄມໄດ້ອອກໄປຫາຢາໂຄບເພື່ອທີ່ຈະເວົ້າກັບເຂົາ.⁷ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຢາໂຄບ ໄດ້ກັບເຂົາມາຈາກຫນ້າ.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້. ພວກຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍຕ່າງບໍ່ພໍໃຈ. ພວກເຂົາໄດ້ໂກດແຄ້ນເປັນຢ່າງຍິ່ງ ເພາະວ່າເຂົາເຮັດໃຫ້ອິສະຣາເອນເສື່ອມເສຍ, ໂດຍການໃຊ້ກຳລັງຂອງເຂົາເອງໃນເລື່ອງລູກສາວຂອງຢາໂຄບ.

⁸ຮາໂມໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ, ກ່າວວ່າ, "ຊິເຄມ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຫລົງຮັກລູກສາວຂອງທ່ານ. ກະລຸນາຍົກນາງໃຫ້ເປັນເມຍຂອງເຂົາເຖິດ.⁹ ໃຫ້ພວກເຮົາມາຕົກລົງກັນວ່າ, ຄົນຂອງຂ້ອຍ, ແລະຄົນຂອງເຈົ້າແຕ່ງງານກັນໄດ້.¹⁰ ທ່ານຈະອາໄສຢູ່ກັບເຮົາ, ແລະແຜ່ນດິນຈະເປີດໃຫ້ທ່ານທີ່ຈະອາໄສແລະຄ້າຂາຍ, ແລະເພື່ອທີ່ຈະເຂົ້າຖືສິດໃນຊັບສິນ."

¹¹ຊິເຄມໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງນາງ ແລະພວກອ້າຍຂອງນາງວ່າ, "ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ຊອບໃນສາຍຕາຂອງພວກທ່ານ, ແລະທ່ານຈະຮຽກຮ້ອງສິ່ງໃດຂ້ານ້ອຍກໍຈະໃຫ້.¹² ຈະຮຽກຮ້ອງຄ່າດອງທອງຫມັ້ນຈຳນວນມະຫາສານ, ແລະຂອງຂວັນຕາມໃຈຂອງທ່ານ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຂໍມາ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ຍົກຍິງສາວນັ້ນເປັນເມຍຂ້ານ້ອຍ."¹³ ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ຕອບຊິເຄມ ແລະຮາໂມພໍ່ຂອງເຂົາຢ່າງມີເລັດຫລັງ, ເພາະຊິເຄມໄດ້ເຮັດໃຫ້ເດີນານ້ອງສາວຂອງພວກເຂົາເສື່ອມເສຍ.

¹⁴ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈະເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້, ຄືການຍົກນ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ກັບໃຜຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ; ເພາະວ່າມັນເປັນການເຮັດໃຫ້ເຮົາເສຍກຽດສັກສີສຳລັບພວກເຮົາ.¹⁵ ມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາຈະຕົກລົງກັບພວກທ່ານໄດ້ກໍຄື: ຖ້າພວກທ່ານຈະຮັບພິທີຕັດເຫມືອນພວກເຮົາ, ຖ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທ່ານກາງພວກທ່ານຮັບພິທີຕັດ.¹⁶ ຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະຍົກລູກສາວຂອງພວກເຮົາໃຫ້ພວກທ່ານ, ແລະພວກເຮົາຈະຮັບລູກສາວທັງຫລາຍຂອງພວກທ່ານມາເພື່ອພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະກາຍເປັນປະຊາຊົນຊາດດຽວກັນ.¹⁷ ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຟັງພວກເຮົາ ໃນການທີ່ຈະຮັບພິທີຕັດ, ພວກເຮົາກໍຈະເອົານ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາຄືນມາ ແລະພວກເຮົາກໍຈະຈາກໄປ."

¹⁸ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຮາໂມ ແລະຊິເຄມລູກຊາຍຂອງເຂົາພໍໃຈ.¹⁹ ຊາຍໜຸ່ມນັ້ນບໍ່ໄດ້ລິລິ້ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເພິ່ງພໍໃຈໃນຕົວລູກສາວຂອງຢາໂຄບ, ແລະເພາະວ່າເຂົາໄດ້ເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບກຽດຫລາຍທີ່ສຸດ. ໃນບັນດາຄົນທັງຫລາຍໃນຄົວເຮືອນຂອງພໍ່ເຂົາ.

²⁰ຮາໂມ ແລະຊິເຄມລູກຊາຍຂອງເຂົາໄດ້ໄປທີ່ປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ຊາຍຂອງຊາວເມືອງຂອງ, ເຂົາກ່າວວ່າ,²¹ "ຄົນພວກນີ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາຢ່າງສັບຖ້ວນ, ດັ່ງນັ້ນຂໍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນນີ້ ແລະຄ້າຂາຍເຖິນ, ທີ່ຈິງແລ້ວແຜ່ນດິນນັ້ນກໍກວ້າງຂວາງພຽງພໍສຳລັບພວກເຂົາ. ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບລູກສາວຂອງພວກເຂົາມາເປັນເມຍກັບລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຍົກລູກສາວຂອງພວກເຮົາໃຫ້ພວກເຂົາ.

²²ດ້ວຍພຽງເງື່ອນໄຂນີ້ພວກຜູ້ຊາຍຕົກລົງທີ່ຈະອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາ ແລະກາຍເປັນປະຊາຊົນໜຶ່ງດຽວຄື: ຖ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນທ່ານກາງພວກເຮົາຈະຮັບພິທີຕັດ, ເຫມືອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພິທີຕັດ.²³ ຝູງສັດລຽງ, ຊັບສິນ, ແລະສັດທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ ຈະບໍ່ຕົກເປັນຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຕົກລົງກັບພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ."

²⁴ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຈຶ່ງພາກັນຮັບພິທີຕັດ.²⁵ ໃນວັນທີ່ສາມຂະນະທີ່ພວກຜູ້ຊາຍຊາວເມືອງຍັງເຈັບປວດຢູ່, ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢາໂຄບ (ຄືຊິເຄມ ແລະເລວີພວກອ້າຍຂອງດິນາ), ແຕ່ລະຄົນໄດ້ເອົາດາບຂອງເຂົາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໂຈມຕິເມືອງນັ້ນທີ່ຫມັ້ນໃຈວ່າຕົນເອງປອດໄພ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ຊາຍທັງຫມົດ.²⁶ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າຮາໂມ ແລະຊິເຄມລູກຊາຍຂອງເຂົາດ້ວຍຄົມດາບ. ພວກເຂົາໄດ້ເອົາດິນາອອກຈາກເຮືອນຂອງຊິເຄມ ແລະໄດ້ຫນີອອກໄປ.

²⁷ພວກລູກຊາຍຄົນອື່ນໆຂອງຢາໂຄບໄດ້ເຂົ້າມາທີ່ຊາກສົບ ແລະໄດ້ປຸ້ນສະດົມເມືອງນັ້ນ, ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເມືອງນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ນ້ອງສາວຂອງພວກເຂົາເຊື່ອມເສຍ.²⁸ ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາສັດທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງເຂົາໃນເມືອງນັ້ນ, ແລະໃນທຶງນາຮອບໆ.²⁹ ຄວາມມັງຄັ້ງທັງຫມົດຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ເຈັບເອົາຜູ້ຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍທັງຫລາຍ. ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຂອງທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນໄປຈົນກ້ວງ.

³⁰ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບຊິເຄມ ແລະເລວີວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ນຳຄວາມລຳບາກມາສູ່ເຮົາ, ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຊື່ອມຊາມລົງ ໃນຜູ້ທີ່ອາໄສໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ຄືຄົນການາອານ, ແລະຊາວເປຣີຊີ. ເຮົາມີຄົນຈຳນວນນ້ອຍ. ຖ້າພວກເຂົາລວມຕົວເປັນພວກດຽວກັນມາຕໍ່ຜ່ານເຮົາ ແລະໂຈມຕິເຮົາຈະຮ້ອງຖືກທຳລາຍ, ເຮົາແລະຄົວເຮືອນຂອງເຮົາ."³¹ ແຕ່ຊິເຄມ ແລະເລວີໄດ້ຕອບວ່າ, "ຄວນບໍ່ທີ່ຊິເຄມໄດ້ກະທຳຕໍ່ນ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາເຫມືອນຍິງໂສເພນີ?"

35 ¹ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກກັບຢາໂຄບວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ຈົ່ງໄປທີ່ເບັດເອນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຈົ່ງສ້າງແຫ່ນບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຫນີຈາກເອຊາວ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ."² ຈາກນັ້ນ ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຢູ່ໃນຄົວເຮືອນຂອງເຂົາ ແລະກັບຄົນທັງຫມົດທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາ, "ຈົ່ງປະຖົມພະຂອງຄົນຕ່າງຊາດທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ, ຈົ່ງຊຳລະຕົວພວກເຮົາເອງ ແລະປ່ຽນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຮົາ.

³ແລ້ວໃຫ້ພວກເຮົາອອກເດີນທາງ ແລະຂຶ້ນໄປເຖິງເບັດເອນ. ຂ້ອຍຈະສ້າງແຫ່ນບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງຕອບຂ້ອຍໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກຂອງເຮົາ, ແລະໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂ້ອຍບໍ່ວ່າຂ້ອຍຈະໄປທີ່ໃດ."

⁴ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເອົາພະທັງຫມົດຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ທີ່ມີຢູ່ທີ່ນີ້ຂອງພວກເຂົາມອບໃຫ້ຢາໂຄບ, ແລະຕ່າງໆທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ຂອງພວກເຂົາຢາໂຄບໄດ້ຝັງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ໄຜ່ຕີນໂອ້ກທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິເຄມ.⁵ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ ຊາວເມືອງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຮອບໆເກີດຄວາມຢ້ານກົວພວກເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນພວກປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ກ້າໄລ່ຕາມພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ.

⁶ຢາໂຄບໄດ້ມາເຖິງລູເຊດ (ນັ້ນຄື, ເບັດເອນ), ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານ, ເຂົາ ແລະຄົນທັງຫມົດທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາ.⁷ ເຂົາໄດ້ສ້າງແຫ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ເອນເບັດເອນ, ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດພຣະອົງເອງແກ່ເຂົາ, ເມື່ອເຂົາກຳລັງຫນີຈາກອ້າຍຂອງເຂົາ.⁸ ນາງເດໂບຣາ, ເອື້ອຍລ້ຽງຂອງນາງເຮເບກາໄດ້ເສຍຊີວິດ. ນາງໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ໃຜ່ຕີນໂອ້ກທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງເບັດເອນ, ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ, ອັບໂລນບາຄູ "ຕີນຫມາກກໍ່ແຫ່ງນ້ຳຕາ."

⁹ເມື່ອຢາໂຄບກັບຈາກບັດດານອາຣຳ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຂົາອີກຄັ້ງ ແລະໄດ້ອວຍພອນເຂົາ.¹⁰ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ຊິຂອງເຈົ້າຄືຢາໂຄບ, ແຕ່ຊິຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂຄບອີກຕໍ່ໄປ. ຊິຂອງເຈົ້າຈະເປັນອິສະຣາເອນ." ສະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາວ່າ ອິສະຣາເອນ.

¹¹ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮິດອຳນາດ, ຈົ່ງເກີດຜົນ ແລະເພີ່ມທະວີຄຸນ. ຊົນຊາດໜຶ່ງ ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ, ແລະກະສັດຫລາຍພະອົງຈະຢູ່ທ່າມກາງເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ.¹² ດິນແດນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບໃຫ້ອັບຣາຮາມ ແລະອີຊາກ, ເຮົາຈະປອະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແກ່ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເກີດມາພາຍຫລັງເຈົ້າ. ເຮົາກໍຈະປອະທານແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ດ້ວຍ."¹³ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຈາກສະຖານທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ.

¹⁴ຢາໂຄບໄດ້ຕັ້ງເສົາໃນສະຖານທີ່ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຂົາ ຄືເສົາຫົນຕີນໜຶ່ງ. ເຂົາໄດ້ເຫລືອງຕີມບູຊາເຫນືອເສົານັ້ນ ແລະເຫນົ້າມັນຫມາກກອກເຫດເຫຼັງເສົານັ້ນ.¹⁵ ຢາໂຄບໄດ້ໃສ່ຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ ເບັດເອນ.

¹⁶ພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງຈາກເບັດເອນໄປ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍັງຢູ່ຫ່າງຈາກເອເຟອາທາ, ນາງຮາເຊັນກໍເຈັບທ້ອງຈະອອກລູກ. ນາງເຈັບທ້ອງຫລາຍ.

¹⁷ໃນຂະນະທີ່ນາງໄກ້ຈະເກີດແລ້ວນັ້ນ, ນາງຜະດຸງຄົນກໍເວົ້າກັບນາງວ່າ, "ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ, ເພາະວ່າບັດນີ້, ເຈົ້າຈະໄດ້ລູກຜູ້ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ."¹⁸ ຂະນະທີ່ນາງກຳລັງຈະຕາຍ, ດ້ວຍລົມຫາຍໄຈຄັ້ງສຸດທ້າຍ ນາງໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ເຂົາວ່າ ເບັນໂອນີ, ແຕ່ພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ເຂົາວ່າ ເບັນຢາມິນ.

¹⁹ອາເຊັນໄດ້ຕາຍໄປ ແລະຖືກຝັງໄວ້ ລະຫວ່າງທາງໄປເມືອງເອເຟອາທາ ນັ້ນຄືເບັດເລເຮັມ.²⁰ ຢາໂຄບໄດ້ຕັ້ງເສົາເທິງຫລຸມສົບຂອງນາງ. ເປັນເຄື່ອງຫມາຍຫລຸມສົບຂອງນາງອາເຊັນມາເຖິງເທົ່າທຸກວັນນີ້.

²¹ ຢາໂຄບໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຕໍ່ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຂອງເຂົາທາງໃຕ້ຂອງຫໍຄອຍເອເດ ຂອງຝູງສັດ.²² ຂະນະທີ່ອິສະຣາເອນກຳລັງອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນນັ້ນ, ຮູເປັນໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງບິນຮາ ເມຍນ້ອຍຂອງພໍ່ຂອງເຂົາ, ແລະອິສະຣາເອນກໍໄດ້ຮູ້ເລື່ອງນີ້. ບັດນີ້ຢາໂຄບມີລູກຊາຍສິບສອງຄົນ.
²³ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາທີ່ເກີດຈາກນາງເລອາຄີ: ຮູເປັນລູກຊາຍຫົວປີຂອງຢາໂຄບ, ແລະ ຊິເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ແລະເຊບູໂລນ.
²⁴ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາທີ່ເກີດຈາກນາງຮາເຊັນ ມີດັງນີ້: ໂຢເຊັບ ແລະ ເປັນຢາມິນ.²⁵ ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາທີ່ເກີດຈາກນາງບິນຮາ, ຍິງຮັບໃຊ້ຂອງຮາເຊັນຄື: ດານ ແລະເນັບທາລີ.
²⁶ ພວກລູກຊາຍຂອງນາງຊິລະປາ, ຍິງຮັບໃຊ້ຂອງນາງເລອາ ຄື: ກາດ ແລະອາເຊ. ທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ຄືພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາໃນປັດດານອາຣຳ.²⁷ ຢາໂຄບໄດ້ມາຫາອີຊາກ, ພໍ່ຂອງຕີນທີ່ມ້າເຮ, ທີ່ເມືອງເຮັບໂຮນ, ບ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມ ແລະອີຊາກໄດ້ອາໄສຢູ່.
²⁸ ອີຊາກໄດ້ດຳລົງຊີວິດອີກຕໍ່ໄປຈົນເຖິງ 180 ປີ.²⁹ ອີຊາກໄດ້ສິ້ນລົມຫາຍໃຈ ແລະໄດ້ຕາຍໄປ, ແລະໄດ້ຖືກຮວບຮວມໄວ້ກັບພະບູຣຸດທັງຫລາຍຂອງເຂົາເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ມີອາຍຸສູງຫລາຍ, ເອຊາວ ແລະຢາໂຄບ, ລູກຊາຍຂອງເພິ່ນເອງ, ໄດ້ຝັງສົບເພິ່ນໄວ້.

36 ¹ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວ ຫລືມີຊື່ຫນຶ່ງອີກວ່າເອໂດມດ້ວຍ.² ເອຊາວໄດ້ຮັບເອົາຊາວກາງອານາ. ມາເປັນເມຍຂອງເຂົາຫລາຍຄົນ ຄົນເຫລົ່ານີ້ທີ່ເປັນເມຍຂອງເຂົາຄື: ນາງອາດາລູກສາວຂອງເອໂລນຊາວອິດຕີ; ນາງໂອໂຮລິບາມາລູກສາວຂອງອານາ, ຫລານສາວຂອງຊິເບໂອນຊາວອີວີ;³ ແລະນາງບາເສມາດ, ລູກສາວຂອງອີຊະມາເອນ, ນ້ອງສາວຂອງເນບາໂຢດ.
⁴ ອາດາມີລູກຊາຍເອລີຟັດແກ່ເອຊາວ, ແລະບາເສມາດເກີດລູກຊາຍເຣອູເອນ.⁵ ໂອໂຮລິບາມາເກີດລູກຊາຍ: ເຢອຸດ, ຢາລາມ, ແລະໂກຣາ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເອຊາວ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາໃນແຜ່ນດິນກາງອານາ.
⁶ ເອຊາວໄດ້ນຳເອົາບັນດາເມຍຂອງຕົນ, ບັນດາລູກຊາຍຂອງເຂົາລູກສາວຂອງເຂົາ, ແລະຊະມາຊິກຄົວເຮືອນທັງຫມົດຂອງເຂົາ, ຝູງສັດລ້ຽງທັງຫມົດຂອງເຂົາ, ແລະສິ່ງຂອງທັງຫມົດທີ່ເຂົາຄອບຄອງເປັນເຈົ້າຂອງຊຶ້ງເຂົາໄດ້ຊອກຫາຮວບຮວມມາໄດ້ໃນແຜ່ນດິນກາງອານາ, ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຫ່າງໄກຈາກຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ.⁷ ເຂົາໄດ້ເຮັດຢ່າງນີ້ ເພາະວ່າຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫລວງຫລາຍ ເກີນກວ່າທີ່ພວກເຂົາຈະຢູ່ດ້ວຍກັນໄດ້. ທີ່ດິນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ບໍ່ສາມາດຮອງຮັບພວກເຂົາໄດ້ເພາະຝູງສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ.⁸ ສະນັ້ນ ເອຊາວ, ຊຶ້ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າເອໂດມ, ຈຶ່ງໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນເຂດເນີນພູເສອີ.
⁹ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງເອຊາວ, ບັນພະບູຣຸດຂອງຊາວເອໂດມ ໃນດິນແດນທີ່ເນີນພູເສອີ.¹⁰ ເຫລົ່ານີ້ຄືບັນດາຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງເອຊາວ: ເອລີຟັດ, ລູກຊາຍຂອງອາດາເມຍຂອງເອຊາວ; ເຣອູເອນລູກຊາຍຂອງບາເສມາດ, ເມຍຂອງເອຊາວ.¹¹ ລູກຊາຍຂອງເອລີຟັດຄື: ເຕມານ, ໂອມາກ, ເຊໂຟ, ຄາຕາມ, ແລະເກນາດ.¹² ຕີມານ, ເມຍນ້ອຍຄົນຫນຶ່ງຂອງເອລີຟັດ, ລູກຊາຍຂອງເອຊາວ, ໄດ້ມີລູກຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງຊື່ອາມາເຫລັກ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຫລານຊາຍຂອງອາດານ, ເມຍຂອງເອຊາວ.
¹³ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງ ເຣອູເອນຄື: ນາຮາດ, ເຊຣາ, ຊາມມາ, ແລະມິດຊາ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຫລານຊາຍຂອງບາເສມາດ, ເມຍຂອງເອຊາວ.¹⁴ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງນາງໂອໂຮລິບາມາ, ເມຍຂອງເອຊາວ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນລູກສາວຂອງອານາ ແລະເປັນຫລານສາວຂອງຊິເບໂອນ. ນາງໄດ້ເກີດ: ເຢອຸດ, ຢາລາມ, ແລະໂກຣາແກ່ເອຊາວ.
¹⁵ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນທັງຫລາຍທຳມາກາງເຊື້ອສາຍມາຈາກເອຊາວ. ເຊື້ອສາຍຂອງ ເອລີຟັດ, ລູກຊາຍກົກຂອງເອຊາວ: ເຕມານ, ໂອມາກ, ເຊໂຟ, ເກນາດ,¹⁶ ໂກຣາ, ຄາຕາມ, ແລະອາມາເຫລັກ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນສືບເຊື້ອສາຍຈາກເອລີຟັດໃນແຜ່ນດິນຂອງເອໂດມ. ພວກເຂົາເປັນຫລານຊາຍຂອງອາດາ.
¹⁷ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນຈາກເຣອູເອນ, ລູກຊາຍຂອງເອຊາວຄື: ນາຮາດ, ເຊຣາ, ຊາມມາ, ແລະມິດຊາ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນສືບເຊື້ອສາຍມາຈາກເຣອູເອນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງເອໂດມ. ພວກເຂົາເປັນຫລານຊາຍຂອງບາເສມາດ, ເມຍຂອງເອຊາວ.¹⁸ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນຂອງນາງໂອໂຮລິບາມາ, ເມຍຂອງເອຊາວ ຄື: ເຢອຸດ, ຢາລາມ, ແລະໂກຣາ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ສືບເຊື້ອສາຍຈາກນາງໂອໂຮລິບາມາ, ລູກສາວຂອງອານາ.¹⁹ ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືລູກຊາຍທັງຫມົດຂອງເອຊາວ, ແລະເປັນວົງຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.
²⁰ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເສອີຊາວໂຮຣີ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນຄື: ໂລຕັນ, ໂຊບານ, ຊິເບໂອນ, ອານາ,²¹ ດີໂຊນ, ເອເຊ, ແລະດີຊານ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນຂອງຄົນໂຮຣີ, ຜູ້ຢູ່ອາໄສຂອງເສອີໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ.²² ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງ ໂລຕັນຄື: ໂຮຣີ ແລະໂຮມາມ, ແລະຕີມານນ້ອງສາວຂອງໂລຕັນ.
²³ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງໂຊບານຄື: ອັນວານ, ມານາຮາດ, ເອບານ, ເຊໂຟ, ແລະໂອນາມ.²⁴ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງຊິເບໂອນຄື: ອາອີຢາ ແລະອານາ. ນີ້ຄືອານາຜູ້ທີ່ພົບບ້ານຮ້ອນໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ໃນເວລາທີ່ເຂົາກຳລັງລ້ຽງຝູງລໍຂອງຊິເບໂອນພໍ່ຂອງຕົນ.
²⁵ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຂອງອານາ: ດີດີໂຊນ ແລະໂອໂຮລິບາມາ, ລູກສາວຂອງອານາ.²⁶ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງດີໂຊນຄື: ເຮັມດານ, ເອັດຊະບານ, ອິທະຣານ, ແລະເກຣານ.²⁷ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເອເຊຄີ: ຊາອາວານ, ແລະອາການ.²⁸ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງດີຊານຄື: ສູເຊ ແລະອາຣານ.
²⁹ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນຂອງຄົນໂຮຣີ ຄື: ໂລຕັນ, ໂຊບານ, ຊິເບໂອນ, ອານາ,³⁰ ດີໂຊນ, ເອເຊ, ແລະດີຊານ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນວົງຕະກູນຂອງຄົນໂຮຣີ, ຕາມບັນຊີວົງຕະກູນຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນເສອີ.
³¹ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນກະສັດ ແລະຫລານສາວຂອງເມຊາຮາບຜູ້ທີ່ປົກຄອງແຜ່ນດິນເອໂດມກ່ອນກະສັດໃດໆຈະມາປົກຄອງເຫນືອຄົນອິສະຣາເອນ:³² ເຈົ້າເບລາ, ລູກຊາຍຂອງເບຣໍ, ໄດ້ປົກຄອງເອໂດມ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງເຂົາຄືດິນຮາບາ.³³ ເມື່ອເບລາເສຍຊີວິດ, ຈາກນັ້ນໂຢບັບ, ລູກຊາຍຂອງເຊຣາ, ແຫ່ງເມືອງໂບຊະຣາໄດ້ປົກຄອງແທນເຂົາ.
³⁴ ເມື່ອໂຢບັບເສຍຊີວິດ, ຮູຊາມຄົນຂອງແຜ່ນດິນເຕມານ, ໄດ້ຂຶ້ນມາປົກຄອງແທນເຂົາ.³⁵ ເມື່ອຮູຊາມໄດ້ເສຍຊີວິດ, ຮາດັດ, ລູກຊາຍຂອງເບດັດ, ຜູ້ຮັບຊະນະຊາວມິດີອານໃນແຜ່ນດິນແດນໂມອາບ, ໄດ້ປົກຄອງແທນເຂົາຊື່ເມືອງຂອງເຂົາອາອີ.³⁶ ເມື່ອຮາດັດເສຍຊີວິດ, ຈາກນັ້ນສາມລາ, ແຫ່ງເມືອງມາສະເຣກາໄດ້ປົກຄອງແທນເຂົາ.
³⁷ ເມື່ອສາມລາເສຍຊີວິດ, ຈາກນັ້ນຊາອູນ ແຫ່ງເມືອງເຣໂຮໂບດທີ່ຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳໄດ້ປົກຄອງແທນເຂົາ.³⁸ ເມື່ອຊາອູນເສຍຊີວິດ, ຈາກນັ້ນບາອັນຮານາລູກຊາຍຂອງອັກໂບຮາດັດ ໄດ້ປົກຄອງແທນເຂົາ.³⁹ ເມື່ອບາອັນຮານາລູກຊາຍຂອງອັກໂບຮາດັດເສຍຊີວິດ, ຈາກນັ້ນຮາດານໄດ້ປົກຄອງແທນເຂົາ ຊື່ເມືອງຂອງເຂົາຄື ປາອູ. ເມຍຂອງເຂົາຊື່ວ່າເມເຣຕາເບນ, ລູກສາວຂອງມິດເຣັດ ແລະຫລານສາວຂອງເມຊາຮາບ.
⁴⁰ ເຫລົ່ານີ້ຄືຊື່ຂອງພວກຫົວຫນ້າຕະກູນຈາກບັນດາເຊື້ອສາຍ ຂອງເອຊາວຕາມວົງຕະກູນຂອງພວກເຂົາ ແລະຖິ່ນຖານຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍຊື່ຂອງພວກເຂົາຄື: ຕີມານ, ອານວາ, ເຢເຫັດ,⁴¹ ໂອໂຮລິບາມາ, ເອລາ, ປິນນ, ⁴² ເກນັດ, ເຕມານ, ມິບຊາ, ⁴³ ມັກດີເອນ, ແລະອີອາມ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຫົວຫນ້າວົງຕະກູນຂອງເອໂດມ, ຕາມການຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງພວກເຂົາໃນດິນແດນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຄອບຄອງ. ນີ້ຄື ເອຊາວ, ບັນພະບູຣຸດຂອງເອໂດມ.

37¹ ຢາໂຄບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຽງພໍໃນເດືອນສີ່, ໃນແຜ່ນດິນການາອານ. ປະຫວັດກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາໂຄບ. ໂຢເຊັບ, ເປັນຊາຍຫນຸ່ມອາຍຸ 17 ປີ, ເປັນຜູ້ດູແລຝູງສັດກັບອ້າຍຂອງເຂົາ. ເຂົາຢູ່ກັບພວກລູກຊາຍຂອງນາງບິນຮາ ແລະລູກຊາຍຂອງນາງຊິລະປາ, ຜູ້ເປັນເມຍນ້ອຍຂອງພໍ່ຕົນ. ໂຢເຊັບໄດ້ນຳສິ່ງທີ່ບໍ່ດີກ່ຽວກັບພວກເຂົາມາບອກໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາຟັງ.

² ອີສະຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ຮັກໂຢເຊັບຫລາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາເປັນລູກຊາຍທີ່ເກີດມາໃນເວລາທີ່ເພິ່ນແກ່ຕົວແລ້ວ. ເພິ່ນໄດ້ຕັດເສື້ອຜ້າທີ່ສວຍງາມໃຫ້ເຂົາ. ³ ເມື່ອພວກອ້າຍຂອງເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ ພໍ່ຂອງພວກຕົນຮັກເຂົາຫລາຍກວ່າຮັກພວກຕົນ. ພວກເຂົາກຽດຊັງເຂົາຫລາຍ ແລະບໍ່ເວົ້າຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ເຂົາ.

⁴ ໂຢເຊັບໄດ້ຝັນ, ແລະເຂົາໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນນັ້ນສູ່ພວກອ້າຍຂອງເຂົາ. ພວກເຂົາແຮງກຽດຊັງເຂົາຫລາຍຂຶ້ນ. ⁵ ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຂໍຝັງຄວາມຝັນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຝັນ.

⁶ ເບິ່ງແມ, ພວກເຮົາກຳລັງມັດຝ່ອນເຂົ້າຢູ່ທີ່ຫຼົງນາ. ເມື່ອມັດແລ້ວ, ຝ່ອນເຂົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນແລະຍືນຢູ່, ແລະສ່ວນຝ່ອນເຂົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາລ້ອມຮອບ, ແລະໄດ້ໂຄ້ງຄຳນັບໃຫ້ກັບຝ່ອນເຂົ້າຂອງຂ້ອຍ." ⁷ ພວກອ້າຍໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າຈະປົກຄອງເຫນືອພວກເຮົາຈິງຫຼືບໍ່? ເຈົ້າຈະປົກຄອງເຫນືອພວກເຮົາຈິງຫຼືບໍ່?" ພວກອ້າຍຈຶ່ງກຽດຊັງເຂົາຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ເພາະຄວາມຝັນຂອງເຂົາແລະຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ.

⁸ ເຂົາໄດ້ຝັນອີກຄັ້ງ ແລະເລົ່າຄວາມຝັນສູ່ພວກອ້າຍ. ເຂົາເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ຝັນອີກເລື່ອງໜຶ່ງ. ຄື: ດວງຕາເວັນ, ເດືອນ, ແລະດວງດາວສິບເອັດດວງໄດ້ກົມຄຳນັບຂ້ອຍ." ⁹ ເຂົາໄດ້ເລົ່າເລື່ອງນີ້ແກ່ພໍ່ຂອງເຂົາເຫມືອນທີ່ໄດ້ເລົ່າກັບພວກອ້າຍຂອງເຂົາ, ແລະພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ຕຳນິເຂົາ. ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ຄວາມຝັນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຝັນຄືຫຼັງ? ແມ່ຂອງເຈົ້າ ແລະເຮົາ ແລະພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຈະເຂົ້າມາເພື່ອກົມຄຳນັບເຈົ້າຊັ້ນບໍ່?" ¹⁰ ພວກອ້າຍຂອງເຂົາອິດສາເຂົາ, ແຕ່ພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ເກັບເລື່ອງນີ້ໄວ້ໃນໃຈ.

¹¹ ພວກອ້າຍຂອງເຂົາໄດ້ໄປລ້ຽງສັດຂອງພໍ່ທີ່ຊື່ເຄມ. ¹² ອີສະຣາເອນໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າກຳລັງໄປລ້ຽງສັດຢູ່ທີ່ເຄມ ເຈົ້າໄປຫາພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ ທີ່ກຳລັງລ້ຽງສັດຢູ່ທີ່ເຄມບໍ່ແມ່ນບໍ່? ມານີເທາະ, ແລະເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາພວກເຂົາ." ໂຢເຊັບໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າ, "ລູກຜ່ອມທີ່ຈະໄປ." ¹³ ອີສະຣາເອນໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ຈິງໄປດຽວນີ້, ໄປເບິ່ງດູວ່າພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າກັບພວກຝູງສັດຢູ່ດີກັນບໍ່? ແລ້ວກັບມາບອກເຮົາ." ສະນັ້ນຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງເຂົາອອກໄປຈາກຮ່ອມພູເຮັບໂຮນ, ແລະໂຢເຊັບກໍໄດ້ໄປຍັງທີ່ເຄມ.

¹⁴ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບໂຢເຊັບ. ເບິ່ງເຖີດ, ໂຢເຊັບກຳລັງເດີນໄປມາໃນທຶງນາ, ແລະຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ?" ¹⁵ ໂຢເຊັບໄດ້ຕອບວ່າ, "ຂ້ອຍຊອກຫາພວກອ້າຍຂອງຂ້ອຍ. ກະລຸນາ, ບອກຂ້ອຍແດ່ໄດ້ບໍ່ວ່າພວກເຂົາກຳລັງລ້ຽງຝູງສັດຢູ່ໃສ?" ¹⁶ ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຕອບວ່າ, "ພວກເຂົາຫາກໍໄປຈາກທີ່ນີ້, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພວກເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, 'ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຍັງເມືອງໂດທານກັນເທາະ.'" ¹⁷ ໂຢເຊັບໄດ້ໄປ ຕາມຫາພວກອ້າຍຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ພົບພວກເຂົາຢູ່ທີ່ເມືອງໂດທານ.

¹⁸ ພວກອ້າຍຫລຽວເຫັນເຂົາມາແຕ່ໄກ, ແລະກ່ອນທີ່ເຂົາຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງວາງແຜນເພື່ອທີ່ຈະຂ້າເຂົາ. ¹⁹ ພວກອ້າຍຂອງເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເຈົ້າຄົນຊ່າງຝັນກຳລັງມາ." ²⁰ ມາດຽວນີ້, ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າເຂົາ, ແລະຖິ້ມເຂົາໄວ້ທີ່ບໍ່ເຫລົ້າມີຈິກບໍ່ຫນຶ່ງ. ພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າສັດອ້າຍໄດ້ກັດກິນເຂົາ. ເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຝັນຂອງເຂົາຈະເປັນຢ່າງໃດ."

²¹ ເມື່ອຮູ້ເປັນໄດ້ຍິນພວກເຂົາເວົ້າດັ່ງນັ້ນ ກໍຊອກຫາວິທີຊ່ວຍໂຢເຊັບ. ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຢ່າໃຫ້ເຮົາເອົາຊີວິດຂອງລາວເທາະ." ²² ຮູ້ເປັນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຢ່າໃຫ້ເລືອດໄຫລເລີຍ. ໂຍນເຂົາລົງໃນບໍ່ ທີ່ຖືນແຕ້ງແລ້ງກັນດານນີ້ກໍພໍ, ແຕ່ຢ່າລົງມືຂ້າເຂົາເລີຍ ນັ້ນຄືລາວຈະຊ່ວຍໂຢເຊັບໃຫ້ພົບຈາກເງື່ອນມືຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອທີ່ຈະນຳເຂົາກັບໄປຫາພໍ່ຂອງເຂົາ.

²³ ເມື່ອໂຢເຊັບມາເຖິງພວກອ້າຍຂອງເຂົາ, ພວກເຂົາໄດ້ຈັບເຂົາແກ້ເສື້ອຜ້າທີ່ລາວນຸ່ງມາອອກ. ²⁴ ແລ້ວພວກເຂົາກໍຈັບລາວໂຍນຖິ້ມລົງໃນບໍ່ ບໍ່ນັ້ນບໍ່ມີນ້ຳ.

²⁵ ພວກເຂົາໄດ້ນັ່ງລົງເພື່ອຈະກິນອາຫານ. ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຫັນ, ແລະມີຄາລະວານຂອງພວກອີຊະມາເອນກຳລັງເດີນທາງມາຈາກເມືອງກີເລອາດ, ພ້ອມກັບຝູງອູດຂອງພວກເຂົາບັນທຸກເຄື່ອງເຫດ ແລະນ້ຳມັນພືດທີ່ມີກິນຫອມ ແລະຢ່າງໄມ້ຫອມ. ພວກເຂົາກໍລັງເດີນທາງບັນທຸກສິນຄ້າລົງໄປອີຍິບ.

²⁶ ຢູ່ດາໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, "ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ ຖ້າເຮົາຈະຂ້າມ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ ແລະປົກປິດເລືອດຂອງເຂົາ?"

²⁷ ມາເທາະໃຫ້ເຮົາຂາຍເຂົາໃຫ້ພວກອີຊະມາເອນສາ. ແລ້ວບໍ່ຕ້ອງຫາຮ້າຍເຂົາ. ເພາະເຂົາຄືນ້ອງຂອງເຮົາເປັນເລືອດເນື້ອຂອງເຮົາ." ພວກອ້າຍນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຂົາກໍໄດ້ຮັບຟັງເຂົາ. ²⁸ ພໍ່ຂອງເຂົາມີຄືອານໄດ້ຜ່ານມາ ພວກອ້າຍຂອງເຂົາ. ໄດ້ດຶງໂຢເຊັບຂຶ້ນມາ ແລະຍົກເຂົາອອກມາຈາກບໍ່ນັ້ນ.

ພວກເຂົາໄດ້ຂາຍໂຢເຊັບໃຫ້ກັບຊາວອີຊະມາເອນເປັນເງິນຊາວຫລຽນ. ຊາວອີຊະມາເອນໄດ້ພາໂຢເຊັບໄປຍັງອີຍິບ.

²⁹ ຮູ້ເປັນໄດ້ກັບໄປທີ່ບໍ່ນັ້ນ, ແລະ, ເບິ່ງເຖີດ, ໂຢເຊັບບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບໍ່ນັ້ນ. ເຂົາໄດ້ຈິກເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາ. ³⁰ ເຂົາໄດ້ກັບມາຫາພວກນ້ອງຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເດັກນັ້ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ! ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດ?"

³¹ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າແບ້ໂຕໜຶ່ງ ແລະຈາກນັ້ນໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງໂຢເຊັບ ແລະຈຸ່ມໃສ່ໃນເລືອດນັ້ນ. ³² ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ນຳມັນໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ພົບສິ່ງນີ້ຂໍເບິ່ງດູວ່າມັນເປັນເສື້ອຜ້າ. ຂອງລູກຊາຍຂອງພໍ່ຫລີບ." ³³ ຢາໂຄບຈຶ່ງໄດ້ ແລະເວົ້າວ່າ, "ນີ້ເປັນເສື້ອຜ້າຂອງລູກຊາຍເຮົາ. ສັດອ້າຍໄດ້ກັດກິນເຂົາແນ່ນອນ. ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກສັດອ້າຍຈິກເປັນຊິນຫຼັງ."

³⁴ ຢາໂຄບໄດ້ຈິກເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາ ແລະນຸ່ງເສື້ອຜ້າກະສອບເຂົ້າ. ເພິ່ນໄວ້ທຸກໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຕົນເປັນເວລານານ. ³⁵ ລູກຊາຍ ແລະລູກສາວທັງໝົດຂອງເພິ່ນໄດ້ລູກຂຶ້ນມາປອບໃຈເພິ່ນ, ແຕ່ເພິ່ນປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບການປອບໂຍນ. ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະລົງໄປທີ່ຢູ່ຂອງຄົນຕາຍຮ້ອງໃຫ້ຄ້າຄວນເຖິງລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ." ພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ເຖິງເຂົາ. ³⁶ ຊາວມິດີອານໄດ້ຂາຍເຂົາໃນເອຍິບ ໃຫ້ກັບໂປທີຟາ, ຂ້າຣາຊາການຂອງຟາຣາໂອ, ທີ່ເປັນຫົວຫນ້າຣາຊອົງຄະລັກ.

38¹ ແລ້ວນີ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ ຢູ່ດາໄດ້ໄປຈາກພວກອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ, ແລະໄປຢູ່ກັບຄົນອະດຸນລຳຊິວາ ຮີຣາ.

² ເຂົາໄດ້ພົບລູກສາວຂອງຊາຍຊາວການາອານຊີຊອກ. ເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ. ແລະໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງ.

³ ນາງໄດ້ຕັ້ງຄັນ ແລະ ເກີດລູກຊາຍ. ເຂົາໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ວ່າເອຣະ. ⁴ ນາງໄດ້ຖືພາອີກ ແລະ ເກີດລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ. ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ໂອນານ. ⁵ ນາງໄດ້ມີລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະ ເອີ້ນຊື່ເຂົາວ່າ ເຊລາ. ນາງໄດ້ເກີດເຂົາຢູ່ທີ່ອີກຊິບ.

⁶ ຢູ່ດາໄດ້ຫາເມຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເອຣະ, ລູກຊາຍກົກຂອງເຂົາ. ນາງຊື່ ຕາມາ. ⁷ ເອຣະລູກຊາຍກົກຂອງຢູ່ດາ, ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຢາເວ. ພຣະຢາເວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວຕາຍ.

⁸ ຢູ່ດາໄດ້ເວົ້າກັບໂອນານວ່າ, "ຈິງໄປຫລັບນອນກັບເມຍຂອງອ້າຍເຈົ້າ. ຈິງເຮັດຫນ້າທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງສາມີແກ່ນາງ, ແລະ ໃຫ້ນາງເກີດລູກເພື່ອອ້າຍຂອງເຈົ້າ." ⁹ ໂອນານໄດ້ຮູ້ວ່າ ເດັກນັ້ນຈະບໍ່ແມ່ນລູກຂອງຕົນ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ຫລັບນອນກັບເອື້ອຍໃຜຂອງເຂົາ, ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້

ນ້ຳກາມຕົກດິນ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີລູກສຳລັບອ້າຍຂອງຕົນ.¹⁰ ສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍຕາຂອງພຣະຢາເວ. ພຣະຢາເວຈຶ່ງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາຕາຍຄືກັນ.

¹¹ ຈາກນັ້ນຢູດາໄດ້ເວົ້າກັບຕາມາ, ລູກໃຜຂອງຕົນວ່າ, "ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງແມ່ຫມ້າຍໃນບ້ານຂອງພໍ່ເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຊລາ, ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈະເຕີບໃຫຍ່." ເພາະເພິ່ນໄດ້ກົວວ່າ, "ເຂົາຈະຕາຍຄືກັນກັບອ້າຍຂອງເຂົາດ້ວຍ." ສະນັ້ນ ຕາມາຈຶ່ງໄດ້ຈາກໄປ ແລະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານນຳພໍ່ຂອງຕົນ.

¹² ຫລັງຈາກນັ້ນເປັນເວລານານ, ລູກສາວຂອງຊອກເມຍຂອງຢູດາ, ກໍ່ຕາຍໄປ. ຢູດາໄດ້ຮັບການປອບປະໂລມ ແລະໄດ້ໄປຫາຄົນຕັດຂົນແກະຂອງເພິ່ນທີ່ຕິມນາ, ເພິ່ນ ແລະເພື່ອນຂອງເພິ່ນຄືຮີຣາຊາວອາດູນລຳ.¹³ ຕາມາໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າກຳລັງໄປຕິມນາເພື່ອຕັດຂົນແກະຂອງເຂົາ."¹⁴ ນາງຈຶ່ງປ່ຽນຊຸດຍິງຫມ້າຍຂອງນາງ ແລະໄດ້ຫົມຕົວນາງເອງດ້ວຍເອົາຜ້າຄຸມຫມ້າໄວ້. ນາງໄປນັ່ງທີ່ປະຕູຂອງບ້ານເອນາອິມທີ່ຈະໄປເມືອງຕິມນາ. ເພາະນາງໄດ້ເຫັນວ່າເຊລາກໍ່ໃຫຍ່ແລ້ວ ແຕ່ນາງຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນເມຍຂອງເຂົາເທື່ອ.

¹⁵ ເມື່ອຢູດາໄດ້ເຫັນນາງ ເພິ່ນກໍ່ຄິດວ່ານາງເປັນໂສເພນີ ເພາະວ່ານາງໄດ້ປິດບັງໃບຫນ້າຂອງນາງ.¹⁶ ເພິ່ນໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງທີ່ແຄມທາງ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມາເຖິດ, ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ຫລັບນອນກັບເຈົ້າ" ເພາະເພິ່ນບໍ່ຮູ້ວ່ານາງເປັນລູກໃຜຂອງຕົນເອງ. ແລະນາງຖາມຄືນວ່າ, "ທ່ານຈະຫລັບນອນກັບຂ້ອຍທ່ານຈະໃຫ້ອັນໃດແກ່ຂ້ອຍ?"

¹⁷ ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, "ເຮົາຈະສົ່ງແບ້ຫນຸ່ມຈາກຝູງມາໃຫ້ນ້ອງຫນຶ່ງໂຕ." ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະໃຫ້ອັນໃດເປັນຫລັກປະກັນແກ່ເຈົ້າໄດ້?"¹⁸ ນາງໄດ້ຕອບວ່າ, "ຂໍກາຂອງທ່ານທີ່ມີເຊືອກຫ້ອຍ, ແລະ ໄມ້ເຫືາທີ່ຢູ່ໃນມືທ່ານເປັນຫລັກປະກັນ." ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຂອງເຫລົ່ານັ້ນແກ່ນາງ, ແລະ ໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງ ແລະ ນາງກໍ່ໄດ້ຖືພາກັບເພິ່ນ.

¹⁹ ນາງໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຈາກໄປ. ນາງໄດ້ເອົາຜ້າຄຸມຫມ້າອອກ ແລະ ສວມໃສ່ເສື້ອຜ້າຍິງຫມ້າຍຂອງນາງ.²⁰ ຢູດາໄດ້ສົງແບ້ຫນຸ່ມຈາກຝູງໄປກັບເພື່ອນຂອງເຂົາ ຊາວອາດູນລຳ ເພື່ອທີ່ຈະຮັບຂອງປະກັນຄືນ ຈາກມືຂອງຜູ້ຍິງນັ້ນ, ແຕ່ເຂົາຫານາງບໍ່ພົບ.

²¹ ແລ້ວຄົນອາດູນລຳໄດ້ຖາມບັນດາຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ, "ຍິງໂສເພນີທີ່ເຄີຍຢູ່ເອນາອິມທີ່ແຄມທາງນີ້ຢູ່ໃສແລ້ວ?" ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ບໍ່ເຄີຍມີໂສເພນີທີນີ້."²² ເຂົາກໍ່ໄດ້ກັບໄປຫາຢູດາ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຫານາງບໍ່ພົບ. ພວກຜູ້ຊາຍຂອງທີ່ນັ້ນເວົ້າວ່າບໍ່ເຄີຍມີໂສເພນີທີນີ້."²³ ຢູດາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ໃຫ້ນາງເກັບສິ່ງຂອງຕ່າງໆໄວ້. ເພື່ອທີ່ເຮົາຈະບໍ່ຕ້ອງອົບອາຍ, ທີ່ຈຶ່ງເຮົາໄດ້ສົ່ງແບ້ຫນຸ່ມນີ້ໄປ, ແຕ່ເຈົ້າກໍ່ຫານາງບໍ່ພົບ."

²⁴ ຢູ່ດາຫລັງຈາກນັ້ນ ປະມານສາມເດືອນໄດ້ມີຄົນມາບອກຢູດາວ່າ, "ຫມາລູກໃຜຂອງທ່ານໄດ້ເປັນໂສເພນີ, ແລະຈົ່ງໆນາງໄດ້ຖືພາເພາະເຫດນັ້ນ." ຢູດາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງນຳມາຫາພິນີ ແລະ ເພົານາງເສຍ."²⁵ ເມື່ອນາງໄດ້ຖືກນຳອອກ, ນາງຈຶ່ງສົງຄົນໄປບອກກັບພໍ່ນາງວ່າ, "ຂ້ອຍຕັ້ງຫ້ອງກັບຜູ້ຊາຍຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້." ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂໍຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິດ, ວ່າໃຜເປັນເຈົ້າຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ກາທີ່ມີເຊືອກຫ້ອຍ ແລະໄມ້ເຫືານີ້ດູ.

²⁶ ຢູດາຈຶ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ແລະ ເວົ້າວ່າ, "ນາງມີຄວາມຊອບທັມຫລາຍກວ່າເຮົາ, ຕັ້ງແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິກນາງໃຫ້ເປັນເມຍຂອງເຊລາ, ລູກຊາຍຂອງເຮົາ." ແລະເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຫລັບນອນກັບນາງອີກ.

²⁷ ຢູມາເມື່ອເຖິງກຳນົດເກີດລູກ, ເບິ່ງເຖິດ, ມີລູກຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ.²⁸ ເມື່ອເຖິງເວລາກຳນົດເກີດລູກຜູ້ຫນຶ່ງເອົາມືອອກມາ, ນາງຜະດຸດຄັນໄດ້ເອົາດ້າຍສີແດງ ແລະໄດ້ຜູກທີ່ມີຂອງເຂົາແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຄົນນີ້ໄດ້ອອກມາກ່ອນ."

²⁹ ແຕ່ດັກນ້ອຍຫົດມືເຂົ້າຄືນ, ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາອອກມາກ່ອນ. ແລ້ວນາງຜະດຸດຄັນກໍ່ເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າໄດ້ແຕກກອກມາໄດ້ຢ່າໃດ!"

ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າເປເຣັດ.³⁰ ຈາກນັ້ນອ້າຍຂອງເຂົາ, ຈຶ່ງໄດ້ອອກມາ ຄືຄົນທີ່ມີດ້າຍສີແດງຜູກຕິດມື, ແລະ ເຂົາໄດ້ຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ເຊຣາ.

39 ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກນຳລົງໄປຍັງອີຢິບໂປຕີຟາ, ຄົນອີຢິບ ຜູ້ບັນຊາການອົງຄະລັກຂອງກະສັດຟາໂຣ,

ໄດ້ຊື່ເຂົາຈາກຄົນອີຊະມາເອນຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຂົາລົງມາທີນີ້.² ພຣະຢາເວໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບໂຢເຊັບ ແລະເຂົາໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດ.

ລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້ານາຍຄົນອີຢິບຂອງເຂົາ.

³ ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າພຣະຢາເວໄດ້ສະຖິດກັບເຂົາ ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດປະສົບຄວາມສຳເລັດ. ໂຢເຊັບໄດ້ເປັນທີ່ຊອບໃນສາຍຕາຂອງເຂົາ. ລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ໂປຕີຟາ. ໂປຕີຟາໄດ້ ໃຫ້ໂຢເຊັບຈັດການເບິ່ງແຍງບ້ານຂອງເຂົາ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງ, ເຂົາໄດ້ໃຫ້ໂຢເຊັບເບິ່ງແຍງທຸກສິ່ງ.

⁵ ຢູມາຫລັງຈາກທີ່ເຂົາໃຫ້ໂຢເຊັບຈັດການເບິ່ງແຍງບ້ານຂອງເຂົາ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງ, ທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ອວຍພອນບ້ານຂອງຄົນອີຢິບນັ້ນເພາະເຫັນແກ່ໂຢເຊັບ. ພຣະພອນຂອງພຣະຢາເວມີຢູ່ໃນທຸກສິ່ງທີ່ໂປຕີຟາມີໃນເຮືອນແລະໃນທຶງນາ. ໂປຕີຟາໄດ້ໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາມີໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການດູແລຂອງໂຢເຊັບ. ເຂົາບໍ່ຕ້ອງຄິດອັນໃດນອກຈາກອາຫານທີ່ເຂົາຈະກິນ. ໂຢເຊັບເປັນຊາຍຫນຸ່ມທີ່ຮູບຫລໍ່ ແລະມີສະເຫນ່.

⁷ ຫລັງຈາກນັ້ນເມຍຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາໄດ້ມີຄວາມປາຖະຫນາໃນໂຢເຊັບ. ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມາຫລັບນອນກັບຂ້ອຍ."⁸ ແຕ່ເຂົາໄດ້ປະຕິເສດ ແລະໄດ້ເວົ້າກັບເມຍຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງດູ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສິນໃຈວ່າຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງຢູ່ໃນບ້ານນີ້, ແລະເພິ່ນໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເປັນເຈົ້າຂອງ ໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການດູແລຂອງຂ້ານ້ອຍ.⁹ ບໍ່ມີໃຜໃນບ້ານນີ້ທີ່ໃຫຍ່ໄປກວ່າຂ້ານ້ອຍ.

ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຫວງອັນໃດໄວ້ຈາກຂ້ານ້ອຍ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຍານາງເພາະທ່ານເປັນເມຍຂອງເພິ່ນ, ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໃຫຍ່ຫລວງນີ້ ແລະ ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?"

¹⁰ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບທຸກມື້ທຸກວັນ, ແຕ່ເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະຫລັບນອນກັບນາງ ຫລືຢູ່ກັບນາງ.¹¹ ຢູມາມື້ຫນຶ່ງ ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນບ້ານເພື່ອທີ່ຈະທ່າງານຂອງເຂົາ. ບໍ່ມີຄົນຮັບໃຊ້ຈັກຄົນຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ.¹² ນາງໄດ້ຈັບຕົວເຂົາຈ້ອງເສື້ອເຂົາໄວ້ ແລະເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງຫລັບນອນນຳຂ້ອຍສາ." ແຕ່ເຂົາໄດ້ປະເສືອຜ້າຂອງເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງນາງ, ຫນີແລ່ນອອກໄປຂ້າງນອກ.

¹³ ເມື່ອນາງເຫັນໂຢເຊັບປະເສືອໄວ້ ແລະໄດ້ຫນີອອກໄປຂ້າງນອກ,¹⁴ ນາງຈຶ່ງຮ້ອງພວກຜູ້ຊາຍໃນບ້ານນາງ ແລະໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ໂປຕີຟາໄດ້ນຳ ຄົນເຮັດເຮືອມາເພື່ອຈະລ່ວງເກີນຕໍ່ເຮົາ. ເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຮົາເພື່ອທີ່ຈະຫລັບນອນກັບເຮົາ, ແລະເຮົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນ."¹⁵ ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນເຮົາຮ້ອງເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະເສືອຜ້າຂອງເຂົາໄວ້ກັບເຮົາ, ແລະແລ່ນຫນີໄປຂ້າງນອກ."

¹⁶ ນາງໄດ້ວາງເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາໄວ້ຂ້າງໆນາງ ຈົນຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຂົາໄດ້ເຂົ້າບ້ານມາ.¹⁷ ນາງໄດ້ບອກເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ, "ຄົນຮັບໃຊ້ເຮັດເຮືອທີ່ທ່ານໄດ້ນຳມາໃຫ້ເຮົາ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາເພື່ອຈະທ່າຫຍາບຄາຍຕໍ່ຂ້ອຍ."¹⁸ ແລ້ວນັກໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຂ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນ, ເຂົາໄດ້ປະເສືອຜ້າຂອງເຂົາໄວ້ທີ່ນີ້ແລະຫນີອອກໄປຂ້າງນອກ."

¹⁹ ແລ້ວເມື່ອເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາໄດ້ຍິນເລື່ອງເລົ່າ, ທີ່ເມຍຂອງເພິ່ນບອກເພິ່ນ ນິຕິສິ່ງທີ່ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ກະທຳຕໍ່ຂ້ອຍ ເພິ່ນໃຈຮ້າຍຫລາຍ.

²⁰ ເຈົ້ານາຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ນຳເຂົາໄປ ແລະຂັງເຂົາໄວ້ໃນຄູກ ສະຖານທີ່ຊົງນັກໂທດຂອງກະສັດໄດ້ຖືກຂັງຢູ່. ເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນຄູກນັ້ນ.

²¹ ແຕ່ພຣະຢາເວໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳໂຢເຊັບ ແລະ ໄດ້ສຳແດງພັນທະສັນຍາທີ່ສັດຊື່ແກ່ເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົາເປັນທີ່ຊອບ ໃນສາຍຕາຜູ້ຄຸມນັກໂທດ.

²² ຜູ້ຄຸມນັກໂທດໄດ້ມອບນັກໂທດທັງຫມົດໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດຫຍັງໃນທີ່ນັ້ນໂຢເຊັບໄດ້ເປັນຜູ້ຈັດການທັງຫມົດ.²³

ຜູ້ຄຸມນັກໂທດບໍ່ຕ້ອງກັງວົນເລື່ອງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາ, ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເຂົາ. ບໍ່ວ່າເຂົາຈະເຮັດສິ່ງໃດພຣະຢາເວກໍໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ປະສົບຄວາມສຳເລັດ.

40 ¹ແລ້ວນີ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີໜຶ່ງ, ເຈົ້າພະນັກງານຖວາຍຈອກສະເຕວີຍ ແລະເຈົ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ, ຂອງກະສັດອີຢິບໄດ້ເຮັດໃຫ້ກະສັດອີຢິບ ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເຄື່ອງໃຈ.² ຟາຣາອ໌ ເພິນຈິງໃຈຮ້າຍເຈົ້າໜ້າທີ່ທັງສອງຂອງພະອົງ, ຄືຫົວຫນ້າຄົນຖວາຍຈອກສະເຕວີຍ ແລະຫົວຫນ້າຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ.³ ພະອົງໄດ້ຂັງພວກເຂົາໄວ້, ໃນບ້ານຂອງຜູ້ບັນຊາການຮາຊອົງຄະລັກໃນຄຸກດຽວກັນກັບທີ່ໂຢເຊັບຖືກຂັງຢູ່.⁴ ພວກເພິນໄດ້ຖືກຂັງມາໄລຍະຫນຶ່ງ. ເຈົ້າພະນັກງານຖວາຍຈອກສະເຕວີຍ ແລະເຈົ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີໄດ້ຂັງກະສັດອີຢິບ ຂຶ້ນໄດ້ຖືກຂັງໃນຄຸກ.⁵ ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ຝັນ ແຕ່ລະຄົນຕ່າງຄົນຕ່າງຝັນໃນຄືນດຽວກັນ, ແລະຄວາມຝັນແຕ່ລະຄວາມຝັນຕ່າງກໍມີຄວາມຫມາຍຂອງມັນເອງ.⁶ ໂຢເຊັບໄດ້ມາຫາພວກເຂົາໃນຕອນເຊົ້າແລະໄດ້ເຫັນພວກເຂົາ. ເບິ່ງແມ່, ພວກເພິນເປັນທຸກ.⁷ ເຂົາຈຶ່ງຖາມເຈົ້າພະນັກງານຂອງຟາຣ໌ອ໌ຊຶ່ງຖືກຂັງຢູ່ກັບເຂົາໃນບ້ານຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາ, ກ່າວວ່າ, "ເປັນຫຍັງມືນີ້ ເບິ່ງພວກທ່ານເປັນທຸກ?"⁸ ພວກເພິນໄດ້ຕອບແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາທັງສອງໄດ້ຝັນ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສາມາດແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້." ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກເພິນວ່າ, "ການແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນບໍ່ແມ່ນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຂໍໄດ້ບອກຂ້າພ້ອມຝັງເບິ່ງດູ."⁹ ຫົວຫນ້າເຈົ້າພະນັກງານຖວາຍຈອກສະເຕວີຍໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນຂອງຕົນສູ່ໂຢເຊັບຝັງວ່າ, ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ໃນຄວາມຝັນຂອງເຮົາ, ມີເຄືອອະງຸ່ນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຮົາ."¹⁰ ເທິງເຄືອອະງຸ່ນມີສາມງ່າ. ມັນໄດ້ປົງໄປ, ດອກກໍບານ ແລະມີຜົວຫມາກອະງຸ່ນສູກງ່າ.¹¹ ຈອກສະເຕວີຍຂອງຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ຢູ່ໃນມືຂອງເຮົາ. ເຮົາໄດ້ເອົາພວກອະງຸ່ນ ແລະບິບເອົານ້ຳໃສ່ລົງໃນຈອກສະເຕວີຍຂອງຟາຣ໌ອ໌, ແລະເຮົາກໍໄດ້ຖວາຍຈອກສະເຕວີຍນັ້ນເທິງມືຂອງຟາຣ໌ອ໌."¹² ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ນິຕິການແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນ. ສາມາດນັບຫມາຍເຖິງສາມວັນ.¹³ ພາຍໃນສາມວັນ ຟາຣ໌ອ໌ຈະຍົກທ່ານຂຶ້ນແລະໃຫ້ທ່ານຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງເດີມຂອງທ່ານ. ທ່ານຈະໄດ້ຍ່ອມຈອກເຫລືອອະງຸ່ນຂອງຟາຣ໌ອ໌ໃນມືຂອງພະອົງ, ເຫມືອນເມື່ອທ່ານໄດ້ເຄີຍເປັນເຈົ້າພະນັກງານຍ່ອມຈອກເຫລືອອະງຸ່ນ."¹⁴ ແຕ່ຂໍທ່ານໄດ້ລະນຶກເຖິງຂ້າພ້ອມ ເມື່ອທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ, ແລະກະລຸນາສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຂ້າພ້ອມ. ດ້ວຍການກ່າວເຖິງຂ້າພ້ອມໃຫ້ຟາຣ໌ອ໌ຝັງ ແລະນຳຂ້າພ້ອມອອກໄປຈາກຄຸກນີ້."¹⁵ ເພາະທີ່ຈິງແລ້ວ ຂ້າພ້ອມໄດ້ຖືກລັກພາຕົວມາຈາກແຜ່ນດິນຂອງຊາວເຮັບເຮີ. ຫີນີ ຂ້າພ້ອມກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດຫຍັງທີ່ສົມຄວນໃຫ້ພວກເຂົາຈຳຈ່ອງຂ້າພ້ອມໃນຄຸກທີ່ແຂງແຮງມີດຊິດນີ້."¹⁶ ເມື່ອຫົວຫນ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີໄດ້ເຫັນວ່າ, ການແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນເປັນທີ່ຫນ້າພໍໃຈ, ເພິນຈິງເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ຂ້ອຍກໍໄດ້ຝັນດ້ວຍເຫມືອນກັນ, ຂ້ອຍຝັນວ່າ, ໄດ້ຖືກຖາດເຂົ້າຈີສາມຖາດເທິງຫົວຂ້ອຍ."¹⁷ ໃນຖາດເທິງສຸດມີເຂົ້າຈີຢ່າງດີທຸກຊະນິດສຳລັບຟາຣ໌ອ໌, ແຕ່ມີຝຸງນຶກໄດ້ມາກິນເຂົ້າຈີໃນຖາດເທິງຫົວຂອງເຮົາ."¹⁸ ໂຢເຊັບໄດ້ຕອບແລະເວົ້າວ່າ, "ນິຕິການແກ້ຄວາມຝັນ. ຖາດສາມໃບນັ້ນຫມາຍເຖິງສາມວັນ.¹⁹ ພາຍໃນສາມວັນນີ້ ຟາຣ໌ອ໌ຈະຍົກຫົວຂອງທ່ານອອກຈາກຄຸກ. ແລະຈະແຂ່ງຂັນທ່ານໄວ້ເທິງຕື້ນໄມ້ ແລະຝຸງນຶກຈະມາເຈາະກິນເນື້ອຂອງທ່ານ."²⁰ ແລ້ວນີ້ກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ່ສາມ ຂຶ້ນເປັນວັນເກີດຂອງຟາຣ໌ອ໌. ພະອົງໄດ້ຊົງດຶງການກິນລ້ຽງສຳລັບຂ້າພ້ອມຂອງພົນທຸກຄົນ. ພະອົງໄດ້ຊົງຍົກຫົວຫນ້າເຈົ້າພະນັກງານຖວາຍຈອກສະເຕວີຍ ແລະຫົວຫນ້າເຈົ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີຂຶ້ນ, ໃນທ່າມກາງຂ້າພ້ອມທັງຫລາຍຂອງພະອົງ.²¹ ເພິນໄດ້ຊົງຄືນຕຳແໜ່ງໃຫ້ກັບຫົວຫນ້າ ເຈົ້າພະນັກງານຖວາຍຈອກສະເຕວີຍໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ເຂົາຮັບຜິດຊອບຖວາຍຈອກສະເຕວີຍເທິງມືຂອງຟາຣ໌ອ໌ຄືກ່ອນ.²² ແຕ່ພະອົງໄດ້ສັງແຂວນຄໍ, ຫົວຫນ້າເຈົ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ. ເຫມືອນດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ຄວາມຝັນໃຫ້ພວກເຂົາ.²³ ຫົວຫນ້າເຈົ້າພະນັກງານຖວາຍຈອກສະເຕວີຍບໍ່ໄດ້ຈິດຈຳໂຢເຊັບ ແລະໄດ້ລືມເຂົາ.

41 ¹ເຫດການນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອສິນສຸດສອງປີ ເຕັມເມື່ອຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ຊົງຝັນວ່າ. ພະອົງໄດ້ຊົງຍືນ, ຢູ່ທີ່ແຄມແມ່ນ້ຳນິນ.² ໃນຂະນະນັ້ນ, ມີແມ່ງົວເຈັດໂຕໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳນິນ, ຫນ້າເບິ່ງ, ແລະອ້ວນພິ ແລະພວກມັນກິນຫຍ້າທ່າມກາງຕື້ນກີກ.³ ເບິ່ງແມ່, ແລະມີແມ່ງົວອີກເຈັດໂຕທີ່ໄດ້ຕາມຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳນິນ, ຫນ້າລ້ຽງຽດ ແລະຈ່ອຍຜອມ. ພວກມັນໄດ້ຍືນຢູ່ຂ້າງໆ ກັບແມ່ງົວໂຕອື່ນໆ ເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳນິນ.⁴ ຈາກນັ້ນພວກແມ່ງົວທີ່ຫນ້າລ້ຽງຽດ ແລະຈ່ອຍຜອມ ກໍໄດ້ກິນກິນແມ່ງົວເຈັດໂຕທີ່ຫນ້າເບິ່ງ ແລະອ້ວນພິເສຍ. ຈາກນັ້ນຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ຊົງຕື້ນຂຶ້ນ.⁵ ຈາກນັ້ນພະອົງກໍຫລັບໄປອີກ ແລະໄດ້ຊົງຝັນເປັນເທື່ອທີສອງ. ເບິ່ງແມ່, ມີຕື້ນເຂົ້າຕື້ນຫນຶ່ງ, ມີຮວງເຂົ້າເຈັດຮວງທີ່ສົມບູນ ແລະດີ.⁶ ເບິ່ງແມ່, ມີຮວງເຂົ້າເຈັດຮວງ, ທີ່ເມັດລົບ ແລະຫງ້ວແຫ້ງ, ເພາະຕາເວັນອອກໄດ້ງອກຂຶ້ນມາ.⁷ ຮວງເຂົ້າລົບເຈັດຮວງໄດ້ກິນກິນຮວງເຂົ້າສົມບູນ ແລະດີທັງເຈັດຮວງ. ຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ຕື້ນຂຶ້ນ, ແລ້ວກໍເຫັນວ່າ, ຕົນກຳລັງຝັນໄປ.⁸ ໃນຕອນເຊົ້າຂອງມື້ນັ້ນ ເພິນຈຸ່ນວາຍໃຈຫລາຍ. ພະອົງກໍເປັນທຸກ ພະອົງໄດ້ສັງຄົນໄປເອີນຫມໍ້, ຫມໍ້, ແລະນັກປຣາດໃນອີຢິບເຂົ້າມາເຝົ້າ ຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ຊົງບອກພວກເຂົາເຖິງຄວາມຝັນຂອງພະອົງ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໃຫ້ຟາຣ໌ອ໌ໄດ້.⁹ ຈາກນັ້ນຫົວຫນ້າພະນັກງານຖວາຍຈອກສະເຕວີຍໄດ້ທຸນຟາຣ໌ອ໌ວ່າ, "ວັນນີ້ຂ້າພ້ອມໄດ້ຄິດເຖິງຄວາມຜິດຂອງຂ້າພ້ອມ."¹⁰ ຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ຊົງໃຈຮ້າຍຕໍ່ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງ, ແລະໄດ້ສັງຂັງຂ້າພ້ອມໃນບ້ານຂອງຜູ້ບັນຊາການຜູ້ຮັກສາຮາຊວັງ, ທັງຫົວຫນ້າ ພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ, ແລະຂ້າພ້ອມ.¹¹ ພວກຂ້າພ້ອມທັງສອງຕ່າງກໍຝັນ, ໃນຄືນດຽວກັນຕ່າງຄົນຕ່າງຝັນຕາມການແກ້ຄວາມຝັນຂອງເຂົາ.¹² ມີຊາຍຫນຸ່ມຊາວເຮັບເຮີ, ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຜູ້ບັນຊາການຮາຊອົງຄະລັກໄດ້ຢູ່ກັບພວກຂ້າພ້ອມ. ພວກຂ້າພ້ອມໄດ້ບອກເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ແກ້ຄວາມຝັນໃຫ້. ພວກຂ້າພ້ອມແຕ່ລະຄົນໄດ້.¹³ ແລະມັນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ. ຟາຣ໌ອ໌ ໄດ້ຄືນຕຳແໜ່ງໃຫ້ຂ້າພ້ອມແຕ່ອີກຄືນຫນຶ່ງເຂົາໄດ້ຖືກແຂວນຄໍ."¹⁴ ແລ້ວຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ຄົນໄປນຳເອົາໂຢເຊັບມາ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບໄປນຳເຂົາອອກມາຈາກເຮືອນຈຳ. ເຂົາໄດ້ແຖບວດເຄົາຂອງເຂົາເອງ, ແລະປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາ, ແລະໄດ້ມາເຂົ້າເຝົ້າ ຟາຣ໌ອ໌.¹⁵ ຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢເຊັບວ່າ, "ເຮົາໄດ້ຝັນ, ແລະບໍ່ມີໃຜແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້. ແຕ່ເຮົາໄດ້ຍືນເລື່ອງກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ວ່າເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍືນເລື່ອງລາວຄວາມຝັນເຈົ້າສາມາດແກ້ຄວາມຝັນນັ້ນໄດ້."¹⁶ ໂຢເຊັບໄດ້ທຸນຕອບ ຟາຣ໌ອ໌, ກ່າວວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນຂ້າພ້ອມດອກ. ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຕ່າງຫາກທີ່ຈະແກ້ຄວາມຝັນຢ່າງດີໃຫ້ທ່ານໄດ້."¹⁷ ຟາຣ໌ອ໌ໄດ້ກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ໃນຄວາມຝັນຂອງເຮົາ, ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໄດ້ຍືນຢູ່ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳນິນ."¹⁸ ນີ້ແລະ, ມີແມ່ງົວເຈັດໂຕຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳນິນ, ທີ່ຜູ້ພິ ແລະສວຍງາມ, ແລະພວກມັນໄດ້ກິນຫຍ້າທ່າມກາງຕື້ນກີກ.¹⁹ ເບິ່ງແມ່, ມີແມ່ງົວອີກເຈັດໂຕຕາມຂຶ້ນມາອ້ອມແອ, ບໍ່ຫນ້າເບິ່ງເລີຍ, ແລະ ຜອມໂຊຫົວແຜ່ນດິນເອຍິບ. ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນແມ່ງົວທີ່ຫນ້າເບິ່ງເຊັ່ນນີ້ມາກ່ອນ.²⁰ ແມ່ງົວຜອມໂຊ ແລະ ບໍ່ຫນ້າເບິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກິນກິນແມ່ງົວໂຕທີ່ຜູ້ພິຂຶ້ນມາຕອນທຳອິດ.²¹ ເມື່ອພວກມັນໄດ້ກິນແມ່ງົວອ້ວນພິເຫລົ່ານັ້ນ, ແລ້ວພວກມັນແຮງຈ່ອຍຜອມກວ່າເກົ່າ, ຈາກນັ້ນເຮົາກໍໄດ້ຕື້ນຂຶ້ນ.

²²ເຮົາໄດ້ຝັນອີກ, ແລະ ເບິ່ງເຖິງ, ມີຮວງເຂົ້າເຈັດຮວງແຕກອອກມາຈາກຕົ້ນເຂົ້າຕົ້ນຫນຶ່ງເມັດສົມບູນ ແລະ ດີ.²³ນິເດ, ມີຮວງເຂົ້າອີກເຈັດຮວງແຕກອອກມາ, ພາຍຫລັງເມັດເຂົ້າລົບ, ແລະ ຫຼັງແຕ່ງເພາະຖືກລົມຕາເວັນອອກ.²⁴ຮວງເຂົ້າເມັດລົບໄດ້ກິນກິນຮວງເຂົ້າເມັດຕຶງເຈັດຮວງນັ້ນ. ເຮົາໄດ້ບອກຄວາມຝັນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ພວກມາຢາກິນ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດແກ້ຄວາມຝັນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຮົາໄດ້."

²⁵ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກຕໍ່ຟາລາໂຣວ່າ, "ຄວາມຝັນທັງສອງຂອງຟາໂຣມີຄວາມຫມາຍດຽວກັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງແຈ້ງ, ໃຫ້ຟາໂຣຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງກະທຳ.²⁶ແມ່ງົວທີ່ຖືພິເຈດໂຕຄືເຈັດປີ, ແລະຮວງເຂົ້າເມັດສົມບູນເຈັດຮວງກໍຄືເຈັດປີ. ຄວາມຝັນທັງສອງຢ່າງເປັນເລື່ອງດຽວກັນ.

²⁷ແມ່ງົວທີ່ຈ່ອຍຜອມ ແລະບໍ່ຫນ້າເບິ່ງເຈັດໂຕທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາພາຍຫລັງຄືເຈັດປີ, ແລະເຊັ່ນດຽວກັນຮວງເຂົ້າເມັດລົບໄຫມ້ກຽມດ້ວຍລົມຕາເວັນອອກກໍຈະເປັນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຶດຢາກອາຫານ.²⁸ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກຕໍ່ຟາໂຣເຖິງສິ່ງທີ່. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງກະທຳ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍຕໍ່ຟາໂຣ.

²⁹ຈົງລະວັງ, ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຶດຢາກອາຫານສົມບູນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະເກີດຂຶ້ນຫົວແຜ່ນດິນອີຍ.

³⁰ເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຢາກອາຫານຈະຕາມມາ, ແລະຄວາມອຶດຢາກສົມບູນທີ່ຜ່ານມາໃນແຜ່ນດິນອີຍຈະຖືກລືບໄປ, ແລະຄວາມອຶດຢາກຈະທຳລາຍແຜ່ນດິນນັ້ນ.³¹ຄວາມອຶດຢາກສົມບູນໃນແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກຈິດຈຳ, ເພາະຄວາມອຶດຢາກອາຫານທີ່ຕິດຕາມມານັ້ນ ຮ້າຍແຮງຢ່າງແສນສາຫັດ.³²ຟາໂຣໄດ້ຝັນຊ້າເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນໂກ່ງນີ້.

³³ຂໍໃຫ້ຟາໂຣຊອກຫາຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີ, ແລະສະຫລຽວສະຫລາດຈັກຄົນຫນຶ່ງ ຕັ້ງເຂົາໃຫ້ປົກຄອງເຫນືອແຜ່ນດິນອີຍ.³⁴ຂໍໃຫ້ ຟາໂຣ: ເຮັດສິ່ງນີ້ຄືໃຫ້ພະອົງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເຫນືອແຜ່ນດິນ. ໃນປີທີ່ອຸດົມສົມບູນນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາເກັບພືດຜົນຂອງອີຍປະຫນຶ່ງໃນຫ້າສ່ວນໃນເຈັດປີທີ່ອຸດົມສົມບູນ.

³⁵ໃຫ້ພວກເຂົາເກັບຮວບຮວມອາຫານທັງຫມົດຂອງປີທີ່ອຸດົມສົມບູນທີ່ກຳລັງມາ ແລະເກັບເຂົ້າດ້ວຍອຳນາດຟາໂຣ, ເພື່ອເປັນອາຫານທີ່ຈະໃຊ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ. ພວກເຂົາຕ້ອງດູແລຮັກສາໄວ້.³⁶ອາຫານເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກໃຊ້ສຳລັບແຜ່ນດິນໃນຊ່ວງເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຢາກອາຫານທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີຍ. ໂດຍວິທີການນີ້ແຜ່ນດິນ ຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍລ້າງດ້ວຍການອຶດຢາກອາຫານ."

³⁷ຄຳແນະນຳນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນສາຍຕາຂອງ ຟາໂຣ ແລະໃນສາຍຕາຂອງບັນດາຂ້າຣາຊການທັງຫມົດຂອງພະອົງ.³⁸ຟາໂຣໄດ້ກ່າວກັບພວກຂ້າຣາຊການຂອງພະອົງວ່າ, "ເຮົາຈະສາມາດຫາຜູ້ຊາຍເຊັ່ນນີ້, ທີ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ດ້ວຍໄດ້ບໍ່?"

³⁹ດັ່ງນັ້ນຟາໂຣຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ເພາະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳເລັດສິ່ງທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຈົ້າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະສະຫລາດເຫມືອນເຈົ້າ.⁴⁰ເຈົ້າຈະດູແລອາຊີບກະສິກຳຂອງເຮົາ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຮົາທັງຫມົດຈະຖືກປົກຄອງດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ສະເພາະບັນລັງນີ້ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເຮົາຈະເປັນໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າ.⁴¹ຟາໂຣໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ເຫນືອແຜ່ນດິນອີຍ."

⁴²ຟາໂຣໄດ້ຖອດແຫວນແຫ່ງອຳນາດອອກຈາກນິວມີຂອງພະອົງ ແລະໄດ້ສວມໃສ່ໃຫ້ກັບໂຢເຊັບ. ພະອົງໄດ້ສວມເສື້ອຜ້າເລນິນຢ່າງດີໃຫ້ກັບເຂົາ, ແລະສວມສ້ອຍທອງຄຳຄ້ອງຂອງເຂົາ.⁴³ພະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ເຂົາໃຊ້ລົດມ້າຄັນທີ່ສອງທີ່ພະອົງຊົງເປັນເຈົ້າຂອງ. ຈະມີຜູ້ຊາຍປະກາດໄປຂ້າງຫນ້າເຂົາວ່າ, "ຈົງຄູກເຂົາລົງ." ຟາໂຣໄດ້ຕັ້ງເຂົາໄວ້ເຫນືອແຜ່ນດິນອີຍທັງຫມົດ.

⁴⁴ຟາໂຣໄດ້ກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ເຮົາຄືຟາໂຣ, ແລະຫົວທັງແຜ່ນດິນອີຍນີ້, ບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະຍົກມື ຫລືຍົກຕີນຂອງເຂົາໄດ້ ນອກຈາກເຈົ້າຈະອະນຸຍາດ."

⁴⁵ຟາໂຣໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ໂຢເຊັບວ່າ, "ຊາເຟນາດປາເນອາ." ພະອົງປະທານນາງອາເສນາດລູກສາວຂອງໂປຕີເຟຣາ, ປະໂລຫິດຂອງເມືອງໂອນ ເປັນເມຍຂອງເຂົາ.

⁴⁶ໂຢເຊັບມີອາຍຸໄດ້ສາມສິບປີ ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ຍິນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຟາໂຣ, ກະສັດອີຍ. ໂຢເຊັບໄດ້ອອກໄປຈາກການເຂົ້າເຝົ້າຟາໂຣ, ແລະອອກໄປຫົວແຜ່ນດິນອີຍ.

⁴⁷ໃນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຶດຢາກອາຫານ ແຜ່ນດິນໄດ້ໃຫ້ຜົນຜະລິດຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

⁴⁸ໃນຕະຫລອດເຈັດປີ ເພິ່ນໄດ້ຮັບໂຮມອາຫານທີ່ມີທັງຫມົດ ໃນແຜ່ນດິນອີຍ ແລະເກັບອາຫານນັ້ນໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ. ເພິ່ນໄດ້ເກັບອາຫານຂອງແຕ່ລະເມືອງຈາກທຶງນາ ແລະພື້ນທີ່ຮອບໆເມືອງໄວ້ທີ່ແຕ່ລະເມືອງນັ້ນ.⁴⁹ໂຢເຊັບໄດ້ເກັບຮັກສາເຂົ້າໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຫມືອນຊາຍແຫ່ງທ້ອງທະເລ, ຫລາຍຈົນກະທັ່ງເຂົ້າຕ້ອງສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຮັດບັນຊີ, ເນື່ອງຈາກມັນມີຫລາຍເກີນກວ່າທີ່ຈະນັບໄດ້.

⁵⁰ກ່ອນທີ່ປີແຫ່ງການອຶດຢາກຈະມາເຖິງ, ໂຢເຊັບໄດ້ມີລູກຊາຍສອງຄົນກັບນາງອາເສນາດ, ລູກສາວຂອງໂປຕີເຟຣາ ປະໂລຫິດ ເມືອງໂອນເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ເຂົາ.⁵¹ໂຢເຊັບໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຄົນຂອງເຂົາວ່າ, ມານາເຊ ເພາະເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍລົມຄວາມຍາກລຳບາກທັງຫມົດຂອງຂ້ອຍ ແລະຄົວເຮືອນທັງຫມົດຂອງພໍ່ຂ້ອຍ."⁵²ເພິ່ນໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຄົນທີ່ສອງວ່າ ເອຟຣາອິມ, ເພາະເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້ອຍມີຫມາກຜົນໃນດິນແດນແຫ່ງ ຄວາມຍາກລຳບາກຂອງຂ້ອຍ."

⁵³ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມອຶດຢາກອາຫານ ໃນແຜ່ນດິນອີຍກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.⁵⁴ເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຢາກອາຫານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ຕາມທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວໄວ້. ເກີດການອຶດຢາກອາຫານຂຶ້ນຫົວແຜ່ນດິນ, ແຕ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຍຍັງມີອາຫານກິນ.

⁵⁵ເມື່ອເກີດການອຶດຢາກຂຶ້ນຫົວທັງແຜ່ນດິນອີຍ, ປະຊາຊົນໄດ້ມາຮ້ອງຂໍອາຫານຈາກຟາໂຣ. ຟາໂຣໄດ້ກ່າວກັບປະຊາຊົນອີຍທັງຫມົດວ່າ, "ຈົງໄປຫາໂຢເຊັບ ແລະຈົງເຮັດຕາມທີ່ເຂົາບອກໃຫ້ເຮັດ".⁵⁶ການອຶດຢາກອາຫານໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫົວທັງແຜ່ນດິນ. ໂຢເຊັບໄດ້ຂສາງເຂົ້າທັງຫມົດ ແລະຂາຍອາຫານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນອີຍ.⁵⁷ປະຊາຊົນຈາກທັງຫມົດແຜ່ນດິນໄດ້ມາຍັງອີຍ ເພື່ອຂໍຊື້ເຂົ້າຈາກໂຢເຊັບ, ເພາະວ່າໄດ້ເກີດການອຶດຢາກຢ່າງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນຫົວທັງແຜ່ນດິນ.

42 ¹ເມື່ອຢາໂຄບຮູ້ວ່າຢູ່ທີ່ປະເທດອີຍຍັງມີເຂົ້າຂາຍ. ເພິ່ນກໍເວົ້າຕໍ່ພວກລູກຊາຍຂອງເພິ່ນວ່າ, "ພວກເຈົ້າພາກັນຢູ່ລ້າໆເຮັດຫຍັງ?"²ເພິ່ນເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງນີ້, ເຮົາໄດ້ຍິນວ່າທີ່ໃນອີຍມີເຂົ້າຂາຍ. ຈົງລົງໄປທີ່ນັ້ນ ແລະຊື້ເຂົ້າຈາກທີ່ນັ້ນມາໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອທີ່ເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່."³ອ້າຍທັງສິບຄົນຂອງໂຢເຊັບ ໄດ້ລົງໄປຊື້ເຂົ້າຈາກອີຍ.⁴ແຕ່ເປັນຢາມືນ, ນ້ອງຊາຍຂອງໂຢເຊັບນັ້ນ, ຢາໂຄບບໍ່ໄດ້ລົງໄປກັບພວກອ້າຍຂອງເຂົາ, ເພາະເຂົາຢ້ານວ່າເປັນຢາມືນຈະໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍເນື່ອງຈາກການອຶດຢາກອາຫານຊຶ່ງເກີດໃນແຜ່ນດິນການາອານ.

⁵ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂຄບໄດ້ເດີນທາງມາ, ເພື່ອທີ່ຈະຊື້ເຂົ້າທຳມາກາງຄົນທັງຫລາຍທີ່ມານັ້ນ.⁶ບັດນີ້ໂຢເຊັບໄດ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເຫນືອແຜ່ນດິນນັ້ນ. ເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ຂາຍເຂົ້າໃຫ້ກັບຄົນທັງແຜ່ນດິນແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ. ພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາ ແລະໂຄ້ງຄຳນັບເພິ່ນ ຫນ້າຂອງພວກເຂົາເຖິງພື້ນ.

⁷ໂຢເຊັບໄດ້ເຫັນພວກອ້າຍ ເພິ່ນກໍຈື່ພວກເຂົາໄດ້, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ປົກປິດຕົວເພິ່ນເອງຈາກພວກເຂົາ ແລະໄດ້ເວົ້າຢ່າງມີອຳນາດກັບພວກເຂົາ.

⁸ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າມາແຕ່ໃສ?" ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ຈາກແຜ່ນດິນການາອານເພື່ອຂໍຊື້ອາຫານ."⁹ໂຢເຊັບຈື່ພວກອ້າຍຂອງຕົນໄດ້, ແຕ່ພວກເຂົາຈື່ໂຢເຊັບບໍ່ໄດ້.

¹⁰ແລ້ວໂຢເຊັບກໍໄດ້ລະນຶກເຖິງຄວາມຝັນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຝັນກ່ຽວກັບພວກເຂົາ, ແລະເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າເປັນຄົນສອດແນມ! ພວກເຈົ້າ

ໄດ້ມາເພື່ອທີ່ຈະເບິ່ງຈຸດອ່ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການປ້ອງກັນຂອງແຜ່ນດິນ."¹¹ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເພິ່ນວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນດອກເຈົ້າມາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ

ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ມາເພື່ອທີ່ຈະຊື້ອາຫານ."¹²ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫມົດເປັນລູກຊາຍຮວ່ມພໍດຽວກັນ. ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນ

ສັດຊື່ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນຄົນສອດແນມ."

¹² ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນດອກ, ພວກເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອເບິ່ງສ່ວນທີ່ງົບໄດ້ມີການປ່ຽນຮ່າງຂອງແຜ່ນດິນ."¹³ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພວກເຂົາເຮັດ, ພວກເຂົາເຮັດ ໃຊ້ຂອງທ່ານ ມີຮ່າຍນ້ຳກັນສືບສອງຄົນ, ເປັນພວກລູກຊາຍຮ່ວມພໍດຽວກັນໃນແຜ່ນດິນການາອານ. ເບິ່ງເທາະ, ນ້ອງຊາຍ ຫລ້າຂະນະນີຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາ, ແລະນ້ອງຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງກໍໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ."

¹⁴ ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ມັນເປັນຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າແລ້ວ; ພວກເຈົ້າເປັນຄົນສອດແນມ.¹⁵ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຈົ້າຕ້ອງຖືກກວດສອບຟາໂຣຊິງພະຊົນຢູ່ສິ້ນໃດ, ພວກເຈົ້າຈະໄປຈາກທີ່ນີ້ບໍ່ໄດ້, ນອກຈາກວ່ານ້ອງຊາຍຫລ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະມາທີ່ນີ້.¹⁶ ຈົ່ງສົ່ງ ພວກເຈົ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃຫ້ໄປພາຍນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າມາ. ເພື່ອຈະພິສູດຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າວ່າເປັນຄວາມຈິງຫລືບໍ່, ແລະໃຫ້ຂັງພວກເຈົ້າທີ່ຍັງ ເຫລືອໄວ້ໃນຄຸກ."¹⁷ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງຂັງພວກເຂົາທັງຫມົດໄວ້ເປັນເວລາສາມວັນ.

¹⁸ ໃນວັນທີສາມ ໂຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ເພາະເຮົາຢາກເກງພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ເພື່ອຈະລອດຊີວິດໄດ້. ¹⁹ ຄືຖ້າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັດຊື່, ກໍໃຫ້ພີ່ນ້ອງຄົນໜຶ່ງຂອງພວກເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນຄຸກນີ້, ແຕ່ພວກເຈົ້າທີ່ເຫລືອໃຫ້ນຳເອົາເຂົາກັບໄປ, ເພື່ອບັນເທົາການອິດຫວັດໃນຢ້ານຂອງພວກເຈົ້າ."²⁰ ຈົ່ງນຳ ນ້ອງຊາຍຫລ້າຂອງພວກເຈົ້າມາຫາເຮົາ ເພື່ອຍື່ນຢັນຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ." ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ.

²¹ ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, "ພວກເຮົາມີຄວາມຜິດຈົ່ງຫຼົງຫຼວງກັບນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມເຈັບປວດຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ ເມື່ອເຂົາໄດ້ຂໍ້ອງພວກເຮົາ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຍອມຟັງເຂົາ ດັ່ງນັ້ນຄວາມເຈັບປວດນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຢືນກັບມາຖືກພວກເຮົາ."²² ຮູເບັນໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ, "ຂ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຈົ້າບໍ່? "ວ່າຢ່າເຮັດບາບຕໍ່ເດັກຄົນນັ້ນ," ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມຟັງຂ້ອຍເລີຍ ບັດນີ້, ເບິ່ງແມ, ເລືອດຂອງເຂົາໄດ້ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ພວກເຮົາ."

²³ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າໃຈພວກເຂົາເວົ້າ, ເພາະວ່າມີລາມລະຫວ່າງພວກເຂົາ.²⁴ ເພິ່ນໄດ້ອອກໄປຈາກພວກເຂົາ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຜູ້ດຽວ. ເພິ່ນ ໄດ້ກັບມາຫາພວກເຂົາ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາ ເພິ່ນໄດ້ເລືອກເອົາຊິເມໂອນຈາກພວກເຂົາ ແລະໄດ້ມັດເຂົ້າຕໍ່ຫນ້າພວກເຂົາ.²⁵ ຈາກນັ້ນໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງໃຫ້ ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາໃສ່ເຂົ້າໃຫ້ເຕັມກະສອບຂອງພວກເຂົາ, ແລະໃຫ້ໃສ່ເງິນຂອງທຸກຄົນກັບລົງໄປໃນກະສອບຂອງເຂົາດ້ວຍ, ແລະ ຈັດຕັ້ງການເດີນທາງໃຫ້ພວກເຂົາ. ມັນໄດ້ຖືກດຳເນີນການເພື່ອພວກເຂົາ.

²⁶ ພວກເຂົາຍັງໄດ້ເອົາເຂົ້າບັນທຸກໃສ່ຫລັງລໍ ຂອງພວກເຂົາແລ້ວໄດ້ເດີນທາງອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ.²⁷ ເມື່ອເຖິງທີ່ພັກພວກເຂົາ ຄົນ ຫນຶ່ງໄດ້ເປີດກະສອບເຂົ້າຂອງພວກເຂົາເພື່ອເອົາເຂົ້າໃຫ້ລໍຂອງເຂົາ, ເຂົາໄດ້ເຫັນເງິນຂອງເຂົາ. ເບິ່ງເຖິດ, ມັນຢູ່ໃນກະສອບຂອງເຂົາທີ່ເປີດຢູ່.

²⁸ ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຮ່າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, "ເງິນຂອງຂ້ອຍໄດ້ຖືກນຳກັບມາ. ເບິ່ງແມ; ມັນຢູ່ໃນກະສອບຂອງຂ້ອຍ." ພວກເຂົາໄດ້ຂວັນເສຍ ແລະພວກເຂົາພາກັນຕົວສັນເວົ້າວ່າ, "ນີ້ຄືຫຍັງ, "ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳກັບພວກເຮົາ?"

²⁹ ພວກເຂົາໄດ້ກັບໄປຫາຢາໂຄບ, ພໍ່ຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນການາອານ ແລະ ບອກເຂົາເຖິງເລື່ອງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກຕົນທຸກຢ່າງ. ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ,³⁰ "ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ທີ່ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ໄດ້ເວົ້າຢ່າງຮຸນແຮງກັບພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຄິດວ່າ ພວກເຮົາເປັນຄົນສອດແນມເຂົາ ໄປສອດແນມໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ."³¹ ເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, "ພວກເຮົາເປັນຄົນສັດຊື່. ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຄົນສອດແນມ."³² ພວກເຮົາມີຮ່າຍນ້ອງສືບສອງຄົນ, ເປັນລູກຊາຍທັງຫລາຍຈາກພໍ່ດຽວກັນ. ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ແລະ ໃນວັນນີ້ນ້ອງຊາຍຫລ້າຍັງຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນແຜ່ນດິນການາອານ."

³³ ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ເຈົ້ານາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, "ໂດຍວິທີນີ້ ເຮົາຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັດຊື່ຈິງຫລືບໍ່. ປະຊາຊົນຄົນໜຶ່ງໄວ້ກັບ ເຮົາ, ນຳເຂົາກັບໄປເພື່ອບັນເທົາການອິດຫວັດອາຫານໃນຢ້ານຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະໄປຕາມທາງຂອງພວກເຈົ້າ."³⁴ ຈົ່ງນຳນ້ອງຊາຍຫລ້າມາຫາເຮົາ. ແລ້ວເຮົາ ຈະຮູ້ວ່າ ພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນສອດແນມ, ແຕ່ເປັນຄົນສັດຊື່. ຈາກນັ້ນເຮົາຈະປ່ອຍພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ກັບພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະຄ້າຂາຍ ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ."

³⁵ ແລ້ວກໍເປັນຢ່າງນັ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳເຂົາອອກຈາກກະສອບ, ເບິ່ງເຖິດ, ກະສອບຂອງພວກເຂົາ, ກໍມີເງິນຢູ່ທຸກກະສອບ. ເມື່ອພວກເຂົາແລະ ພໍ່ ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າກະສອບຂອງພວກເຂົາມີເງິນຢູ່ພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວຫລາຍ.³⁶ ຢາໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ເຮົາສູນເສຍພວກລູກຊາຍຂອງເຮົາ. ໂຢເຊັບກໍໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ຊິເມໂອນກໍໄດ້ຈາກໄປ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະມາເອົາເບັນຢາມິນໄປອີກ.

ທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ທ່ານຮ້າຍເຮົາ."

³⁷ ຮູເບັນຈຶ່ງເວົ້າກັບພໍ່ຂອງເຂົາ, ກ່າວວ່າ, "ຂໍໃຫ້ພໍ່ຂ້າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍ ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນຳເບັນຢາມິນກັບມາໃຫ້ທ່ານ. ມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂ້ອຍ, ແລະ ຂ້ອຍຈະນຳເຂົາກັບມາຫາທ່ານອີກ."³⁸ ແຕ່ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈະບໍ່ລົງໄປນຳພວກເຈົ້າ. ເພາະວ່າຮ່າຍຂອງເຂົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ເຫລືອເຂົາພຽງຄົນດຽວ. ຫາກເກີດອັນຕະລາຍກັບເຂົາໃນລະຫວ່າງທາງທີ່ພວກເຈົ້າໄປນັ້ນ, ເທົ່າກັບວ່າພວກເຈົ້າຈະນຳຜົມ ຫງອກຂອງເຮົາພ້ອມກັບຄວາມໂສກເສົ້າ ລົງສູ່ແດນຄົນຕາຍກໍໄດ້."

43 ¹ ຄວາມອຶດຢາກອາຫານໃນແຜ່ນດິນນັ້ນຮ້າຍແຮງຫນັກຂຶ້ນ.² ຢູ່ມາເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊືມາຈາກອີຍິບຫມົດແລ້ວ, ພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງໄປ; ແລະຊື້ອາຫານມາໃຫ້ເຮົາອີກ."

³ ຢູດາຕອບວ່າ, "ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ບອກພວກເຮົາຢ່າງເດັດຂາດວ່າ, "ຢ່າໄປໃຫ້ເພິ່ນເຫັນຫນ້າ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະນຳນ້ອງຊາຍຫລ້າໄປດ້ວຍ."⁴ ຖ້າພໍ່ໃຫ້ ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາ ໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະລົງໄປຊື້ອາຫານມາໃຫ້ພໍ່. ⁵ ແຕ່ຖ້າພໍ່ບໍ່ໃຫ້ເຂົາໄປ, ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ລົງໄປ. ເພາະ ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຢາມາໃຫ້ເຫັນຫນ້າ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະພານ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາໄປດ້ວຍ."

⁶ ອີສະຣາເອນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກກັບເຮົາ ດ້ວຍການບອກຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ ພວກເຈົ້າຍັງມີນ້ອງຊາຍອີກ ຄົນໜຶ່ງ?"⁷ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບພວກເຮົາ ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ. ເຂົາໄດ້ຖາມວ່າ, "ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ ຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່? ພວກເຈົ້າມີພີ່ນ້ອງອີກຄົນໜຶ່ງບໍ່?" ພວກເຮົາໄດ້ຕອບຕາມຄຳຖາມເຫລົ່ານີ້. ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ເພິ່ນຈະເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງນຳ ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າລົງມາ?"

⁸ ຢູດາເວົ້າກັບ ອີສະຣາເອນພໍ່ຂອງຕົນວ່າ, "ຈົ່ງໃຫ້ເດັກນັ້ນໄປກັບລູກ. ພວກເຮົາຈະລູກຂຶ້ນແລະໄປ ເພື່ອພວກເຮົາຈະມີຊີວິດ ແລະບໍ່ຕາຍ, ທັງພວກເຮົາ, ພໍ່, ແລະລູກທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ."⁹ ລູກຂໍເປັນຕົວປະກັນເພື່ອເຂົາເອງ. ພໍ່ໃຫ້ລູກຮັບຜິດຊອບໄດ້. ຖ້າລູກບໍ່ນຳເຂົາກັບມາໃຫ້ພໍ່ແລະຈະມອບເຂົາຕໍ່ຫນ້າພໍ່ ກໍຂໍໃຫ້ລູກໄດ້ຮັບການປະນາມຕະຫລອດໄປ.¹⁰ ເພາະຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຊັກຊ້າຢູ່, ແນ່ນອນຢ່າງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຄົງຈະກັບມາທີ່ນີ້ເປັນຖ້ຽວທີສອງແລ້ວ."

¹¹ ອີສະຣາເອນພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ຖ້າເປັນຢ່າງນັ້ນກໍຈຶ່ງເຮັດເລື່ອງນີ້ດຽວນີ້. ຈົ່ງນຳສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງແຜ່ນດິນນີ້ບາງສ່ວນ ໃສ່ ໃນກະສອບທັງຫລາຍຂອງພວກເຈົ້າ. ແບກລົງໄປໃຫ້ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຂອງຂວັນຄື: ນ້ຳມັນພືດທີ່ມີກິນຫອມ, ແລະນ້ຳເຜິ້ງ, ເຄື່ອງເທດ, ແລະຢາງໄມ້ຫອມຫມາກກໍ. ແລະອາມອນ."¹² ຈຶ່ງຖືເງິນໄປນຳສອງເທົ່າ. ເງິນທີ່ໄດ້ຖືກນຳກັບມາໃນກະສອບທັງຫລາຍຂອງພວກເຈົ້າກັບໄປ. ບາງທີ່ອາດ ຈະເປັນຄວາມຜິດພາດ.

¹³ ພານ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າໄປດ້ວຍ. ຈົ່ງລູກຂຶ້ນ ແລະໄປຫາຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນອີກຄັ້ງ.¹⁴ ຂໍພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮິດອຳນາດປຣະທານຄວາມເມດຕາແກ່ ພວກເຈົ້າຕໍ່ຫນ້າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ, ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ປິດປ່ອຍພີ່ນ້ອງອີກຄົນຂອງພວກເຈົ້າ. ຖ້າເຮົາຖືກເຮັດໃຫ້ສູນເສຍລູກທັງສອງຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍ

ຖືກເຮັດໃຫ້ສູນເສຍ." ¹⁵ ພວກລູກຊາຍໄດ້ນຳຂອງຂວັນນີ້, ແລະໃນມືຂອງພວກເຂົາມີເງິນຈຳນວນສອງເທົາ, ໄປພ້ອມກັບເປັນຢາມືນ. ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະລົງໄປຍັງອີຍີບ ແລະໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າໂຢເຊັບ.

¹⁶ ເມື່ອໂຢເຊັບໄດ້ເຫັນເປັນຢາມືນກັບພວກເຂົາ, ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຢ້ານຂອງເພິ່ນວ່າ, "ຈົ່ງນຳພວກຜູ້ຊາຍເຂົາມາໃນເຮືອນ, ຂ້າສັດໂຕຫນຶ່ງ ແລະຈັດຕັ້ງມອກຫານ, ເພາະພວກຜູ້ຊາຍນັ້ນຈະກິນອາຫານກັບເຮົາທັງນີ້." ¹⁷ ພໍ່ຢ້ານນັ້ນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂຢເຊັບສັ່ງ. ເຂົາໄດ້ນຳພວກຜູ້ຊາຍນັ້ນເຂົ້າໄປໃນ ເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ.

¹⁸ ພວກຜູ້ຊາຍນັ້ນກໍ່ຢ້ານກົວ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ. ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມັນເປັນເພາະເງິນນັ້ນທີ່ ກັບເຂົາມາຢູ່ໃນກະສອບຂອງພວກເຮົາ ຄັງແລກທີ່ເຮົາຖືເຮົາໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາ, ບາງທີເຂົາອາດຈະຫາໂອກາດຫາເລື່ອງພວກເຮົາ ເຂົາອາດຈະຈັບ ພວກເຮົາ, ແລະເອົາພວກເຮົາໄປເປັນທາດ, ແລະຍຶດລໍ່າງຫລາຍຂອງພວກເຮົາ." ¹⁹ ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພໍ່ຢ້ານຂອງໂຢເຊັບ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບ ເຂົາທີ່ປະຕູບ້ານ, ²⁰ ເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພວກເຮົາໄດ້ລົງມາຄັງແລກເພື່ອຊື້ອາຫານ.

²¹ ມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ໄປເຖິງທີ່ພັກ, ພວກເຮົາໄດ້ເປີດກະສອບເຂົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເບິ່ງເຖິດເງິນຂອງທຸກຄົນໄດ້ຢູ່ຄົບ ໃນກະສອບຂອງແຕ່ລະຄົນ. ພວກເຮົາໄດ້ນຳມັນກັບມາໃນມືຂອງພວກເຮົາ. ²² ເງິນອື່ນໆພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ຖືມານຳເພື່ອຊື້ອາຫານ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າໃຜໄດ້ເອົາເງິນຂອງພວກເຮົາໃສ່ໃນກະສອບຂອງພວກເຮົາ." ²³ ພໍ່ຢ້ານນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ພວກທ່ານ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຜູ້ນຳເງິນຂອງພວກເຮົາໃສ່ໃນກະສອບເຂົ້າຂອງພວກເຮົາ. ເຮົາໄດ້ຮັບເງິນຂອງພວກເຮົາ ແລ້ວ." ຈາກນັ້ນພໍ່ຢ້ານໄດ້ນຳຊີເມໂອນອອກມາຫາພວກເຂົາ.

²⁴ ພໍ່ຢ້ານຂອງໂຢເຊັບໄດ້ນຳພວກເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ. ລາວໄດ້ໃຫ້ນ້ຳແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ລ້າງຕີນຂອງພວກເຂົາ. ລາວ ເອົາເຟືອງໃຫ້ລໍ່າງຂອງພວກເຂົາກິນ. ²⁵ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງມອກຂວັນທັງຫລາຍສຳລັບການມາຂອງໂຢເຊັບໃນເວລາທັງຮຸ່ງວັນ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຍືນວ່າເພິ່ນຈະ ມາກິນອາຫານທັງຫມົດນີ້.

²⁶ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາເຂົ້າມາໃນບ້ານ, ແລະໂຄ້ງຄຳນັບລົງເຖິງພື້ນຕໍ່ຫນ້າເພິ່ນ. ²⁷ ເພິ່ນໄດ້ຖາມພວກເຂົາເຖິງ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ, ຄົນແກ່ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງນັ້ນສະບາຍດີບໍ່? ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະສະບາຍດີບໍ່?"

²⁸ ພວກເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, "ພໍ່ຂອງພວກເຂົາຍັງຢູ່ຢູ່ໃຊ້ຂອງທ່ານສະບາຍດີ. ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່." ພວກເຂົາໄດ້ກົມ ແລະ ຫມອບຂາບລົງ. ²⁹ ເມື່ອ ເພິ່ນໄດ້ຫລັງຂຶ້ນເພິ່ນໄດ້ເຫັນເປັນຢາມືນນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ, ລູກຊາຍຂອງແມ່ຂອງເພິ່ນ ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ນິຄົມນ້ອງຊາຍຫລ້າຂອງພວກເຮົາທີ່ ພວກເຮົາໄດ້ບອກເຮົາບໍ່? ຈາກນັ້ນເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ?" "ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງພຣະເມດຕາ, ແກ່ເຮົາ."

³⁰ ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກສະເໝີພັນໃຈກັບນ້ອງຊາຍຂອງເພິ່ນ, ເພິ່ນໄດ້ຫາຫິງຈະຮ້ອງໃຫ້. ເພິ່ນຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຂອງເພິ່ນ ແລະຮ້ອງໃຫ້ ຫິນນີ້. ³¹ ເພິ່ນໄດ້ລ້າງຫນ້າຂອງເພິ່ນແລ້ວອອກມາ. ເພິ່ນໄດ້ລະງັບຈິດໃຈຕົວເອງ, ເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງຍົກອາຫານມາ."

³² ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຈຶ່ງໄດ້ຍົກອາຫານມາໃຫ້ໂຢເຊັບໂດຍສ່ວນຂອງເພິ່ນເອງ ແລະຂອງພວກອ້າຍນ້ອງໂດຍສ່ວນຂອງພວກເຂົາເອງ. ພວກຄົນອີຍີບຫິນນີ້ໄດ້ ກິນກັບເຂົາໃນສ່ວນຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າຄົນອີຍີບ ບໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າຈີກັບຊາວເຮັບເຮີ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດແກ່ຄົນອີຍີບ. ³³ ພວກອ້າຍ ໄດ້ນັ່ງຕໍ່ຫນ້າເພິ່ນ, ລູກຊາຍຫົວປີຕາມສິດທິລູກຫົວປີ, ແລະນ້ອງຄົນສູດທ້ອງຕາມອາຍຸຂອງເຂົາ.

ພວກຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍຖືກເຮັດໃຫ້ປະຫລາດໃຈດ້ວຍກັນ. ³⁴ ໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ສ່ວນຕ່າງໆແກ່ພວກເຂົາຈາກອາຫານທີ່ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂອງເພິ່ນ.

ແຕ່ສ່ວນຂອງເປັນຢາມືນໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່າຫ້າເທົາ. ຂອງພວກອ້າຍຂອງເຂົາພວກເຂົາໄດ້ດີມ ແລະສະສົມສະຫນານກັບເພິ່ນ.

44 ¹ ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງຄົນຕົນເຮືອນຂອງເພິ່ນ, ເວົ້າວ່າ, "ໃສ່ອາຫານໃຫ້ເຕັມກະສອບທັງຫລາຍຂອງພວກຜູ້ຊາຍໃຫ້ຫລາຍ, ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາສາມາດ ບັນທຸກໄປໄດ້, ແລະໃສ່ເງິນຂອງພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນໃນປາກກະສອບຂອງເຂົາ. ² ໃສ່ຂອງເຮົາຈອກເງິນ, ໃນປາກກະສອບຂອງຄົນສູດທ້ອງພ້ອມ, ກັບເງິນຂອງເຂົາຫິນນຳມາຊື້ເຂົ້າ." ຄົນຕົນເຮືອນກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງ.

³ ເມື່ອຮຸ່ງເຮົາຂຶ້ນມາ, ພວກຜູ້ຊາຍກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງ, ພວກເຂົາພ້ອມ ແລະລໍ່າງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ. ⁴ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປຈາກເມືອງແຕ່ຍັງບໍ່ໄກ, ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງຄົນຕົນເຮືອນຂອງເຂົາ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ຕິດຕາມພວກຜູ້ຊາຍນັ້ນໄປ, ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໄປທັນພວກເຂົາ, ເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ເປັນຫຍັງ ພວກເຮົາຕອບແທນການດີດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ? ⁵ ນີ້ບໍ່ແມ່ນຈອກທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາໃຊ້ດີມ, ແລະຈອກທີ່ທ່ານໃຊ້ການທຳນວາຍບໍ່? ພວກເຮົາໄດ້ ເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຄືສິ່ງນີ້ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດ." "

⁶ ຄົນຮັບໃຊ້ໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບໄດ້ຕາມມາທັນພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ເວົ້າຖອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາ. ⁷ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍເວົ້າຖອຍຄຳເຫລົ່ານີ້? ຂໍໃຫ້ມັນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານທີ່ພວກເຂົາຈະກະທຳຢ່າງນັ້ນ.

⁸ ເບິ່ງເຖິດ, ເງິນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພົບໃນກະສອບທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາໃນການເປີດກະສອບພວກເຮົາ, ກໍ່ໄດ້ນຳມັນອອກມາຈາກດິນແດນການອາໄສກັບມາ ໃຫ້ທ່ານອີກຄັ້ງ. ຈະເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດທີ່ພວກເຮົາຈະລັກເງິນ ຫລືຄຳຈາກບ້ານເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ? ⁹ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະພົບທີ່ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຄົນໃດ, ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຄົນນັ້ນຕາຍເທາະ, ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ຈະເປັນທາດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ." ¹⁰ ຄົນຕົນເຮືອນນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ບັດນີ້ໃຫ້ເປັນໄປຕາມທີ່ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຮົາເຖິດ. ພົບຈອກທີ່ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມກໍ່ໃຫ້ຄົນນັ້ນເປັນທາດຂອງເຮົາ ແລະ ພວກທ່ານທີ່ເຫລືອກໍ່ພົບຜິດ."

¹¹ ຈາກນັ້ນຜູ້ຊາຍແຕ່ລະຄົນໄດ້ຟ້າວ ແລະ ຍົກເອົາກະສອບຂອງຕົນວາງລົງເທິງດິນ, ແລ້ວແຕ່ລະຄົນໄດ້ເປີດກະສອບຂອງຕົນອອກ. ¹² ຄົນຕົນເຮືອນໄດ້ເລີ່ມ ຄົນຫາ. ເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຜູ້ທີ່ມີອາຍຸຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ໄປຈົບທີ່ຜູ້ມີອາຍຸນ້ອຍທີ່ສຸດ, ແລະ ຈອກນັ້ນກໍ່ຖືກພົບໃນກະສອບຂອງເປັນຢາມືນ.

¹³ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັກເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ຊາຍແຕ່ລະຄົນໄດ້ເອົາກະສອບບັນທຸກຂຶ້ນຫລັງລໍ່າງຂອງເຂົາ ແລະ ກັບເຂົ້າເມືອງ.

¹⁴ ເມື່ອຢູ່ດາ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໄດ້ມາຮອດເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ. ເພິ່ນຍັງຢູ່ຫິນນີ້, ແລະພວກເຂົາໄດ້ພາກັນກົມຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າເພິ່ນເຖິງພື້ນ. ¹⁵ ໂຢເຊັບ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, "ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງລົງໄປ? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຄົນເຊັ່ນເຮົານີ້ທຳນວາຍໄດ້?"

¹⁶ ຢູ່ດາເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍພວກເຮົາຈະສາມາດເວົ້າຢ່າງໃດໄດ້ອີກ? ຫລືວ່າພວກເຮົາຈະພົບສູດຕົວເຮົາເອງໄດ້ຢ່າງໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ. ບັດນີ້, ພວກເຮົາເປັນທາດຂອງເຈົ້ານາຍທ່ານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ທັງພວກເຮົາ ແລະ ເຂົາຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ພົບຈອກ ຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາ." ¹⁷ ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂໍໃຫ້ມັນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເຮົາ! ຫລືຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ. ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບຈອກຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາ, ຄົນນັ້ນ ຈະເປັນ ທາດຂອງເຮົາ, ແຕ່ສຳລັບພວກເຮົາທັງຫລາຍທີ່ເຫລືອ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນກັບເມື່ອຫາພໍ່ຂອງພວກເຮົາຢ່າງສັນຕິເຖິດ."

¹⁸ ຈາກນັ້ນຢູ່ດາໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເພິ່ນ ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂໍຄວາມກະລຸນາເຖິດ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍໃຫ້ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເວົ້າຈັກຄຳໃຫ້ທ່ານຟັງ, ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ້າຍຂອງທ່ານຕົກຢູ່ກັບຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ເພາະທ່ານເປັນເຫມືອນຝາໂຮ. ¹⁹ ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖາມຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າມີພໍ່ ແລະ ນ້ອງຊາຍຫລືບໍ່?"

²⁰ ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບວ່າ, "ພວກຂ້ານ້ອຍມີພໍ່ທີ່ເຖົ້າແກ່ຫລາຍ, ແລະ ຍັງມີນ້ອງຊາຍຜູ້ຫນຶ່ງ, ທີ່ເກີດເມື່ອເພິ່ນເຖົ້າແກ່ແລ້ວ. ອ້າຍຂອງເດັກຜູ້ນີ້ໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ, ແລະ ລາວຜູ້ດຽວເຫົ່ານັ້ນທີ່ເກີດຮ່ວມທ້ອງແມ່ດຽວກັນ ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ພໍ່ຂອງລາວຈຶ່ງຮັກລາວ

ຫລາຍ.²¹ ຈາກນັ້ນທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, "ຈົ່ງນຳເຂົາລົງມາຫາເຮົາເພື່ອທີ່ເຮົາຈະພົບເຂົາ."²² ຫລັງຈາກນັ້ນ, ເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາ, "ເດັກຄົນນັ້ນບໍ່ສາມາດຈາກພໍ່ຂອງລາວມາບໍ່ໄດ້. ເພາະວ່າຖ້າເຂົາປະຖິ້ມພໍ່ຂອງເຂົາ ພໍ່ຂອງເຂົາຕ້ອງຕາຍ."

²³ ຈາກນັ້ນທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, "ຖ້ານ້ອງຊາຍຄົນສຸດທ້ອງບໍ່ລົງມາກັບພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ພົບຫນ້າເຮົາອີກ."²⁴ ແລະເມື່ອເຫດການໄດ້ເກີດຂຶ້ນພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນໄປພົບພໍ່, ຂອງຂ້ານ້ອຍຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ພວກເຮົາໄດ້ບອກເຂົາເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ.

²⁵ ພໍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງໄປອີກຄັ້ງ, ຊືອາຫານໃຫ້ເຮົາ."²⁶ ຈາກນັ້ນພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຕອບເພີ່ນວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໄປໄດ້. ຖ້ານ້ອງຄົນສຸດທ້ອງຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄປກັບເຮົາ, ຈາກນັ້ນ ພວກເຮົາຈະລົງໄປເພາະພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດພົບຫນ້າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ ນອກຈາກນ້ອງຊາຍຄົນສຸດທ້ອງຈະໄປກັບເຮົາ."

²⁷ ພໍ່ຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເມຍຂອງເຮົາ ໄດ້ເກີດລູກຊາຍສອງຄົນແກ່ເຮົາ.²⁸ ຄົນທີ່ຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາໄດ້ໄປຈາກເຮົາແລະເຮົາໄດ້ເວົ້າວ່າ. "ແນ່ນອນເຂົາໄດ້ຖືກຈັກເປັນຕ່ອນໆ, ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນລາວນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ."²⁹ ບັດນີ້ຖ້າພວກເຈົ້ານຳຄົນນີ້ໄປຈາກເຮົາອີກ, ແລະເກີດອັນຕະລາຍກັບເຂົາ, ພວກເຈົ້າຈະນຳຜົມຫງອກຂອງເຮົາກັບຄວາມໂສກເສົ້າລົງສູ່ແດນຄົນຕາຍ."

³⁰ ຢູ່ດາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, "ທ່ານເອີຍ ຖ້າຂ້ານ້ອຍກັບເມື່ອຫາພໍ່, ໂດຍບໍ່ມີນ້ອງຄົນນີ້ກັບເມື່ອນຳແລ້ວ ພໍ່ເຫັນວ່າບໍ່ມີລາວມານຳເພີ່ນກໍຈະທຣະມານຕາຍ ແລະມັນກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອເຂົາເຫັນເດັກນັ້ນບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ ເພີ່ນຈະຕາຍ."³¹ ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ຈະນຳຜົມຫງອກຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.

ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານກັບຄວາມໂສກເສົ້າລົງສູ່ແດນຄົນຕາຍ.³² ເພາະຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ເປັນຄົນປະກັນສຳລັບເດັກນັ້ນກັບພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະໄດ້ບອກເພີ່ນວ່າ, "ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ນຳເຂົາກັບມາໃຫ້ເພີ່ນ, ຈາກນັ້ນຂ້ານ້ອຍກໍຈະຍອມຮັບຜິດຕໍ່ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍຕະຫລອດໄປ."

³³ ດັ່ງນັ້ນບັດນີ້, ຂໍ້ກຳລັງນຳໃຫ້ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຢູ່ເປັນທາດກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍແທນເດັກຄົນນັ້ນ, ແລະອະນຸຍາດໃຫ້ເດັກນັ້ນກັບຂຶ້ນໄປກັບພວກຮ້າຍຂອງເຂົາ.³⁴ ເພາະຂ້ານ້ອຍຈະກັບໄປພົບພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ ຖ້າເດັກນັ້ນບໍ່ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ? ຂ້ານ້ອຍເກງວ່າຈະເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາສູ່ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ."

45 ¹ ແລ້ວໂຢເຊັບກໍບໍ່ສາມາດບັງຄັບຕົວເອງເຮົາໄວ້ໄດ້ຕໍ່ຫນ້າຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ຢືນກັບລາວ. ລາວຈຶ່ງເວົ້າຢ່າງດັງວ່າ, "ທຸກຄົນຕ້ອງຈາກເຮົາໄປ."

ສະນັ້ນບໍ່ມີໃຜເລີຍທີ່ຢືນຢູ່ກັບໂຢເຊັບ ລາວບອກພວກຮ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ ລາວແມ່ນໃຜນັ້ນ.² ລາວໄດ້ໃຫ້ສະອິນສຽງດັງ, ຈົນຊາວອີຍິບໄດ້ຍິນ, ແລະ ຂ່າວຈຶ່ງແຜ່ໄປເຖິງຣາຊວັງຂອງຟາໂຣ. ³ ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວແກ່ພວກຮ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ, "ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບເອງ. ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່?" ແຕ່ພໍ່ເມື່ອໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ພວກຮ້າຍນ້ອງຂອງໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດຕອບລາວໄດ້, ເພາະພວກເຂົາຕຶກໃຈທີ່ສຸດໃນການມີຊີວິດຢູ່ຂອງລາວ.

⁴ ແລ້ວໂຢເຊັບກໍເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, "ກະຮຸນາຫຍັບເຂົາມາໃກ້ໆຂ້ອຍເຖິງ." ພວກເຂົາຈຶ່ງຫຍັບເຂົາ. ລາວໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ, "ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ, ນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກຂາຍມາທີ່ປະເທດອີຍິບ.⁵ ຢ່າທຸກໃຈ ຫລື ໃຈຮ້າຍໃຫ້ຕົວພວກເຈົ້າເອງເລີຍທີ່ໄດ້ຂາຍຂ້ອຍມາທີ່ນີ້, ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມານີ້ກ່ອນພວກເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດຄົນ.⁶ ສອງປີແລ້ວທີ່ການອິດຢາກໄດ້ມາທີ່ດິນແດນແຫ່ງນີ້, ແລະ ຈະມີອີກຫ້າປີຊຶ່ງຈະບໍ່ມີການປູກຝັງ ແລະ ການເກັບກ່ຽວເລີຍ.

⁷ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກ່ອນພວກເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ ດັ່ງຄົນທີ່ຍັງເຫລືອໄວ້ໃນໂລກນີ້, ແລະ ເພື່ອຮັກສາໃຫ້ພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍການປົກປ້ອນທີ່ຢືນໃຫຍ່.⁸ ດັ່ງນັ້ນບັດນີ້ ມັນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ ແຕ່ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ່າງຫາກທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນພໍ່ຂອງກະສັດຟາໂຣ, ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບປະເທດທັງຫມົດຂອງເພີ່ນ, ແລະ ເປັນຜູ້ປົກຄອງດິນແດນປະເທດອີຍິບທັງຫມົດ.

⁹ ຈົ່ງຟ້າວກັບເມືອ ແລະ ໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ບອກແກ່ເພີ່ນວ່າ, 'ນີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນດານໃຫ້ຂ້ອຍ ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດອີຍິບທັງຫມົດ. ຂໍພໍ່ມາຫາຂ້ອຍ, ຢ່າໄດ້ຊັກຊ້າເລີຍ."¹⁰ ພໍ່ຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນໂກເຊັ້ນ, ແລະ ພໍ່ຈະຢູ່ໃກ້ຂ້ອຍ, ພໍ່ ແລະ ລູກຫລານຂອງພໍ່, ແລະ ຝູງແກະ ແລະ ຝູງງົວ ແລະ ທຸກໆສິ່ງທີ່ພໍ່ມີຢູ່.¹¹ ຂ້ອຍຈະຈັດຕຽມສຳລັບພໍ່, ເພາະຄວາມອິດຫວັງຍັງຈະມີອີກຫ້າປີ, ສະນັ້ນພໍ່, ຄົວເຮືອນຂອງພໍ່, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ມີຈະບໍ່ອິດຍາກລຳບາກ."

¹² ເບິ່ງແມ, ຕາຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງແນມເບິ່ງ, ແລະ ຕາຂອງເບັນຈາມິນນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍເອີຍ, ນີ້ແມ່ນປາກຂອງຂ້ອຍເອງທີ່ເວົ້າກ່າວຕໍ່ພວກເຈົ້າ.

¹³ ເຈົ້າຈຶ່ງເລົ່າໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຟັງເທິດ ເຖິງກຽດສັກສີທັງຫມົດທີ່ຂ້ອຍມີໃນປະເທດອີຍິບນີ້ ແລະ ໃນທຸກໆສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ. ເຈົ້າຈຶ່ງຟ້າວໄປ ແລະ ພາພໍ່ຂອງຂ້ອຍມາຢູ່ທີ່ນີ້."

¹⁴ ລາວໄດ້ກອດຄໍເປັນຢ່າງມົນນ້ອງຊາຍຂອງລາວພ້ອມທັງຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ເປັນຢ່າງມົນກໍໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເທິງຄໍຂອງລາວ.¹⁵ ລາວໄດ້ຈູບພວກຮ້າຍທຸກໆຄົນ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້ໃສ່ພວກເຂົາ. ຫລັງຈາກນັ້ນຮ້າຍນ້ອງລາວກໍໄດ້ລົມກັບລາວ.

¹⁶ ເມື່ອຂ່າວໄດ້ແຜ່ໄປເຖິງຣາຊວັງຂອງຟາໂຣວ່າ: "ບັນດາຮ້າຍ ແລະ ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາ." ກະສັດຟາໂຣ ແລະ ບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງພະອົງຕ່າງກໍມີຄວາມຍິນດີເປັນຢ່າງຫລາຍ.¹⁷ ຟາໂຣໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, "ຈົ່ງບອກໃຫ້ພວກຮ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຮັດສິ່ງນີ້: ເກັບເອົາສັດຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄປທີ່ການາອານ."¹⁸ ໃຫ້ໄປເອົາພໍ່ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າກັບມາຫາເຮົາທີ່ນີ້. ເຮົາຈະມອບທີ່ດິນທີ່ດີໃນດິນແດນແຫ່ງປະເທດເອຍິບໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະມີຢູ່ມີກິນຈົນອົມຫນ້າສຳລານໃນແຜ່ນດິນນີ້."

¹⁹ ບັດນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງວ່າ, 'ໃຫ້ເຮັດສິ່ງນີ້, ໃຫ້ເອົາກວຽນອອກຈາກອີຍິບໄປ ເພື່ອໄປຂົນເອົາລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ເມຍຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ ແລ້ວ ກັບຄືນມາພີ.²⁰ ຢ່າພາກັນເປັນຫວ່ງຊັບສິ່ງຂອງ ຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ, ເພາະສິ່ງດີທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະເທດອີຍິບທັງຫມົດ ຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າ."

²¹ ເຫລົ່າລູກຊາຍຂອງອີສະຣາເອນກໍປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງນັ້ນ. ໂຢເຊັບໄດ້ເອົາກວຽນຫລາຍຄັນໃຫ້ພວກເຂົາ, ຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດຟາໂຣ, ແລະ ໄດ້ເອົາອາຫານໃຫ້ພວກເຂົາຖືໄປກິນຕາມທາງ.²² ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນ ໄດ້ຮັບເຄື່ອງນຸ່ງໃຫມ່ຜູ້ລະຊຸດ, ແຕ່ເປັນຢ່າງມົນນັ້ນ ເພີ່ນໄດ້ເອົາເງິນສາມຮ້ອຍຫລວງ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງໃຫມ່ໃຫ້ເຂົາເປັນພິເສດທ້າຊຸດ.²³ ສຳລັບພໍ່ຂອງເພີ່ນແລ້ວເພີ່ນໄດ້ສົ່ງສິ່ງນີ້ໃຫ້ຄື: ລ່ຊິບໂຕທີ່ຕາງສິ່ງທີ່ດີຂອງປະເທດອີຍິບ; ແລະ ມີລ່ຊິບໂຕຕາງເຂົາສານ, ເຂົາຈີ, ແລະ ສິ່ງໆອື່ນໆອີກ ສຳລັບພໍ່ຂອງຕົນເພື່ອໃນການເດີນທາງ.

²⁴ ດັ່ງນັ້ນລາວໄດ້ສົ່ງພວກຮ້າຍນ້ອງຂອງຕົນອອກເດີນທາງໄປ. ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງເດີ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ຜິດຖຽງກັນ ໃນເວລາເດີນທາງກັບ."²⁵ ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງອອກຈາກອີຍິບ ແລະ ໄດ້ມາເຖິງດິນແດນການາອານ, ໄປຫາຢ່າໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.²⁶ ພວກເຂົາຈຶ່ງຟ້າວບອກພໍ່ວ່າ, "ໂຢເຊັບຍັງມີຊີວິດຢູ່! ແລະ ລາວກໍເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດອີຍິບທັງຫມົດ." ຫົວໃຈຂອງຢ່າໂຄບກໍເຕັມດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈ, ເພາະເພີ່ນບໍ່ອາດເຊື່ອຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້.

²⁷ ພວກເຂົາກໍໄດ້ເລົ່າຄຳເວົ້າທັງຫມົດຂອງໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາສູ່ເພີ່ນຟັງ. ເມື່ອຢ່າໂຄບໄດ້ເຫັນກວຽນທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ສົ່ງມາຮັບເພີ່ນນັ້ນ, ຈິດວິນຍານຂອງຢ່າໂຄບພໍ່ຂອງພວກເຂົາກໍຟື້ນຟູຂຶ້ນມາອີກ.²⁸ ອີສະຣາເອນໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພຽງພໍແລ້ວ! ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຂ້ອຍຈະໄປ ແລະ ພົບລາວ ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ."

46¹ອີສະຣາເອນໄດ້ມີຮູບເອົາສິ່ງຂອງທັງຫມົດທີ່ເພີ່ມມີ ແລະ ໄດ້ໄປທີ່ເມືອງເບເອນເຊບາ. ບ່ອນທີ່ເພີ່ມໄດ້ຖວາຍບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກຳ
ຂອງເພີ່ມ.²ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຢາໂຄບທາງຄວາມຝັນໃນຄືນນັ້ນວ່າ, "ຢາໂຄບ, ຢາໂຄບເອີຍ." ເພີ່ມກ່າວວ່າ, "ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ຫີນ."³ພຣະອົງກ່າວ
ວ່າ, "ເຮົາຄືພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າ. ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານທີ່ຈະລົງໄປປະເທດອີຍິບ, ຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່.⁴ເຮົາຈະໄປປະເທດ
ອີຍິບກັບເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະນຳເອົາເຈົ້າ ກັບຄືນມາສູ່ດິນແດນນີ້ອີກ ແລະ ໂຢເຊັບຈະປົດຕາເຈົ້າດ້ວຍມືຂອງລາວເອງ."

⁵ຢາໂຄບກໍລຸກຂຶ້ນຈາກເມືອງເບເອນເຊບາ. ພວກລູກຊາຍຂອງອີສະຣາເອນໄດ້ເອົາພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເດັກນ້ອຍ, ແລະ ເມຍຂອງພວກເຂົາ, ຂຶ້ນຂີ
ກວຽນທີ່ຟາໂຣໄດ້ສົ່ງມາຮັບເພີ່ມ.⁶ພວກເຂົາເອົາຝູງສັດກັບຊັບສິມບັດທັງຫມົດທີ່ມີໃນການາອານ ອອກເດີນທາງໄປສູ່ປະເທດອີຍິບ.⁷ຢາໂຄບໄດ້ນຳເອົາ
ເຊືອສາຍທັງຫມົດຂອງຕົນໄປນຳດັງນີ້: ບັນດາລູກຊາຍຂອງເພີ່ມ, ບັນດາຫລານຊາຍຂອງເພີ່ມ, ບັນດາລູກສາວຂອງເພີ່ມ ແລະ ບັນດາຫລານສາວຂອງ
ເພີ່ມ.

⁸ເຊືອສາຍຂອງຢາໂຄບທີ່ໄປປະເທດອີຍິບ, ກັບເພີ່ມມີຮູບເປັນລູກຊາຍກົກຂອງເພີ່ມ⁹ແລະພວກລູກຊາຍຂອງຮູເບັນດັງນີ້: ຮານິກ, ປານລູ, ເຮຊະໂຣນ, ແລະ
ການໝີ.¹⁰ຊິເມໂອນ ແລະພວກລູກຊາຍຂອງຕົນ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ໂອຮາດ, ຢາກິນ, ໂຊຮາ, ແລະລູກທີ່ເກີດຈາກຍິງຊາວການາອານຊື່ວ່າ ຊາອູນ.¹¹ເລວີ
ແລະລູກຊາຍຂອງຕົນ: ເກໂຊນ, ໂກຮາດ, ແລະເມຣາອີ.

¹²ຢູດາ ແລະພວກລູກຊາຍຂອງຕົນ: ເອຣະ, ໂອນານ, ເຊລາ, ເປເຣັດ, ແລະເຊຣາ. (ສ່ວນເອຣະກັບໂອນານ ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢູດານັ້ນ ຕາຍທີ່
ການາອານ). ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍຂອງເປເຣັດຊື່ວ່າ ເຮຊະໂຣນ, ແລະຮາມູນ.¹³ອິດຊາຄາກັບພວກລູກຊາຍຂອງຕົນ: ໂຕລາ, ປູອາ, ຢາຊຸບ, ແລະຊິມໂຣນ.

¹⁴ເຊບູໂລນກັບພວກລູກຊາຍຂອງຕົນ: ເສເຣັດ, ເອໂລນ ແລະຢາເລເອນ.¹⁵ຄົນເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນລູກຊາຍຂອງນາງເລອາ ທີ່ໄດ້ເກີດໃຫ້ຢາໂຄບ
ໃນເມໂຊໂຊໂຕຕາເມຍ ລວມທັງນາງດີນາລູກສາວຂອງຕົນດ້ວຍ. ເມື່ອນັ້ນລວມທັງຫມົດແລ້ວ ເຊືອສາຍທີ່ສືບມາຈາກນາງເລອາ ມີຢູ່ 33 ຄົນ.

¹⁶ກາດ ແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງຕົນ: ເຊໂຟນ, ຮັກກີ, ຊູນີ, ເອຊະໂບນ, ເອຣີ, ອາໂຣດ, ແລະອາເຣລີ.¹⁷ອາເຊ ແລະພວກລູກຊາຍຂອງຕົນ: ອິມນາ, ອິຊະວາ, ອິຊະວີ, ເບຣີຢາ, ແລະນາງເສຣາລູກສາວຂອງລາວ ພ້ອມທັງລູກຊາຍຂອງເບຣີຢາ: ເຮເບ, ແລະມັນກີເອນ.¹⁸ພວກ 16 ຄົນນີ້ແມ່ນເຊືອສາຍຂອງ
ຢາໂຄບ, ທີ່ສືບມາຈາກນາງຊິລະປາ ເຮືອຍລ້ຽງທີ່ລາບານໄດ້ມອບໃຫ້ນາງເລອາ ລູກສາວຂອງຕົນ.

¹⁹ສ່ວນຮາເຊັນ ເມຍຂອງຢາໂຄບ ມີລູກຊາຍສອງຄົນ: ໂຢເຊັບ ແລະເບັນຢາມິນ.²⁰ຢູ່ໃນປະເທດອີຍິບ ໂຢເຊັບມີລູກຊາຍສອງຄົນຊື່ວ່າ ມານາເຊ ແລະ
ເອຟຣາອິມ ທີ່ໄດ້ນຳນາງອາເສນາດລູກສາວຂອງໂຢຕີເຟຣາປະໂລຫິດແຫ່ງເມືອງເຮລີໂອໂປລີ.²¹ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນ ມີດັງນີ້: ເບລາ, ເບເຄ, ອັດຊະເບນ, ເກຣາ, ນາອາມານ, ເອຣີ, ໂຣເຊ, ມຸບປິມ, ແລະອາກເດ.²²ພວກສືບສີຄົນນີ້ເປັນເຊືອສາຍຂອງຢາໂຄບ ທີ່ສືບມາຈາກນາງຮາເຊັນ.

²³ດານ ແລະ ລູກຊາຍຂອງຕົນຊື່ວ່າຮູຊິມ.²⁴ເນັບທາລີ ແລະລູກຊາຍຂອງຕົນ ມີດັງນີ້: ຢາເຊເອນ, ກູນີ, ເຢເຊ, ແລະ ຊິນເລັມ.²⁵ພວກເຈັດຄົນນີ້ເປັນ
ເຊືອສາຍຂອງຢາໂຄບທີ່ສືບມາຈາກນາງບິນຮາ, ເຮືອຍລ້ຽງທີ່ລາບານໄດ້ມອບໃຫ້ນາງຮາເຊັນລູກສາວຂອງຕົນ.

²⁶ຈຳນວນເຊືອສາຍແຫ່ງທັງຫມົດຂອງຢາໂຄບ, ທີ່ໄປຢູ່ໃນປະເທດອີຍິບມີ 66 ຄົນ; ໂດຍບໍ່ນັບເມຍຂອງພວກລູກຊາຍຂອງເພີ່ມ.²⁷ໂຢເຊັບມີລູກຊາຍທີ່ເກີດຢູ່
ໃນປະເທດອີຍິບສອງຄົນ, ເມື່ອຮວບຮວມຄອບຄົວຂອງຢາໂຄບທັງຫມົດ ທີ່ໄປຢູ່ໃນປະເທດອີຍິບແລ້ວມີ 70 ຄົນ.

²⁸ຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງຢູດາໄປບອກໂຢເຊັບລ່ວງຫນ້າ ເພື່ອໃຫ້ມາພົບພໍ່ຂອງຕົນທີ່ເຂດໂກເຊັນ. ເມື່ອພວກເຂົາມາຮອດ.²⁹ໂຢເຊັບຈຶ່ງຂີລົດມ້າອອກໄປພົບພໍ່ຂອງຕົນ
ທີ່ເຂດໂກເຊັນທັນທີ. ເມື່ອທັງສອງພົບກັນ ໂຢເຊັບຈຶ່ງຟ້າວກອດຄໍພໍ່ຂອງຕົນໄຫ້ສະສົມເປັນເວລານານ.³⁰ຢາໂຄບເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ບັດນີ້ ພໍ່ຂອງພໍ່ຂອງ
ຕາຍ, ເມື່ອໄດ້ເຫັນຫນ້າລູກ, ແລະຮູ້ວ່າລູກຍັງມີຊີວິດຢູ່."

³¹ແລ້ວໂຢເຊັບກໍກ່າວຕໍ່ພວກອ້າຍ ຕະຫລອດທັງຄອບຄົວທັງຫມົດຂອງພໍ່ຕົນວ່າ, "ຂ້ອຍຕ້ອງໄປບອກໃຫ້ກະສັດຮູ້ວ່າ, ພວກອ້າຍນ້ອງກັບຄອບຄົວທັງຫມົດ
ຂອງພໍ່ຂ້ອຍ, ທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນການາອານນັ້ນ, ມາຮອດແລ້ວ."³²ຂ້ອຍຈະບອກເພີ່ມວ່າ, ພວກເຈົ້າເປັນຄົນລ້ຽງແກະແລະລ້ຽງງົວ. ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາ
ຝູງແກະ, ກັບຝູງງົວພ້ອມທຸກສິ່ງທີ່ມີນັ້ນມານຳ.

³³ເມື່ອກະສັດເອີ້ນພວກເຈົ້າໄປຖາມ, ເຖິງວິຊາອາຊີບຂອງພວກເຈົ້າ,³⁴ໃຫ້ພວກເຈົ້າຕອບວ່າ, "ພວກເຈົ້າລ້ຽງສັດເປັນອາຊີບເຫມືອນດັ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງ
ພວກເຮົາ, ໂດຍວິທີນີ້ກະສັດກໍຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນເຂດໂກເຊັນໄດ້." ໂຢເຊັບແນະນຳເຊັນນີ, ເພາະຊາວອີຍິບບໍ່ມັກລ້ຽງແກະ."

47¹ດັງນັ້ນ ໂຢເຊັບຈຶ່ງພາອ້າຍເຫລົ່າຄົນຂອງຕົນໄປພົບກະສັດ. ເພີ່ມບອກກະສັດວ່າ, "ພໍ່ ແລະພວກອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ, ໄດ້ມາແຕ່ການາອານແລ້ວ,
ພ້ອມກັບຝູງແກະ ແລະຝູງງົວ ຕະຫລອດທັງທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່. ດຽວນີ້, ພວກເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ເຂດໂກເຊັນ."²ແລ້ວໂຢເຊັບກໍແນະນຳພວກອ້າຍ
ຂອງຕົນຕໍ່ກະສັດ.

³ກະສັດຖາມວ່າ, "ພວກເຈົ້າມີອາຊີບຫຍັງ?" ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ທ່ານເອີຍ ພວກຂ້ານ້ອຍມີອາຊີບເປັນຜູ້ລ້ຽງສັດ, ຄືກັບບັນພະບູຣຸດຂອງພວກ
ຂ້ານ້ອຍ."⁴ພວກຂ້ານ້ອຍມາຂໍອາໄສຢູ່ປະເທດນີ້, "ເພາະໃນການາອານເກີດການອຶດຢາກຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຈົນບໍ່ມີທັງຫຍ້າສຳລັບລ້ຽງຝູງສັດ. ກະລຸນາ
ໂຜດໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຂດໂກເຊັນນັ້ນເຖິດ."

⁵ກະສັດກ່າວແກ່ໂຢເຊັບວ່າ, "ບັດນີ້ ພໍ່ແລະພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄດ້ມາຮອດແລ້ວ.⁶ດິນແດນຂອງປະເທດອີຍິບກໍເປັນຂອງພວກເຂົາຄືກັນ. ພວກເຂົາຕັ້ງ
ຫລັກແຫລ່ງຢູ່ໃນເຂດໂກເຊັນໄດ້ ບ່ອນທີ່ມີດິນດີທີ່ສຸດໃນປະເທດນີ້. ນອກຈາກນີ້ ຖ້າເຈົ້າຮູ້ວ່າ ໃນພວກເຂົາຜູ້ຫນຶ່ງຜູ້ໃດມີຄວາມສາມາດ, ກໍໃຫ້ຮັບລ້ຽງ
ຝູງສັດຂອງເຮົາດ້ວຍ."

⁷ແລ້ວໂຢເຊັບກໍໄດ້ພາຢາໂຄບພໍ່ຂອງຕົນເຂົ້າໄປພົບກະສັດ. ຢາໂຄບອວຍພອນກະສັດ.⁸ແລະກະສັດໄດ້ຖາມຢາໂຄບວ່າ, "ເຈົ້າອາຍຸໄດ້ຈັກປີ
ແລ້ວ?"⁹ຢາໂຄບຕອບວ່າ, "ຊີວິດທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄປມາຂອງຂ້ານ້ອຍ ມີຢູ່ 130 ປີ. ເປັນເວລາສັ້ນ ແລະລຳບາກ. ບໍ່ຄືຊີວິດທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄປມາຂອງບັນພະບູຣຸດ
ຂອງຂ້ານ້ອຍ."¹⁰ຢາໂຄບອວຍພອນກະສັດ ແລະອຳລາກັບໄປ.

¹¹ໂຢເຊັບໄດ້ຈັດທີ່ດິນໃຫ້ພໍ່ກັບພວກອ້າຍຂອງຕົນຢູ່ໃນປະເທດອີຍິບ, ໂດຍເລືອກເອົາດິນຕອນດີທີ່ສຸດຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງຮາມາເຊັດ, ໃຫ້ເປັນສິມບັດຂອງ
ພວກເຂົາຕາມທີ່ກະສັດໄດ້ສັ່ງ.¹²ໂຢເຊັບໄດ້ຈັດຫາສະບຽງອາຫານໃຫ້ພໍ່, ບັນດາອ້າຍນ້ອງ, ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາທຸກໆຄົນ, ຕະຫລອດທັງພວກ
ເດັກນ້ອຍທີ່ໄດ້ຕິດຕາມມານຳມັນ.

¹³ການອຶດຢາກຄັ້ງນີ້ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ; ຈົນວ່າຢູ່ໃນປະເທດອື່ນໆບໍ່ມີອາຫານກິນ ແລະປະຊາຊົນອີຍິບກັບຊາວການາອານກໍອ່ອນເພຍຍ້ອນການອຶດຢາກ.
¹⁴ໂຢເຊັບທ້ອນໂຮມເອົາເງິນທັງຫມົດທີ່ໄດ້ມາຈາກການຂາຍເຂົ້າ, ນຳໄປຖອກທີ່ຄົງຂອງຮາຊວັງ.

¹⁵ເມື່ອຊາວອີຍິບ ແລະຊາວການາອານຈ່າຍເງິນໝົດແລ້ວ, ຊາວເອຍິບຈຶ່ງຫຼົ່ມກັນມາຫາໂຢເຊັບ ແລະເວົ້າວ່າ, "ຂໍອາຫານ! ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍກິນແຕ່ທ້ອນ
ຢາປະໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຫິວຕາຍເລີຍ. ກະລຸນາຫາທາງຊ່ວຍພວກຂ້ານ້ອຍແຕ່ທ້ອນ ເພາະເງິນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ຈ່າຍໄປຈົນຫມົດ
ແລ້ວ."¹⁶ໂຢເຊັບຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຖ້າພວກເຈົ້າຫມົດເງິນແທ້, ໃຫ້ນຳສັດມາແລກປ່ຽນເອົາເຂົ້າ."¹⁷ດັງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາສັດຂອງຕົນມາໃຫ້ໂຢເຊັບ. ແລະ
ເພີ່ມກໍເອົາອາຫານແລກປ່ຽນເອົາສັດ ເປັນຕົ້ນ: ມ້າ, ແກະ, ແບ້, ງົວ, ແລະລຳ. ໃນປີນັ້ນ ເພີ່ມໄດ້ຈ່າຍອາຫານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ໂດຍວິທີແລກປ່ຽນກັບສັດ
ຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ.

¹⁸ປີຕໍ່ມາ ພວກເຂົາກໍ່ພາກັນມາຫາໂຢເຊັບອີກ, ແລະເວົ້າວ່າ, "ທ່ານເອີຍ ພວກຂ້ານ້ອຍຂໍເວົ້າຄວາມຈິງສູ່ທ່ານຝັ່ງ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ປິດບັງຫຍັງເລີຍຄື: ເງິນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍກໍ່ຫມົດແລ້ວ ແລະສັດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍກໍ່ເປັນຂອງທ່ານແລ້ວ. ດຽວນີ້ ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຫລືອຫຍັງ, ພໍເອົາມາໃຫ້ທ່ານແລກປ່ຽນ ນອກຈາກພວກຂ້ານ້ອຍເອງກັບທີ່ດິນເຫຼົ່ານັ້ນ."¹⁹ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍຕ້ອງອິດຕາຍເທພາະ, ກະລຸນາຫາທາງຊ່ວຍພວກຂ້ານ້ອຍແຕ່ຖ້ອນ ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ທີ່ດິນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍຫວ່າງເປົ້າລ້າງເລີຍ. ຂໍທ່ານຈົງຊື້ທີ່ດິນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອແລກເອົາອາຫານ. ພວກຂ້ານ້ອຍຍິນດີຍອມເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດ, ແລະທີ່ດິນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍກໍ່ໃຫ້ເປັນຂອງເພີນດ້ວຍ. ຈົງເອົາເຂົ້າໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ອິດຕາຍ, ແລະເອົາເຂົ້າປູກໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍເພື່ອທີ່ດິນຈະບໍ່ຖືກປະປ່ອຍໃຫ້ວ່າງເປົ້າລ້າງ."

²⁰ໂຢເຊັບໄດ້ຊື້ເອົາທີ່ດິນທັງຫມົດໃນປະເທດອີຢິບໃຫ້ກະສັດ. ຊາວອີຢິບທຸກຄົນຈໍາເປັນຕ້ອງຂາຍທີ່ດິນຂອງຕົນ, ຍ້ອນວ່າການອຶດຢາກເທື່ອນີ້ຮ້າຍແຮງຫຼາຍ. ແລະທີ່ດິນທັງຫມົດ, ໃນປະເທດອີຢິບກໍ່ກາຍເປັນຂອງກະສັດ.²¹ ໂຢເຊັບໄດ້ນໍາພາຊາວອີຢິບມາເປັນຄົນຮັບໃຊ້, ແລະເຂດແດນຈາກສິນສຸດຂອງປະເທດເບືອງນີ້ຈົນເບືອງອື່ນ.²² ຍັງແຕ່ທີ່ດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເພີນບໍ່ໄດ້ຊື້ເອົາ. ພວກປະໂລຫິດບໍ່ໄດ້ຂາຍທີ່ດິນຂອງພວກຕົນ. ເພາະກະສັດໃຫ້ເງິນອຸດຫມູນແກ່ພວກເຂົາ.

²³ໂຢເຊັບກໍ່າວແກ່ປະຊາຊົນວ່າ, "ພວກເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າ, ມີນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຊື້ເອົາພວກເຈົ້າ ພ້ອມທີ່ດິນຂອງພວກເຈົ້າມາເປັນຂອງກະສັດ. ອັນນີ້ແມ່ນເຂົ້າປູກ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າເອົາໄປຫວ່ານໃນນາ."²⁴ ເມື່ອຮອດລະດູເກັບກໍ່ງວ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງເອົາຜົນລະປູກຫນຶ່ງສ່ວນຫ້າໃຫ້ກະສັດ, ສ່ວນຫົກເຫລືອນັ້ນ ໃຫ້ເປັນຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອເປັນເຂົ້າປູກ ແລະສໍາລັບກິນໃນຄອບຄົວ."

²⁵ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ທ່ານໄດ້ເຮັດດີ. ຕໍ່ພວກຂ້ານ້ອຍໂດຍຊ່ວຍເອົາຊີວິດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍໄວ້. ພວກຂ້ານ້ອຍຍິນດີເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດ."²⁶ ດັ່ງນັ້ນ ໂຢເຊັບຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງກົດຫມາຍປົກຄອງທີ່ດິນໄວ້ໃນປະເທດອີຢິບຄື: ຜົນລະປູກຫນຶ່ງສ່ວນຫ້າເປັນຂອງກະສັດ. ກົດຫມາຍນີ້ຍັງໃຊ້ກົມຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ມີແຕ່ທີ່ດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ເປັນຂອງກະສັດ.

²⁷ຊາວອີສະຣາເອນທີ່ອາໄສໃນປະເທດອີຢິບຢູ່ໃນເຂດໂຄເຊັນ. ໄດ້ຮັບມີເປັນດິຂຶ້ນພ້ອມທັງມີລູກຫລານຢ່າງຫລວງຫລາຍ.²⁸ ຢາໂຄບອາໄສຢູ່ໃນປະເທດອີຢິບສືບສັນຕິ, ຈົນເພີນມີອາຍຸຫນຶ່ງຮ້ອຍສີ່ສິບເຈັດປີ.

²⁹ເມື່ອຢາໂຄບຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ, ເພີນຈຶ່ງເອີ້ນເອົາໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງຕົນມາ ແລະເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງວາງມືໃສ່ວ່າງຂາຂອງພໍ່ ແລະສາບານຢ່າງຫນັກແຫນ້ນວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຝັງໄວ້ໃນປະເທດອີຢິບນີ້."³⁰ ພໍຮ່ອງການໃຫ້ລູກຝັງສືບຂອງພໍ່ໄວ້ຢູ່ໃນບ່ອນຝັງສືບຂອງຢ່າຕາຍຂອງພວກເຮົາ, ຈົ່ງເອົາຊາກສືບຂອງພໍ່ອອກຫນຶ່ງຈາກປະເທດອີຢິບ ແລະຝັງໄວ້ຢູ່ໃນຖ້ຳຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ." ໂຢເຊັບຕອບວ່າ, "ລູກຈະເຮັດຕາມທີ່ພໍ່ຕ້ອງການ."³¹ ຢາໂຄບເວົ້າວ່າ, "ຈົ່ງສາບານຕໍ່ພໍ່ວ່າລູກຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ." ໂຢເຊັບໄດ້ສາບານ. ແລ້ວຢາໂຄບກໍ່ໂມທະນາຂອບພຣະຄຸນ ໂດຍກົມຂາບລົງເທິງທີ່ຫົວຕຽງນອນຂອງຕົນ.

48 ¹ຫລັງຈາກສິ່ງທັງຫລາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ມີຄົນຫນຶ່ງໄດ້ມາບອກໂຢເຊັບວ່າ, "ເບິ່ງເຖິດພໍ່ຂອງທ່ານປ່ວຍ."

ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງໄດ້ນໍາເອົາລູກຊາຍທັງສອງຄົນຂອງເຂົາໄປກັບເຂົາ, ຄືມານາເຊ ແລະເອຟຣາອິມ.² ເມື່ອຢາໂຄບໄດ້ຮັບການບອກກ່າວ, "ເບິ່ງເຖິດ, ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງທ່ານໄດ້ມາເຖິງເພື່ອຈະຢັ້ງຢືນທ່ານ," ອີສາຣາເອນໄດ້ຮວບຮວມກໍາລັງ ແລະໄດ້ລູກຂຶ້ນນັ່ງເທິງຕຽງ.

³ຢາໂຄບໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງອຶດອໍານາດໄດ້ປາກົດແກ່ພໍ່ທີ່ເມືອງລູເຊໃນແຜ່ນດິນການາອານ.

ພຣະອົງໄດ້ຊົງອວຍພຣະພອນພໍ່ແລະໄດ້ກ່າວກັບພໍ່ວ່າ, 'ເບິ່ງເຖິດເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເກີດຜົນ,

ແລະເພີນພູນຂຶ້ນຢ່າງມາກມາຍເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊຸມນຸມຂອງບັນດາປະຊາຊາດ.

ເຮົາຈະປະສະຫານແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າເປັນກໍາມະສິດຕະຫລອດໄປ."

⁴ບັດມີລູກຊາຍທັງສອງຄົນຂອງລູກ, ຜູ້ຊົງໄດ້ຢັ້ງເກີດແກ່ລູກໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ພວກເຂົາເປັນຂອງພໍ່ເອຟຣາອິມ ແລະມານາເຊຈະເປັນຂອງພໍ່ເມື່ອທີ່ຮູບເນແລະຊິເມໂອນ.⁵ ເປັນຂອງພໍ່ພວກລູກທີ່ລູກມີຫລັງຈາກ;

ພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນຂອງລູກພວກເຂົາຈະຖືກຈິດຊີໄວ້ພາຍໃຕ້ຊື່ຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໃນມໍຣະດົກຂອງພວກເຂົາ.⁶ ແຕ່ສໍາຫລັບພໍ່,

ເມື່ອໄດ້ມາຈາກປັດດານຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພໍ່ ຕໍ່ສາລາທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດລະຫວ່າງທາງ

ທີ່ຈະໄປແຜ່ນດິນການາອານໃນຂະນະທີ່ຍັງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເອຟຣາທາ. ພໍ່ໄດ້ຝັງນາງໄວ້ລະຫວ່າງທາງທີ່ຈະໄປຍັງເອຟຣາທາ"(ນັ້ນຄື, ເປັດເລເຮັມ).

⁸ເມື່ອອີສະຣາເອນໄດ້ເຫັນພວກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ເຂົາໄດ້ເວົ້າ, "ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງໃຜ?"⁹ ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງເຂົາວ່າ,

"ພວກເຂົາຄືລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລູກ, ຜູ້ເຊິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະສະຫານໃຫ້ແກ່ລູກທີ່ນີ້,

"ຈົ່ງນໍາພວກເຂົາເຂົ້າມາຫາພໍ່ເພື່ອທີ່ພໍ່ຈະໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ."¹⁰ ບັດນິດວງຕາຂອງອີສະຣາເອນໄດ້ມືດມືວ,

ເພາະຄວາມມີອາຍຸຫລາຍຂອງເຂົາດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງແນມບໍ່ເຫັນ, ແລະເຂົາໄດ້ຈູບພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ໂອບກອດພວກເຂົາ.

¹¹ອີສະຣາເອນໄດ້ກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ພໍ່ເຄີຍຄາດຫວັງວ່າທີ່ໄດ້ເຫັນຫນ້າຂອງລູກອີກ,

ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພໍ່ໄດ້ເຫັນລູກທັງຫລາຍຂອງລູກ."¹² ໂຢເຊັບໄດ້ນໍາພວກເຂົາອອກຈາກລະຫວ່າງຫົວເຂົາຂອງອີສະຣາເອນ,

ແລະຈາກນັ້ນເຂົາ ໄດ້ກົມຫນ້າລົງພື້ນ.¹³ ໂຢເຊັບໄດ້ນໍາທັງສອງຄົນເອຟຣາອິມ, ຢູ່ທາງຂວາມືຂອງເຂົາ ຄືຢູ່ທາງຊ້າຍມືຂອງເຂົາ ຄືຢູ່ທາງຂວາມືຂອງ

ອີສະຣາເອນ, ແລະໄດ້ນໍາພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ເຂົາ.

¹⁴ອີສະຣາເອນໄດ້ຍື່ນມືຂວາອອກ ແລະວາງເທິງຫົວຂອງເອຟຣາອິມ, ຜູ້ຊົງເປັນນ້ອງ, ແລະມືຊ້າຍຂອງເຂົາເທິງຫົວຂອງມານາເຊ.

ເຂົາໄດ້ໄຂ່ວມືຂອງເຂົາເພາະວ່າມານາເຊເປັນລູກຫົວປີ.¹⁵ ອີສະຣາເອນໄດ້ອວຍພອນໂຢເຊັບ, ກ່າວວ່າ,

"ຕໍ່ພຣະພໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງ ອັບຣາຮາມ ແລະອີສະຣາເອນໄດ້ຕິດຕາມ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ເບິ່ງຂ້າພຣະອົງຈົນເຖິງວັນນີ້,

¹⁶ຂໍໃຫ້ເຫວະດາຜູ້ທີ່ປົກປັກຮັກສາຂ້າພຣະອົງຈາກອັນຕະລາຍທັງຫມົດ. ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງອວຍພຣະພອນເດັກເຫລົ່ານີ້

ຂໍໃຫ້ຊື່ຂອງຂ້າພຣະອົງເປັນຊື່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະຊື່ຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງຄື ອັບຣາຮາມ ແລະອີສະຣາເອນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຕີບໂຕຂຶ້ນທະວີຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ."

¹⁷ເມື່ອໂຢເຊັບໄດ້ເຫັນພໍ່ຂອງເຂົາວາງມືຂວາເທິງຫົວຂອງເອຟຣາອິມ, ເຂົາຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈ.

ເຂົາໄດ້ຈັບມືຂອງພໍ່ຂອງເຂົາຢ້າຍຈາກເທິງຫົວເອຟຣາອິມ ໄປຍັງເທິງຫົວຂອງມານາເຊ.¹⁸ ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງເຂົາ, "ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນີ້ ພໍ່ຂອງລູກ;

ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນບຸດຫົວປີ. ວາງມືຂວາຂອງພໍ່ເທິງຫົວຂອງເຂົາເຖິດ."

¹⁹ພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ປະຕິເສດ ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ພໍ່ຮູ້ລູກເອີຍ, ພໍ່ຮູ້. ເຂົາຈະກາຍເປັນຊົນຊາດ, ແລະເຂົາຈະຍິ່ງໃຫຍ່ດ້ວຍ

ນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຂົາ,

ແລະເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາຈະທະວີຄູນກາຍເປັນປະຊາຊາດ."²⁰ ອີສະຣາເອນໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນ ດ້ວຍຄໍາເຫລົ່ານີ້,

"ປະຊາຊົນຂອງອິສະຣາເອນອາດຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດອວຍພອນໂດຍຊື່ຂອງເຈົ້າ ລາວວ່າ, 'ຂໍພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຫມືອນເອຟຣາອິມ ແລະເຫມືອນມານາເຊ." ດ້ວຍວິທີນີ້ ອິສະຣາເອນໄດ້ຈັດເອຟຣາອິມໄວ້ກ່ອນມານາເຊ.

²¹ອິສະຣາເອນໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, "ເບິ່ງເຖິງພໍ່ກຳລັງຈະຕາຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຢູ່ກັບລູກ, ແລະຈະຊົງນຳລູກກັບໄປຍັງດິນແດນຂອງບັນພະບຸຣຸດທັງຫລາຍຂອງລູກ.²² ເຖິງລູກເຊິ່ງເປັນຄົນດຽວທີ່ຢູ່ເມືອບັນດາພີ່ນ້ອງ, ພໍ່ມອບທຶນເຂົາທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄົນອາໄມ ດ້ວຍດາບ ແລະທະນູຂອງພໍ່ໃຫ້ລູກ."

49 ¹ຈາກນັ້ນຢາໂຄບໄດ້ເອີ້ນຫາລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາ, ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ: "ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຈົນມາລວມກັນ ແລະເຮົາຈະບອກພວກເຈົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບໃນພວກເຈົ້າໃນອານາຄົດ.² ພວກເຈົ້າຈົນມາຊຸມນຸມກັນ ແລະຟັງ, ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງຢາໂຄບ. ຈົ່ງຟັງອິສະຣາເອນ, ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ.

³ຮູບັນ, ເຈົ້າເປັນລູກຫົວປີຂອງເຮົາ, ເປັນອຳນາດຂອງເຮົາ, ແລະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງກຳລັງຂອງເຮົາ, ເປັນກຽດຕິຍົດຊື່ສຽງທີ່ສຳຄັນຂອງເຮົາ, ແລະເປັນພະລັງທີ່ສຳຄັນຂອງເຮົາ.⁴ ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ເຫມືອນນ້ຳທີ່ໄຫລແຮງ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຕົກວ່າຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຕຽງຂອງພໍ່ຈາກນັ້ນເຈົ້າ. ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນມົນທົນ; ເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງທຶນອນຂອງເຮົາ

⁵ຊີເມໂອນ ແລະເລວີເປັນພີ່ນ້ອງກັນ. ອາດູດແຫ່ງຄວາມຮຸນແຮງຄື ດາບທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ.⁶ ອິດວິນຍານຂອງເຮົາ, ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະຊຸມນຸມຂອງພວກເຂົາ; ເພາະຈິດໃຈຂອງເຮົາມີສັກສິດຫລາຍກວ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທັງຫລາຍ. ມັນເປັນຄວາມພິທີພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໂຕຜູ້ທັງຫລາຍພິການ.

⁷ຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ເຮັດໃຫ້ຖືກແຊ່ງເພາະວ່າມັນຄືຄວາມດູຮ້າຍ ແລະຄວາມໂມໂຫຮ້າຍຂອງພວກເຂົາເພາະວ່າມັນຄືຄວາມໂຫດຮ້າຍ. ເຮົາແບ່ງແຍກພວກເຂົາໃນຢາໂຄບ ແລະກະຈາຍພວກເຂົາໃນອິສະຣາເອນ.

⁸ຢູດາເອີຍ, ພວກພີ່ນ້ອງຈະສັນຮະເສີນເຈົ້າ. ມືຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຄໍຂອງເຫລົ່າສັດຕູຂອງເຈົ້າ. ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງພໍ່ເຈົ້າຈະກຶມຄຳນັບລົງຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າ.

⁹ຢູດາເປັນເຫມືອນລູກສິງໂຕ. ລູກຊາຍຂອງເຮົາເອີຍ ເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກເຫຍືອຂອງເຈົ້າ. ເຂົາໄດ້ກຶມລົງ, ເຂົາໄດ້ຫມອບລົງເຫມືອນສິງໂຕ, ເຫມືອນສິງໂຕຕົວເມຍ. ໃຜຈະກ້າປຸກເຂົາ?

¹⁰ໄມ້ເທົາຂອງກະສັດຈະບໍ່ຈາກໄປຈາກຢູດາ, ຫລືໄມ້ເທົາຂອງຜູ້ປົກຄອງຈະບໍ່ອອກໄປຈາກລະຫວ່າງເທົາຂອງເຂົາ, ຈົນກວ່າຊີໂລຈະມາ. ປະຊາຊາດທັງຫລາຍຈະເຊື່ອຟັງເຂົາ.

¹¹ຈົ່ງມັດລວາຂອງເຂົາກັບເຫລົ່າຕົ້ນອະນຸ່ນ, ແລະລູກລວາໂຕຜູ້ຂອງເຂົາເຂົ້າກັບເຫລົ່າຕົ້ນອະນຸ່ນທີ່ເລືອກໄວ້ ເຂົາໄດ້ຊັກເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາໃນເຫລົ່າອະນຸ່ນ ແລະເສື້ອຄູມຂອງເຂົາໃນເລືອດແຫ່ງອະນຸ່ນ.¹² ດວງຕາຂອງເຂົາຈະມີສີເຂັ້ມຄືເຫລົ່າອະນຸ່ນ, ແລະແຂ້ວຂອງເຂົາຈະຂາວຄືນົມ.

¹³ເຊບູໂລນ ຈະອາໄສຢູ່ແຄມຊາຍທະເລ. ເຂົາຈະເປັນທ່າເຮືອສຳລັບເຮືອທັງຫລາຍ, ແລະອານາເຂດຂອງເຂົາຈະຂະຫຍາຍອອກໄປເຖິງຊີໂດນ.

¹⁴ອິດຊາຄາເປັນລວາທີ່ມີກຳລັງແຂງແຮງ, ກຳລັງນອນຢູ່ລະຫວ່າງຄອກແກະທັງຫລາຍ.¹⁵ ເຂົາເຫັນທີ່ຝັກຜ່ອນທີ່ດີ ແລະແຜ່ນດິນທີ່ ຫນ້າເພີ່ງໃຈ. ເຂົາຈະກຶມບ່າຂອງເຂົາລົງຮັບແອກ ແລະກ່ອນເປັນຄົນຮັບໃຊ້ສຳລັບງານນັ້ນ.

¹⁶ດານຈະບໍ່ພາກສາປະຊາຊົນຂອງເຂົາຄືເຜົ່າຫນຶ່ງຂອງອິສະຣາເອນ.¹⁷ ດານຈະເປັນນູໂຕຫນຶ່ງທີ່ຢູ່ຂ້າງທາງ, ງູພິດໂຕຫນຶ່ງໃນທາງນັ້ນທີ່ຈະກັດສິ້ນເທົາມ້າ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂີ່ມ້າຫາງາຍຫລັງຕົກ.¹⁸ ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຢາເວ, ຂ້າພຣະອົງລໍຄອຍການຊ່ວຍຊ່ວຍກູ້ຂອງພຣະອົງ.

¹⁹ກາດເອີຍ ຜູ້ກິດຂີ້ຈະຮຸ່ງໂຈມເຂົາ, ແຕ່ເຂົາຈະໂຈມຕີພວກເຂົາທີ່ສ່ວນຫລັງຂອງພວກເຂົາ.²⁰ ອາຫານຂອງອາເຊີຈະສົມບູນ, ແລະເຂົາຈະຈັດອາຫານສຳລັບກະສັດ.²¹ ເນັບທາລີຈະເປັນກວາງໂຕເມຍທີ່ຖືກປ່ອຍ; ເຂົາຈະມີລູກກວາງທີ່ສວຍງາມ.

²²ໂຢເຊັບເປັນງ່າທີ່ເກີດຜົນ, ງ່າທີ່ເກີດຜົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຫນອງນ້ຳ, ທີ່ມີງ່າທັງຫລາຍເລືອກຢູ່ເທິງກຳແພງ.²³ ພວກພິນທະນູຈະໂຈມຕີເຂົາແລະຍິງໄປທີ່ເຂົາ ແລະຂົມຊໍເຂົາ.

²⁴ແຕ່ທະນູຂອງເຂົາຍັງຄົງຕັ້ງຊື່, ແລະມືຂອງເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຳລານ ເພາະມືຂອງອົງຜູ້ຊົງມີອິດຂອງຢາໂຄບ, ເພາະຊື່ຂອງພຣະຜູ້ລ້ຽງພຣະສິລາຂອງອິສະຣາເອນ.

²⁵ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຈະຊົງຊ່ວຍເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງອິດອຳນາດຈະຊົງອວຍພອນເຈົ້າດ້ວຍພຣະພອນຂອງທ້ອງຟ້າເບື້ອງເທິງ, ພຣະພອນແຫ່ງທີ່ເລິກທີ່ຢູ່ຂ້າງໃຕ້, ແລະພຣະພອນແຫ່ງເຕົ້ານົມ ແລະທ້ອງ.

²⁶ພຣະພອນແຫ່ງພໍ່ຂອງເຈົ້າຍິງໃຫຍ່ກວ່າພຣະພອນແຫ່ງພໍ່ເຂົາໂບຮານ ຫລືສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຫນ້າປາຖະໜາຂອງເນີນເຂົາໂບຮານທັງຫລາຍ. ໃຫ້ພຣະພອນທັງຫລາຍຢູ່ເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ, ໃຫ້ພອນນັ້ນປະດັບເທິງຫົວຂອງລາວ ທີ່ຫນ້າຜາກຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຕັ້ງໄວ້ສະເພາະຈາກບັນດາຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງຕົນນັ້ນ.

²⁷ເປັນຢາມິນເປັນຫມາປ່າທີ່ອິດຫົວ. ໃນຕອນເຊົ້າເຂົາຈະກິນກິນເຫຍືອ, ແລະໃນຕອນແລງເຂົາຈະແບ່ງສິ່ງທີ່ປຸ້ນມາ."

²⁸ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື ຄົນອິສະຣາເອນ. ທັງສິບສອງເຜົ່າ ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ເມື່ອເຂົາໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ.

ເຂົາໄດ້ອວຍພອນແຕ່ລະຄົນດ້ວຍຄຳອວຍພອນທີ່ເຫມາະສົມ.²⁹ ຈາກນັ້ນຢາໂຄບໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ,

"ເຮົາກຳລັງຈະໄປຢູ່ກັບລູກຂອງເຮົາ. ຈົ່ງຟັງເຮົາກັບລູກທັງຫລາຍຂອງເຮົາໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາຂອງເອຟະໂຣນອິດຕິ,

³⁰ໃນຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາຂອງເປລາຊິຢູ່ໃກ້ມັມເຣໃນແຜ່ນດິນການາອານ ທົ່ງນາທີ່ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຊື້ເພື່ອເປັນສຸສານຈາກເອຟະໂຣນອິດຕິ ທີ່ນັ້ນ.

³¹ພວກເຂົາໄດ້ຟັງອັບຣາຮາມ ແລະຊາຣາເມຍຂອງເຂົາ; ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຟັງອີຊາກ ແລະເຣເບກາ ເມຍຂອງເຂົາ; ແລະທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຟັງເລອາ.³² ທົ່ງນາ ແລະຖ້ຳທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຖືກຊື້ຈາກຄົນອິດຕິ."³³ ເມື່ອຢາໂຄບໄດ້ສັ່ງເສຍລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາແລ້ວ, ເຂົາໄດ້ຕິງຕີນຂອງເຂົາຂຶ້ນເທິງຕຽງ, ໄດ້ຫາຍໃຈເຮືອກສຸດທ້າຍ, ແລະໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ.

50 ¹ແລ້ວໂຢເຊັບກໍໄດ້ໂສກເສົ້າເສຍໃຈເປັນຢ່າງຫລາຍ ເຂົາໄດ້ກຶມລົງເທິງໃບຫນ້າຂອງພໍ່ຂອງເຂົາ,

ແລະເຂົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເທິງຮ່າງກາຍຂອງພໍ່ເຂົາແລະໄດ້ຈຸບເຂົາ. ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາ

ເຊິ່ງເປັນແພດໃຫ້ອາບນ້ຳຢາຮັກສາຊາກສົບຂອງພໍ່ຂອງເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນພວກແພດຈຶ່ງໄດ້ອາບນ້ຳຢາອິດສະຣາເອນ.³ ພວກເຂົາໃຊ້ເວລາສິລິບວັນ, ເພື່ອດອງສົບ ແລ້ວຊາວອີຢິບທັງຫລາຍໄດ້ໄວ້ທຸກເພື່ອເຂົາເປັນເວລາເຈັດສິບວັນ.

⁴ເມື່ອເວລາການໄວ້ທຸກໄດ້ຜ່ານໄປ, ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າຮາຊະສຳນັກຂອງຟາໂຣກ່າວວ່າ, "ຖ້າບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນທີ່ຊອບໃນສາຍຕາຂອງພວກທ່ານ, ຂໍໄດ້ໂປດທຸນຟາໂຣວ່າ, ພໍ່ຂອງເຂົາໄດ້ໃຫ້ເຂົາສາບານວ່າ, "ເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາກຳລັງຈະຕາຍ. ຈົ່ງຟັງເຮົາໄດ້ສຳລັບຕົວເຮົາເອງໃນແຜ່ນດິນການາອານ.

ພວກເຈົ້າຈົງຝັງເຮົາໄວ້ຫຼືນັ້ນ." ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປ ແລະຝັງພໍ່ຂອງເຮົາ, ແລະຈາກນັ້ນເຮົາຈະກັບມາ."⁶ຝາໂຮໄດ້ຕອບ, "ໄປເຖິດ ແລະຈົງຝັງພໍ່ຂອງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ໃຫ້ສາບານໄວ້."

ໂຢເຊັບໄດ້ຂຶ້ນໄປຝັງສົບພໍ່ຂອງຕົນ. ຂ້າຮາຊະການທັງໝົດຂອງຝາໂຮກໍໄດ້ໄປກັບເຂົາຄືຂ້າຮາຊະສຳນັກທັງຫລາຍຂອງຝາໂຮ, ຂ້າຮາຊະການຜູ້ໃຫຍ່ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນອີຢິບ,⁸ ພ້ອມດ້ວຍຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງໂຢເຊັບ, ແລະພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາ, ແລະຄົວເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຂົາ ຍົກເວັ້ນທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກປະຖິ້ມທີ່ແຜ່ນດິນເມືອງໂກເຊນ.⁹ ຂະບວນລົດຮົບທັງຫລາຍ ແລະນັກຮົບທັງຫລາຍ ກໍໄດ້ໄປກັບເຂົາດ້ວຍນັບເປັນຄົນກຸ່ມໃຫຍ່.

¹⁰ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດລານນວດເຂົາແຫ່ງອາທາດ ເທິງອີກຝັ່ງໜຶ່ງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຄຳຄວນຢ່າງຫລາຍແລະໂສກເສົ້າເສຍໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ຫຼືນັ້ນໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ມີການຄຳຄວນເພື່ອພໍ່ຂອງເຂົາ.¹¹ ເປັນເວລາເຈັດວັນ, ເມື່ອຄົນການາອານ, ຫຼືອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄດ້ຄຳຄວນຫຼືລານນວດເຂົາແຫ່ງອາທາດ, ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ນີ້ຄືວາລະແຫ່ງຄວາມເສຍໃຈຢ່າງຍິ່ງສຳລັບຄົນອີຢິບທັງຫລາຍ." ນັ້ນຄືສາເຫດທີ່ເອີ້ນສະຖານຫຼືນັ້ນເຊິ່ງຢູ່ອີກພາກໜຶ່ງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນວ່າ, ອາເບັນມີຊະຣາອິມ.

¹²ດັ່ງນັ້ນລູກຊາຍທັງຫລາຍພວກລູກຫລານຂອງເຂົາ.¹³ ໄດ້ກະທຳເພື່ອຢາໂຄບຕາມທີ່ໄດ້ສັງພວກເຂົາໄວ້

ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາໄດ້ນຳເຂົາມາຍັງແຜ່ນດິນການາອານ ແລະໄດ້ຝັງເຂົາໃນຖ້ຳໃນທົ່ງນາຂອງມັດເປລາ, ໃກ້ມັນເຣ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ຖ້ຳນັ້ນກັບທົ່ງນາເພື່ອເປັນສຸສານ ເຂົາໄດ້ຊື້ຈາກເອຟະໂລນຄົນອິດຕີ.¹⁴ ຫລັງຈາກທີ່ເຂົາຝັງພໍ່ຂອງເຂົາແລ້ວ, ໂຢເຊັບກໍໄດ້ກັບໄປຍັງອີຢິບ, ເຂົາ, ແລະພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາ, ແລະທັງໝົດຜູ້ທີ່ໄດ້ເດີນທາງຮ່ວມໄປກັບເຂົາ ເພື່ອຝັງພໍ່ຂອງເຂົາ.

¹⁵ເມື່ອພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ເຫັນວ່າພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ມີຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າໂຢເຊັບຍັງໃຈຮ້າຍໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະຕ້ອງການແກ້ແຄ້ນພວກເຮົາຢ່າງເຕັມທີ່ສຳລັບສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳໄວ້ກັບເຂົາ?"¹⁶ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄົນໄປຫາໂຢເຊັບ, ກ່າວວ່າ, "ພໍ່ຂອງທ່ານໄດ້ສັງໄວ້ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຕາຍ, ວ່າ,¹⁷ ຈົ່ງບອກໂຢເຊັບດັ່ງນີ້ວ່າ, "ຂໍໃຫ້ຍົກໂທດການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະຄວາມບາບຂອງພວກເຂົາໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຜິດຕໍ່ເຈົ້າ." ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ຍົກໂທດພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງທ່ານ."

ໂຢເຊັບໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ.

¹⁸ພວກອ້າຍໄດ້ໄປ ແລະກຶມຫນ້າຕໍ່ໂຢເຊັບດ້ວຍ ພວກເຂົາວ່າ, "ເບິ່ງເຖິດ,

ພວກເຮົາເປັນຄົນຮັບໃຊ້ທັງຫລາຍຂອງທ່ານ."¹⁹ ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ, "ຢ່າຢ້ານເລີຍ. ຂ້ອຍຢູ່ໃນຫນ້າທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?²⁰ ສຳລັບພວກອ້າຍ, ພວກອ້າຍໄດ້ມຸ້ງທຳຮ້າຍຕໍ່ນ້ອງ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນດີ, ເພື່ອຮັກສາຊີວິດຄົນຈຳນວນຫລາຍ, ດັ່ງທີ່ພວກອ້າຍໆເຫັນທຸກມື້ນີ້."²¹ ດັ່ງນັ້ນ ບັດນີ້ຢ່າຢ້ານເລີຍ. ນ້ອງຈະຈັດການດູແລພວກອ້າຍໆ ແລະລູກທັງຫລາຍຂອງພວກອ້າຍ."

ເຂົາໄດ້ປອບໃຈພວກເຂົາດ້ວຍວິທີນີ້ແລະໄດ້ເວົ້າຢ່າງເມດຕາຕໍ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ.

²²ໂຢເຊັບໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນອີຢິບ, ກັບຄອບຄົວຂອງພໍ່ຂອງເຂົາ. ໄດ້ມີຊີວິດໜຶ່ງຮ້ອຍສິບປີ.²³ ໂຢເຊັບໄດ້ເຫັນລູກທັງຫລາຍຂອງເອຟຣາອິມຮອດຮຸ້ນທີສາມ. ເຂົາໄດ້ເຫັນລູກທັງຫລາຍຂອງມາກີ ລູກຊາຍຂອງມັດເສ, ຜູ້ເຊິ່ງຖືກວາງເທິງເຂົາຂອງໂຢເຊັບ.

²⁴ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກພີ່ນ້ອງເຂົາວ່າ, "ເຮົາກຳລັງຈະຕາຍ; ແຕ່ແນ່ນອນພຣະເຈົ້າຈະມາຍາມພວກທ່ານ ແລະນຳພວກທ່ານອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້ ໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາທີ່ປຣະທານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ, ແກ່ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ."²⁵ ແລ້ວໂຢເຊັບກໍໄດ້ໃຫ້ຄົນອີສະຣາເອນໃຫ້ຄຳສັດຈະສາບານ. ເຂົາໄດ້ເວົ້າ, "ແນ່ນອນພຣະເຈົ້າຈະມາຍາມພວກທ່ານ.

ໃນເວລານັ້ນພວກທ່ານຕ້ອງນຳກະດູກຂອງເຮົາໄປຈາກຫຼີນີ."²⁶ ດັ່ງນັ້ນໂຢເຊັບໄດ້ເສຍຊີວິດ, ເມື່ອອາຍຸໄດ້ 110 ປີ.

ພວກເຂົາໄດ້ອາບນ້ຳຢາຮັກສາຊາກສົບເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຖືກໃຊ້ໄວ້ໃນໂລງໃນອີຢິບ.